

श्री छत्रगच्छीय ज्ञान मन्दिर, जयपुर।

श्री-जिनेन्द्रभक्तिप्रकाश

भाग पहला

सा संक्षिप्त कर्मानुस-

शास्त्रः शिवनाथ लुनाजी पोरवाल.

वेताळे पेठ, नवरे २५६ सु० पुना सिटी

मदगुणानुगांगी-मुनिराज ^{जयपुर} श्री-कृष्णविजयजी

माहागज माहेवनी योग्य प्रेरणाया

पिकानेर निवासी

शेठ बहादुरमल अभयराज कोचरनी आर्थिक
सहाय्यी नकल ६०० तथा बाबु सुमेरमलजी
सुराणानी आर्थिक सहाय्यी तेमना सदगत
पिताश्री सिवचंदजी सुराणा चालु वर्षमा
श्रीसिद्ध क्षेत्रमा कान्ठधर्म पास्या तेमना
पुन्य स्मरणार्थ भेट नकल ४००

किंमत सात आना

(पोट्टे पेकिंग खर्च व्रण आना जुट्टू)

भेट मगावनारे आना पाळटना पान उपर
लपेली सूचना चाची पठी मगावची

पुस्तक मंगावनारने सूचना.

१ आ पुस्तक साधु साध्वी तथा श्री जिनमंदिर, पाठशाला, उपाश्रय, जाहेर लायेब्रेरी विगेरे संस्थामां खपी जनोने लाभ लेवा माटे द्रव्य सहाय आपनार सदग्रहस्थो तरफथी भेट आपवानी छे.

२ परगामथी भेट मंगावनारे दरेक पुस्तकना पोष्ट पेकींग खर्च वास्ते त्रण आनानी पोष्ट टीकीटो निचेना सरनामे मोकलवी एठले एक नकल भेट तरीकै-मोकलवामा आवशे.

३ बीजाओए दरेक पुस्तकनी किमतना सात आना तथा पोष्ट पेकींग खर्च त्रण आना मळी दस आनानी पोष्ट टीकीटो मोकलवी.

४ सदगुणानुरागी मु० श्री कर्पूरविजयजी महाराज साहेबने खबर मळवार्थी पण मळशे.

५ जुबाव मंगावनारे रीप्लाय क्याट अथवा अर्थवा पोष्ट टीकीटो मोकलवी.

१ पोरवाल एन्ड कंपनी-वेताळ पेठ, पुना सिटी.

२ श्रीजैन श्रयस्कर मंडळनी ब्रांच आफिस मु० पालीताणा (काठीयावाड)

३ आर्थिक सहाय आपनार पासेथी. विकानेर.

खास अगत्यनी सूचना.

महु कोइ भव्य आत्माओने पवित्र ज्ञानामृतनो
अपूर्व लाभ अनुकूलतायी मळे एवा शुभ उद्देश्यी
भेटे दाखव आपनामा आवता कोइ पण पुस्तक उपर
ममता बुद्धि राखी कोइ रीते पुस्तकनो दुरुपयोग
करवो नहीं, पण प्रमाद रहित पुरती काळजी राखी
तेनो जाते लाभ लेइ बीजा गमे ते जिज्ञासु भाड
हेनोने ते भेट दाखल मळेअ पुस्तकनो लट्ठी लाभ
लेवा देवो अने एरी रीते वमणो फायदो उपजारी
भेट दाखल अपाता पुस्तकनो पवित्र उद्देश मफल
करवो ए रीते शेक भाड हेनोने नव्रतापूर्वक खास
मलामण करीये छीये ते उच्च उद्देश्यी पुस्तको
भेट दाखव आपनामा आवेछे ते उद्देश मफल वाय
अने तेना कोइ रीते आशातना वर्ती अटके
ण्टहु मन्त्री विरमिये छीये

सम्राटक

शाह शिवनाथ लुमारी-पोरवाल.

वे वोल्

आ पुस्तकनी वे हजार नकलो जे वखते छपावी ते वखते एक हजार नकलनुं वाइडिंग करावी बाकीनी एक हजार नकलना छुटा फरमां शिल्क राख्या हता. सद्गुणानुरागी मुनिराज श्री कर्पूरविजयजी माहाराज साहेबनी पाली-ताणाथी पत्रद्वारा सूचना प्रमाणें कांइक नवा विषयो नाखीने छेवटना परिशिष्ट पृष्ठ १ थी ४८ अने सुरुवातमां टायटल विंगरेनां पेज १ थी ४ मळी एकंदर ५२ पृष्ठनो आ एक हजार नकलोमां वधारो कर्योछे. तेनी विषयानुक्रमणिका छेवटनां परिशिष्ट पृष्ठ ४८ मां छापेली छे.

संवत् १९९१ श्रावण शु. १५ }
बुधवार तारीख १४ आगष्ट }
सन १९३५ वीर सं. २४६१ }

प्रकाशक

पोरवाल एन्ड कंपनी,

वेताळ पेठ, नं. ३५६ पुना सिटी.

શ્રી વિનુરાગાય નમ — પગોપકારાય સના વિભૂતય

શ્રી જિનેન્દ્રભક્તિ વ્રકાશ.

ભાગ પહેલો-

ચતુર્વિંચ શ્રી મધને જિનમદિરાદિકમા હરહમેશ
ઉપયોગમા લેયા નિમિત્તે અનેક વૈચયવદનો
સ્તુનિઓ (થોથો) તયા સ્તવનો તયા પૂજા
વિધિ આદિ અનેક વિચયોનો સગ્રહ
અનેક પુસ્તકો અને લખલા પાના ઉપરચી
ચુટી કાઢી સગ્રહ કરનાર

શાહ જિનનાથ લુનાજી પોરમાલ

વેનાઢ પેઠ, નગર ૩૫૧ મુ. પુના સિટી

પ્રથમ આગુત્તિ

પ્રત ૨૦૦૦

ધાર સવત ૨૪૫૧ વિક્રમ સમન સન ૧૯૮૧

ચા ૧૯૩૧ શકે ૧૮૧૪

કિંમત છ આના

(પોષ્ટ પેકીંગ ધર્ચ ધ્રણ ધાના લુદ્ધ)

छपावी प्रसिद्ध कर्त्ता
पोरवाल एन्ड कंपनीना मालक
शाह. शंकरलाल शिवनाथजी पोरवाल.
३५६ वेनाळ पेठ, पुना-सिटी. नं० २

विज्ञप्ति

१ पुस्तकने ज्यां त्यां रखडतुं मुकी
आशातना करवी नही.

२ पुस्तकमां सदगुणानुरागी मुनिराज
श्री कर्पूरविजयजी महाराजश्रीना उपयोगी
लेखो छे ते वांचो तेमानां हितबोधने वनती
काळजीथी अनुसरवा लक्ष राखवुं.

३ पुस्तक मंगावनारे छेवटना पृष्ठ उपर
लेखेली सूचना वांचीने पुस्तक मंगाववुं.

सुद्रकः—

लक्ष्मण भाऊराव कोकाटे,
“हनुमान प्रेस” घ. नं. ३०० सदाशिव पेठ, पुणे नं. २

अर्पण पत्रिका.

शात मूर्ति सद्गुणानुरागी परमपूज्य मुनि-
राज श्री श्री १००८ श्री कूर्करिजयजी माहा-
राज साहेबजी पवित्र सेवामा —

आपनो परिचय प्रथम सन्त १९६९ नी
सालमां पाणिनाणा (मिद्धक्षेत्र) मां थयो त्या
रथी आपना मदबोधथी अने द्रव्य सहायकोनी
मददथी शत्रुजय महातीर्थादि यात्राविचार तथा
चैत्यउदन स्तुति स्तवनादिकना त्रण भाग उप-
रान्त बीजा पुस्तको शास्त्री (बाळगोध) टाइमा
छयांनी प्रसिद्ध कर्मा तेमा आप व वतो वखत
योग्य सलाह आपी तेमज आ पुस्तकमा पण
आप फामा सुधागवा त्रिगेरे वावतमा आपनो
अमूल्य वखत गेकी जे महायता आपी छ ते सर्व
वातयी आरुर्पोड आ लघु पुस्तक आपने
सादर-अर्पण कर छु

सेवक,

शाहा शिघनाथ लुथाजी पोरवाल

પ્રસ્તાવના રૂપે નિવેદન

ચૈત્યવંદન થોયો સ્તવનાદિકોના નાવતમાં આજ સુધી અનેક સંસ્થાઓ તથા મંડલો વિગેરે તરફથી અનેક પ્રકારના પુસ્તકો પ્રસિદ્ધ થઈ ગયા છે. અને તે ઘણા ભાગે ગુજરાતી ટાઈપોમાં પ્રસિદ્ધ થયા છે. શાસ્ત્રી (નાલ્-બોધ) ટાઈપમાં થોડાજ પ્રસિદ્ધ થયા છે. તેમાં આ પુસ્તકનો ઉમેરો થાય છે

સંગીત અધિ વ્યાધિ મૂલાવી સ્વપરને આનંદ આપનાર તથા આગેગ્યને સારી અસર કરનાર વસ્તુ છે. ગાયક સુદર રીતે સહૃદયથી ગ તો હોય ત્યારે આસપાસનું વાતાવરણ આનંદમય કરી મૂકે છે. ન્હાનાથી તે મોટા સુધી દરેકને સંગીત ગાવું અગર સાંભળવું વહુ પ્રિય લાગે છે. પ્રાયઃ સ્થલે સ્થલે માળમેની એવી ટોળીઓ હોય છે કે જે પૂજા મળાવતી વચ્ચે તથા ભાવના ભાવતી વચ્ચે અગ્રભાગ લ્યે છે. તે વચ્ચે તેઓ સંગીતનાં પદો બોલે છે. જૈનશાળાઓમાં છોકરા છોકરીઓ પણ આવા પદો શિખી

પ્રભુ સ્તુતિ કરે છે તથા મેઢાવટાઓ વચ્ચે અને દેહે-
રાસરોમા એ પદો ગોળે છે આથી સુદર રાગ રાગિણી
સારી પદ રચના અને સારા માવાર્થવાળા સંગીતોનો એક
સમ્રદ તેઓને પૂરો પાઢવામાં આવે તો ઉપયોગી થઈ
પડે એમ જણાવાથી આ કુવની યોજના કરી છે

જુના વચ્ચતમા અનેક મુનિઓ તથા કવિઓએ તે તે
વચ્ચતે પ્રચલિત દેશીઓમાં અનેક પ્રકારના સ્તવનાદિ-
કોની રચના કરી છે હાલના વચ્ચતમાં નાટકની ચાલો
તથા કનૂલીઓ ગજલો આદી ગમો ગાવાનો શોલ વધ
વાથી હાલના મુનિરાજો તથા કવિઓએ તેની ચાલો
ઉપર સ્તવનો પદો આદિકની રચના કરી છે અને કરે છે

આ સર્વ સ્તવન પદાદિકો અનેક સરખા તથા અનેક
મદલ તરખી પુદા પુદા નામોથી પુસ્તકો છપાઈ પ્રસિદ્ધ
થયા છે તેમાંથી કેટલાક પુસ્તકોમાંથી તેમજ સ્તેલા
પાના ઉચ્ચથી ચુગી કાદાદી સમ્રદ કરી અમોષ આ
પુસ્તક શાસ્ત્રી (શાલ્યોધ) ટાલમાં છપાવ્યું છે

જુની દર્શી અને નાટકની જાલ કશાલજો વિગેરેમાં

ઘણી ચાલે છે. તેમથી ચુંટી કાઢી દરેક ચાલ ઉપર એકેક સ્તવનની ગોઠવણી કરી છે. ફક્ત છ સાત ચાલો ઉપર બે બે સ્તવન દાખલ કર્યા છે તે મઠીને આ પુસ્તકમાં એકંદર સ્તવનોની સંખ્યા ૧૩૬ ની થઈ છે. હજું પણ એ શિવાયનો બીજી ચાલો ઉપર સ્તવનોનો સંગ્રહ મારી પાસે છે. પણ આ પુસ્તકનું કદ વધી જવાથી તે દાખલ કર્યા નથી. જો આ પુસ્તકનો બીજો ભાગ કરવાનો યોગ આવશે તો તેમાં દાખલ કરીશું.

સ્તવનોની વાતમાં કવિઓએ જે જે દેશમાં પ્રચલિત દેશીઓ હતી તે તે દેશના કવિઓએ તેવા દેશીઓમાં સ્તવનાદિકોની રચના કરી છે તેથી મારા જોવામાં આવેલા પુસ્તકોમાંથી જે જે સ્તવનોનો ભાવાર્થ મને ઠીક લાગ્યો તેવા સ્તવનોની ચુટણી કરી છે.

આ પુસ્તકમાં બીજા પાંચમ આઠમ અને ત્રીથીઓ અને રોહિણી આદીના સ્તવનાદિકો નાંખેલા નથી કારણકે એ સ્તવનાદિકો દેહરાસરમાં તીર્થકરોનાં આગલ કહેવા ઠીક લાગતા નથી. એથી આ પુસ્તકમાં દાખલ કર્યા નથી.

આ પુસ્તકમાં આગેલી ગ્રાન્થો જે જે પુસ્તકમાંથી લીધી તે તે ગ્રાન્થોના વર્ત્તાનો અને પ્રસિદ્ધ કર્તા સંસ્થા યા મઢ્ઢનો આમાર માનવામાં આવે છે

આ પુસ્તક ઉપાવવાનું કામ ચાલતી વસતે પરમ-પૂજ્ય સદ્ગુણાનુરાગી મુનિરાજ શ્રી શ્રી ૧૦૦૮ શ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ સાહેબે વસતો વસત પત્રદ્વારા યોગ્ય સલાહ આપી તેમજ કોઈ ગ્રાન્થો લખી મોકલી તથા પ્રસ્તાવનાદિ લેખ સુધારી મુક્યા તે થદલ ઉક્ત મહારાજશ્રીનો આમાર માનવામાં આવે છે

આ પુસ્તકમાં ચૈત્યવદનો ૪૬ સ્તુતિઓ (થોયો) જોડા ૧૫ છુટી થોયો ૩૧ સ્તવનો ૧૩૬ લાઘર્ણીઓ ૫ છંદો ૫ તથા નવઅંગ પૂજા તથા અષ્ટપ્રકારી પૂજાના દોહા તથા મહાદેવ સ્તોત્રના ગુજરાતી અનુવાદના કાવ્યો તથા નવપદ (સિદ્ધચક્ર) જીના ઓઢીના ગ્દ્યાસમળ પદો સહીત તથા પદ્યરંગાણો આરતી મગઢ્ઢદીવો પ્રમુ સ્તુતિના કાવ્યો દોહાઓ ચૈત્યવદન વિધિ સૂત્રાસહીત તથા વીર્જી પણ ઉપયોગી અનેક ચાવતોનો સમાવેશ

કરવામાં આવેલો છે. તે અનુક્રમણિકા જોવાથી માત્રમ પડશે.

પુસ્તક છપાતી વખતે પ્રેસ દોષથી કોઈ અક્ષર કાનો માત્રો વિરામ અનુશ્વાર વિગેરે બરાબર ન ઉઠ્યા હોય તથા પ્રુક તપાસનારના નજરચુકથી કાંઈ ભુલ રહી હોય તે સજ્જનોએ સુધારી વાંચવું. અને તે મુનો તથા વળી બીજી કાંઈ खामी જણાય તો અમને લખી જણાવવા કૃપા કરવી જેથી તેમનો ઉપકાર માની બીજી આવૃત્તિના પ્રસંગે તેનો ઉપયોગ કરીશું.

સ. ૧૯૮૯ વીરસં. ૨૪૫૯

પોષ સુદી ૧૫ બુધવાર

તા. ૧૧ જાનેવારી સન ૧૯૩૩

સંગ્રહ કર્તા.

શાહ. શિવનાથ લુંગાજી

પોરવાલ, વેતાલ પેઠાનં ૩૫૬

મુ. પુના સિટી.

यो० मुनिराज श्री शांतिविजयजी महाराज, आवु.

स० मु० श्री कर्पूरविजयजी महाराज.

जन्म संवत् १९२५ चैत्र शुद्ध ३ सु० वरुण
दिनांक १९५५ वैशाख शुद्ध ३ सु० भाद्रपद

પ્રસ્તાવિક વોધ વચનો.

(લેખક — સદગુણાનુરાગી મુનિરાજ)

શ્રી કર્પૂર વિજયજી મહારાજ)

શ્રી ગણેશ, ગિરનાર, અર્ધુદાચલ (આયુ ગદ) અને સમેતશિસ્ત્ર પ્રમુખ ઉત્તમ તાર્થોને મટવા જતા તેમજ ગમ તે ગામ, નગર, પુર, પાટણ પ્રમુખ સ્થળના ભૂયણ રૂપ શ્રી જિનચૈત્યો (જિન મંદિરો તેમજ તેમાં પ્રતિષ્ઠિત પ્રમુના વિંધો) ને જૂઠારવા જતાં તથા મુનિ જનોને ઘડન કરવા જતાં યથાશય્ય વ્રવચન સારો-દ્વાર, પચાશક અને દેવવંદન માપ્ય પ્રમુખ પવિત્ર શાસ્ત્રોમાં ફરમાવ્યા મુજબ આપણે નિસીંહ પ્રમુખ દશ ત્રિકો વરાવર લક્ષ રાણીને સાચવર્ધી જોઈએ એટલે કે ૧ યથાસ્થાને ત્રણવાર નિસીંહ (તેનો પરમાર્થ સમજી-ધારી) કહેવી ૨ ચૈત્ય ફરતી ત્રણવાર પ્રદક્ષિણા દેવી. (પ્રદક્ષિણા દેતાં કર્ક આશાતના જેવું નજરે પડે

તો તે ટાઢવા પ્રથમ સ્વપ કરવો.) ૩ ત્રણવાર પંચાંગ નમાવીને પ્રણામ કરવા (પ્રથમ પ્રભુજી નજરે પડે એટલે તત્કાલ અંજલિ (બેઠાથ) જોડી પ્રણામ કરવો, પછી નજદીક આવતા અર્ધાંગ નમાવી દેવું. અને છેવટે ચૈત્યવંદન કરતી વખતે પંચાંગ પ્રણામ કરવા જોઈએ) ૪ ત્રણ પ્રકારની પૂજા (અંગપૂજા, અગ્રપૂજા અને ભાવપૂજા) કરવી. ૫ પ્રભુની ત્રણ અવસ્થા (દુઘ્નસ્થ અવસ્થા, કેવલી અવસ્થા અને નિર્વાણ અવસ્થા) ભાવવી. ૬ પ્રભુ પ્રતિમા શિવાયની ત્રણે દિશા તરફ જતી દૃષ્ટિને સંયમી—નિયમમાં રાખી તે દૃષ્ટિ પ્રભુની સન્મુખ જ સ્થાપી રાખવી ૭ પ્રભુને પંચાંગ પ્રણામ કરતાં ત્રણવાર તેટલી ભૂમિનુ પ્રમાર્જન કરવું. ૮ ચૈત્યવંદન કરતાં ઉચ્ચારવામાં આવતા સૂત્રાદિક શબ્દો શુદ્ધ બોલવા, તેના રહસ્યાર્થમાં ઉપયોગ રાખવો અને પ્રભુની મુદ્રા ઉપર સારી રીતે લક્ષ રાખવું. ૯ નમસ્થુળ કહેતા યોગ મુદ્રા કરવી જાવંતિ ચેડ્યાઈ, જાવંત કેવિંતાહ્ અને જયવીયરાય કહેતાં મુક્તશુક્તિ

મુદ્રા અને કાઠસ્માગ કરતા જિનમુદ્રા કરવી છેવટે
 ૧૦ ચૈત્યવદન સમયે જાગતિ ચેડ્યાઈ જાવત કેવિસાહુ
 અને જયત્રીયરાય એ ત્રણ પ્રણિધાન વરાવર લક્ષ પરા-
 વી કહેવા, અન્ના ચૈત્યવદન સમયે મન, વચન અને
 કાયાની એકાગ્રતા કરવી એ દશે ત્રિકોનુ અધિક
 સ્વરૂપ મેસાળા શ્રી જૈન શ્રેયસ્કર મહાલ તરફથી
 છપાયેલા “ચૈત્યવદનાદિ” માપ્યત્રય નામના અર્થ
 સહિત પુસ્તકમાથી પળ જોઈ, જાળા, અવિધિ દાપ
 ટાલા વિધિ-માર્ગ આદરતા પુરતો ગ્વપ કરવો ઉક્ત
 પવિત્ર સ્થળમા દાખલ થતાં (પ્રવેશ કરતા) પાંચ
 અભિગમ પાળતા પળ પુગતુ લક્ષ રાગ્વુ ૧ નિત
 ભોગમા લેતા યોગ્ય સચિત્ત વસ્તુનો ત્યાગ કરી દેવો
 ૨ શુદ્ધ ગ્હ, અન્નકાગદિ અચેત વસ્તુ માયેજ રાગ્વી
 લેતા ૩ અગ્વડ ઉત્તરાસગ (જનોઈના આકારે)
 નાલ્વીને પ્રવેશ કરવો ૪ મનને એકાગ્ર કરા દેવુ અને
 ૫ દેશ-ગુહ નર્જર ગઢતાજ વે દાવ જોની મસ્તકે
 લગાડી નમસ્કાર કરવો ગ્રંથી રાગ્ય ચિન્દ રૂપ ગ-

ળાતાં ૧ દુત્ર, ૨ ચામર, ૩ મુગટ, ૪ ત્વડ્ગ, તેમજ, ૫ ઉપાનહ (મોજડી પ્રમુખ) બાંહર ઉતારી નાચીને જ અંદર પ્રવેશ કરવો યોગ્ય છે. અન્યથા દેવગુરુની આશાતના કરી લેવાય.

દેવ-ગુરુનાં દર્શન પૂજાદિક કરીને પાછાં વળતા (બાહેર નિમરતા) આપણા પરમ પૂજ્ય દેવ-ગુરુને પુંઠ ત્રાવીને (પુંઠ દર્શને) ચાલવું નહિં. પણ વિવેકથી તેમને આપણી પુંઠ ન પડે એમ ઉપયોગ રાખીને અદ્વસર પાછા ફરવું. જૂઝાં ! લૌકિકમાં કોઈ રહેનશાહ પ્રમુખ માતવરની સલામી ગયા હોય તેમને પણ સલામી લઈ પાછા પગલે ચાલવું પડે છે. તેમ છતાં કોઈ જાણતાં અજાણતાં પુંઠ દર્શને ચાલ્યું હોય તો તેણે તે માતવરનું અપમાન કર્યું લેવાય છે. ડ્યારે, આમ છે ત્યારે ત્રણ જગતના પરમ ઉપકારક પ્રભુનો (શુદ્ધ દેવ-ગુરુનો) આપણે કેટલો વધો ત્રિનય સાચવવો જારી રાખીએ ! આ વાત ખાસ કરીને સહુ કોઈ સજ્જનોએ વિશેષે સંભાળ રાખી વ્યવહાર શુદ્ધિ સાચવવા પ્રયત્ન

રયાન કાગો જેઈએ દરેક હિત કાર્યે પળ પ્રિયેક
 પૂર્વેક કરવાથીજ વ્યવહાર શુદ્ધિ પન્ન છે શ્રી શંકુજ-
 યાદિક પત્રિત્ર તીર્થોની સ્પર્શના કરતી વચ્ચે, અન-
 ગમે ત્યાં દેવાધિદેવ (ગિનગાગ પર્માત્મા) ને જૂઠા-
 રતી વચ્ચે નેમજ વ્રતાચર્ય, નિ પગતા પ્રમુખ ઉત્તમ
 ગુણેધા અન્નકૃત આચાર્યાદિક પત્રિત્ર આત્મ ઓના
 દર્શન કાગ્યા અર્થે તેઓની સમપેજના, છુલ્લા (બલ-
 વાળા) પગ barefooted ચાલીને જવું જાઈએ ચાહતા
 જતા અને ગયા વાદ હૃદયમા તેમના પત્રિત્ર ગુણોનુ-
 જ સતત સ્મરણ અને વર્ના શકુ નેટલું તેના સદ્ગુ-
 ણોનુ અનુકરણ કરવું જઈએ તીર્થાદિક પત્રિત્ર સ્થાને
 પુન્યયોગે આવી નેના મારી રીતે મેળા કરવી, પળદશ
 દિક જડ વસ્તુઓ હાર મોહ મમતા રાગવાન સુખ-
 શીલ થઈ કેવળ વેપી રંગોનુ અવગ ઇન્દ્રિયાત્મિકનો
 લગામ મોકલી મૂકી દઈ દોન્ટાઈ ખાલવાનુ નથી
 જે જીવો અહીં આવી લાભ લઈ જવાને વદલે અવલ્યા
 વ્યાપાર કરીને હલટા તાટો વાધ છે તે હતભાગ્ય જ

नोनो क्यांय छुट्को थवानो नथी. एम दीलमां विचारी
 प्रमादाचरण तजी, पोतानुं लक्ष सुधारी सकृत उपा-
 र्जन कग्वा जलदी सावधान थई जवुं जाईए. कुकर्म-
 वगात् अत्रेले रस्ते चालेला छना श्री गुरुजय जवा
 परम पवित्र तीर्थस्लूनो तन मनर्थी दृढ आश्रय करी,
 फगी धर्म मन्मुख थपेला पापी जात्रा पण पावन थई
 जाय छे. जूओ ! कह्युं छे के “च्यार हत्यारा नर पर-
 दाग, देव गुरु द्रव्य-चोरी खावे; चैत्री कार्तकी पुनम
 जात्रा, तप जप ध्यानथी पाप जकावे. गिरिवर दर्शन
 विरला पावे. ” धर्मज एक अशरणने शरण आपनार
 अन अधर्मनो पण उद्धार करनार निष्कारण बंधु
 समान छे अत्र प्रसावे गुरुजय माहात्म्यमां विस्तारथी
 वर्णवेलुं कहुं जानुं चरित्र मनन पूर्वक वाची धडो
 लेवा योग्य छे. तेमा प्रमगे कह्युं छे के “ धर्मनाज
 प्रभाव सुख साहेबी पामीने जे कृतघ्न, एज धर्मनो
 अनादर करे छे ते स्व स्वामी द्रोह करनार पापी
 प्राणीनुं भविष्य शरीने सुधरी शकशे ? नहिज सुधरी

शक्ते ॥ आया मार्मिक (ऊड़ी भयर करनाग) यत्र
 नोयी कटूराजा चमकी उठयो हनो, तेम भवभोरु
 जनोए ज गबु जोईए नहिंतो पछी “ लग्न पेळा गई
 लग्ना, पछे वर पहाय ’ एना जबु यवानु शाणा
 माणमने एटला शिखाण वम छे सपारिक पाप अ
 भमा रगदेळायाया मञ्जन यई गया छना छेपटे
 निर्मळ यया डक्यता मन्य जने।ए पवित्र नार्थस्थळमा
 आवीने अदभूत वीर्योत्समयी प्रभु प्रानेमानु अथया
 निग्रय मायु पुर्यादिरुनु उत्तम आचवन कही स्थिर
 चित्तरी चपलना रहिन प्रेम पूर्णरु-रुचि बहुमान
 महिन प्रभुने। पायत्र मार्ग आदरया जोईए अनं अनादि
 फाल्गुनी दृढ-दृढ प्रियेला दाय जाळने। उच्छेद रुग्ण
 प्रवळ पुर्यार्थ सेवने जोईए शत्रुजगादरु मगती-
 र्थना उच्च प्रदेशमा सद्गुरुना नरणमा आधान रही
 यथाशक्ति जप तप सयमयड अनदि कर्म मळनोक्षय
 काया उजमान्ठ यबु जोईए पूर्वे अनंत आत्माभे ए
 पवित्र रत्नत्रयीनु यथार्थ आराधना करी जेप मळ

કર્મનો ક્ષય કરી શાશ્વત સુખ મેઢવું છે તેમભાવિક
 જનોએ રત્નત્રયીનું આરાધન કરવા અત્યારે પણ ત્વ
 રાખવું જઈએ. શાશ્વત-મોક્ષ સુખ મેઢવું એજ આપણું
 લક્ષ્ય વિંદુ હોવું જઈએ.

શાશ્વત-મોક્ષ સુખનો ઉપાય.

તત્ત્વાર્થ સુત્રમાર કહે છે તેમ સમ્યગ્ દર્શન, જ્ઞાન
 અને ચારિત્ર રૂપ રત્નત્રયીનું સેવન કરવું એ મોક્ષ
 પ્રાપ્તિનો અમોઘ ઉપાય છે.

શ્રી જિનેશ્વરે (સર્વજ્ઞ પરમાત્માએ) માંખેલાં તત્ત્વોમાં
 યથાર્થ શ્રદ્ધાને તે સમ્યગ્ દર્શન અથવા સમ્યક્ત્વ, તે
 તત્ત્વોનો નિર્મલ [ચોરૂઘો શંકા ગતિ] અવબોધ તે
 સમ્યગ્ જ્ઞાન અને એ ઉભયના પરિણામે તજવા યોગ્યનો
 ત્યાગ અને આદરવા યોગ્યનો આદર એ સમ્યક્ ચારિત્ર
 જાળવું અથવા આત્માને અનંત વિભૂતિ (સત્તાગત ગુણ
 સમૃદ્ધિ) ની પ્રતીતિ થવી તે સમ્યક્ત્વ, તેનું યથાર્થ માન
 થવું તે જ્ઞાન અને એ ઉભયના પરિણામે સ્વરૂપ સ્થિરતા
 કહો કે નિજ ગુણમાંજ રમણતા થવી તે ચારિત્ર, એરીતે

આત્મશ્રદ્ધા, આત્મજ્ઞાન અને આત્મરમણતા રૂપ રત્ન
ત્રીણ સંપાદન કરતુ એજ મોક્ષનો સરો ઉપાય છે

દ્યુનપાદિક મહાતીર્થાદિકનુ સેવન પણ એજ હેતુથી
કરવનુ છે એ પૂર્વોક્ત રત્નત્રયીરૂપ મોક્ષ માર્ગ પામના
માટલ અને એમાજ આગલ યજ્ઞવા માટેજ શુદ્ધ દેવ ગુ
રુના, સત્પુરુષોનાં, શત્રુજયાદિક પાવન તીર્થોનાં, તેમજ
તેમા પાવન થયા આવતા અને આગેલા શાસન રસિક
એવા શ્રી ચતુર્વિધ સધનાં દર્શન વદન, રહુમાનાદિક
સદ્બાવથી કરવાનાં છે એ લક્ષ મત્રિક યાત્રીકોએ
સદાય રાખી રહેવાનુ છે મુન્વાનુ નથી એ લક્ષ વગ
રની કરણી એકઠા વગરના મીઠા જેવી જાણવી પવિત્ર
તીર્થ સ્થળેમ પુન્યયોગે અનાયાસે અથવા અલ્પ શ્રમે
પ્રાપ્ત થત સત્ સમાગમનો અપૂર્વ લાભ સહી થનેતેટલી
તત્ત્વ ગોચણા કરવી, સ્વ શકાસ્પષ્ટોનુ સમાધાન મેલવી
નિ શક થાયુ, અને એમ તત્ત્વજ્ઞાન વહે આત્મ શ્રદ્ધા કર
સમક્ષિ નો પાયો મજબૂત રચી તે ઉપર યથાશક્તિ મત્ર
નિયમ અગાધાર ફરી લેવા કર શુભ દમારતનુ ચળતર

કર્મું વધુજ હિતકારી છે. પણ આ વધું જો કલ્પિત સુખની ઇચ્છા—કામના રહિતજ (નિષ્કામપણે) કરવામાં આવે તો પરિણામે તે અક્ષય—મોક્ષ સુખ આવવાવળું થઈ શકે. ક્ષણિક અને કલ્પિત સુખની આશાથી ધર્મ કર્મો કરવી એ તો બોરની ચાતર ચિંતામણિરત્ન ગુમાસ્ટી દેવા જેવું જાણવું. એમ સમજીનેજ મોક્ષના અર્થી મુમુક્ષુ જનો આ લોક સંબંધી ક્ષણિક અને કલ્પિત સુખની ઇચ્છા કે આશા રાખ્યા વગરજ કેવળ નિષ્કામપણેજ ધર્મ સાધના કરે છે અને એજ રીતિ— નીતિ અવલ્યાર કરવી હરેક આત્માર્થી જીવને સ્વચ્છર હિતકારક છે.

વેદાદિક અન્ય શાસ્ત્રોમા પણ મોક્ષના ઉપાય તરીકે કહેવામાં આવેલું અત્ર પ્રમેંગાગત જળાવવામાં આવે છે. તેમાં કહ્યું છે કે ‘ મોક્ષ—સુખ મેલવવાનો ઉપાય, ધર્મમ્ભ મ્વચરન્તું યમાર્થ જ્ઞાન થવું એજ છે. ’ અત્ર પ્રમાણે ‘ પ્રમુપણે પ્રભુ ઓઝગ્વીરે, અમલ વિમલ મુગ ધામ; સાય દ્રષ્ટિ સાચક પર્ણરે, વંદે ધન્ય નર નર. ’ એ રીતેજ ધર્મ વચનો તેનું માર્ગન કરે છે.

“ મનનો લય કરવો એ પરમાત્મ સ્વરૂપનું જ્ઞાન થયેલો
 ઉપાય છે ” (યોગી—યોગનિષ્ઠ—સયમી પુરુષો એનો અનુ-
 ભવ કરી શકે છે) । “ શુદ્ધ—નિષ્કામપૂર્વે કમ—ઉપાસના
 કરવી એ મનના લયનો ઉપાય છે ” તમજ વઢી

“ આ સર્વ જગત્ વિનાશી છે એમ વિચારપૂર્વક
 જાળવું અને અનુભવવું અને તેથી દૃઢ નિશ્ચય કરવો,
 એ નિષ્કામ થયેલો ઉપાય છે (જ્ઞાન્ત સુધાર્મ
 ભારનામા પણ એવોજ ઉદાર આજય સમાયેલો
 છે.) અને એજ માનવું અનેક મહાશયોએ અનેક
 રીત્યા સમર્પન કરેલું જણાય છે જેમકે—

“ તાહરું ધ્યાન તે સમક્તિ રૂપ, તેહિજ
 જ્ઞાન અને ચાગિત્ર તેહ છે જી તેહથી જાયે
 મધલ્લા હો પાપ, ધ્યાતા રે ધ્યેય સ્વરૂપ હોય
 પછે જી. ” इत्यादिक અનેક આત્મ પુરુષોનાં વચનો
 અત્ર સમયન કર છે

જે મધ્યજનોને તારે અચર્યા સગવાનું સામર્થ્ય આપે,
 જેનાપહે મધ્યવનો મધ સાધર તરો પેઠે પાર જઈ શકે,
 જે હૃદય સ્વરૂપ અને જગત્ ૭ પ્રકારનાં છે તેમજ ધો

શત્રુંજયાદિક સ્થાનર તીર્થ છે ત્યારે શાસનગમિક શ્રી
 ગણધર પ્રમુખ ચતુર્વિધ સઘ જંગમ તાર્થ ગણાય છે.
 મોશ્વાર્થી જનોએ એ ઉભય પ્રકારના તર્થનો યથાયોગ્ય
 વિનય સત્કાર કરવો અત્યંત હિતરૂપ છે. પરંતુ બંને
 પ્રકારના તાર્થમાંથી કોઈનો પણ અનાદર કરવો યોગ્ય
 નથી. વિકથાદિક પ્રમાદાચરણનો ત્યાગ કરી તે ઉભય
 પ્રકારના તર્થનો સર્વ પ્રકારે લાભ લેવા પ્રયત્નશીલ થાવું
 એ આ મનુષ્ય જન્માદિક દુર્લભ સામગ્રી પામ્યાનુ ઉત્ત
 મોત્તમ ફલ સમજાવવું છે. અર્થે ઉત્તમોત્તમ ફલ મેલ-
 વવા આપણે ક્યારે ભાગ્યશાળી થઈ શકીએ ? ત્યારે
 આપણામાં ઉક્ત પવિત્ર તીર્થો પ્રત્યે અવિહ્વ પ્રીતિ-
 ભક્તિ જાગે ત્યારેજ.

અવિહ્વ પ્રીતિ-ભક્તિ કેવી હોય ?

પ્રીતિ રીતિ કચ્છુ ઓર હે, જાણે જાણણહાર ॥
 ગુંગે ગુડ સ્વાદ તેનો, સ્વાદ કહે શું વાર ? ॥' ॥

અર્થ—સ્વર્ગી અંતરગ પ્રીતિ (પ્રેમ-ભક્તિ) ની
 સુધી પહોંચી શકાય છે. - એ-તો જે જાણતા હોય તેજ

जाणे एटले एवी अद्भुत प्रीति-मत्ति जेना हृदयमां
जागृत थयेली छे, जेन तेनु अपूर्व रसास्वादन मळ्यु छे
अने तेथी जेनामां ननु चैतन्य रेढायु छे, ए विगेरे
चिन्होवहे तेवी प्रेम-मत्ति-नी खरी खुश जेना जाण
वाम-कळयामा आरी होय छे तेज तेने पिछानी शके
छे केई मूगे माणसे गोळ खाधो होय-नेनो रसास्वाद
लीधो होय ते तेनु स्वरूप गीजाने पोतानी शक्ति उपरात
होवाथी शी रीते समजानी शके ? (१)

प्रीत मेह अरु मोरडी, आवत दे अति मान ॥
पुकारिके जगमें कहत, आवत मेह महान ॥२॥

अर्थ- मेष अने मोरलीने जेवी प्रीत लागेली छे,
तेवी अकृत्रिम प्रीत होवी जोइए प्यारे मेष आवे छे-
आवधानी तैयारीमा होय छे त्यारे ते केकारव करी मुक्तीने
जणावे छे के अमारा प्राणाधार अति व्हाला अने उप-
गारी महान् मित्र-मेषगज पधारे छे (२)

मेह पिछानत मोर नहीं, मोर करी तस प्रीत ॥
पूर्ण जन्मके कर्मथे, होत प्रीत इस रीत ॥ ३ ॥

अर्थ- जो के मेषराज मोरने कई ओळखता पाळ-

લ્લતા નથી તેમ તેને મોરની તમા (દરકાર) પણ નથી,
છતાં જેમ મોર મેઘના મંગલકારી ગુણોની પિછાન કરી
તેનું આવાગમન હૃદયના ઉમટકાથી વધાવી લે છે અને
મુક્ત કંઠથી તેના નામોર્ત્કાર્તન પુર્વક ગુણ ગાય છે;
યાવત્ મેઘને देखी देखी જેમ તે નાચે માચે છે તેમ
પૂર્વોપાર્જિત કર્મના સંબંધથી એવા પ્રકારની ગાદી પ્રીતિ
વંધાય છે કે જે અંતરની હોવાથી અનુકૂલ-પ્રતિકૂલ
સંવોગોમાં પણ કાયમ રહી રહે છે, અને પરિણામે સ્વપર
ઉભયને અનેક જાતના ઉત્તમ લાભ સમર્પે છે (૩)

પ્રીત પ્રીત સવ જન કહે, જુદી પ્રીતકી રીતિ ॥
લોહ ચમક જડ દોડ પેં, દેખત ચલત સુનીતિ ॥૪॥

અર્થ:—પ્રીત પ્રીત સહુ કોઈ મુલ્યથી પોકારે છે, પણ
પ્રીતની રીત કંઈ વિલક્ષણજ છે. જુઓ ! લોહ [લોહુ]
અને ચમક ઉપલ (લોહચુંવક પાપાણ) એ બંને જડ
પદાર્થ છતાં એક ત્રીજા તરફ કેટલું ષ્ઠું આકર્ષણ છે ? સ્વરી
પ્રીતિ-ભક્તિ એવી આકર્ષણવાળી અને દંભ વગરનાંજ
હોવી જોઈએ અને એવી અકૃત્રિમ ઉલ્લસની પ્રીતિ-ભક્તિજ
ભક્ત જનોને વહુ લાભકારી થાય છે. (૪) इति शम्

શ્રીનવપદ અથવા સિદ્ધચક્ર સેવન-
આગધનની સાદી સમજ ॥

લેલક—મદ્ગુણાનુરાગા મુનિગત્ર શ્રી
કર્ણગોજયજી માહારાજ

॥ યોગ અસહ્ય છે જિન કહ્યા, નવપદ
મુલ્ય તે જાણોરે ॥ તેહ તણે આલખે, આતમ
ધ્યાન પ્રમાણોરે ॥ ગીર જિનેશ્વર ઉપદિશે ॥

નવપદ પ્રકરણમાં વહ્યુ છે કે “ મો મો મહાનુ
માથો દશ દૃષ્ટાતે દુર્લભ મનુષ્ય જન્મ પામીને અન તે
સામે થઈ આર્ય ક્ષેત્ર, ઉત્તમ કુઠ્ઠ પિંગે પ્રધાન
માર્ગી પુણ્ય જાગે પાર્મીને મહા અનર્થકારા પાંચ
પ્રકારનો પ્રમાદ (મદ, વિપય, કપાય, નિદ્રા અને
ચિંત્યા) જલદી તની દડ ઉત્તમ ધર્મ કરણા કરવા
પુણ્યર્થ ફાગવો તે ધર્મસર્વજિનેશ્વરોણ દાન, શીલ,
તપ અને માત્ર ભેદે કરી ચાર પ્રકારના ઉપદિશે છે”
તેમાં પણ માવનો પ્રધાનતા પચાણા છે માત્ર મહિતજ

કરત્રામાં આવતી ધર્મ કાળી ઢાન શીલ, તપ પ્રમુખ મકલ્લ કહી છે. ભાવ વગરના તે કર્ણા અલેલે જાય છે. “ ભાવ પળ મન સંવદ્ધ છે અને આલંબન વગર મન અતિ દુર્જય છે, તેથી મનને નિયમમાં રાખવા માટે સાલંબન (આલંબન વાતું) ધ્યાન કહેલું છે.

જોકે શાસ્ત્રમાં અનેક પ્રકારનાં આલંબન વચાળ્યાં છે તો પણ તે સહુમાં નવપદ ધ્યાનજ મુલ્ય છે એમ જિનેશ્વરો કહે છે. ”

“ ૧ અરિહંત, ૨ સિદ્ધ, ૩ આચાર્ય, ૪ ઉપાધ્યાય, ૫ સાધુ, ૬ દર્શન, ૭ જ્ઞાન, ૮ ચારિત્ર, અને ૯ તપ એ નવપદ વચાળેલાં છે. ”

એ નવપદનું સવિસ્તર વર્ણન નવપદ પ્રકરણમાં કરવામાં આવ્યું છે ત્યાંથી જાણી તે સંબંધી શ્રદ્ધા-પ્રતીતિ કરવા યોગ્ય છે. એ નવપદજ જગતમાં સાર છે તેથી તેનુંજ આરાધન કરવા અધિક લક્ષ રાખવાની જરૂર છે એ નવપદમાં અરિહંતાદિક પાંચ ધર્મી (ધર્મત્મ) છે અને દર્શનાદિક ચાર (પ્રકારનો) ધર્મ છે. એ

દર્શન (સમ્યક્ત્વ), જ્ઞાન, અને ચાત્રિત્રસ્ય મદ્દર્શિનુ
 આરાધન કરવાથીજ ધર્મત્મા થઈ શકાય છે જે જ
 અગ્નિહતાદિક યાચ છે તે સદુક્ત ધર્મના આરાધન
 (સેવન) વડેજ થયા છે અને માવણ્યમા પળ જે તે
 અગ્નિહતાદિક યજ તમો પળ પરિત્ર ધર્મના આરાધન
 વડેજ થશે એવું વર્તમાન કાલે પળ મળ્યું જનોએ
 એજ પાવત્ર ધર્મનુ આરાધન કરવા હજમાલ મહેવું
 રહિતા છે ધર્મ ધર્મ જનોમા નિવસે છે તેથી ધર્મનુ
 આરાધન કરવા હજમાલે ઉક્ત અગ્નિહતાદિક ધર્મ-
 ત્માઓનુ દૃઢ આલ્ચન હેવું ઠીકત જમરનુ છે

અગ્નિહતાદિક પરિત્ર ધર્મત્માઓના નામ સ્થાપના,
 કાચ અને માચ એ ચારે ત્રિક્ષણ પૂજનિક છે જેમના
 માચ પરિત્ર છે તેમનજ નામ, સ્થાપના અને દ્રવ્ય
 પગ પરિત્ર છે પણ ધર્મનાં નથી તેથી અગ્નિહતાદિક
 પરિત્ર અત્માઓનુ (માચ મર્તિન) નામ સ્મરણ કર-
 વવા, નેમની (નમસ્કાર-અરાધન) પ્રીતિનાં દર્શ-
 નદિકા વગેરેથી, નેમત્ર ત્રિક્ષણગમ સેવના આત્મ-
 સ્થાપના નમસ્કારદિ કરવાથી આપણો આત્મા જાગૃત

થાય છે એટલે એ અરિહંતાદિકમાં જેવા ઉત્તમ ગુણો
 છે તેવાજ ઉત્તમ ગુણો પ્રાપ્ત કરવા ઉત્તમાલ થાય
 છે. જે ગુણો અરિહંતાદિકને વ્યક્ત (પ્રગટ) થયેલા
 છે તેવાજ ગુણો આપણા પ્રત્યેક આત્મામાં શક્તિ
 (સત્તા) રૂપે તો રહેલાજ છે. તે ગુણો કર્મનાં આવ-
 રણથી ઢંકાઈ ગયેલા હોવાથી પ્રગટ દેખી શકાતા
 નથી. પરંતુ જો પ્રગટ ગુણો અરિહંત પરમાત્માદિકનું
 દૃઢ આલંબન લઈ એ કર્મનાં સઘડાં આવરણ દૂર
 કરી દેવામાં આવે તો પછી સ્વસત્તામાં રહેલા મમસ્ત
 ગુણો જેવાને તેવા જાણીતા પ્રગટ થાય છેજ.
 સૂર્યાદિક પર અવી લાગેલાં વાદળાં દૂર થતાંજ
 તેની સ્વાભાવિક પ્રભા શું પ્રગટ થયા વગર રહે છે ?
 એથીજ અવ્યક્ત ગુણો એવા આપણે વ્યક્ત ગુણો એવા
 અરિહંતાદિક પરમેષ્ઠાનું દૃઢ આલંબન લેવું ડાઘેનજ
 છે. જે જે કાર્ય ઉચિત વિવેક સાહિત વિધિ પૂર્વક
 કરવામાં આવે છે તે અલ્પ શ્રમે અદ્ભૂત લાભ મેળવી
 અપે છે એટલા માટે પવિત્ર ધર્મ કર્મોનું મનન કર-
 નારે યથોચિત્ત મર્યાદારૂપ વિધિ સાચવવા અને

યદ્વા તદ્વા કરવા રૂપ અવિધિ દોષ ટાલવા શ્રામ
 કાલજી ગાલગી જોઈએ ય્યાર શ્રી શશુનય મહાતીર્થ
 જેવા પવિત્ર સ્થલની સ્પર્શના-સેવના કરવા જવા
 પુન્ય-મયાગ મ્લે ત્યારે જે વડે ત્રિધિ-સત્રા કરવી
 જોઈએ અને અત્રિધિ દોષ ટાલવા જોઈએ તેનું દિગ્
 દર્શન પ્રસંગે પ્રસંગે કરાવવામા આવતું છે તે લક્ષ્મી
 ગર્વા પ્રીતિથી હિત માર્ગના આદર કરવા મહ્યાત્મા-
 સોને શ્રામ મનમણ ઠ જૂઓ ! સ્વેતી કરનારા
 સદ્ગત લાકા તેમના ક્ષત્રન યથાત્રિવ બેઠી તેમા
 સ્વાત્તર પ્રમુખ નાણાં યગ્નાઅગસરે વાવળી કર છે અને
 તેના ત્રિન શ ધયા ન પામ પળ પ્રતિદિન તેના રક્ષા-
 પુષ્ટિ ધયા કરે તેવી પુરતી કાલજી રાખે છ તો
 પાણિખે તમારી ઇચ્છા લાભ મેલવી શકે છે, એજ
 રાને આપણે જે ધર્મ કરીને કરાવે તેના યથાર્થ લાભ
 હોયજ નેય નો એ સ્વેદના પેગે અપણે પણ પુરતી
 મમાલ રાખા રદયાના શ્રામ જગર હેજ સુન્યુ કિં
 વહુના ઇતિ શમ્

વિષયાનુક્રમણિકા.

અનંતર	નામ	પૃષ્ઠ
૧	દેવગુરુ નમસ્કાર સ્તુતિ. શ્રી આદિશ્વર શાંતિ નેર્મા.	૧
૨	પચ પરમેષ્ઠી " " અર્હન્તો ભગવન્ત ઇંદ્ર મહિતા.	૨
૩	પ્રભુની સ્તુતિ કરવાના કાવ્યો. ૧૫	૨ થી ૮
૪	પ્રભુ દર્શનના દોહા ૭	૮ થી ૯
૫	શ્રી સીમંધર સ્વામીન દોહા ૩	૯
૬	શ્રી સિદ્ધાચ્છર્જીના દોહા ૧૧	૧૦ થી ૧૧
૭	માંગળીક શ્લોક દોહા ૩	૧૧

II- ચૈત્યવંદનો તથા સ્તુતિઓ (થોયો ના જોડા

અને છુટી થોયો ની અનુક્રમણિકા II

૧	શ્રી કૃપમદેવ ચૈત્યવદન તથા થોય ૪ નો જોડો	૧૨
૨	શ્રી અજિતનાથ ચૈત્યવંદન તથા થોય ૧	૧૩-૧૪
૩	શ્રી સંમવનાથ " " " ૧	૧૪-૧૫
૪	શ્રી અભિનંદન " " " ૧	૧૫-૧૬
૫	શ્રી સુમતિનાથ " " " ૧	૧૬-૧૭

(२९)

नम्र	नाम	पृष्ठ
६ श्री पञ्चम	" " " १	१७
७ श्री सुप्रभनाथ	" " " १	१८
८ श्री नक्षत्रम	" " " १	१९
९ श्री मुक्तिरेनाथ	" " " १	२ १९-२०
१० श्री क्षितिनाथ	" " " १	२०-२१
११ श्री धैर्यानाथ	" " " १	२१- २
१२ श्री वामुख्य	" " " १	२२-२३
१३ श्री विमलनाथ	" " " १	२३
१४ श्री जननाथ	" " " १	२४
१५ श्री धर्मनाथ	" " " १	२५
१६ श्री ज्ञानिनाथ	" " " ४ नो जोडो २५-२६	२५-२६
१७ श्री कुंभनाथ	" " " १	२७
१८ श्री भरनाथ	" " " १	२८
१९ श्री मतिनाथ	" " " १	२९
२० श्री मुनिगुप्त	" " " १	२९-३०
२१ श्री वसिनाथ	" " " १	३०-३१

नंदर	नाम	पृष्ठ
२२ श्री नेमनाथ	॥ ॥ ॥ ४नो जोडो	३१-३२
२३ श्री पार्श्वनाथ	॥ ॥ ॥ ४ ॥ ॥	३३
२४ श्री मडावीर स्वामी	॥ ॥ ॥ ४ ॥ ॥	३४-३५
२५ श्री सीमंवरजिन	॥ ॥ ॥ ४ ॥ ॥	३६-३७
२६ श्री सिद्धाचळजीनु	॥ ॥ ॥ ४ ॥ ॥	३७-३८
२७ श्री सिद्धचक्रजीनु	॥ ॥ ॥ ४ ॥ ॥	४०-४१
२८ पर्यूपण पर्वनु	॥ ॥ ॥ ४ ॥ ॥	४३-४५
२९ श्री दावाळी पर्वनु	॥ ॥ ॥ ४ ॥ ॥	४६-४७
३० चत्री पुनमनु	॥ ॥ ॥ ४ तथा छुटीथोय	४९-५०
३१ श्री गिरनारजानुं चैत्य० तथा थोय	४ नो जोडो	५१-५२
३३ श्री पंच तिर्थनु चैत्य० तथा थोय	४ नो जोडो	५३-५४
३३ श्री वीस विहरमान जिननुं	॥ ४ नो ॥	५६-५७
३४ श्री चोवीश तिर्थकरनुं चैत्यवंदन		५९
३५ श्री अतीत (गड) चोवीशीनुं चैत्यवंदन		६०
३६ आवती चोवीशीनुं चैत्यवंदन		६०
३७ श्री समवसरण भाव गर्भित थोय	४ नो जोडो	६३

नं०	नाम	पृष्ठ
३८	श्री सिद्धायस्त्रिंशो योय १	६४
३९	श्री नवरादमां (१) अरेहन पद चैव ० तथा योय १	६५
४०	" (२) सिद्धयद " " "	१ ६६
४१	" (३) आचार्य पद " "	१ ६७
४२	" (४) उपाध्याय पद " "	१ ६८
४३	" (५) साधु पद " "	१ ६९
४४	" (६) दर्शन पद " "	१ ७०
४५	" (७) गान पद " "	१ ७१
४६	" (८) नाभि पद " "	१ ७२
४७	" (९) तट पद " "	१ ७३
४८	श्री श्री श्री तिर्थेश्वर १२० ग्यवदन	३०८
४९	श्री महार्थार स्वामार्ता योय १	३६५

एकदश चैत्यवदन ४६ योय जोडा १५ छुटी योय

३१ आ प्रमाणे एवम् ९२

॥ स्तवनो १३६नी अनुक्रमणिका ॥

॥ १ ॥ श्री ऋषभदेव जिन स्तवन (१०)

नंबर	नाम	पृष्ठ
१	जगज्जिवन जग वाल्हो, महदेवानो नंद लाल रे	७४
२	भरतजां कहे सुणो मावडी, प्रगथ्या नवे निघान रे	१०
३	श्री श्री अदिनाथ भगवान, भवोदाधि पार लगानेवाले	२२४
४	अदिश्वर स्वामी, आप बीराजो पुना शहरमां	२२७
५	सरणा तो ल चुका हूं, चाहे तारो यान तारो	२४८
६	प्रभु श्री आदि जिन स्वामी, कहूं विनती मै शिरनामी	२६५
७	उठत प्रभात नाम, जिनजीको गाइये	२६७
८	प्रभु आदि जिनंदा, शिवसुख कंदा, तारक दिन दयाल	३८४
९	प्रभुजां ऋषभ जिनेश्वर देव, हृदयमां व्हाला लाग्यारे	३८५
१०	मैं अर्ज कहूं शिर नामी, प्रभु कर जोड जोड जोड	३८६

॥ २ ॥ श्री अजितनाथ जिन स्तवन (२)

१	अजित जिणंदशुं प्रीतडी, मुज न गमे हो बीजानो	७५
२	अजितनाथ रे अर्ज उचरूं, मुज वितकनी बात शुं	२२९

॥ ३ ॥ श्री सभवनाथ जिन स्तवन (३)

नम्र	नाम	पृष्ठ
१	सभव जिनवर धीनति, अवधारो गुण ज्ञातारे	७६
२	साहिज मामळोरे, सभव अरज हमारी	१३३
३	प्रभु सभव जिन सुखदाई चित्तमें लागी रहो	२६८

॥ ४ ॥ श्री अभिनदन जिन स्तवन (४)

१	दीठी हो प्रभु, दीठी जग गुरु तुझ, मूरति हो प्रभु०	७८
२	अभिनदन जिन दरिसण तरसोए, दरिसण दुर्लभ०	१३५
३	सवर रायना नदनारे लो, निभुवन जन आनदनारे लो	१४९
४	प्रभुजी अभिनदन जगनाथ, शिवपुर साथ भलो मळ्यो	१८९

॥ ५ ॥ श्री सुमतिनाथ जिन स्तवन (१)

१	सुमतिनाथ गुणगु मिलाजी, वाघे मुझ मन प्रीती	८०
---	---	----

॥ ६ ॥ श्री पद्मप्रभ जिन स्तवन (४)

१	पद्मप्रभ जिन जइ अलगा रह्या, जिहाथी नावे हेखोजी	८१
२	श्री पद्मप्रभुर्जाने सेवियेरे, शिवसुदरी भरतार, कमळ०	१५०
३	थयोछेरे अम मननो मनोरथ, ए जिन करवा सेव	२०४
४	पद्मप्रभु प्राणमे प्यारा, छोढावो कर्मनी धारा	३८८

॥ ७ ॥ श्री सुपार्श्वनाथ जिन स्तवन (२)

नंबर	नाम	पृष्ठ
१	श्री सुपास जिनाराज, तु त्रिभुवन शिरताज, आज०	८२
२	मुझ मन भमरो प्रभु गुण फूलडे रे, रमण करे०	१५१

॥ ८ ॥ श्री चंद्रप्रभ जिन स्तवन (१)

१	चंद्रप्रभ जिन साहेबा रे, तुमे छो चतुर सुजाण, मन०	८३
---	--	----

॥ ९ ॥ श्री सुविधिनाथ जिन स्तवन (२)

१	लघु पण हुं तुम मन नवि मावुरे	८५
२	लाग्यो लाग्यो रे प्रभुं नेह, वसीयो हइडामां	१३६

॥ १० ॥ श्री शीतलनाथ जिन स्तवन (५)

१	श्री शीतल जिन भेटिये, करी चोखु भक्ते चित्तहो	८६
२	शीतल जिनावर सेवना साहेबजी, शीतल जिम०	१३८
३	जीहो शीतल जिन जगनो धणी, जीहो शीतल०	१६५
४	शीतलनाथ सुणो अरदास, साहिव आपो पद०	१६६
५	शीतल जिन शीतल कारी प्रभुजी टारो भवपीर०	२६९

॥ ११ ॥ श्री श्रेयांसनाथ जिन स्तवन (१)

नगर	नाम	पृष्ठ
१ तुमे बहु मित्रीरे साहेजा, मारे तो मन एक		८७
॥ १२ ॥ श्री वासुपूज्य जिन स्तवन (३)		
१ स्वामी तुमे काई कामण कीधु, चितडु हमारु०		८८
२ कृपा वासुपूज्याची झाली, पापकर्म गेलें पाताळी		२३०
३ मन मंदिर नाथ वमाओ रसिया मन मंदिर		२४९
॥ १३ ॥ श्री विमलनाथ जिन स्तवन (२)		
१ सेवो भविष्या विमल जिनेसर, दुष्टदा सज्जन सगाजी		९०
२ दु ख दोहग दूरे टळ्या रे, सुख सपदशु भेट		१४०
॥ १४ ॥ श्री अनतनाथ जिन स्तवन (२)		
१ श्री अनत जिनशु करो, साहेलटीया, चोल मजीठिनो०		९१
२ ज्ञान अनत ताहेरेरे, दर्शन ताहारे अनन		१६८
॥ १५ ॥ श्री वर्मनाथ जिन स्तवन (५)		
१ थागु प्रेम बन्यो छे राज, निरवदेशो तो लेखे		९३
२ दारे मारे धर्म निणदशु लागी पूरण ग्रीत जो		१४१
३ धर्मजिनेसर मुज मनटे वस्यो, रागउमगेरे अगसा०		१६९
४ छोट जिनवर को दुर्नामे दील लगाकर क्या करू ?		२५०

नंबर	नाम	पृष्ठ
५	सेवो भविजन धर्म जिनंद	२५२
॥ १६ ॥ श्री शांतिनाथ जिन स्तवन (६)		
१	धन्य दिन वेला, धन्य घडी तेह, अचिरारो नंदन०	९४
२	शांति जिनेश्वर साहिवारे, शांति तणो दातार सलूणा	१४४
३	क्षण क्षण साभरो शांति सलूणा, ध्यान भुवन जिन०	१४५
४	शांति प्रभु विनति एक मोरी रे, तारी आंखडी०	१४७
५	शांति जिनरे, शी गति याशे हमारी, में कर्म०	२३०
६	शांति जिन मूर्ति तोरी लागे मने प्यारीरे	३८९
॥ १७ ॥ श्री कुंथुनाथ जिन स्तवन (२)		
१	साहेला हे कुंथु जिनेश्वर देव, रत्नदीपक अति०	९५
२	करुणा कुंथु जिणंदनी, त्रिभुवन मंडळ मांदि, ललना	१९०
॥ १८ ॥ श्री अरनाथ जिन स्तवन (१)		
१	श्री अरजिन मवजलनो तारु, मुझ मन लागे वाहरे०	९७
॥ १९ ॥ श्री मल्लिनाथ जिन स्तवन (४)		
१	तुज मुझ रीझनी रीत, अटपट एह खरीरी	९८

नंबर	नाम	पृष्ठ
२	कौन रमे चित्त कौन रमे, मझिनायजी विना चित्त०	१७१
३	मझि तणा गुण गायवाजी, उल्ट अगे थाय	१७२
४	प्रभु मझी जिनेयर भान, अरज मोरी दील धरोरे	२३३
॥ २० ॥ श्री मुनिमुवत जिन स्तवन (२)		
१	मुनिमुवत जिन वदता, अति उल्लसित तन मन थायरे	९९
२	श्री मुनिमुवत साहिबो, सेवो दिल एकत, मारालाल	१९२
॥ २१ ॥ श्री नमिनाथ जिन स्तवन (१)		
१	श्री नमि जिननी सेवा करला, अलिय विघन सपि०	१०१
॥ २२ ॥ श्री नेमनाथ जिन स्तवन (३)		
१	तोरण आवी रथ केरी गयारे हा, पगुआ देह दोष०	१००
२	शानदीया गाल, तोरण्या रथ केरी कारण बहोने	१०३
३	आओ जाओ नेम पिया, तोरी गति जानी रे	२३५
॥ २३ ॥ श्री पार्थनाथना स्तवन. (१९)		
१	पार्थनाथ दिव्य, मुनेमाई बरोरे के मुनिमाई०	१०४
२	पार्थनाथ परमेष्ठ, जगदीश शिवाजी	१०५

नंवर	नाम	पृष्ठ
३	जिनजी गोडी मंडण पासके, विनति सांभलोरे लो	१५४
४	मनमोहन प्रभु पासजी, सुणो जगत आधारजी	२०७
५	प्यारी प्यारी निजानंद कारी हो, प्रभु पार्श्व०	२०८
६	मेरे तो चितामणि प्रभु पासजीका काम है जी	२०९
७	घन घटा भुवन रंग छाया, नवखंडा पार्श्वजिन पाया	२११
८	नव खंडाजी हो पास, मनहु लोभावी बैठा आप०	२३६
९	लाख चोराशी भवमाही भटक्यो, वार अनति बेला	२३७
१०	सेवा करावी सार, प्रभुची सार सेवा करावी सार	२३९
११	अरज सुणो प्रभू माहरी, हारे हुंतो चाहुं चाहु०	२५३
१२	हितकारी सुखकारी दुःखहारी, प्रभु पार्श्व अंतर०	२५५
१३	शिरपुर नगरमा शोभतारे, अतरीक्ष प्रभु पास	२५६
१४	थेतो फलवर्धी पारसनाथ प्रभुको पूजो तो सही	२५८
१५	सव करम जार, जिन सरन धार, तुम नाम सार०	२५९
१६	मुखडा देखन देरे सुभागीआ, मुखडा देखन दे	२६०
१७	माता वामादे बोलावे जमवा पासने	२६१
१८	पास गोडी दरवार रे, आज खेलिए होरी	३९०

નંબર	નામ	પૃષ્ઠ
૧૧	પાતેશ ૧ શિવ સુખ દિલાના હોગા	૩૯૧

॥૨૪॥ શ્રી મહાગીર સ્વામીના સ્તવન. (૧૮)

૧	ગિરપારે ગુણ તુમ નળા, શ્રી વર્દમાન જિનરાયારે	૧૦૫
૨	ધીરજી સુખે એવિનતીમોરી,વાત વિચારો તુમે	૧૫૬
૩	મેતો દનુર રહેગુર્જી, મહારારે માહેવત્રી મેતો	૧૫૮
૪	ધીર જિનેસર સાહિન મરા પાર ન લહુ તેરા	૧૭૫
૫	તાર હો તાર પ્રમુ, મુન મેવક મળી, જગતમાં બદલુ	૧૭૭
૬	પર્યાયા સદેવાર કેજો મ્હારા નાયને વર્દમાન	૧૭૯
૭	મદાધીર મડયાર્યા મોહ, વિશ્વનો થાપે રે	૧૮૧
૮	ગિનધર ધીર પ્રમુના દર્શન કીજે રે, સ્વામીને દુ ગ	૧૮૩
૯	દશાયા ધીર પ્રમુને વિનયુરે, પ્રેમે પ્રાપ્ત પાય હો લાલ	૧૮૫
૧૦	ગન મંદિર ધીરગારે, મદાધીર જયકારી	૧૮૭
૧૧	ધરમ ગિનેશ્વર ધીર પ્રમુ દેવ, ચરમ ગિનેશ્વર દેવ	૨૦૫
૧૨	જગ તાર મદાધીર કંતરગ તાપ મનરત્રી રે,	૨૧૦
૧૩	કલિયા ન વ જાપમગ, દશાયા ધીર ગિનેશ્વર	૨૪૦
૧૪	પ્રિય પદે શીવ ગિરગર છે, ધીર ગિનદ જગા	૨૪૩

नंबर	नाम	पृष्ठ
१५	वीर तोरे दर्शनकी बलीहारी, वारी जाउं वार०	२४३
१६	प्रभु महावीर दर्शनसे, हृदय आनंद पाता है	२४४
१७	हर लिया हर लिया हर लिया रे, मेरा मनडा महा०	२६४
१८	त्रिशलाना जाया रे, महावीर स्थाये आवजों जी	३९३

॥ श्री सामान्य जिनना स्तवन (८)

१	मेरी अरजी उपर प्रभु ध्यान धरो, मेरे दिलके ये०	२२०
२	प्रभु मोहे अपना मनाना होगा, मनाना होगा०	२२२
३	प्रभुजी मन चाहे मिलवा काज, क्षिणमें जीव०	२२३
४	महाराज थारी पूजा प्यारी लागे हो जिनराज	२४५
५	हैं जगतमें नाम ये, रोशन सदा तेरा प्रभु	२७०
६	मुजने प्रभुनो आधार, लक्ष चौराशी माहे भमायो०	२७१
७	भक्ति जिनवरनी करीए रुडा भावथी रे	३९४
८	मारा राजरी वधाइ बाजे छे	३९५

॥ श्री सीमंधर जिननां स्तवन (२)

१	श्री मंधरजीकुं वंदना नित होयजो हमारीरे	१०६
२	साहेबा श्री सीमंधर साहेबा, तुम प्रभु देवा०	१९३

॥ श्री सिद्धाचळजीना स्तवन (९)

नं०	नाम	पृष्ठ
१	शोभा शी कहु रे शेजुजा तणी, जीहा वशीया छे०	१०८
२	सिद्धाचल सिद्ध मुहावे, अनत अनत कहावे	११५
३	मनमा मनोरथ सवि फळ्या ए, सिध्या वछित०	११८
४	गिरिराजकु सदा मेगी वदना	११९
५	सिद्धाचळ गिरि भेटपारे, घन्य भाग्य हमारा	२००
६	अनतो पार भये हम गावो, श्री सिद्धाचल दरम०	२०२
७	आदिनाथ शेजुने घुलालो मुझे	२७२
८	करिये तीर्थ जुहार आभा आभो, मिलकर सत्र०	२७३
९	दुड फिरा जग सारा जग मारा, सिद्धगिरे०	३६२

॥ पर्न तिर्थादीकोना छुटक स्तवन (१४)

१	(सिद्धाचळजीनु) सिद्धचक वरसेवा कीजे, नरभय०	१०९
२	(पुण्यपुण्य) गुणगो मात्रा सन, पञ्चसग आध्या रे	११२
३	(दिवाळी) मारग देवक माधनो रे, केवळ ज्ञान०	११४
४	(आम्हाप्रीजु) थी कदम वरगोपवर्गी पुगवनी०	११६
५	(शेथी पुनम) बीरगी आपागे, विमला रत्ने०	११७

नंबर	नाम	पृष्ठ
६	(गिरनारजीनु) तोरणथी रथ केरी चाल्या वंतरे०	१२०
७	(आवुजीनुं) आदि जिनेसर पूजता दुःख मेटोरे	१२२
८	(अष्टापदनुं) अष्टापद अरिहंतजी महारा वाहाला०	१२४
९	(समेतशिखरनुं) समेतशिखर जिन वंदीये, मोटुं०	१२६
१०	(तार्थमालानुं) शेत्रुजे ऋषभ समोसर्या, भलागुण०	१२७
११	(सिद्ध भगवाननुं) श्री गौतम पृच्छा करे,	१६१
१२	(पोषदशमीनुं) पश्वनाथ जन्मकल्याणकनुं) प्रभु	
	पारसनाथ, जिनंद चंद नेरे, जनमतणी बलिहारी०	१२
१३	(सिद्ध परमात्मानुं) प्रभुमारी अरज सुणोने हुकम०	२१८
१४	(युगमंधरजीनुं) काया पामी अति कूडी	२४७

आ प्रमाणे एकंदर स्तवनो १३६ छे.

॥ लावणी पांच नी अनुकरणिका. ॥

- १ (आदिन थर्जनी) श्री आदिनाथ निर्वाणी, नमुं० २७६
- २ (शांतिन थर्जनी) श्री शांतिनाथ महाराज बिराजे० २७८
- ३ (नेमनाथर्जनी) नेमजीकी जान बनी भारी, देखन० २७९

नंबर	नाम	पृष्ठ
४	गोडीपारसनाथनी) जगत भविष्यकज महेर अनत०	२८२
५	(मडावीर स्वामीजीनी) अननबली जिनराज जग०	२८७

॥ छंदो पांच नी अनुक्रमणिका ॥

१	(वीतराग एक शिव शुद्ध धुद्ध पर विश्वनाथ	९०
२	(शातिनाथजीनो) शातिनाथको काजे जाप	२९२
३	(पार्श्वनाथने) आपग उर रेठा लाल करो	२९५
४	(मीडभजन पार्श्वन थना) मीड भजन प्रभु भाड भज०	२९६
५	(गौतमस्वामीनो) जयो जयो गौतम गणधार	२९८

॥ छुटा उपयोगी विषयोनी अनुक्रम० ॥

१	श्री जिा नव भग पूजाना दूहा (जळमरी सपुट०)	२९९
२	पडित श्री कुवरविजयजाहृत अष्टप्रकारी पूजा	३००
३	पडित श्री उत्तमविजयजाहृत अष्ट प्रकारी पूजा	
	मार्था दरेक पूजाना पक्ष बुद्धानो मग्नद	३०८
४	श्री १३१दर्जा (सिद्धचमर्जी आयविनी ओगीमा	
	गमाउमण वगने बालधाना काप्यो तथा पदा	३१०

नंबर	नाम	पृष्ठ
५	पञ्चद्विंशति प्रभातना तथा साझना मळी (१६)	३२०
६	श्री महादेव स्तोत्रनो गुजराथी भाषामां अनुवाद का०	३३०
७	आरती एकंदर नव	३४४ थी ३५३
८	मंगळ दीवा एकंदर च्यार	३५३ थी ३५६
९	चैत्यवंदन करवानी विधि मूत्रासहित.	३५६ थी ३६६
१०	देहरासरना कार्य वाहके अमल करवानी सूचनाओ	३६६
११	जिनेश्वरना दर्शन पूजा करनार भाइ ब्हेनोने अगत्यनी सूचनाओ कलम (४४)	३६९ थी ३७७
१२	श्री अष्टप्रकारी पूजाना हेतु	३७७ थी ३८४
१३	श्री चोवीश तीर्थकरोना नाम तथा लांछन, पिता, मातानां नाम, शरीरनुं मान, आयुना प्रमाणनुं कोष्टक	३९६ थी ३९९
१४	श्री वीस विहरमान जिननां नाम	४००
१५	चार शाश्वता जिननां नाम	४००
१६	अतित (गई) चोवीशीना तीर्थकरोनां नाम	४०१
१७	अनागत (आवती) चोवीशीना तीर्थकरोनां नाम	४०२
१८	प्रभातमां भवनानी भावना	४०३

पुस्तक मंगावनारने सूचना.

१ कोइ माधु साध्वी ने तथा सार्वजनिक लायब्रेरी या पुस्तकालयमा राख्ना माटे जरूर होय तो तेना व्यवस्थापकोए पोष्ट पेकींग खर्च वास्ते त्रण आनानी पोष्ट टीकाटो मोकलवाथी एक नकल भेट तरीके मोकलजामा आवशे.

२ अन्य जनोए एक नकलनी किमत छ आना अने पोष्ट पेकींग खर्च त्रण आना मळी नव आनानी टीकाटो मोकली पुस्तक मगावबु पोस्टना तर बधवाथी एक नकल बी पी बी मगावजामा पाच आना खर्च बधे छे तथी पोष्ट टीकाटो मोकली मगावबु

३ पच्चीस अथवा तेथी बधारे नकले मगावनारने दोक नकलना पांच आना प्रमाणे आपीशु पोष्ट पेकींग बिगरे खर्च मगावनारे जुद्ध आपबु पडने

४ कोई पण बाबतनो जुबाब मगावनारे रीहाय बयाट या पोष्ट बयरमा टीकाटो मोकली पोतानु

चोकस सरनामुं लखी मोकलवार्थी जुबाब आपवामां आवशे. ते शिवाय जुबाब मळशे नर्हा.

५ अमारो बुकसेलरनो अथवा पुस्तको प्रसिद्ध करी वेचवानो धंधो नथी अने तेमां अमारो संसारी स्वार्थ पण नथी परमर्थ हेतुथी खास ज्ञानग्वातानां रकममांथी अथवा सद्गृहस्थोना द्रव्यनां मददथी आवां पुस्तको छपाववामा अमां जाते मेहनत करीये छीये अने तेनो लाभ खपी जीवने मळे छे.

६ जे जे पुस्तकोनी किंमत राखीये छीये ते किंमतना आवेवा रकममांथी बीजा पुस्तको छपार्वीये छीये. अथवा बीजाना छपावेला पुस्तकोनी वधु नकलो वेचाती लेई खपी जीवने तेनो लाभ आपीये छीये.

७ केई पण सद्ग्रन्थने आ पुस्तकनी गुजराती टाइपमा आवृत्ति छपाववी होय तो खुषीथी छपाववी. छपाववा पहेला अमने पुछ्गाल करवी. जेथी आ पुस्तकमां कांई खामी रहेला जणाशे तो लखी मोकलीशुं ते प्रमाणे सुधारीने पुस्तक छपाववुं.

૮ આ પુસ્તક શિયાય અમારી મારફતે વઢી વીજા
કેટલાય પુસ્તકો છાપેલા છે તેમાંથી જે નમુના ગિલ્દરુ
રહ્યા છે તેના નામ કિમત ત્રિગરે નિચે મુજબ

નંબર,	નમ	કિમત	ગોટ
		રૂ આ	આના
૧	ચૈત્યવદન સ્તુતિ સ્તવનાદી સપ્ર	૮-૧૦	૨ ૬
૨	" " મગ પહેલો	૦-૪	૨ ૦
૩	૨-કાદી (૪૧) દ્વાર પાકા પુઠાની	૦ ૬	૩-૦
૪	મુક્ત મુક્તાલી પાકા પુઠાની	૧-૦	૪-૦
૫	શ્રી શત્રુઘ્ન મહા તીર્થાદિ યાત્રા વિચાર પાકા પુઠાની	૦ ૪	૨ ૦
૬	" " તથા ચૈત્યવદન સ્તુતિ સ્તવ નાદી સપ્રદ (ગુજરાતી ટાઇપની)	૦-૪	૨-૦
૭	અષ્ટપ્રકારી તથા સ્નાત્ર પૂજા	૦-૩	૧-૦
૮	ગુહની સપ્રદ મગ પહેલો	૦ ૧	૦-૬
૯	મગતિ સ્તવનાવટી મગ પહેલો	૦-૨	૦-૬

શાહ, શિવનાથ દુનગી-પોરવાલ

श्री तीर्थाधीराजने नमस्कार.

ॐ नमः श्रीतीर्थराजाय, सर्वतीर्थमयात्मए;
अर्हते योगिनाथाय, रूपातीताय तायिने॥ १॥

भावार्थः— सर्व तीर्थमय जेनुं स्वरूप छे
एवा श्री शत्रुंजय तीर्थराजने तेमज परम योगी-
श्वर, देहार्तीत अने विश्वत्राता एवा श्री अरिहंत
परमात्माने अमारो नमस्कार थाओ ! (१)

श्रतीर्थपांथरजसा विरजी भवंति,
तीर्थेषु वंभ्रमणतो न भवे भ्रमंति;
द्रव्यव्ययादिह नराः स्थिरसंपदः स्युः
पूज्या भवन्ति जगदीशमथार्चयंतः ॥

भावार्थः— श्री तीर्थ भूमीना रज स्पर्शथी
भव्यात्माओ कर्म रज रहित थाय छे. तीर्थो-
मां परिभ्रमण करवाथी भवमां भमता नथी
[भव भ्रमणथी मुक्त थाय छे], अत्र दान
देवाथी मनुष्यो अचळ लक्ष्मीवाळा थाय छे
अने जिनेश्वरनी पुजा-अर्चा करता छता
विश्वपूज्य थाय छे. २)

श्री जिनेद्रभक्तिप्रकाश भाग पहलो.

मंगलाचरण.

॥ श्री देव गुरु नमस्कार स्तुति ॥

(शार्दूल विक्रीडित छंद)

॥ श्री आदिश्वर शांति नेमी जिनने, श्री
पार्श्व वीर प्रभो । ए पांचे जिनराज आज प्रणमु,
हेत धरो हे प्रभो ॥ कल्याणे कुमला मंदव
पिमला, वृद्धि पमाहो अति । एवा गांतमन्वामी
लब्धि भरीया, आपो मद्दा मन्मति ॥ १ ॥

(२)

॥ पञ्च परमेष्ठी नमस्कार स्तुति ॥

(शार्दूल विक्रीडित छंद)

॥ अर्हन्तो भगवन्त इन्द्रमहिता. सिद्धाश्च
सिद्धिस्थिता । आचार्या जिनशासनोन्नतिकरा,
पूज्या उपाध्यायका ॥ श्रीसिद्धांतसुपाठका
मुनिवरा, रत्नत्रयाराधका । पंचैते परमेष्टिनः
प्रतिदिनं कुर्वन्तु वो मंगलम् ॥ १ ॥

प्रभुनी स्तुति करवानां काव्यो.

(शार्दूल विक्रीडित छंद)

॥ वीरः सर्वसुरासुरेन्द्रमहितो, वीरं बुधाः
संश्रिताः । वीरेणाभेहतः स्वकर्मनिचयो, वीराय
नित्यं नमः ॥ वीरात्तीर्थमिदं प्रवृत्तमतुलं, वीरस्य
वीरं तपो । वीरे श्री धृति कीर्ति कान्ति निचयः,
श्रीवीर भद्रं दिश ॥ १ ॥

(૩) ।

(૨)

॥ છે પ્રતિમા મનોહારિણી દુઃખ હરી શ્રી વીર -
નિષદની । ભક્તોને છે સર્વદા સુખકરી, જાણે
સીલી ચંદની ॥ આ પ્રતિમાના ગુણ માત્ર ધરીને,
જે માણમો ગાય છે । પામી સઘળા સુખ તે
જગતના, મુક્તિ મળી જાય છે. ॥ ૨ ॥

(૩)

॥ નિત્યાનંદ પદ પ્રયાણ સરણી, શ્રેયોગની
મારણી । સમારણ્ય તાર્જક તરણી, ત્રિશ્વર્ધિ
ત્રિમુક્તારણી ॥ પુણ્યાદ્ભર પ્રરોહ ઘરણી, વ્યામોહ
મહારણી ॥ પ્રીત્ય કસ્યનતે સિદ્ધાંતિ હરણી,
શર્ત મનોહારિણી ॥ ૩ ॥

(૪)

॥ પૂર્ણાનંદમય મહોદયમય, કેવલ્યચિદદૃઢ
મય ॥ સ્વદાનીતમય સ્વરૂપ રમણ, સ્વાભાવિકી-

(४)

श्रीमयं ॥ ज्ञानोद्योतमयं कृपारसमयं, स्याद्वाद
विद्यालयं ॥ श्री सिद्धाचल तीर्थराजमनिशं वंदे
युगादीश्वरं ॥ ४ ॥

(५)

॥ नेत्रानंद करी भवोदधितरी, श्रेयस्तरोर्मजरी ।
श्रीसद् धर्म महानरेंद्र नगरी, व्यापुल्लता धुमरी ॥
हर्षोत्कर्षशुभप्रभाव रुहरी, रागद्विषां जित्वरी ।
मूर्तिः श्रीजिनपुंगवस्य भवतु, श्रेयस्करी
दाहेनाम् ॥ ५ ॥

(६)

किं कर्पूरमयं सुधारसमयं । किं चंद्र-
रोचिसमयं ॥ किं लावण्यमयं महामणिसमयं ।
कारुण्यकेलिसमयं ॥ विश्वानंदमयं महोदयमयं,
शोभासमयं चिन्मयं । शुक्लध्यानमयं वपु-
र्जिनपते, भूयाद् भवालंबनं ॥ ६ ॥

(५)

(७)

॥ तुभ्यं नमस्त्रिभुवनात्तिहराय नाथ,
तुभ्य नमः क्षितितलामलभूषणाय;
तुभ्यं नमस्त्रिजगतः परमेश्वराय,
तुभ्यं नमो जिन भगोदधिशोषणाय ॥ १ ॥

(८)

॥ अशोकवृक्षः सुरपुष्पवृष्टि,
दिव्यध्वनिश्चामरमासनंच ॥
भामडल दुदभिगतपत्र,
सत्प्रातिहार्याणि जिनेश्वराणाम् ॥ १ ॥

(९)

॥ अत्र मे मफल जन्म, अद्य मे मफला क्रिया;
अत्र मे मफल गात्र, जिनेद्र तत्र दर्शनात्. ॥१॥
दर्शनं देवदेवस्य, दर्शनं पापनाशनम्,
दर्शनं मर्यागापान, दर्शनं मोक्षमाप्ननम् ॥२॥

(६)

जिने भक्ति जिने भक्ति, जिने भक्ति दिने दिने॥
सदा मेस्तु सदा मेस्तु, सदा मेस्तु भवे भवे ॥३॥

(१०)

॥ प्रशमरसनिमग्नं, दृष्टियुग्मं प्रसन्नं;
वदनकमलमंकः, कामिनीसंग शून्यः ॥
कर युगमपि यत्ते, शस्त्रसबंधबंध्यं;
तदसि जगति देवो, वीतरागस्त्वमेव ॥१॥

(११)

सरसशांतिसुधारससागरं,
शुचितरं गुणरत्नमहागरं, ॥
भविक पंकजबोधदिवाकरं,
प्रतिदिनं प्रणमामि जिनेश्वरं ॥ १ ॥

(१२)

जेनो प्रबोध प्रसरे जगमां पवित्र,
जेनुं सदा परम मंगल छे चरित्र ॥

(७)

जेनु जपाय जगमा जिवरूप नाम,
ते धीरेने प्रणयधी करीए प्रणाम ॥ १ ॥

(१३)

मकळ करम चारी, मोक्षमार्गाधिकारी ॥
त्रिशुभन उपगारी, केवळज्ञान धारी ॥
भविजन नित सेरो, देव ए भक्ति भावे, ॥
इहज जिन भजता, सर्व संपत्ति आवे ॥१॥
जिनपर पद सेवा, सर्व संपत्ति दायी ॥
निशदिन सुखदायी, कल्पवृष्टी सहायी ॥
नमि निनमि लहीजे सर्व प्रिया वडाई ॥
अपम जिनह मेवा, साधता तेह पाई ॥२॥

(१४)

॥ एम नवपद घ्यावे परम आनंद पावे ॥
नयमं भव जिय जावे देव नर भव पावे ॥
ज्ञानविमल गुण गावे, मिदूचक यमावे ॥

सवि दुरीत समावे, विश्व जयकार पावे ॥ १ ॥

(१५)

॥ आद्यु अष्टापद गढ गिरनार,

समेतशिखर शत्रुंजय सार ॥

पंचे तीरथ उत्तम ठाम,

सिद्धि वर्या तेने करु प्रणाम ॥ १ ॥

॥ प्रभु दर्शनना दोहा ॥

प्रभुदर्शन सुखसंपदा, प्रभुदर्शन नवनिध;
प्रभुदर्शनर्था पासिए, सकळ पदारथ सिद्ध. १

भावे जिनवर पूजिए, भावे दीजे दान;
भावे भावना भावीए, भावे केवळज्ञान. २

जीवडा जिनवर पूजिए, पूजानां फळ होय;
राज नमे प्रजा नमे, आण न लोपे कोय. ३

वाडी चंपो मोरीयो, सोवन पांखडीए;
पास जिनेश्वर पूजिए, पांचे आंगळीए. ४

फूलो केरा वागमा, वेठा श्री जिनगज,
 जेम तारामा चद्रमा, तेम शोभे महाराज. ५
 प्रभु नामनी औपधि, खरा भावथी खाय;
 रोग शोक आवे नहिं, सवि सकट दूर थाय. ६
 पचम काले पामवो, दुरुहो प्रभु देदार,
 तो पण तेना नामनो, छे मोटो आधार ७

॥ श्री सीमधर स्वामीना दोहा ॥

अनत चोरीशी जिन नमु, सिद्ध अनती कोड,
 केवलधर मुक्ति गया, वदु नेकर जोड. १
 ने कोडी केवलपरा, विहरमान जीन पीण,
 महम कोटी जुगल नमु, माधु नमु निश दिश २
 जे चारित्रे निर्मला, ते पचानन मिह,
 विषय कपायना गजीआ, ते प्रणम निश दिश ३

॥ श्री सिद्धाचळजीना दोहा ॥

सिद्धाचळ ससरुं सदा, सोरठ देश मोझार ॥
 मनुष्य जन्म पासी करी, वंदुं वार हजार. १
 एकेकुं डगलुं भरे, गिरि सन्मुख उजभाळ ॥
 कोडी सहस्र भवना कर्या, पाप खपे ततकाल २
 शेत्रुंजी नदी न्हाईने, मुख बांधी मुखकोश ॥
 देव युगादि पूजाये, आणि मन संतोष. ३
 सिद्धाचल सिद्धि वर्या, सिद्धा अनंती कोड ॥
 ज्यां मुनिवर सुक्ति गया, वंदु वेकर जोड ४
 सिद्धाचल सिद्धी वर्या, गृहि मुनिलिंग अनंत ॥
 आगे अनंता - सिज्जशे, पूजा भवि भगवंत ५
 द्राविडने वारि खिल्लजी, दश कोडी अणगार ॥
 साथे सिद्धि वधू वर्या, वंदुं वारंवार ६
 राम भरत त्रण कोडिशुं, कोडी मुनि श्री सार ॥
 कोडि साठि आठ शिव वर्या, सांव प्रद्युम्न कुमार ७

कदंब गणधर कोडिशुं, वळि मप्रति जिनराज ॥
 थावच्चा तस गणधरु, सहमशु मिथ्या काज ८
 शत्रुजय गिरि मंडणो, मरु देवानो नद ॥
 युगला धर्म निवारको, नमो युगादि जिणंद ९
 सारेठ देशमा सचर्यो, न चढ्या गढ गिरनार ॥
 शत्रुजि नदी नाह्यो नदि, तेनोएळे गयो अपतार १०
 जगमा तीरथ दौय वडा, शत्रुजय गिरनार ॥
 एक गढ रूपम समोसर्या, एक गढ नेम कुमार ११

अगुठे अमृत वमे, लब्धि तणा भंडार,
 ते गुरु गौतम समरीए, वाळित फळ दातार ॥१॥
 मगल भगवान वीरो, मगल गौतम प्रभुः ॥
 मगल म्यूलिमद्राद्या, जनो धर्मोस्तु मगल ॥ २ ॥
 सर्व मगल मागल्य, सर्व कल्याण कारणम् ॥
 प्रधान सर्व धर्माणा, जन जयति शासनम् ॥३॥

अथ श्री रुपविजयजी कृत चोवीश
तिर्थकरोनां चैत्यवन्दनो तथा नंदसूरी
कृत चोवीश तिर्थकरोनी स्तुति(थोयो)

॥१ श्री ऋषभदेव चैत्यवन्दन तथा थोय॥

॥ प्रथम नमुं श्रीआदीनाथ, शत्रुंजय गीरो
सोहे ॥ नाभिराया मारुदेवी नंदन, त्रिभुवन
मन मोहे ॥ १ ॥ लाख चोराशी पूर्व आय,
सोवन मय काया ॥ राणी सुनंदा सुमंगला,
तस कंत सोहाया ॥ २ ॥ लंछन वृषभ विरा-
जतुए, धनुष पांचशे देह ॥ विनीता नगरीनो
धणी, रूप कहे गुण मेह ॥ ३ ॥ (इति)

(थोय) कनक तिलक भाले, हार हड्ये
निहालें । ऋषभ पाय पखालें, पापना पंक
टालें ॥ अरचित वर माले, फुटरी फुल माले ।

नरभय अजुआले, रागने रोष टाले ॥ १ ॥
 दुरित दूर दुकाला, पुण्य पाणी सुगाला । जस
 गुण पर बाला, रंगे गाथे रमाला ॥ भविक
 नर त्रिकाला, भावे बहु मयाला । जय जिनपर
 माला, न्याय लच्छी पिशाला ॥ २ ॥ अमीअ
 रम ममाणी, देव देवे बसाणी । वर गुगमणि
 खाणी, पाप नष्टि कृपाणी ॥ सुण सुणगे प्राणी,
 पुण्यकि पट्टराणी । जय जिन तर वाणी, सेनाये
 मार जाणी ॥ ३ ॥ रमझम अमकारा, नेउगीचा
 उदारा । कटि तटि खलकारा, मेखलाचा
 अपारा ॥ अमल कवल मारा, देह गोखीर
 धारा । मरस्वति जयकाग, होउ मे नाण
 धारा ॥ ४ ॥ (इति)

॥ २ श्री अजितनाथ चैत्य ० तथा थोय ॥

॥ अजित जयोघ्यानो घणी गज लज्ज

गाजे ॥ जितशत्रु विजया तणो, सुत अधिक
 दीवाजे ॥ १ ॥ साडा चारशे धनुष देह, हेम
 वरण वीराजे ॥ वहांतेर लाख पूर्व आयु, त्रिभु-
 वन पति छाजे ॥ २ ॥ समेतशिखर अणसण
 करीए, पहात्या मुक्ति मोझार ॥ रुपविजय कहे
 साहीवा, आवागमन निवार ॥ ३ ॥ (इति -)
 (थोय) अजित केणे न जित्यो, जेहने मान
 वित्यो । अवनि वर वदित्यो, मानीये मान
 वित्यो ॥ लहिश सुख निचितो, पुजरे मान
 वितो ॥ जे जिन मत चितो, मूकिये सान-
 वीतो ॥ १ ॥ (इति)

॥ ३ ॥ श्रीसंभवनाथ चैत्य ० तथा थोय ॥

॥ संभवनाथ सदा जयो, मन वंछीत पुरे ॥
 हय लंछन हेमवरण, टाले दुःख दुरे ॥ १ ॥
 राय जितारी कुळ तिळो, सावय्थी राया ॥

सेना माता जनमीयो, जग मुजग गवाया ॥२॥
 धनुष चारणे देहडीए शाठ लाख पूर्व आय ॥
 श्री प्रिनयप्रिजय उवआयनो, रु। नमे नित
 पाय ॥ ३ ॥ (इति)

(थोय ममवमरण बेठा, चित्त मादरे
 पेठा । अमुख अति अगीठा उपरा तेउ बेठा ॥
 रुपगी करी गरिठा, सौर्य पाम्या अनीठा ।
 भव दृअ मुख मिठा, ममव स्वामी दीठा
 ॥ १ ॥ (इति)

॥४॥ श्रीअभिनंदन त्रेत्यंतयाथोय ॥

॥ उचपणे व्रणणे पचाश, धनुष प्रभु देह ॥
 मशरगाया निद्वार्या, गुन मगुल नेह ॥ १ ॥
 लाख पचाश पूर्व आयु, जयोध्याना गणो ॥
 सोयन यान बीगननो, कपी लछन जाणो ॥२॥
 अभिनंदन प्रभु प्रिनतीण, अंतरजामी देव ॥

श्री विनयविजय उवझायनो, रूप नसे नित मेव
॥ ३ ॥ (इति)

(थोय) लहके सीर धजानो, ज्ञान केरो
खजानो । जिनवर नहि नानो, स्वामी साचो
प्रजानो ॥ जग जगे बरवानो, छयल मांहे न
छानो । सुत संवर मानो, मात सिद्धारथानो
॥ १ ॥ (इति)

॥५॥ श्रीसुमतिनाथ चैत्य ० तथा थोय ॥

॥ मेघराय अयोध्यानो धणी, मंगला पट-
राणी ॥ धनुष त्रणशें देहमान, लंछन कौंच
जाणी ॥ १ ॥ हेमवरण वीराजतो, सुमति
जिन सेवो ॥ लाख चालीश पूर्व आय, आपे
शिव मेवो ॥ २ ॥ समेतशिखर मुक्ते गयाए,
जगजीवन जगदीश ॥ रूपविजय कहे साहेवा,
तुं मुज मलीयो ईश ॥ ३ ॥ (इति)

(થોય) વિપમ ત્રિપય વામી, કેવલજ્ઞાન પામી ॥
 દુરગતિ દુઃસ્થ ગામી, જે હુઆ સિદ્ધિ ગામી ॥ હૃદયે
 ધરીને વામી, પૂરવ પુન્ય કામી ॥ સકલ સુમતિ
 સ્વામી, સેવિયે સીસ નામી ॥ ૧ ॥ (ઇતિ)

॥૬॥ શ્રી પદ્મપ્રભ ચૈત્યંતથા થોય ॥

॥ પદ્મપ્રભ છઠ્ઠા જયો, વરણે પ્રમુ રાતા ॥
 ધરરાય કૌશલી વળી, સુગ્રીમા જસ માતા ॥ ૧ ॥
 કમલ લલન અર્ધામે ધનુષ, શિવ સપત્ની ઢાતા ॥
 ત્રીશ લાલ પૂર્વ આય, ત્રિભુવનનો ત્રાતા ॥ ૨ ॥
 ચૌતીશ અતિશય ત્રીરાજતાણ, સેવે સુર નર
 કોઢ ॥ શ્રી વિનયવિજય ઉવજ્ઞાયનાં, રૂપ નમે
 કર જોડ ॥ ૩ ॥ (ઇતિ)

(થોય) મકરી અર્થ માહારો, લોભનો
 લોઢ વારો ॥ મનિક મન માહારો, પિંડ પાપે
 મ મારો ॥ નરયગતિ નીવારો, ચિત્ત ચેતિ

सहवारो ॥ पदमप्रभु जुहारो, सांभलो बोल
सारो ॥ १ ॥ (इति)

॥७ श्री सुपार्श्वनाथ चैत्य० तथा थोय॥

॥ जगतारण जिन सातमो, प्रतीष्ट रायानंद ॥
पृथ्वी माता उरे धर्यो, मुख पुनमचंद ॥ १ ॥
वीश लाख पूर्व आयु, बशे धनुष तनु दीपे ॥
स्वस्तिक लंछन श्री सुपास, अरीयणने झपे ॥२॥
जन्मठाम वणारशीए, देह कनकनो वान ॥
रूपविजय कहे साहेबा, दीये शिवरमणी दान
॥ ३ ॥ (इति)

(थोय) कियो शिवपुर वासो, स्वामि
लीला विलासो ॥ जय जगति सुपासो, जेहने
देव दासो ॥ दलिय करम पासो, राग नाठो
निरासो ॥ गीरुओ गुण निवासो, दोष दीसे
न जासो ॥ १ ॥ (इति)

॥८॥ श्री चंद्रप्रभ चैत्य० तथा थोय॥

॥ महसेन मोटो राजीओ, सती लखमणा
राणी ॥ चद सम उज्ज्वल वदन काति, जनम्यो
जयकारी ॥ १ ॥ चद्रा नयरी जेहनी, चद
लछन कहीए ॥ चद्रप्रभ जिन आठमा, नामे
गहगहीए ॥ २ ॥ धनुष्य दोढशे जिन तनुए,
दश लख पूर्न आय ॥ रुपविजय प्रभु नामयी,
दीन दीन बहु सुख थाय ॥ ३ ॥ (इती)

(थोय) मदन मदन माया, क्रोध योवा
नमाया ॥ भय भयर भमाया, रोग सोग गमाया ॥
सकल गुण समाया, लक्ष्मणा जास माया ॥ प्रण-
मसु जिन पाया, चंद्र चग प्रभाया ॥ १ ॥ (इती)

॥९॥ श्री सुविधिनाथ चैत्य० तथा थोय॥

॥ सुविवि भलीविधि मेवता, भय भावट

भांजे ॥ सुग्रीव राय सुत सेवतां, दुस्मन नवी
 गांजे ॥ १ ॥ मगर लंछन मन मोहतु, नयरी
 काकंदी ॥ दोयलाख पूर्व आयु जिन, बोले
 जय वंदी ॥ २ ॥ एकसो धनुष वर देहडीए,
 उज्ज्वल वर्ण उदार ॥ रूपविजय प्रभु भवी नमो
 रामा मात मल्हार ॥ ३ ॥ (इति)

(थोय) सुविधि सुविधि मांडी, पापना पुर
 छांड़ि ॥ मयण मदन भमाडि, चित्त चोखुं
 लगाडि ॥ कुगति गति समाडि, मुक्ति कन्या
 रमाडि ॥ सुणित सुणित माडि, देखवा तेरु
 हाडि ॥ १ ॥ (इति)

। १० श्री शीतलनाथ चैत्य० तथा थोय।

॥ भद्दीलपुर द्ढरथ राय, नंदा पटराणी ॥ शीतल
 जिनवर जन्मतां, जननी कीर्ती गवाणी ॥ १ ॥
 श्रीवच्छ लंछन नेवु धनुष, देह सोवन समाणी ॥

एकलास पूर्ण आयु मान, कहे केवळना गी ॥ २ ॥
 सुखदायक दशमो मदाए, दे दोलत भरपुर ॥
 रूपविजय कहे भवि नमो, ग्रह उगमेत सुर
 ॥ ३ ॥ (इति)

(थोय) कनक वरण पीला, जेगे जीत्या
 प्रमीला ॥ शिर धरी मुशीला, दुः कि या कुशीला ॥
 प्रगट तप श्रीला शीतल स्वामि शिला ॥ मरु-
 रीश अरहिला, जेहनी लोल लीला ॥ १ ॥ (इति)

११ श्री श्रेयांमनाथ चेत्य० तथा थोय।

॥ गीशुराय कुल देशी, माता पिण्ड
 लायो ॥ गटग लज्ज पंडी धनुष, मरी मुर-
 पती गायो ॥ १ ॥ तार चोराशी चरम आयु,
 मरिण मन भायो ॥ श्री श्रेयांम चिनेग्रह, दोढे
 मुग पायो ॥ २ ॥ मोरन चरगी देहटीण, गीह-

पुरीए अवतार ॥ रुपविजय कहे मुज मल्यो,
त्रिभुवन तारण हार ॥ ३ ॥ (इति)

(थोय) भविक नर भणीजे, सें भमो मार्ग
वीजे ॥ अहनिश समरीजे, सेव श्रेयांस कीजे ॥
विविध सुख वरीजे, पुन्य पियूष पीजे ॥
पय कमल नमीजे, लक्ष्मिनो लाहो लीजे
॥ १ ॥ (इति)

॥ १२ ॥ श्रीवासुपूज्यचैत्यंतथाथोय ॥

॥ देवलोकथी दीपती, नयरी वर चंपा ॥
वासुपूज्य जिन जन्म ठाम, वसे लोक सुसंपा ॥ १ ॥
वसुपूज राजा राजीयो, जया जस पटराणी ॥
सीत्तेर धनुष वर देह राती, महीष लंछन
जाणी ॥ २ ॥ वरस बहोत्तेर लाखनुए, आयु

कहे जगनाथ ॥ रूपविजय कहे मुज मल्यो,
शीघ्र मार्गनो साथ ॥ ३ ॥ (इति)

(थोय) जस मुख अरविंदो, उगीओ के
दिणदो ॥ करी अभिनव चंदो, पुनिमाने अमदो ॥
नयन अमिअ चंदो, जास सेवे स्वरिंदो ॥ पय नमीअ
नरिंदो, वासुपूज्य जिणदो ॥ १ ॥ (इति)

॥ १३ श्रीविमलनाथ चैत्य ० तथा थोय ॥

॥ वंदो विमल जिनद चंद, मुख सपत्ति
दाता ॥ कपीलपुर कृतवर्म राय, श्यामा जस
माता ॥ १ ॥ साठ धनुष वर देहमान, दीपे
प्रख्याता ॥ सोवन वान विगजता, गुण मुर
नर गाता ॥ २ ॥ माठ वरस लख आउखुए,
शुकर लछन पाय ॥ श्री विनयविजय उवक्षायनो,
रूपविजय गुण गाय ॥ ३ ॥ (इति)

(थोय) अमुख अति हणेवा, मारयना

लक्ष लेवा ॥ भवजल निधि तरेवा, पुण्य पोतु
भरेवा ॥ मुगति बधु वरेवा, दुरगति दाह देवा ॥
विमल विमल सेवा, चित चोखुं करेवा
॥ १ ॥ (इति)

॥ १४ श्रीअनंतनाथ चैत्य ० तथा थोय ॥

॥ अनंत जिनेश्वर चौदमां, अयोध्याए अव-
तरीया ॥ सीहसेन कुल केशरी, सुजशा उर
धरीया ॥ १ ॥ देह धनुष पंचाश मान,
गुणशुं भरीया ॥ वरस त्रीश लाख आउखु,
श्री केवल वरीया ॥ २ ॥ सींचाणा लंछन तनुए,
कनक वर्ण देह ॥ रुपविजय कहे साहेवा,
तुंजशुं अविहड नेह ॥ ३ ॥ (इति)

(थोय) अकल नवि कलायो, पार केणे
न पायो ॥ त्रिभुवन समायो, जेहनो ज्ञान न
मायो ॥ जस जिनवर जायो, रोगनो अंत आयो ॥

हृदय कमल ध्यायो, ते अनतो मोहायो ॥ १ ॥ (इति)

॥ १५ ॥ श्रीधर्मनाथ चैत्य ० तथा थोय ॥

॥ धर्म धुरधर धर्मनाथ, धन सुन्नता जायो भानु-

राय सुत भानु जेम, सुरवधु हुलरायो ॥ १ ॥ वनुप

पीस्तालीश देहमान, वज्र लंछन गायो ॥ वरस

लार दश आउरु, हेममान सुहायो ॥ २ ॥

रतनपुरी नयरी धणीए, पधरमो भगवत ॥ रूप-

विजयनो माहिनो, केनल कमला कंत ॥ ३ ॥ (इति)

(थोय) वरम धरम भारे, मुगतिनो मार्ग

दारे ॥ जगे जिनवर पाखे, पाप जाए न

पाखे ॥ वरम दिवम पाखे, जे प्रभु चित्त राखे

॥ पुरुष अणीअ आखे, मार्य ते चग चाखे

॥ १ ॥ (इति)

॥ १६ श्रीशांतिनाथ चैत्य ० तथा थोय ॥

॥ शांतिकर्ण श्रीशांतिनाथ, गजपुर धणी

गाजे ॥ विश्वसेन अचिरा तणो, सुत केवल दिवाजे
 ॥ १ ॥ धनुष चालीस हेमवर्ण काय, मृग
 लंछन छाजे ॥ लाख वरसनुं आउखुं, अरीयण
 मद भांजे ॥ २ ॥ चक्रवर्ती प्रभु पांचमा ए,
 शौळमां श्री जगदीश ॥ रूपविजय कहे मुझ
 मल्यो, पुरण सकल जगीश ॥ ३ ॥ (इति)
 (थोय) मयगल घरवारी, नारी श्रृंगार
 भारी ॥ अरण कनक सारी, कोडि केति
 वीचारी ॥ प्रभु तस परिहारी, ज्ञान चारित्र धारी ॥
 त्रिभुवन जयकारी, शांति सेवो सवारी ॥ १ ॥
 जन जिन सहू पूजो, आपणो चित्त बुझो ॥
 अवर सहन झूझो, धरम एहथी न दुजो ॥ भवि
 हृदय म सुझो, पापथी कां न धूजो ॥ कलुष करम
 भुंजो, जेहने धरम सुझो ॥ २ ॥ समय सरस वाणी,
 वीतरागे वखाणी ॥ अमृत रस समाणी, चित्तमां

रंग जाणी ॥ चतुर सुगुण प्राणी, जे भणें भाव
 आणी ॥ तस घर धन खाणी, सार लहे राजा
 गणी ॥ ३ ॥ जिनपति पय सेवे, कामना सर्व
 देवे ॥ गरुड सुर वहेवे, शांतिनी आण हेवे ॥
 विघन सवि हरेने, पूरव सार मेने ॥ जस सुजम
 देवे, मघने सुख हेवे ॥ ४ ॥ (इति)

॥१७॥ श्रीकुथुनाथचैत्यंतथाथोय॥

सतरमां श्री कुथुनाथ, श्री राणी जायो ॥
 गजपुर नयरी सुरी राय, जाडवायस पायो ॥१॥
 महस पचाणु नगस आयु, छाग लडन धायो ॥
 वनुष पात्रीश वर देहडी, हेमवर्ण मुहायो ॥२॥
 चोमठ सहस्र नधु धणीए, पायक सरख्या
 न पार ॥ रुपविजय केहे माहना, तु तयो मृज
 तार ॥ ३ ॥ (इति)

(थोय) वर कनक घडाया, हार हीरे

जडाया ॥ मुकुट शीर चढाया, सुर तेजे भडाया ॥
 तिवल तड तडाया, पाप पुंठे पडाया ॥ कुसम
 शीर चढाया, कुंथु पूजंति राया ॥ १ ॥ (इति)

॥१८॥ श्रीअरनाथ चैत्य ० तथा थोय ॥

॥ राय सुदर्शन गजपुरी, देवी पटराणी ॥
 लंछन नंदावर्त जास, अर जिन गुणखाणी ॥१॥
 त्रीश धनुष वर देहडी, हेमवर्ण जाणी ॥ सहस
 चोराशी वर्ष आयु, कहे केवलनाणी ॥२॥ चक्रवर्ती
 प्रभु सातमोए, अठारमो मुज देव ॥ रूप कहे
 भवि एहने नमो, करो निरंतर सेव ॥३॥ (इति)

(थोय) करम भरम जाली, पुन्यनी निक
 वाली ॥ रति अरति राली, केवलज्ञान पाली ॥
 अखय सुख रसाली, सिद्धि पामी सुहाली ॥
 अर अरवीस माली, आपिरे फूल टाली ॥ ६ ॥
 (इति)

॥१९॥ श्रीमल्लिनाथ चैत्य ० तथा थोय ॥

॥ मल्लिनाथ ओगणीशमा, मिथीलापती वदो ॥

प्रभापती माये जनमायो, कुभराय कुळ चढो

॥ १ ॥ सहस पंचावन वरस जायु, नील वर्ण

जिणदा ॥ धनुष पचवीश प्रभु देहमान, टाळे

भव फदा ॥ २ ॥ लछन कळग सोहामणुए,

सेने सुग्नर वृद ॥ श्री विनयविजय उवझायनो,

रुपलहे आणद ॥ ३ ॥ (इति)

(थोय) मुण सुणने हेछि, पुण्यनी पुर

नेछि ॥ वर तरु अर वहि, पूत पूतिहि भाछि ॥

नितु नवल नवछि, सुर भोगेहि फूछि ॥ प्रणमे

जिन मछि, ताम कन्याण जछि ॥ १ ॥ (इति)

॥२०॥ श्रीमुनिसुव्रत चैत्य ० तथा थोय ॥

॥ जपो निग्नर नहयु, वीशमो निनगाया ॥

मिगगाय पदमावती, सुनमु मुज गाया ॥ १ ॥

कछप लंछन धनुष वीश, श्यामवर्णि काया ॥
 वीश सहस्र वरस आउखुं, हरीवंश दीपाया
 ॥ २ ॥ मुनिसुव्रत महिमा निलोए, जन्म राज-
 ग्रही जास ॥ रूपविजय कहे साहेबा, नामे
 लील विलास ॥ ३ ॥ (इति)

(थोय) वगति कलि कुरंगा, पामीया पुण्य
 तुंगा ॥ नवल गविल जंगा, दुःख दोषदुरंगा ॥
 जब हुआ जिन संगी, सुव्रत सामि चंगा ॥ करी
 तरल तुरंगा, आलसु माहे गंगा ॥ १ ॥ (इति)

॥ २१ ॥ श्रीनेमिनाथ चैत्य ० तथा थोय ॥
 ॥ विजय राय विग्रा धणी, भीथिलानो राय ॥
 धनुष पंधर हेमवर्ण देह, मेले शिव साथ ॥ १ ॥
 लंछन नीलुं कमल जास, तरीया भव पाथ ॥
 नमी नमतां नेहसुं, हवे थया सनाथ ॥ २ ॥
 दश हजार वरषनुं आउखुए, एकवीशमो मुनि

स्वामी ॥ रूप कहे प्रभु साभळो, मन मोहयुं
तुमसु स्वामी ॥ ३ ॥ (इति)

(योय) नमि नरक निगारे, मान माया
निडारे ॥ भय जलधि अपारे, हेल हेला
उतारे ॥ भगति जन सधारे, लोभ नाणे लगारे ॥
जन मुगति जुहारे, ते सवे काज सारे ॥१॥ (इति)

॥२२॥ श्रीनेमीनाथचैत्य ० तथा थोय ॥

॥ राजुल चर श्री नेमीनाथ, शामलीओ
सारो ॥ ग्रस लडन दश धनुष देह, मन
मोहनगारो ॥ १ ॥ समुद्रपिजय गय कुळ
तीलो, शिवादेवी सुत प्यारो ॥ सहस्र चरस प्रभु
आउरु, पाम्यु मुगकार ॥ २ ॥ श्री गीगारे
मुक्ते गयाण, मारीपुर अवतार ॥ रूपपिजय
मन मालहो, जगजीवन जनिगज ॥३॥ (इति)

(श्रौय : कुगति कुमति छोडी, पापनी पाल
 छोडी ॥ टलिय सयल खोडी, मोहनि बेल छोडी ॥
 जीणे शीव बहु लोडि, को नही नेम जोडि ॥
 प्रणमे सुर कोडी, नाथ वे हाथ जोडी ॥ १ ॥
 भव अमण पाया, एक एके सवाया ॥ प्रणमुं
 जिन राया, आद आदे सखाया ॥ सुणिने सुजन
 भाया, पाप दुरे गसाया ॥ तस निरमल काया,
 जे नमे जिन पाया ॥ २ ॥ समय वचन सारा,
 देव भाखे उदारा ॥ हरति भव प्रचारा, मान
 माया विदारा ॥ भव जल निधि पारा, जे भणे
 चित्त हारा ॥ अनुदीन परीवारा, ते लहे सुख
 अपारा ॥ ३ ॥ प्रभु पय युग सेवा, अंविका
 चारु हेवा ॥ सकल फल वरेवा, भावे पुजो
 सदेवा ॥ दुरीत सवि हरेवा, धरमनो सार लेवा ॥
 सुगण गरुड देवा, नेमि सेवो सुहेवा ॥४॥ (इति)

॥२३॥श्रीपार्श्वनाथचेत्य०तथा योय॥

॥ जयो जयो श्री पार्श्वनाथ, सुख संपत्ती-
 कारी॥अश्रमेन वामा तणो, नढन मनोहारी ॥ १ ॥
 नील वर्ण नय हाथ देह, अहि लठन धारी ॥
 एरुमो वरमनु आउगु, वरीया शिखनारी ॥२॥
 जन्म ठाम वणाग्गीए, प्रत्यक्ष परचयो
 देन ॥ मानिध्यकारी माहीना, रुप कहे नित-
 भन ॥ ३ ॥ (इति)

(योय) जल जलण नियोगा, नाग मग्राम
 सोगा ॥ हरे भयगल भोगा, वाय चोरारी
 गोगा ॥ नयि भय हर लोगा, पामिये पान थोगा ॥
 नर नहिं कहि योगा, पूजता भूगि भोगा ॥ १ ॥
 पेहरी वर माला, गारु चोली ग्माला ॥ मग्ग
 उगुम माला, जई जूड गुलाला ॥ निज कर

लेई बाला, भावे उठी सकाला ॥ सवि जिन-
 वर साला, पूजरे तुं विसाला ॥ २ ॥ नरय
 गति निवारे, दुःखना दाह ठारे ॥ सवि जन
 साधा रे, मान माया विदारे ॥ भवजल निधि-
 तारे, जैन वाणि संभारे ॥ तस घर अधिकारे,
 सार लच्छि समारे ॥ ३ ॥ जस पय धरणेंदो,
 भावे पूजो सुरंदो ॥ दुरित तम मरिंदो, सुखनि
 वेल कंदो ॥ हरत कलुष दंदो, पास सेवे अमंदो ॥
 अभिनव सुर चंदो, जाणे अमृत वंदो ॥ ४ ॥

॥ २४ ॥ श्री महावीर (वर्धमान)

स्वामीजीतुं चैत्यवंदन तथा थोय ॥

॥ वर्धमान चोवीशसां, क्षत्रीकुंडे जाणो ॥ सिद्धार्थ
 त्रिशला तणो, नंदन सुर राणो ॥ १ ॥ सोवन
 वरणी सात हाथ, सींह लंछन सोहे ॥ वरस बहों-

तेर आयु जास, भप्रियगना मन मोहे ॥२॥ अपा-
पाये शीवपुर गयाए, वीर जिनेश्वर राय ॥ श्री
विनयविजय उरझायनो, रूपविजय गुण गाय
॥ ३ ॥ (इति)

(धोय) कठिन करम मेहेली, काठीआ तेर
ठेलि ॥ निमल विनय बेली, भाव भोले गहेली ॥
निसुणो हरख हेली, भेटि पामे दुहेली ॥ मचि
सहाय पेहली, वीर वादु बहेली ॥१॥ पगम
पुगम गामी बदिऐ भुगति गामी ॥ शुभ
मयोग पामी, स्वामी मेरा सुकामी ॥ वर चपक
दामी, लांग फुल रामी ॥ प्रभु पूजे सुधामी,
मानुषो जन्म पामी ॥ २ ॥ चरम जिन भाये,
गुह ते चित्त राखे ॥ वीर चित्त मत्तमाये,
लोकमा धम्म दाये ॥ दुरगति रज नाये,
न्यर्गना सुख पाये ॥ मधुर रस दाये, नार

नहि जेह पाखे ॥ ३ ॥ मन वचन निहाले,
 वीरनी गीखे चाले ॥ त्रिभुवने महाले, दुःखना
 साग जाले ॥ शुभ घन निहाले, देव मानंग
 लाले ॥ भगति विघन टाले, संवना कोड
 पाले ॥ ४ ॥ (इति)

॥ श्री सीमंधरजिन चैत्य ० तथा थोय ॥

॥ श्री सीमंधर विचरता, सोहे विजय
 सोझार ॥ सनवसरण देवे रखुं, वेस परखदा
 वार ॥ १ ॥ नव तत्त्व दीये देशना, सांभळे
 सुरनर कोड ॥ षट् द्रव्यदिक वरणवे, ले सन-
 कित कर जोड ॥ २ ॥ इहां धकी जिन वेगळा,
 सहस तेव्ही शत एक ॥ सत्तावन जोजन बलि,
 सत्तर कला विवेक ॥ ३ ॥ द्रव्यधकी प्रसु वेगला,
 भावथी हृदय सोझार ॥ त्रय काळ बंदन करुं,
 स्वास माहे सोवार ॥ ४ ॥ श्री सीमंधर जिनवरु

ए, पुरे वडित कोड ॥ कातिविजय ग्रभु
प्रणमता, भक्ते बेकर जोड ॥ ५ ॥ (इति)

(थोय) सीमधर स्वामी निर्मला, तुम
ज्ञान उपजु केवला ॥ सीमधर स्वामी तार तार,
मुझ आगमन निवार चार ॥ १ ॥ सीत्ते-
ग्शा जिनगर वदीये, जस नामें पाप निकदीयें ॥
साप्रत जिन मोहे वीश सार, ते मप्रियण वढो
चारमार ॥ २ ॥ जिनवाणी माकर सेलडी, पीता
जाणे अमृत वेलडी ॥ जिन आगम सागर
ममता, लहो विद्या ग्यण सोहानता ॥ ३ ॥ सीम-
धर जिनपट अनुमरी, श्री मध प्रत्ये बहु गुण
रुग ॥ कनका भासा शामन मुरि, घो घोलित
देवी पतनरी ॥ ४ ॥ (इति)

॥ श्रीसिद्धाचरजनिं चेत्यंतथा थोय ॥

॥ नमो आदि देव नमो आदि देव, करे मुर

असुर भक्तिथी जास सेवं ॥ चिदानंद संदोह लीला
 निधानं, नमो विसलगिरी तिर्यनाथं प्रधानं ॥ १ ॥
 नमो सिद्धक्षेत्रं नमो पुंडरीकं, नमो हिमाचलं
 सिद्धागिरि भक्ति छेकं ॥ नमो पूष्यराशि नमो
 पर्वतेन्द्रं, शत्रुंजय देव सयलं नतेन्द्रम् ॥ २ ॥
 नमो मुक्तिगंहं सुभद्रं नगेद्रं, दृढशक्ति महातीर्थ
 हेर कर्मवृन्दं ॥ नमो पुष्पदन्तं महापद्म नामं,
 धरा पीठ कैलास नमो मुक्ति धामं ॥ ३ ॥ पाताल
 मूलं नमो शाश्वतंच, नमो सर्व कामितप्रदं
 मुक्तिदंच ॥ नमो सर्व तीर्थावतारं सुतारं, नमो
 मुक्ति श्रीमन्त निर्वाण हारं ॥ ४ ॥ जीको उठी
 प्रभात जिननाम जंये ॥ गिरिराज नामे सयल
 पाप कंये ॥ जिनराज उत्तम पद पद्म ध्यावे,
 चिदानंद निजरूप ते शुद्ध पावे ॥ ५ ॥ (इति)

(श्रौय) सकल मंगल लीला मुनि ध्याने,

परभय वृत्तनु दिधु दान, भविजन एह प्रधान ॥
 मरुदेराए जनमज दीधो, इद्र सेलडी आगम
 कीधो, वस इखखाग ते सीधो ॥ सुनदा सुम-
 गला गणी, पूरव प्रीत भली पटराणी, परणावे
 इंद्र इद्राणी ॥ सुरा त्रिलमे रस अमीरम गुजे, पूरव
 नराणु वार शेनुजे, प्रभु जड पगले पूजे ॥ १ ॥
 आदि नही अतर कोइ एहनो, केम वर्णवीजे
 मग्गी गुण एनो, मोटो महिमा तेनो ॥ अनता
 तीर्थकर इण गिरि आवे, विहरमान व्याख्यान
 सुणावे, दिलभगी दिल ममजावे ॥ सकल तीर्थनुं
 एहीज ठाम, सर्वे धर्मनु एहीज ध्यान, ए मज
 आतमराम ॥ रे रे मूरय मनसु भुजे, पूजीये
 देव घणा शेनुजे, जाननी खखडी गुजे ॥ २ ॥
 मोवन दगर दुरु रपानी, अनोपम माणक दुक
 मोनानी, दीमे देरा दधानी ॥ एक दुके मुनि

अणसण करता, एक टुंके मुनि व्रत तप करता,
 एक टुंके उतरता ॥ सूरजकुंड जलधिप लगावो,
 महीपालनो कोट गमावो, तेने ते समुद्र निपावो
 ॥ सवालाख शेत्रुंजय महातम, पापतणी तिहां
 न रहे रातम, सुणतां पवित्र थाय आतम ॥ ३ ॥
 रसणिक भुइरु गढ रढीयालो, नवखंड कुमर तीर्थ
 निहालो, भविजन पाप पखालो ॥ चोखा खाणने
 वाघण पोळ, चंदन तलावडी ओलखाजार, कंचन
 भरोरे अंधोल ॥ मोक्षचारीनो जग जस मोठो,
 सिद्धसिला उपर जइलोटो, समकित सुखडी वोटो
 ॥ सोना गभारे सोवन जाली, जुहारो जिननी मूर्ति
 रसाली, चक्रेसरी रखवाली ॥ ४ ॥ (इति)

॥ श्रीसिद्धचक्रजीनुं चैत्य० तथा थोय ॥

॥ पेहले पद अरिहंतना, गुण गाउ नित्ये ॥

गीजे सिद्ध तणा घणा, ममरो एक चित्ते ॥ १ ॥
 आचार्य त्रिजे पदे, प्रणमो निहु कर जोडी ॥
 नमीये श्री उग्रहायने, चौथे मद मोडी ॥ २ ॥
 पचम पद सर्व साधुनु ए, नमता नाणो
 लाज ॥ ए परमेष्ठी पचने, ध्याने अविचल
 राज ॥ ३ ॥ दसण शकादिक रहित, पदे
 ठेठे धारो ॥ सर्व नाण पद सातमे, खिण
 एरु ननि प्रिसारो ॥ ४ ॥ चारित्र चोगु
 चित्तयी, पद अष्टमे जपीए ॥ सकल भेद
 निचे दान फल, तप नमने तपीये ॥ ५ ॥
 ए मिद्वचक्र आराधता पुरे उल्लित कोड ॥
 सुमतिप्रिय कविगयनो, गम रुहे करजोड
 ॥ ६ ॥ (इति)

(ध्याय) वीर जिनेगर अति अलनेगर,
 गीतम गुणना दरियाजी ॥ एरु दिन वीरनी

आणा लेइने, राजग्रही संचरीयाजी ॥ श्रेणिक
 राजा वंदण आवे, उलट मनमें आणाजी ॥
 परखदां बारे मांहे विराजे, सुणो भविक तुमे
 प्राणीजी ॥ १ ॥ मानव भव तुमे पुन्ये लाधो,
 सिद्धचक्र आराधोजी ॥ अरिहंत सिद्ध स्वरि
 उवझाया, साधु देखी गुण वांदोजी ॥ दर्शन
 ज्ञान चारित्र तप जाणो, नवपद जाप जपी-
 जेजी ॥ धुर आसुथी करिये आंविल, सुख
 संपदा पामीजेजी ॥ २ ॥ श्रेणिक गौतमने
 इम पूछे, ए तप प्रभु केणे कीधोजी ॥ नव
 आंविल स्वामी विधिस्त्रुं करता, सुख संपद
 केणे लीधोजी ॥ मधुरी वाणी बोल्या गौतम,
 सुणो श्रेणिक तुमे वयणाजी ॥ रोग गयो ने
 संपदा पामी, श्री श्रीपालने मयणाजी ॥ ३ ॥
 रमझम करतां चरणे नेपूर, देवी दीसे रूपा-

लीजी ॥ नाम चक्केमरी ने मिधाई आदि वीर
 रखगालीजी ॥ विघन कोड हरे सहु सघना
 जे मेवे ए पायोजी ॥ नयविजय शिष्य भाण-
 निजयने, सानिध्य करजोमायोजी ॥ ४ ॥ (इति)

॥ श्री पर्यूपण पर्वनुं चैत्य ० तथा थोय ॥

॥ सकल पर्व शृंगार हार, पर्यूपण कहीए ॥
 मत्रमाहि नम्रकार मत्र, महिमाजग लहीए ॥ १ ॥
 जाठ दिवस अमार सार, अट्टाई पालो ॥ आर-
 भादिक परिहरी, नरभव अजुआलो ॥ २ ॥
 चैत्य परिपाटी शुद्ध माधू, मिधि वदन जात्रे ॥
 अष्टम तप सवच्छरी, पडिबरणु भात्रे ॥ ३ ॥
 साधर्मिक जन ग्रामणा ए, त्रिमिविशु कीजे ॥
 माधू मुय सिद्धात कात, उचनामृत रम पीजे
 ॥ ४ ॥ नव व्याख्याने कल्पसूत्र, मिधि

पूर्वक हूणीए ॥ पूजा नव प्रभावना, निज
 पातिक हणीए ॥ ५ ॥ प्रथम वीरचरित्र बीज,
 पार्श्वचरित्र अंकूर ॥ नैमिचरित्र प्रबंध खंध,
 सुख संपति पूर ॥ ६ ॥ रूपभचरित्र पवित्र
 पत्र, शाखा समुदाय ॥ स्थविरावलि बहु कुसुम
 पूर, सरिखो कहेवाय ॥ ७ ॥ समाचारी शुद्धता
 ए, वर गंध वस्त्राणो ॥ शिवसुख प्राप्ति फल
 सही, सुरतरु सम जाणो ॥ ८ ॥ चौद पुर्वधर
 श्री भद्रबाहु, जिणे कल्प उद्धरिओ ॥ नवमा
 पुर्वथी युगप्रधान, आगम जल दरिओ ॥ ९ ॥ सात
 वार श्री कल्पसूत्र, जे सुणे भवि प्राणी ॥ गौत-
 मनें कहे वीर जिन, परणे शिवराणी ॥ १० ॥
 कालिकामूरि कारणे ए, पज्जूसण कीध्यां ॥ भाद-
 रवा शुदि चाथमां, निज कारज सिध्यां ॥ ११ ॥
 पंचमी करणी चाथेमां, जिनवर वचन प्रमाणे ॥

वीर थकी नमरे एशी, वरसे ते आणे ॥ १२ ॥
 श्रीलक्ष्मीमागर स्ररीश्वरू ए, प्रमोदसागर सुख-
 कार ॥ पर्न पञ्मण पालता, होये जय जयकार
 ॥ १३ ॥ (इति.)

(दोय) मणि रचित सिंहारान, वेठा जग-
 दाधार ॥ पर्युपण केगे, महिमा अगम अपार ॥
 निज मुखथी दासी, सासी सुरनर वृद ॥ ए
 पर्न पर्नमा, जिम तारामा चद ॥ १ ॥ नाग
 केतुनी परे, कल्प साधना कीजे ॥ व्रत नियम
 आर्यडी, गुरु मुख अविकी लीजे ॥ दोय भेदे
 पूजा, दान पाच प्रकार ॥ कर पडिक्मणा धर,
 शीयल अखडित धार ॥ २ ॥ जे त्रिकरण
 शुद्धे, आराधे नव नार ॥ भव मात आठ अत्र,
 ओष ताम संमार ॥ सहु सत्र शिरोमणि, कल्पमूत्र
 सुगकार ॥ ते श्रवण मुणीने, सफळ करे अवतार

॥ ३ ॥ सहु चैत्य जुहारी, खमत्त खामणां काजे
 ॥ करी साहसीवत्सल, कुगतिद्वार पट दीजे ॥
 अठाइ महोत्सव, चिदानंद चित्त लाइ ॥ इम करतां
 संवने, शासन देवी सहाइ ॥ ४ ॥ (इति)

॥ श्री दीवाळी पर्वनुं चैत्य० तथा थोय ॥

॥ मगधदेश पावापुरी, ग्रभु वीर पधार्या ॥
 सोळ पोहोर देइ देशना, भवि जीवने तार्या ॥ १ ॥
 भूप अठारे भावे सुणे, अमृत जीसी वाणी ॥
 देशना दीये रयणीये, परण्या शिवराणी ॥ २ ॥
 राय उठी दीवा करे, अजवाळाने हेते ॥ अमा-
 वास्या ते कही, वळी दीवाळी काजे ॥ ३ ॥
 मेरु थकी आव्या इंद्र, हाते लेइ दीवी ॥ मेरा-
 इया दिन सकळ करी, लोक कहे सवी जीवी
 ॥ ४ ॥ कल्याणक जाणी करी, दीवा ते कीजे ॥

जाप जपो जिनराजनो, पातिक सनि छीजे ॥ ५ ॥
 नीने दीन गोतम सुणी, पाम्या केनळजान ॥
 नार सहस गुणणु गणो, घर होसे कोड कल्याण
 ॥ ६ ॥ सुरनर किन्नर गहु मिली, गोतमने
 आपे ॥ भट्टारक पदवी देई, सहु साखे थापे
 ॥ ७ ॥ जनार भट्टारक यका, लोक कर जुहार ॥
 नेन भाड जिमाडीया, नदीनर्दन सार ॥ ८ ॥ भाड-
 नीज तिहा थकीए, वीर तणो अधिकार ॥ जय-
 निजय गुरु सपदा, मुजने दीयो मनोहार
 ॥ ९ ॥ (इति)

(योत्र) मिद्धारथ ताता, जगत प्रियाता,
 प्रिशलादेवी माय ॥ तिहा जग गुरु जनम्या,
 रात्रि दुन्न निरम्या, महानीर जिनराय ॥ प्रभु
 लेई दिक्षा, कर हित शिक्षा, देई मयच्छरी
 दान ॥ बहु कर्म उपेमा, गियमुस लेवा,

क्रीधो तप शुभ ध्यान ॥ १ ॥ वर केवल पामी, अंतर
 जामी, वदि काती शुभ दीस ॥ अमावस जाते,
 पाछली राते, सुगति गया जगदीस ॥ वलि
 गौतम गणधर, मोटा मुनिवर, पाम्या पंचम
 ज्ञान ॥ थया तत्त्व प्रकासी, शील विलासी, पहोता
 सुगति निदान ॥ २ ॥ सुरपति संचरिया, रतन
 उधरिया, रात थई तिहां काली ॥ जन दीवा
 क्रीधा, कारज सीधा, निसा थई उजवाली ॥
 सहु लोके हरखी, नजरे निरखी, परव क्रियो
 दीवाली ॥ वलि भोजन भगतें, निज निज सगतें,
 जीमें सेव सुहाली ॥ ३ ॥ सिद्धायिका देवी,
 विघन हरेवी, बंछित दे निरधारी ॥ करे संघने
 साता, जिम जग माता, एहवी शक्ति अपारी ॥
 जिनगुण इम गावे, शिवसुख पावे, सुणज्यो
 भविजन प्राणी ॥ जिनचंद्र जतीसर, महा मुनिसर,

जपे एहवी वाणी ॥ ४ ॥ (इति)

॥ चैत्री पुनमनुं चैत्यवन्दन तथा थोय ॥

॥ चैत्री पुनमनो असुड, शशीधर जिम
दीपे ॥ अगारक आदि अनेक, ग्रह गणने
भीपे ॥ १ ॥ तिम पर तीर्थी देवथी, जेह अधिक
मिराजे ॥ लोकोत्तर अतिशय अनत, दीपत
दीपाजे ॥ २ ॥ चैत्री पुनमने दीने ए, भजो
एह भगवत ॥ श्री विजयराज मुर्दिनो, दान
सफल सुख हुत ॥ ३ ॥ (इति)

(थोय) श्री शत्रुजय मडण, रिसह जिणे-
सर देव ॥ मुर नर विद्याधर, मरि जेहनी सेव ॥
मिद्धाचल शिगरे, सोदाकर शृंगार ॥ श्री नाभि
नेरमर, मस्त्रीनो मल्हार ॥ १ ॥ ए तीरय
जाणी जिन त्रैवीश उदार ॥ एक नेम निना

सवि, समवसर्या सुखकार ॥ गिरी कंडणे आवी,
 पहोता गढ गिरनार ॥ चैत्रीपुनम दिने, ते बंदू
 जयकार ॥ २ ॥ ज्ञाताधर्म कथांगे, अंतगड
 सूत्र मझार ॥ सिद्धाचल सिद्धा, बोल्यो बहु
 अणगार ॥ ते माटे ए गिरि, सवि तीरथ शिर-
 दार ॥ जिण भेटे थावे, सुख संपत्ति विस्तार ॥ ३ ॥
 गोमुख चक्रेसरी, शासननी रखवाली ॥ ए तीरथ
 केरी, सान्निध्य करे संभाली ॥ गिरुओ जस
 महिमा, संप्रति काले जास ॥ श्री ज्ञानविमल
 स्वरि, नामे लील विलास ॥ ४ ॥ (इति)

(ब्रजी थोय १) ॥ पुंडरीक मंडण पाय प्रण-
 मीजे, आदीश्वर जिन चंदाजी ॥ नेमि विना
 त्रेवीश तीर्थकर, गिरी चढिया आणदाजी ॥
 आगममांहे पुंडरीक महिमा, भाख्यो ज्ञान दिणं-

१ आ स्तुति (थोय) चार वखत पण कहेवाय छे.

दाजी ॥ चत्री पूनम दिन देवी चक्रेशरी, सांभाग्य
घो मुखकंदाजी ॥ १ ॥ (इति)

॥ श्री गिरनारजीनुं चैत्यंतथा थोय ॥

॥ नायक त्रिभुवन नाथजी, श्री नेमी
जिनसार ॥ प्रभुपद प्रेमे पूजीये, गीरुओ गढ गिर-
नार ॥ १ ॥ ए गिरी उपर एहना, तीन
कल्याणक तास ॥ अरिहंत भगती अनुसरो,
आणी मन उछास ॥ २ ॥ जादवकुल दिनकर
जिम्हो, ब्रह्मचारी मरदार ॥ सतिया माहे
शीरोमणी, रुडी राजुल नार ॥ ३ ॥ महमा
वन सजम लीयो, गिरीपर केवलज्ञान ॥ कृपा-
नाथ सरस्वी करी, भामनीने भगवान ॥ ४ ॥
माते टुक मोहामणी, ए तीर्थ अहीटाण ॥
पंचम टुके श्री प्रभु, पाम्या पद निरयाण ॥ ५ ॥
गुणी अढोरे गणधरा, गिरुया बहु गुणमत ॥

(५२)

सहस्र अठारे श्रमणने, सेवो भविजन संत ॥६॥
आद भवानी अंकिा, ए तीरथ रखवाल ॥
सेवो भवी सुधे मने, जावे भवदुःख जाल ॥७॥
भविजन भावे भेटीये, आणी मन आणंद ॥
हंसविजय नमे हरखसुं, पामे परमानंद ॥ ८॥
इति ॥

(थोय) सुर असुर वंदित पायपंकज, ^१मयण-
मल्ल अक्षोभितं, घन सुघनश्याम शरीर सुंदर;
शंख लंछन शोभितं ॥ शिवादेवी नंदन त्रिजग
वंदन, भविक कमल दिनेश्वरं ॥ गिरिनार गिरि-
वर शिखर वंदु, श्री नेमिनाथ जिनेश्वरं ॥ १ ॥
अष्टापदे श्रीआदि जिनवर, वीर पावापुरी वरु ॥
वासुपूज्य चंपा नयर सिद्धा, नेम रेवा गिरिवरु ॥

---

१ काम नुभट वडे नहि क्षोभायेला.

समेतशिखरें वीश जिनवर, मुक्ति पहोल्यां
 मुनिवरु ॥ चोवीस जिनवर नित्य वदु, सयल
 मध सुहकरु ॥ २ ॥ डग्यार अग उपाग वार,
 दशपयन्ना जाणीए ॥ छ छेद ग्रथ पसथ्य
 सथ्य, 'चार मूळ वखाणीए ॥ अनुयोग द्वार
 नदी, सूत्र जिनमत गाइए ॥ वृत्ति चूर्णि
 भाष्य पिस्तालीश आगम ध्याडए ॥ ३ ॥
 दोय दिशि बालक दोय जेहने, सदा भवियण
 मुख करु ॥ दु स हरी अत्रा लुन सुदर, दुग्ति
 दोहग अपहरु ॥ गिरिनार मटण नेमि जिन-
 वर, चरण पकज सेनिए ॥ श्रीमध सुप्रमन्न
 मगल, करो ते अत्रा देवीण ॥ ४ ॥ (इति)
 ॥ श्री पंच तिर्थनुं चैत्यंतथा थोय ॥
 ॥ धुर समरु श्री आदि देव, निमलाचल

मंडण ॥ नाभिराया कुल केसरी, मारुदेवी
 नंदन ॥ १ ॥ गिरनारे गिरुवो वांइशुं, स्वामी
 नेमकुमार ॥ बालपणे चारित्र लीयो, तारी राजुल
 नार ॥ २ ॥ वंमणवाडे वीर जिणंद, मन वांछित पुरे ॥
 सायण डायण भुत प्रेत, तेहना मद चूरे ॥ ३ ॥
 श्रीशंखेश्वर पार्श्वनाथ, महिमाये महंतो ॥ गोडी
 दोडी जाइये, पुरे मननी खंतो ॥ ४ ॥ चक्रवर्ति
 पदवी तजी, लीधों संजम भार ॥ शांति जिगेसर
 सोलमां, नित्य नित्य करुं जुहार ॥ ५ ॥ पंचे तीरथ
 जे नमे, ग्रह उठी नरनार ॥ कमळविजय कवी
 एम कहे, तस घर जय जयकार ॥ ६ ॥ (इति)

(थोय) ॥ श्री शत्रुंजयमुख्यतीर्थतिलकं,
 श्री नाभिराजांगजं ॥ वंदे रैवतशैलमौलिमुकुटं,
 श्री नेमिनाथं यथा ॥ तारंगेऽप्यजितं जिनं भृगु-
 पुरे, श्रीसुव्रतं स्तंभने ॥ श्रीपार्श्व प्रणामामि

मत्पनगरे, श्रीवर्धमानं त्रिधा ॥ १ ॥ वदेऽनुत्तर-
 कल्पतरुभुवने, ग्रैयेयकव्यतर ॥ ज्योतिष्या-
 मरमदराद्रिसतीं, स्तीर्थकरानादरात् ॥ जवु-
 पुष्करधातकीषु रुचके, नंदीश्वरे कुडले ॥ ये
 चान्ये ऽपि जिना नमामि सतत, तान् कृत्रि-
 माकृत्रिमान् ॥ २ ॥ श्रीमद्वीरजिनस्य पद्महृदतो,
 निर्गम्य त गातम ॥ गगानर्तनमेत्य या प्रवि-
 मिदे, मिथ्यात्ववताढ्यक ॥ उत्पत्तिस्थिति-
 महतिप्रियगा, ज्ञानानुदा वृद्धिगा ॥ सा मे
 कर्ममल हरत्वविकल, श्रीद्वादशांगी नदी ॥ ३ ॥
 शक्रश्चद्रगनिग्रहाश्चधरण, ब्रह्मेन्द्रशात्यनिका ॥ दिक्-
 पालाः स्रुपर्दिगोमुखगणि, शक्रेश्वरी भारती ॥
 येऽन्ये ज्ञानतप क्रियाप्रतविधि, श्रीतीर्थयात्रा-
 दिषु ॥ श्री मय्य तुग चतुर्विध गुराम्ते,
 गन्तु भद्ररुग ॥ ४ ॥ (इति)

॥ श्री वीस विहरमान जिननुं चैत्य-
वंदन तथा थोय ॥

॥ पहेला श्रीमंधर नमो, ब्रीजा जुगमंधर ॥
बाहुजिन त्रिजा नमो, सबाहु सुखकर ॥ १ ॥
सुजात जीन पंचमा, स्वयंप्रभु जिन छठा ॥
रूपमानन जिन सातमा, अनंतवीरज जिन दीठा ॥
॥ २ ॥ सूरप्रभु नवमा नमो, दशमा देव-
विसाल ॥ वज्रधर जिन इग्यारमा, चंद्रानन
दयाल ॥ ३ ॥ चंद्रबाहु जिन तेरमा, चउदमा
भुजंगनाथ ॥ इश्वरस्वामी पनरमा, नेमी प्रभुनो
करो साथ ॥ ४ ॥ वीरसैन जिन सतरमा, महा-
भद्र जिनराज ॥ देवजसा ओगणीसमा, अजि-
तवीरज महाराज ॥ ५ ॥ जंबूद्वीपे च्यार जिन,
धातकीखंडे आठ ॥ पुष्करार्द्धे आठ जिन, नमतां

होय नित ठाठ ॥ ६ ॥ ए बीसे जिन वदीए,
 मिहरमान जगदीस ॥ पूजो ग्रणमो ग्रेमशुं, धरो
 ध्यान निस दीस ॥ ७ ॥ धन ते देश नगर
 पुरी, जिहा निचरे जिनराज ॥ भनि जीवने
 प्रतिनोधता, सारे आत्म काज ॥ ८ ॥ अनु-
 भव रममयि देशना, स्यादनाद समुदाय ॥
 सत्ता धर्म प्रकासता, दुरगति दुःख पलाय
 ॥ ९ ॥ जिन उत्तम पाद रुपनी ए, निस दिन
 करो सेवा ॥ अमीकुमर एणीपरे भणे, मोक्ष
 तणा मुख लेवा ॥ १० ॥ (इति)

(योय) श्री सीमधर सेवित मुरग, जिन-
 वर जग जयकार्गीजी ॥ धनुष्य पाचगे कचन
 वरणी, भुरति मोहन गार्गीजी ॥ निचरता प्रभु
 महाप्रदेहें, भनि जिनने हितकारीजी ॥ ग्रह
 ऊठी नित्य नाम जपीजें, हृदय कमलमां धारीजी

॥ १ ॥ 'सीमंधर युग बाहु सुबाहु, सुजात स्वयं-
 प्रभ नामजी ॥ अनंत सूर विशाल वज्रंधर,
 चंद्रानन अभिरामजी ॥ चंद्र भुजंग इश्वर नेमि
 प्रभ, वीरसेन गुणधामजी ॥ महाभद्रने देव-
 यशा वली, अजित करुं प्रणामजी ॥ २ ॥ प्रभु-
 मुख बाणी बहु गुण खाणी, मीठी अमीय
 समाणीजी ॥ सूत्र अने अर्थ गुंथाणी, गणधरथी
 वीरवाणीजी ॥ केवलनाणी बीज वखाणी, शिवपुरनी
 नीशाणीजी ॥ उलट आणी दिलमांहे जाणी, व्रत
 करो भवि प्राणीजी ॥ ३ ॥ पहेरी पटोली चरणां
 चोली, चाली चाल मरालीजी ॥ अति रूपाली
 अधर प्रवाली, आंखडली अणीयालीजी ॥ विघ्न
 निवारी सान्निध्यकारी, शासननी रखवालीजी ॥
 धीरविमल कविरायनो सेवक, बोले नय निहा-
 लीजी ॥ ४ ॥ (इति)

॥ श्री चोवीश तिर्थकरनुं चैत्यवंदन ॥

॥ ऋषभ अजित समग्र नमो, अभिनंदन
 जिनराज ॥ सुमति पद्म सुपास जिन, चद्र-
 प्रभु महाराज ॥ १ ॥ सुनिधि शीतल
 श्रेयाम जिन, वासुपूज्य सुखराम ॥ विमल
 जनत श्री धर्म जिन, जातिनाथ पूरे आश ॥ २ ॥
 कुंडु अर महिजिन, मुनीसुत्रत जगनाथ ॥ नमी
 नेमी पारस वीर, ए साचो शिवपुर साथ ॥ ३ ॥
 द्रव्य भाग्यी सेवीये, आणि मन उल्लास ॥
 आत्म निर्मल कीर्तीये, जिम पामीजे शिववास
 ॥ ४ ॥ एम चोवीस जिन समरता ए, पोचे
 मननी आश ॥ अमीकुमर एणी परे भणे, पामे
 लील वीराम ॥ ५ ॥ (इति)

॥ श्रीअतीत(गइ)चौवीशीनुं चैत्यवंदन

॥ अतीत चौवीशी प्रथम देव, जिन १ केवल-
 लज्जानी ॥ २ निर्वाणी ३ सागर ४ महाजस, ५ विमल
 अभिधानी ॥ १ ॥ ६ सर्वानुभूति ७ श्रीधर ८ सुदत्त,
 ९ दामोदर १० सुतेजा ॥ ११ स्वामी १२ सुव्रत
 १३ सुमति ने, १४ शिवगति १५ सुहेजा ॥ २ ॥
 १६ अस्ताव १७ नेमिश्वर १८ अनिल, १९ यशो-
 धर २० कृतार्थ जिनेश २१ शुद्धमतिने २२ शिवं-
 करो, २३ स्यंदन २४ संप्रति कहेश ॥ ३ ॥ (इति)

॥ आवती चौवीशीनुं चैत्यवंदन ॥

॥ श्री पद्मनाभ पहेला जिणंद, श्रेणीक नृप-
 जीव ॥ सुदेव बीजा नमुं, सुपास आवक

जीव ॥ १ ॥ श्री सुपार्थ त्रीजा वळी, जीव
 कोणिक उदायी ॥ स्वयप्रभु चोथा जिणंद,
 पोटिल मुनि भाई ॥ २ ॥ सर्वानुभूति जिन
 पचमाए, दृढायु श्रावक जाण ॥ देवश्रुत उष्टा
 जिणद, श्री कार्तिक शेठ वराण ॥ ३ ॥ श्री-
 उदय जिन मातमाए, शरय श्रावक जीव ॥
 श्री पेढाल जिन आठमा, आणद मुनि जीव ॥
 ४ ॥ पोटिल नयमा वटिएए, जीव जेह सुनद
 ॥ गतकीरति दशमा जिणद, सत्य श्रावक
 आणद ॥ ५ ॥ सुप्रत जिन अगियारमाए,
 देवकी गणी जीव ॥ श्री अममजिन चारमा,
 जीव 'केजय गुण ग्याण ॥ ६ ॥ निष्कगाय
 त्तिन तेरमाए, सत्यकी विद्यापर ॥ निपुलाक
 जिन चौदमा, यळमट्ट मुहकर ॥ ७ ॥ निर्मम

जिन पंदरमाए, जीव सुळसा भावी ॥ चित्र-
 गुप्त जिन सोळसा, श्री रोहिणी जीव भावि ॥ ८ ॥
 समाधि जिन सत्तरमा, रेवती श्राविका जाण ॥
 श्री संवर जिन अठारमा, जीव शतानिक वखाण
 ॥ ९ ॥ श्री यशोधर ओगणीसमा, जीव कृष्ण
 द्वीपायन ॥ विजयनाम जिन वीसमा, जीव करण
 साहेण ॥ १० ॥ एकवीसमा श्री मल्लनाम,
 जीव नारदनो कहिये ॥ अंबड श्रावक जीव
 देव, चावीसमा लहीए ॥ ११ ॥ अनंतवीर्य
 तेवीसमा, जीव अमरनो जेह ॥ भद्रंकर जिन-
 चोवीसमा, स्वाति बुद्धि गुणगेह ॥ १२ ॥ ए
 चोवीसे जिनवरा, होशे आवंते काले ॥ भाव
 सहित जे वांदेशे, कर जोडीने भाळे ॥ १३ ॥
 लंछन वर्ण प्रमाण आयुष, अंतर सवि सरखा ॥
 सांप्रत जिन चोविस परे, चढते सवि निरख्या

॥ १४ ॥ पचकल्याणक तेहना, होगे एहज
 दिग्गम ॥ वीरविमल पंडित तणो, ज्ञानविमल
 सूरज ॥ १५ ॥ (इति)

॥ श्री समवसरण भाव गर्भित स्तुति ॥

॥ मिल चौविह सुखर, विग्चे विगढो
 सार ॥ अढी गाऊ उचे, पहलो ज्ञायण वार ॥
 विच कनक मिहामन, पदमामन सुखकार ॥
 श्री तीर्थ नायक, नेमे चौमुख धार ॥ १ ॥
 तीन छत्र शिरोपरी, चामर टाले इद ॥ देव
 दुहुमि वाजे, माजे इमति फट ॥ मामडल
 पेटे, झलके जाण दिणद ॥ तिहुअण जन मन,
 मोह नयल जिणद ॥ २ ॥ द्रव्य भावसु टपणा,
 नाम निगेषा चार ॥ जिण गणहर भाग्या,

सूत्र सिद्धांत मझार ॥ जिनवरनी पडिमा, जिन
 सरिखी सुखकार ॥ सुभ भावे वंदो, पूजो
 जग जयकार ॥ ३ ॥ दुःख हरणी मंगल,
 करणी जिनवर वाणी ॥ भवच्छेद कृपाणी,
 मीठी अमिय समाणी ॥ मन सुद्धे आणी,
 प्रति बूझो भवि प्राणि ॥ सुयदेवी पसायें, पामें
 जयति सुनांणी ॥ ४ ॥ (इति)

॥ श्री सिद्धाचलजिनी स्तुति ॥

॥ श्री शत्रुंजय गिरी आदीजिन आध्या, पुर्व
 नवाणुं वारजी ॥ अनंत लाभ तिहां जिनवर
 जाणी, समोसर्या निरधारजी ॥ विमल गिरी-
 वर महिमा मोहोटो, सिद्धाचलने ठामजी ॥
 कांकरे कांकरे अनंता सिद्धा, एकसोने आठ
 गिरी नामजी ॥ १ ॥ (इति)

॥ श्री नवपदना चैत्यवंदनो
तथा धोयो ॥

॥ १ श्री अरिहंत पद चैत्य ० तथा धोय ॥

॥ जय जय श्री अरिहंत भानु, मणि कमल
निकाशी ॥ लोका लोक अरूपि रूपि, समस्त
वस्तु प्रकाशी ॥ १ ॥ समुदघात शुभ केवल,
शत्रु कृत्त मल राशी ॥ शुद्ध चमर शुचि पादमे,
भया घर अविनाशी ॥ २ ॥ अवरग रिपु गण
हर्षाण, द्रव्य अप्या अरिहंत ॥ तमु पद पक-
जमे रहित, हीर वग्म नित मत ॥ ३ ॥ (इति)

(धोय) मकरल द्रव्य पर्याय प्रत्यक्ष, लोका-
लोक स्वभावाजी ॥ कमलजाननी ज्योति प्रका-
शक, अनंत गुणे कर्म पूराजी ॥ त्रीने भव

थानक आराधी, भोत्र तीर्थकर नूरोजी ॥ बोर
गुणे करी एहवा अरिहंत, आराधो गुण भूरोजी
॥ १ ॥ (इति)

॥२॥ श्री सिद्धपद चैत्य० तथा थोय ॥

॥ श्री शैलेशी पूर्वप्रांत, तनु हिनत भागी ॥
पुव्वपआग पसंगसें, ऊरधगत जागी ॥ १ ॥
समय एकनें लोकप्रांत, गये निगण निरागी ॥
चेतन भूषे आत्मरूप, सुदिसा लही सागी
॥ २ ॥ केवल दसंण नाणथीए, रूपातीत
स्वभाव ॥ सिद्ध भये तसु हीर धर्म, वंदे धरी
शुभ भाव ॥ ३ ॥ (इति)

(थोय) अष्ट करमकुं दमन करीने, गमन
कीयो शिववाशीजी ॥ अव्याघाध सादि अनादि,
चिदानंद चिदराशीजी ॥ परमात्म पद पूरण
विलासी, अधधन दान विनाशीजी ॥ अनंत

चतुष्टय शिवपद ध्यावो, केवळज्ञानी भापीजी
॥ १ ॥ (इति)

॥३॥श्रीआचार्यपदचैत्य०तथा थोय॥

॥ जिन पदकुल मुरारस अनिल, मितरस
गुणधारी ॥ प्रमल समल घन मोहकी, जिण ते
चमुहारी ॥ १ ॥ रुज्यादिक जिनराज गीत,
नय तन निस्तारी ॥ भन कूर्प पापें पडत,
जगजन निम्तारी ॥ २ ॥ पचाचारी जीवके,
आचारज पद मार ॥ तिनकु वदे हीर धर्म,
अठोत्तर सो वार ॥ ३ ॥ (इति)

(थोय) पंचाचारकु पाले उजवाले, दोष
गहित गुण धारीजी ॥ गुण छर्त्तसे आगम
धारी, डादग्य अग विचारीजी ॥ प्रमल समल
घन मोह क्षणकु, अनिल समोगुण वाणीजी ॥

(६८)

क्षमासहित जे संयम पाले, आचारज गुण
ध्यानीजी ॥ १ ॥ (इति)

॥४ श्रीउपाध्यायपद चैत्य० तथा थोय॥

॥ धन धन श्री उवझाय राय, शठता घन
भंजन ॥ जिनवर दिसत दुवालसंग, कर कृत
जनरंजन ॥ १ ॥ गुणवण भंजण मण गयंद,
सुय शणि कियगंजण ॥ कुणामंध लोय लोयणें,
जथ्थ य सुय मंजण ॥ २ ॥ महा प्राणमें जिन
लह्यो ए, आगमसें पद तुर्य ॥ तिनपे अह-
निश हीरधर्म, वंदे पाठक वर्य ॥ ३ ॥ (इति)

(थोय) अंग अग्यारे चउदे पूरण, गुण
पंचवीशना धारीजी ॥ सूत्र अर्थधर पाठक
कहीए, जोग समाधि विचारीजी ॥ तप गुण
सरा आगम पूरा, नय निक्षेपे तारीजी ॥ मुनि

गुण धारी उध विस्तारी, पाठक पूजो अवि-
कारीजी ॥ १ ॥ (इति)

॥५॥ श्रीसाधु पद चैत्य० तथा थोय ॥

॥ दसण नाण चरित्त करी, वर गिनपद
गामी ॥ धर्म गुरु शुचि चक्रमें, आदिम स्वय
कामी ॥ १ ॥ गुण पमत्त अपमत्ततें, भये अतर-
जामी ॥ मानस इन्द्रिय दमनमूत, शम दम
अभिरामी ॥ २ ॥ चारुति घन गुण गण भयों
ए, पचम पद छुनिराज ॥ तत्पद पकज नमत
हैं, हीर धर्मके काज ॥ ३ ॥ (इति)

(थोय) गुमति गुपति कर सजम पाले, दोष
प्रयादीगु टालेनी ॥ पट काया गोवुल रखाले,
नमनिधि व्रजवन पालेजी पच महाव्रत सुधा पाले,
धर्म गुरुल अजरान्जिजी ॥ धूपक श्रेणि करी कर्म
गपामें, दगपद गुण उपजावेंजी ॥ ४ ॥ (इति)

॥६॥ दर्शन पद चैत्य० तथा थोय ॥

॥ हुय पुग्गल परियट्ठ, अट्ठ परामित संसार ॥
 गंठिभेद तव करी लहै, सब गुण आधार ॥१॥
 क्षायक वेदक शशि असंख, उपशम पण वार ॥
 विना जेण चारित्र नाण, नही हुवे शिव दातार ॥
 ॥ २ ॥ श्री सुदेव गुरु धर्मनी ए, रुचि लच्छन
 अभिराम ॥ दरशनकुं गणि हीर धर्म, अहनिश
 करत प्रणाम ॥ ३ ॥ (इति)

(थोय) जिनपन्नत्त तत्त सुधारसैं, सम-
 कित गुण उजवालेजी ॥ भेद छेद करी आतम
 नीरखी, पशु टाली शूर पावेजी ॥ प्रत्याख्याने
 समतुल्य भाख्यो, गणधर अरिहंत सूरजी ॥
 ए दरशन पद नित्य नित्य बंदो, भव सागरको
 तीराजी ॥ १ ॥ (इति)

॥ ७ ॥ ज्ञान पद चेत्य० तथा थोय ॥

॥ लिप्रादिक रम राम गन्धि, मित आढम
नाण ॥ भाव मिलावमें जिन जनित, मुय वीश
प्रमाण ॥ १ ॥ भवगुण पङ्कज ओहि दोय,
मण लोचन नाण ॥ लोकालोक सरूप जाण,
इक केवल भाण ॥ २ ॥ नाणावरणी नामथी
ण, चेतन नाण प्रकाश ॥ मसम पदमें हीर
धर्म, नित चाहत अक्काश ॥ ३ ॥ (इति)

(थोय) मति श्रुत इंद्रिय जनित कहिए,
लक्ष्मी गुण गर्भारेजी ॥ आत्म वारी गणधर
विचारी, द्वादश अंग विस्तारेजी ॥ अवधी
मनःपर्यंत केवल चली, प्रत्यक्ष रूप अवधारोजी ॥
ए पांच ज्ञानरु पदो पजे, भविजनने सुख-
फारेजी ॥ १ ॥ (इति)

॥ ८ ॥ चारित्र पद चैत्य० तथा थोय ॥

॥ जस्स पसायें साहु पाय, जुग जुग समि-
तेंद ॥ नमन करै शुभ भाव लाय, फुण नर-
पति वृन्द ॥ १ ॥ जंपै धरि अरिहंत राय, करि
कर्म निकंद ॥ सुमति पंच तीन गुप्ति युत, दै
सुख अमंद ॥ २ ॥ इषु कृति मान कषायथी
ए, रहित लेश सुचिबंत ॥ जीव चरित्तकुं हीर
धर्म, नमन करत नित संत ॥ ३ ॥ (इति)

(थोय) कर्म अपचय दूर खपावे. आत्म
ध्यान लगावेजी ॥ वारे भावना सूधी भावे,
सागर पार उतारेजी ॥ षट् खंड राजकुं दूर
तजीने, चक्री संजम धारेजी ॥ एहवो चारित्र-
पद नित वंदो, आत्म गुण हीतकारेजी ॥ १ ॥ (इति)

॥ तप पद चैत्यवन्दन तथा थोय ॥

॥ श्री रूपमादिक तीर्थनाथ, तद्वच शिव
जाण ॥ निहिअत रपि बाह्य, मध्य द्वादश परि-
माण ॥ १ ॥ वसु कर मित आमो सही, आदिक
लब्धि निदान ॥ भेद समतायुत सिणें, दृग्रन
कर्म निमान ॥ २ ॥ नवमो श्री तप पद भलो-
ण, इच्छारोध सरूप ॥ वदनमें नित हीर धर्म,
दूर भजतु भजरूप ॥ ३ ॥ (इति)

(थोय) इच्छारोधन तप ते भाख्यो, आगम
तेहमा माखीजी ॥ दृग्र भाखमें द्वादश दाख्यो,
बोग समाधि राखीनी ॥ चेतन निजगुण पर-
णित पेखी, तेहीज तपगुण दाखीजी ॥ लब्धी
मज्जनो काण देखी, इधरमें मुख भाखीजी
॥ १ ॥ (इति)

॥ श्री मद् महोपाध्याय श्री यशो-
विजयजी कृत चोवीशीना स्तवनो

॥ १ ॥ श्री ऋषभदेव स्तवन ॥

(महाविदेह क्षेत्र सोहामणो-ए देशी)

जगजीवन जग वालहो, मरुदेवीनो नंद
लाल रे ॥ मुख दीठे सुख उपजे, दर्शन अतिहि
आनंद लालरे ॥ जग ० ॥ १ ॥ आंखडी अंबुज
पांखडी, ^१ अष्टमी शशि सम भाल ^२ लाल
रे ॥ वदन ते शारद चंदलो, वाणी अतिही रसाल
लालरे ॥ जग ० ॥ २ ॥ लक्षण अंगे विराजतां,
अडहीय सहस ^३ उदार लाल रे ॥ रेखाकर चरणा-
दिके, अभ्यंतर नहि पार लालरे ॥ जग ० ॥ ३ ॥

इंद्र चंद्र रवि गिरि तणा, गुण लह घडियुं अंग
 लालरे ॥ माग्य किहा थकी आप्रियुं, अचरिज
 एह उत्तंग लाल रे जग० ॥ ४ ॥ गुण मगळ
 अगी कर्पा, दूर कर्पा सवि दोष लालरे ॥
 वाचक यगप्रिजये गुण्यां, देलो मुसुनो पोष
 लाल रे ॥ जग० ॥ ५ ॥ (अति)

॥ २ ॥ श्री अजितनाथ स्तवन ॥

(निद्रडी घेगण दोर रही-ए देशी)

॥ जजित जिणदशु प्रीतटी मुज न गमे
 हो बीनानो मंगके ॥ मालती फुल मोहियो,
 किम मने हो वायळ तरु मृगके ॥ अजि० ॥ १ ॥
 मंगानळमा जे गम्या, किम छिद्धर हो रति पामे
 मगळके ॥ मरोवर जळघर जळ पिना, नवि
 पांद हो जग चानक वाळ के ॥ अजि० ॥ २ ॥

१ इम शिण्या नरणी म्हा केम पाप

कौकिल कल कूजित १ करे, पामी मंजरी हो पंजरी
 सहकारके ॥ ओछां २ तरुवर नवि गमे, गिरु-
 आशुं हो होये गुणनो प्यार के ॥ अजि० ॥ ३ ॥
 कमलिनी दिनकर कर ३ ग्रहे, बळी कुष्ठुदिनी
 हो धरे चंदशुं प्रीतके ॥ गौरीगिरीश ४ गिरिधर
 विना, नवि चाहे हो कमला ५ निज चित्तके ॥
 अजि० ॥ ४ ॥ तिम प्रभुशुं मुझ मन रम्युं,
 बीजाशुं हो नवि आवे दायके ॥ श्री नयविजय
 विबुध तणो, वाचक यश हो नित नित गुण
 गायके ॥ अजि० ॥ ५ ॥ (इति)

॥ ३ ॥ श्री संभवनाथ स्तवन ॥

(मन मधुकर मोही रह्यो-ए देशी)

॥ संभव जिनवर वीनति, अवधारो गुण

---

१ मनोहर टौका. २ हलका. ३ सूर्यना किरण ४ शकर.
 ५, लक्ष्मी.

ज्ञातारे ॥ स्वामी नंही मुज सिजमते १, कदीय
 होशा फळ दातारे ॥ संभव० ॥ १ ॥ कर-
 जोडी उमां रहु, गत दिवस तुम ध्यानेरे ॥ जो
 मनमा आणो नईं, तोशु कहीए छानेरे ॥
 मभव० ॥ २ ॥ सोट सजाने को नहिं, दीजीए
 गज्जि दानेरे ॥ करुणा नजर प्रभुजी तणी,
 बांधे मेवक वानेरे ॥ मभव० ॥ ३ ॥ काळ-
 लान्धि नहिं मति गणो, भाव लयधि तुम हाये
 रे ॥ लट्ठडतु पण गज रचु, गाजे गजर
 सांधे रे ॥ मभव० ॥ ४ ॥ देशो तो तुमहि
 भट चीजा तो ननि (चीजा ओग्न) जाचुरे ॥
 मानक यज्ञ चढे ॥ साठ्यु, फल्यो न मुक्त
 जाचुरे ॥ मभव० ॥ ५ ॥ (इति)

॥४॥ श्री अभिनंदन जिन स्तवन ॥

(सुणजो हो प्रभु-ए देशी.)

॥ दीठी हो प्रभु, दीठी जग गुरु तुझ ॥
 मूरति हो प्रभु, मूरति मोहन वेलडीजी ॥ मीठी
 हो प्रभु, मीठी ताहरी वाणी ॥ लागे हो
 प्रभु, लागे जेसी सेलहीजी ॥ १ ॥ जाणुं
 हो प्रभु, जाणुं जन्म कथ्य १ ॥ जोउं हो
 प्रभु, जोउं तुम साथ मिल्योजी ॥ सुरमणि २
 हो प्रभु, सुरमणि पाम्यो हथ्य ॥ आंगणे हो
 प्रभु, आंगणे मुझ सुरतरु फल्योजी ॥ २ ॥
 जाग्यां हो प्रभु, जाग्यां पुण्य अंकूर ॥ माग्यां
 हो प्रभु, मुह मांग्या पासा ढल्याजी ॥ वुठ्या
 हो प्रभु, वूठ्या ३ अमिरस मेह ४ ॥ नाठा

१ कृतार्थ. २ देवमणि (चिंतामणि) ३ वरश्या. ४
 अनृत रसना वरसाद.

हो प्रभु, नाठा अशुभ शुभ दिन बल्याजी
 ॥ ३ ॥ भूल्या हो प्रभु, भूल्या मल्या घृत-
 पुर ॥ तरस्या हो प्रभु, तरस्या दिव्य उदक २
 मिल्पाजी ॥ थाक्या हो प्रभु, थाक्या भिल्या
 मुत्तपाल ॥ चाहता हो प्रभु, चाहता सज्जन हेजे
 हल्याजी ॥ ४ ॥ दीनो हो प्रभु, दीनो निशा
 नन गेह ॥ साथी हो प्रभु, साथी थले जल नौका
 मयीजी ॥ कलिजुगे हो प्रभु, कलिजुगे दुलहो
 मुज ॥ दरिसन हो प्रभु, दरिसन लघु आशा
 फलीजी ॥ ५ ॥ नाचक हो प्रभु, नाचक
 पग तुम दाम ॥ विनवे हो प्रभु, विनवे अभि-
 नदन मुणोजी ॥ रुहिये हो प्रभु, रुहिये म
 देया छेह ॥ देजो हो प्रभु, देजो मुग दरि-
 मण राजाजी ॥ ६ ॥

॥ ५ ॥ श्री सुमतिनाथ स्तवन ॥

(झांझरीया सुनिवर धन धन तुम अवतार ए देशी-)

॥ सुमतिनाथ गणशुं, मिलीजी, बांधे मुझ
मन प्रीती ॥ तेल बिंदु जिम विस्तरेजी, जल
मांहे भली रीति ॥ सोभागी जिनशुं लाग्यो
अविहड रंग ॥ १ ॥ सज्जनशुं जे प्रीतडीजी,
छानी ते न रखाय ॥ परिमल कस्तुरी तणोजी,
मही मांहे सहकाय ॥ सोभागी० ॥ २ ॥ आंग-
लिये नवि मेरु ढंकाये, छात्रडिये रवि तेज ॥
अंजलीमां जिम गंग न साये, मुज मन तिम
प्रभु हेज ॥ सोभागी० ॥ ३ ॥ हुआ छिपे नहि
अधर १ अरुण २ जिम, खातां पान सुरंग ॥
पीवत भर भर प्रभु गुण प्याला, तिम मुझ प्रेम
अभंग ॥ सोभागी० ॥ ४ ॥ ढांकी इधु पला-

लुंगी, न रहे लहि विस्तार ॥ वाचक यश कहे
 प्रभुतणोजी, तिम मृदु प्रेम प्रकार ॥ सोभागी०
 ॥ ५ ॥ (इति)

॥ ६ ॥ श्री पद्मप्रभ जिन स्तवन ॥

(सद्गुरु सत्पुत्रा हो साधुजी (अथवा) अरणीक
 मुनियर चास्या गोचरी-ए देशी)

॥ पद्मप्रभ जिन जड अलगा रक्षा, जिहाथी
 नावे लेखोजी ॥ कागदने मशि तिहां नवि
 संपजे, न चले घाट विशेषेजी ॥ सुगुण मने-
 हो कदिय न विमरे ॥ (ए आकणी) ॥ १ ॥
 इहाथी तिहा जड कोइ आवे नही, जेह कहे
 संदेशोजी ॥ जेहनु मिलवु रे दोहिलु तेहनु, नेह
 ते आवे किलेओजी ॥ सुगुण ॥ २ ॥ धीत-
 रागधुर राग ते एक पछो, कीजे कवण प्रका-

रोजी ॥ घोडो दोडे रे साहेब वाजमां, मन नाणे
 असवारोजी ॥ सुगुण० ॥ ३ ॥ सांची भक्तिरे
 भावन रस कव्यो, रस होय तिहां दोय रीझेजी॥
 होडा होडेरे विहुं रस रीझथी, मनना मनोरथ
 रीझेजी ॥ सुगुण० ॥ ४ ॥ पण गुणवंतारे गोठे
 गाजिये, मोहोटा ते विश्रामजी ॥ वाचक
 यश कहे एहज आसरे, सुख लहुं ठामोठामजी
 सुगुण० ॥ ५ ॥ (इति)

॥ ७ ॥ श्री सुपार्श्वनाथ जिन स्तवन ॥
 (लाछलदे मात मलार-ए देशी.)

॥ श्रीसुपास जिनराज, तुं त्रिभुवन शिर-
 ताज ॥ आजहो छाजेरे ठकुराइ, प्रभु तुझ पद
 तणीजी ॥ १ ॥ दिव्य धनि सुर फूल, चामर
 छत्र असूल ॥ आज हो राजेरे भामंडल, गाजे

दुंदुभिजी ॥ २ ॥ अतिशय सहजना चार, कर्म
 सप्याची अग्यार ॥ आज हो कीधारे ओगणीसे,
 मुग्गण मासुरजी ॥ ३ ॥ पाणी गुण पात्रीश, प्राति
 हाग्न जगदीश ॥ आज हो राजरे दीपाजे, छाजे
 जाठशुजी ॥ ४ ॥ मिहामन अशोक, बेठा मोठे
 लोक ॥ आज हो म्यामारे जिनगामी, वाचक
 यज्ञ वृण्योजी ॥ ५ ॥ (इति)

॥ ८ ॥ श्री चंद्रप्रभ जिन स्तवन ॥

(धनरा होला (नव्या) मादेष शिखर
 धर्मीया-प देवी)

॥ चंद्रप्रभ जिन मादेषां, तुम हो चतुरमुखाण ॥
 मनना मान्या ॥ मेरा जाणा दामनी रे, देशो
 पः निग्याण ॥ मनना मान्या ॥ जाया जायां
 गुरु गुरु नारायण कीजे या पयात अशोक ॥

गुण गोठे प्रगटे प्रेम, ॥ मनना मान्या ॥ १ ॥
 (ए आंकणी) ओलुं अधिकु पण केहेरे, आसंगा यत
 १ जेह ॥ मण ॥ आपे फल जे अण केहेरे,
 गिरुओ साहेव तेह ॥ म० ॥ २ ॥ दीन कल्या
 विण दानथीरे, दातानी वाधे माम ॥ म० ॥
 जल दीये चातक खीजवीरे, मेघ हुआ तिणे
 श्याम ॥ म० ॥ ३ ॥ पीउ पीउ करी तुमने
 जपुरे, हुं चातक तुमे मेह ॥ म० ॥ एक लहे-
 रमां दुःख हरोरे; वाधे वमणो नेह ॥ म० ॥ ४ ॥
 मोडुं वहेलुं आपवुं रे, तो शी ढील कराय ॥ म० ॥
 वाचक यश केहे जगधणीरे, तुम तूठे सुख
 थाय ॥ म० ५ ॥ (इति)

॥९॥ श्री सुवधिनाथ जिन स्तवन ॥

(सुण मेरो सजनी रजनी न जावेरे-ए देशी)

॥ लघु पण ह तुम मन ननि मावुरे, जग-
 गुरु तुमने दिलमा लावुरे ॥ कुणने ए दीजे
 मानाशीरे, कहो श्री सुविधि जिणंद विमासीरे
 ॥ लघु० ॥ १ ॥ मुझ मन अणुमाहे मक्तिछे
 जासीरे, तेह दरीनां तु छे माजीरे ॥ योगी पण
 ने घात न जाणरे, तेह अचरिज कुणथी हुआ
 टाणारे ॥ लघु० ॥ २ ॥ अथवा थिर माही
 अथिरे न मांवेरे, महोटां गज दर्पणमा ओरे ॥
 जेहने तेजे बुद्धि प्रकाशीरे, तेहने दीजे ए साचा-
 शीरे ॥ लघु० ॥ ३ ॥ उर्ध्व मूल तरुअर अध
 प्रांगार, एट प्राणे एटनी छे माखारे ॥ अच-
 रिज यानि अचरिज कींधरे, मक्ते सेवक काज
 सींधरे ॥ लघु० ॥ ४ ॥ लाट करो जे चालक

बोल्लेरे, मात पिता मन अभियने १ तोल्लेरे ॥ श्री
नयविजय विबुधनो शीशोरे, यश कहे इम जाणो
जगदीशोरे ॥ लघु० ॥ ५ ॥ (इति)

॥ १० ॥ श्री शीतलनाथ जिन स्तवन ॥

(साहेव बाहु जिनेश्वर विनबु— ए देशी)

॥ श्री शीतलजिन भेटिये, करी चोखुं भक्ते
चित्त हो ॥ तेहथी कहो छानुं किर्युं, जेहने
सोंप्या-तनमन वित्त हो ॥ श्री शीतलजिन०
॥ १ ॥ दायक नामे छे घणा, पण तुं सायर ते
कूप हो ॥ ते बहु खजवा तगतगे, तुं दिनकर
तेज सरूप हो ॥ श्री० ॥ २ ॥ मोहोटो जाणी
आदर्यो, दालिद्र भांजो जंग तातहो ॥ तुं करु-
णावंत शिरोमणि, हुं करुणापात्र विख्यात

हो ॥ श्री० ॥ ३॥ अतरजामी सवि लहो, अम
मननी ले छे वात हो ॥ मा आगल मोमालना,
झ्या ऋणववा अवदात हो ॥ श्री० ॥ ४ ॥
जाणो तो ताणो किश्यु, सेना फल दीजे देव
हो ॥ वाचक यज्ञ कहे ढीलनी, ए न गमे मुझ
मन देव हो ॥ श्री० ॥ ५ ॥ (इति)

॥११॥ श्री श्रेयांमनाथ जिन स्तवन ॥

[कमं न छुटेरे प्राणीया—ए देशी]

॥ तुम बहु मित्रारे साहेवा, मारे तो मन
एक ॥ तुम विण बीजारे नवि गमे, ए मुझ
मोहोटी रे टेक ॥ श्री श्रेयाम कृपा करो ॥१॥
(ए आकर्मा) मन रागो तुम मवि तणा, पण
किशुं एक मन्नि जाओ ॥ ललचाओ लख लो-
कने, प्रायी सहज न याओ ॥ श्री ० ॥ २ ॥

(८८)

राग भरे जन मन रहो, पण तिहुं काल वै-
 राग ॥ चित्त तुमारारे समुद्रनो, कोय न पामेरे
 ताग ॥ श्री० ॥ ३ ॥ एवा शुं चित्त मेलव्युं,
 केळव्युं पहेलां न कांड ॥ सेवक निपट' अ-
 बुज छे, निर्वहेशो तुमे सांड ॥ श्री० ॥ ४ ॥
 निरागी शुं रे किम मले, पण मलवानो ए-
 कांत ॥ वाचक यश कहे मुझ मिल्यो, भक्ति
 ए कामण तंत ॥ श्री० ॥ ५ ॥ (इति)

॥१२॥ श्री वासुपूज्य जिन स्तवन॥

[साहेबा मोतीडो हमारो—ए देशी.]

॥ स्वामी तुमे कांड कामण कीधुं, चितडुं
 हमारुं चोरी लीधुं ॥ साहेबा वासुपूज्य जि-
 णदा, मोहना वासुपूज्य० (ए आंकणी)

अमे पण तुमशु कामण करशु, भक्ते' ग्रही
 मन घरमा धरशु ॥ साहेया० ॥ १ ॥ मन घ-
 रमा धरीया घर शोभा, देखत नित्य रहीशु
 थिर घोभा ॥ मन चकूठ अकुंठित भक्ते,
 योगी भाग्ये अनुभव युक्ते ॥ सा० ॥ २ ॥
 कलेशे वामित मन समार, कलेश रहित मन
 ते भवपार ॥ जो विशुद्ध मन घर तुमे आध्या,
 प्रभु तो अमे नर निधि श्रद्धि पाव्या ॥ सा०
 ॥ ३ ॥ मात गज अजगा जड पेठा, पण
 भगते अम मनमाह पेठा ॥ अजगाने वज्रया
 जे रहेत, ते भाणा गडगड दुःख महेत ॥
 सा० ॥ ४ ॥ प्यायक प्येय प्यान गुण एक,
 भद्र पेट करशु तये टेके ॥ हीर नीर पोर

(९०)

तुमशुं मलशुं, वाचक यश कहे हेजे हलशुं ॥
॥ सा० ॥ ५ ॥ (इति)

॥ १३ ॥ श्री विमलनाथ जिन स्तवन ॥

(नमोरे नमो श्री शेडुंजा गिरिवर (अथवा)

पंचमी तप तुमे करोरे प्राणी— ए देशी.)

॥ सेवो भविया विमल जिणेसर, दुल्लहा
सज्जन संगीजी ॥ एवा प्रभुनुं दरिसन लेवुं, ते
आळसमांहे गंगाजी ॥ सेवो० ॥ १ ॥ अव-
सर पामी आळस करशे, ते मुखमां पहेलो-
जी ॥ भूख्याने जेम घेवर देतां, हाथ न मांडे
घेलोजी ॥ से० ॥ २ ॥ भव अनंतमां दर्शन
दीठुं, प्रभु एहवा देखाडेजी ॥ विकट ग्रंथ
जे पोळी पोळीयो, कर्म विवर उघाडेजी ॥ से०
॥ ३ ॥ तत्व प्रीतिकरि पाणी पाए, विमला

लोके आजिजी॥ लोयण गुरु परमान्न दिण् त-
 य, भ्रम नारे सति माजीजी ॥ मे० ॥ ४ ॥
 भ्रम भाग्यो तव प्रभुशु प्रेमे, वात करु मन
 रोलीजी ॥ मरळ तणे जे हृदये आवे, तेह
 जणारे बोलीजी ॥ से० ॥ ५ ॥ श्री नयविजय
 विनुध पय नेत्रक, वाचक यश कहे साचुजी ॥
 कोडि कपट जो कोड दिखाने, तांही प्रभु त्रिण
 नति राचुजी ॥ मे० ॥ ६ ॥ (इति)

॥१४॥ श्री अनंतनाथ जिन स्तवन॥

(साटेल्टीया-७ देशी)

॥ श्री अनन्त जिनशु करो ॥ साटेल्टीया ॥
 घोट मजीठनो रंग ॥ गुन बेल्टीया ॥ माये
 रंग ते धर्मना साटेल्टीया ॥ पीजो रंग पांगरे
 गुन बेल्टीया ॥ १ ॥ धर्म रंग जाण नही ॥

सा० ॥ देह ते जीरण थायरे ॥ गु० ॥ सोनुं
 ते विणसे नहीं ॥ सा० ॥ घाट बडामण जायरे
 ॥ गु० ॥ २ ॥ त्रांबु जे रस वेधियुं ॥ सा० ॥
 ते होय जाचुं हेमरे ॥ गु० ॥ फरी त्रांबु ते
 नवि हुए ॥ सा० ॥ एहवो जग गुरु प्रेमरे ॥
 गु० ॥ ३ ॥ उत्तम गुण अनुरागथी ॥ सा० ॥
 लहिये उत्तम ठामरे ॥ गु० ॥ उत्तम निज
 महिमा वधे ॥ सा० ॥ दीपे उत्तम धामरे ॥
 गु० ॥ ४ ॥ उदक बिंदु सायर भल्यो ॥ सा० ॥
 जिम होय अखय अभंगरे ॥ गु० ॥ वाचक
 यश कहे प्रभु गुणे ॥ सा० ॥ तिम मुझ प्रेम
 असंगरे ॥ गु० ॥ ५ ॥ (इति)

॥ ૧૫ ॥ શ્રી ધર્મનાથ જિન સ્તવન ॥

(ચેદલે માર ઘણો છે રાજ, ઘાતા કેમ કરોછો
(અથવા) સેવક અરજ કરે છે રાજ, અમને
શિષ્યમુગ આપો-પ દેશો

॥ ૧ યાશુ પ્રેમ ચન્યો છે રાજ, નિરનહેશો તો
લેશે ॥ મેં રાગી થે ૧ છો નિગમી, અણ જુગતે
હોય ઠાસી ॥ એક પસો જે નેહ નિર્નેહિય, તેહ
માત્રી ૧ માપાશી ॥ યાશુ ० ॥ ૧ ॥ નીરાગી
મેવે કાફ હોને, કમ મનમા નરિ આશુ ॥ ૫ ટ્રે
અચેતન પણ જિમ મુગ્ધાણિ, તિમ તુમ ભાક્તિ
પ્રમાશુ ॥ થા ० ॥ ૨ ॥ ચ્દન શીતલતા ઠપ-
જાપે, અપ્રિ તે શીત મિટાવે ॥ સેવકના તિમ-
દુઃખ ગમાવે, પ્રસુ ગુણ પ્રેમ મ્યમાવે ॥ થા ०

૧ યાશુ-જનાડી શાવે ૧ રે-પમે ૧ માર્ગ-વાડી
(માપાશી માપા)

॥ ३ ॥ व्यसन^१ उदय जे जलधि^२ अनुहरे,
 शशीने तेज^३ संबंधे ॥ अगुं संबंधे कूमुद
 अनुहरे, शुद्ध स्वभाव प्रबंधे ॥ था० ॥ ४ ॥
 देव अनेरा तुमथी छोटा, थे^४ जगमां अधिकेरा ॥
 यश कहे धर्म जिनेश्वर थांशु,^५ दिल मान्या हे
 मेरा ॥ था० ॥ ५ ॥ (इति)

॥ १६ ॥ श्री शांतिनाथ जिन स्तवन ॥

[रह्योरे आंवास दुवार-ए देशी.]

॥ धन्य दिन बेला, धन्य घडि तेह, अचि-
 रारो नंदन जिन जदि^६ भेटगुंजी ॥ लहिशु रे
 सुख देखी सुखचंद, विरह व्यथानां दुःख सवि
 भेटगुंजी ॥ १ ॥ जाण्योरे जेणे तुज गुण लेश,

१ कष्ट. २ समुद्र. ३ प्रकाश. ४ तमे. ५ तमारी संगीते

६ ज्याने.

धीजारे रम तेहने मन ननि गमेजी ॥ चारख्योर
 जेणे अभि लवलेख, वासम पुकम तम न रुचे
 किमेजी ॥ ७ ॥ तुझ नमस्किंत रस म्वाढनो
 जाण, पाप कुभक्ते नहु दिन मेवीयुजी ॥ मेने
 जो कर्मने जोगे तोहि, माळे ते समस्किंत अमृत
 भुं लिग्युजी ॥ ३ ॥ ताहकरु ध्यान ते नमस्किंत-
 रुप, तेदज जागने चाग्रि तेदज लेजी ॥ तेह-
 थारे जाण मघला पाप, घ्यातारे घ्येर म्मरूप
 होये परेजी ॥ ४ ॥ देखीरे अद्भुत ताहकरु
 रूप, अन्वगिज भक्ति अरुपी पद परेजी ॥
 ताद्री गति तु जाणे दो दर, म्मरण भजन ते
 बाधकरु यश परेजी ॥ ५ ॥ (इति)

॥१७॥ श्री कुंथुनाय जिन स्तवन॥

(मातेना तेना तेना)

॥ मातेना तेना तेना देव, म्मनदीपक

अति दीपतो हो लाल ॥ सा० मुज मन
 मंदिर मांहि, आवे जो अरिबल जीपतो हो
 लाल ॥ १ ॥ सा० मिटे तो मोह अंधार,
 अनुभव तेजे झलहले हो लाल ॥ सा० धूम
 कषाय न रेख,^१ चरण चित्रामण नवि चले
 हो लाल ॥ २ ॥ सा० पात्र करे नहि हेठ,
 मूरज तेजे नवि छिपे हो लाल ॥ सा०
 मर्व तेजनुं तेज, पहेलांथी बाधे पछे हो लाल
 ॥ ३ ॥ सा० जेह न मरुतने^२ गम्य, चंच-
 लता जे नवि लहे हो लाल ॥ सा०
 जेह सदा छे रम्य, पुष्ट गुणे नवि कृश रहे
 हो लाल ॥ ४ ॥ सा० पुदगल तेल न खेय,^३
 तेह न शुद्ध दशा^४ दहे हो लाल ॥ सा०

---

१ कषाय रूप धुमाडो काळाश लगारे लागे नहि. २
 समीरने. ३ क्षेप. ४ दीवेट-वाक्य.

नयविजय मुशिष्य, वाचक यश इणीपरे कहे
हो लाल ॥ ५ ॥ (इति)

॥१८॥ श्री अरनाथ जिन स्तवन ॥

(वासणरा जोगी (अग्वा) धन धन
जिनचाणी-प देशी)

॥ श्री अरजिन भयजलनो तारु, मुद्र मन
लागं चारे ॥ मनमोहन स्वामी ॥ चाप्य मदी
मनिजनने तारे, आणे शिवपुर आगे ॥ मन०
॥ १ ॥ नप जप मोह महा तोकाने, नार न
पाले मानेरे ॥ मन० ॥ पण नरि भय मुज
दायो हाथ, तारे ते छे माथे रे ॥ मन० ॥ २ ॥
नगनेने स्वर्ग स्वर्गधी अधिष्ट, शानेने कल
देरे ॥ मन० ॥ बापा सप्त विना कल लक्ष्मि,
मानां ध्यात गरेरे ॥ मन० ॥ ३ ॥ ३ उपाय

बहुविधनी रचना, योगमाया ते जाणो रे ॥
 मन० ॥ शुद्ध द्रव्य गुण पर्याय ध्याने, शिव
 दिये प्रभु सपराणोरे १ ॥ मन० ॥ ४ ॥ प्रभु-
 पद वळग्या ते रह्या ताजा, अळगा अंग न
 साजारे ॥ मन० ॥ वाचक यश कहे अवर न
 ध्याउ, ए प्रभुना गुण गाउरे ॥ मन मोहन
 स्वामी ॥ ५ ॥ (इति)

॥१९॥ श्री मल्लिनाथ जिन स्तवन ॥

(नामिरायांके वाग, चांपो मोही रह्योरी-ए देशी.)

॥ तुज मुझ रीझनी रीत, अटपट २ एह
 खरीरी ॥ लटपट नावे काम, खटपट भांज प-
 रीरी ॥ १ ॥ मल्लिनाथ तुज रीझ, जन रिझे न
 हुएरी ॥ दोय रीझणनो उपाय, सासुं कांड न

जूएगी ॥ २ ॥ दुगराघ्य छे लोक, महने सम
 न शशीगी ॥ एक दहवाए गाढ, एक जो
 बोले हमीगी ॥ ३ ॥ लोक लोकोत्तर बात, रीझ
 छे दोय जुएरी ॥ तात चक्रधुर २ पूज्य, चिंता
 एह हूहरी ॥ ४ ॥ गीअमो एक माढ, लोक
 ने बात केरी ॥ श्रीनयनिजय मुनिप्य, गेहीज
 चित्त धेरी ॥ ५ ॥ (छति)

॥२०॥ श्री मुनिगुप्त जिन स्तवन॥

(पादप पाने यन्मा म मेदी)

॥ मृनिमुपत जिन उदना. अति उदुमित तन
गन धायरे ॥ वदन अनापम निग्यना, माग भय
भयना दःन जाये ॥१॥ माग भय भयना दुःन
जाय जगन गुरु जागता सुग्रांदरे ॥ सुग्रांद

श्री खरतरगच्छीय ज्ञान मन्दिर, जयपूर

अमंद आणंद, परमगुरु दीपतो सुखकंदरे (ए
आंकणी) निशिदिन ^१ सूता जागतां, हड्डीथी न
रहे दूर रे ॥ जव उपगार संभारीये, तव उपजे
आनंद पूर रे ॥ तव ० जगत ० सुख ० ॥ २ ॥
प्रभु उपकार गुणे भर्या, मन अवगुण एक न
समायरे ॥ गुण गुण अनुबंधी हुआ, ते तो अक्षय
भाव कहाय रे ॥ तेतो ० जग ० सुख ० ॥ ३ ॥
अक्षय पद दीये प्रेम जे, प्रभुनुं ते अनुभव
रूपरे ॥ अक्षर स्वर गोचर नहि, एतो अकळ
अमाप्य अरूपरे ॥ एतो ० जगत ० ॥ सुख ० ॥ ४ ॥
अक्षर थोडा गुण घणा, सज्जननां (प्रभुजीना)
ते न लिखाय (कहेवाय) रे ॥ वाचक यश
कहे प्रेमथी, पण मन मांहे परखायरे ॥ पण ०
जगत ० सुख ० ॥ ५ ॥ (इति)

॥२१॥ श्री नमिनाथ जिननुं स्तवन॥

॥ श्री नमि जिननी सेवा करता, अलिय १
 पिघन मवि दरे नामेजी ॥ अष्ट महागिद्धि नम-
 निधि लीला, ओर यह महमूर २ पामेजी ॥
 श्री नमि० ॥१॥ मयमत्ता ३ अगण गज गाजे,
 राज तेजीतुगार ४ ते चंगाजी ॥ पटा घेटी नयन
 जोटी, लहिये नटु अधिहार ग्गाजी ॥ श्री नमि०
 ॥२॥ चन्द्रम ५ मंगम रग लक्ष्मिजे, अणवालहा, होय
 दूर महेनजी ॥ बाला तणो मिलन न दुजो,
 कारण मोमे मुग ६ लहेजेजी ॥ श्री० ॥३॥ चट्ट
 योग्य उज्जल यश उलमे, मूज तुन्य प्रतापी
 दोषवा ॥ जे प्रसु माक्ते करे नित्य विनये, ते

१ छोटो २ महानाथ ३ महेन्द्र ४ महेन्द्र ५ महेन्द्र ६ महेन्द्र

(१०२)

अरियण^१ बहु प्रतापी झीपेजी ॥ श्री नमि०
॥ ४ ॥ मंगलमाला लच्छि विशाला, वाला^२
बहुले प्रेम रंगेजी ॥ श्री नयविजय विबुध पय-
सेवक, कहे लहीए सुख प्रेम अंगेजी ॥ श्री
नमि० ॥ ५ ॥ (इति)

॥ २२ ॥ श्री नेमनाथ जिन स्तवन ॥

(आटला दिन हुं जाणतोरे हां-ए देशी.)

॥ तोरण आवी रथ फेरी गयारे हां, पशु-
आं देइ दोष ॥ मेरे वालमा ॥ नव भव नेह
निवारियोरे हां, शो जोइ आव्या जोश ॥ मेरे
वालमा ॥ तोरण० ॥ १ ॥ चंद्र कलंकी जेह-
थीरे हां, रामने सीता वियोग ॥ मेरे० ॥ तेह

---

१ शत्रु. २ पत्नी-स्त्री.

सुरगने^१ वयणढेरे हा, पति^२ आने कुण लोग^३
 ॥ मेरे० तोरण० ॥ २ ॥ उतारी हू चित्तथीरे हा,
 मुक्ति धुतारी हेत ॥ मेरे० ॥ मिद्ध अनते भोग-
 थीरे हा, तेहशु कण मकेत^४ ॥ मेरे० तोर०
 ॥ ३ ॥ प्रीत कंठा मोहीलीरे हा, निरवहेता
 जजाळ ॥ मेरे० ॥ जहनी व्याल खेलावनेरे
 हा, लेहनी अगननी झाळ ॥ मेरे० तोरण० ॥ ४ ॥
 जा निवाह अमरे दीपरे हा, हाथ उपर नमि
 हाथ ॥ मेरे० ॥ दीक्षा अमरदीजीएरे हा, शिर
 उपर जगनाथ ॥ मेरे० तोर० ॥ ५ ॥ इम बल-
 पल्ली गलुळ गदरे हा, नेमि कने जन लीघ ॥
 मेरे० ॥ राचक यशकट प्रणमियेरे हा, ए दपती^५
 दोय मिद्ध ॥ मेरे० तोरण० ॥ ६ ॥ (शति)

१ हांगे २ प्रीति-नयन ३ पति मोहीने ४ हो
 हांगे ५ गत ६ कलवट

॥२३॥ श्री पार्श्वनाथ जिन स्तवन ॥

(देखी कामिनी दोय के कामे व्यापीयोरे के
कामे व्यापीयो-ए देशी.)

॥ वामानंदन जिनवर, मुनिमांहे वडोरे के
मुनिमांहे वडो ॥ जिम सुरमांहि सोहे, सुरपति
परवडोरे के सुरपति० ॥ जिम गिरिमाहि सुरा-
चल^१, मृग मांहे केशरीरे के मृग० ॥ जिम चंदन
तरुमांहि, सुभटमांहि सुरअरीरे^२ के सुभट० ॥१॥
नदीयमांहि गंग, अनंग^३ सुरूपमांरे के अनंग० ॥
फूलमांहि अरविंद^४, भरतपति भूपमांरे भरत० ॥
ऐरावण^५ गजमांहि, गरुड खगमां^६ यथारे
गरुड० ॥ तेजवंत मांहि भाण^७, वखाणमांहि
जिन कथारे के वखाण० ॥२॥ मंत्रमांहि नवकार

---

१ मेरु पर्वत. २ मोरारि-वासुदेव. ३ कामदेव.
४ कमल पुष्प. ५ इंद्रनी हाथी. ६ पक्षी. ७ सूर्य.

रत्नमाहि सुरमणिरे के रत्न० ॥ सायरमाहि
 सयमूरमण शिरोमणिरे के रमण० ॥ गुरु
 ध्यान जिम ध्यानमा, अति निर्मलपणेरे के
 अति० ॥ श्री नयविजय विनुधपय मेनक, डम
 मणरे के मेनक० ॥ ३ ॥ (इति)

॥ २४ ॥ श्री महावीर (वर्द्धमान)
 स्वामीनु स्तवन ॥

॥ गिरुआं गुण तुम नणा, श्री वर्द्धमान
 निनगपां ॥ सुणता श्रवणे जमीसरे, म्हारी
 निर्मळ थाये कापां ॥ गिरुआ० ॥ १ ॥
 तुम गुण गण गगानजे, ह श्रीदेने निर्मळ
 थाइ ॥ अयर न धधो आदर, निश्रिदिननाग

(१०६)

गुण गाऊं रे ॥ गिरु० ॥ २ ॥ झीलया जे गंगा
जळे, ते छील्लर जळ किम पेसेरे ॥ जे मालती
फूले मोहिया, ते वावळ जड नवि बेसेरे ॥ गिरु-
आ० ॥ ३ ॥ एम अमे तुम गुण गोठळुं, रंगे
राच्याने वळी माच्यारे ॥ ते केम परसुर आदरे,
जे परनारी वश राच्यारे ॥ गिरुआ० ॥ ४ ॥ तुं
गति तुं मति आशरो, तुं आलंबन मुज प्यारोरे ॥
वाचक यश कहे साहेरे, तुं जीव जीवन^१
आधार रे ॥ गिरुआ० ॥ ५ ॥ (इति श्रीमद्-
यशोविजयजी कृत चोवीशीना स्तवनो संपूर्ण)

॥ श्री सीमंधर जिन स्तवन ॥

॥ श्री मंधरजीकुं वंदना, नित होयजो हमा-
रीरे ॥ मन वचन काया त्रिकरी, सेवा चाहूं

१ ' जीवन प्राण ' एंवो पण पाठ छे.

तुमारीरे ॥ श्री० ॥ १ ॥ तुमे तो निदेहमा जई
 वश्या, हम भरतमा नेठेरे ॥ मनडो चाहे इन
 घडी, जइ किम पद भेटेरे ॥ श्री० ॥ २ ॥
 इहा आगंहे पाचमा, तिहां चांथा आगेरे ॥
 उहा तुमे मुख भोगयो, हमरु न ममारैरे ॥
 श्री० ॥ ३ ॥ जघा निद्याचरणी, कोठ लब्धि
 न दिंसेरे ॥ जयमे प्रभु पद भेटिये, मनहु घणु
 होमरे ॥ श्री० ॥ ४ ॥ नीज तणां जे चढलो,
 ननी नाथे हमारीरे ॥ आय पोचेगी पंदना,
 गुा केहंगो ममारैरे ॥ श्री० ॥ ५ ॥ नदन श्री
 अंयागको, अंगज मन्यकीनारे ॥ स्वरमणी राणी हो
 नाहन्ते, दजो रूपम नगीनारे ॥ श्री० ॥ ६ ॥ सुप-
 नाकर प्रभुजी मन्या, भयो परमानंदारे ॥ मुघ
 जगपंत सागर तजो, जइनिद्र भुनिंदारे ॥ श्रीमं-
 धर० ॥ ७ ॥ (इति)

॥ श्री सिद्धाचळजीनुं स्तवन ॥

(प्रीतडली बंधाणीरे अजित जिणंदस्यु—ए देशी.)

॥ शोभा शी कहुं रे शेत्रुंजा तणी, जीहां
 वशीयाळे प्रथम तीर्थकर देवजो ॥ रुडीने
 रायण तळे रीखव समोसर्या, चोसठ मुरपती
 सारे प्रभुनी सेवजो ॥ शोभा० ॥ १ ॥ निरखो
 ते नाभीराय केरा पुत्रने, साता मारुदेवी
 केरा नंदजो, रुडीने विनीता नगरीनो धणी,
 मुखडु सोहिण सरद पुनमनो चंदजो ॥ शोभा०
 ॥ २ ॥ निरखोने नारी कथने विनवे, पियुडा
 मुजने पालीताणुं देखाडजो ॥ ए गिरि पुरव
 नवाणुं समोसर्या, माटे मुजने आदेश्वर भेटा-
 यजो ॥ शोभा० ॥ ३ ॥ मारे मन जावानी
 घणी होंश छे, क्यारे जावुं ने क्यारे करुं दरी-
 शन जो ॥ ते माटे मन मारुं तरसे घणुं, नयणे

नीहालु तो ठरे मारा लोचन जो ॥ शोभा०
 ॥ ४ ॥ एवी ने अरज मलाये सामळो, हुकम
 करो तो आजु तमारी पाम जो ॥ मेहेर करीने
 एक पार दरीशन दीजीए, (हुकम करीने
 दादा दरीशन दीजीए,) श्री शुभरीने पहोचे
 मननी आशजो ॥ शोभा० ॥ ५ ॥ (इति)

॥ अथ श्री नवपद महिमा वर्णन
 श्री सिद्धचक्रजीनुं स्तवन.

(सामान्य तु गजनी मोगी गजनी फया रमी
 आपीजी-ए देदी)

॥ सिद्धचक्र चर गंगा बीजे, नरमर लाहो
 लीवेजो ॥ विधी पूरक आराधन करतां, मय
 मय पाविक छीने ॥ मयीयण मजीयेजी ॥
 अण अनादीनी घाण, नित्य नित्य तजीयेजी

(ए आंकणी) ॥ १ ॥ देवना देव दयाकर
ठाकर, चाकर सुरनर इंदजी ॥ त्रिगडे त्रिभु-
वन नायक बेठा, प्रणमो श्री जिनचंदा ॥
भवी० ॥ २ ॥ अज अविनाशी अकल अजरा-
मर, केवल दंसण नाणीजी ॥ अव्याबाध अनंतु
वीरज, सिद्ध प्रणमो भवी प्राणी ॥ भवी० ॥ ३ ॥
विद्या सौभाग्य लक्ष्मी पीठ, मंत्र जोगराज
पीठजी ॥ सुमेरु पीठ पंच प्रस्थाने, नमो आचा
रज इष्ट ॥ भवी० ॥ ४ ॥ अंग उपांग नंदि
अनुयोगा, छ छेदने मूल चारजी ॥ दस पयन्ना
एम पणयालीस, पाठक तेहना धार ॥ भवी०
॥ ५ ॥ वेद त्रणने हास्यादिक षट्, मिथ्यात्व
चार कषायजी ॥ चउद अभ्यंतर नवविध
बाह्यनी, ग्रंथी त्यजे मुनिराज ॥ भवी० ॥ ६ ॥
उपशम क्षय उपशमने क्षायिक, दरशण त्रण

प्रकारेंजी ॥ श्रद्धा परणति आत्म केंरी, नमिये
 राग्यार ॥ भरी० ॥ ७ ॥ अठावीस चौदने
 रट दुग एक, मत्यादिकुना जाणजी ॥ एम
 एकावन भेद प्रणमो, सातमुं पद वर्नाण ॥
 भरी० ॥ ८ ॥ निर्मति अपवर्ति भेद, चारित्र
 ऐ व्यवहारेंजी ॥ निज गुण थिरता चरण ते
 प्रणमो, निश्चय शुद्ध प्रकार ॥ भरी० ॥ ९ ॥
 बाध अग्यतर तप ते मरर, सुमता निज्जरा
 हेतुजी ॥ ते तप नमिए भार धरिने, भव साय-
 रमा नेतु ॥ भरी० ॥ १० ॥ ए नवपदमा पण
 ऐ धर्मी, धर्म ते परते चारजी ॥ देवगुस्ते धर्म ते
 एमो, दो तीन चार प्रकार ॥ भरी० ॥ ११ ॥
 मार्ग देशक अनाशी दणो, आचार विनय
 भक्तनी ॥ सामान्य धर्मा मातुजी, प्रणमो
 पणनेतु ॥ भरी० ॥ १२ ॥ विमलेश्वर यर

(११२)

सेवा सारे, उत्तम जे आराधेजी ॥ पन्नाविजय
कहे ते भवी प्राणी, निज आत्म हित साधे ॥
भवी० ॥ १३ ॥ (इति)

॥ अथ श्रीपर्युषण पर्वतुं स्तवन ॥

(आंखडीयें अमें आज शेत्रुंजो दीढो रे - ए देशी.)

॥ सुणजो साजन संत, पजूसण आव्यां रे ॥
तुमें पुण्य करो पुण्यवंत, भविक्रमन भाव्यां रे ॥
वीर जिणेश्वर अतिअलवेश्वर ॥ वाला मारा ॥
परमेश्वर एम बोले रे ॥ पर्वमांहे पजूसण मोहोटां,
अवर न आवे तस तोलें रे ॥ पजू० ॥ तुमें० ॥
भ० ॥ १ ॥ चौ पगमांहे जेम केशरी मोहोटे
॥ वा० ॥ १खगमां गरुड ते कहियें रे ॥ नदी
मांहे जेन गंगा मोहोटी, २नगमां मेरु लहियें रे

॥ पञ्च० ॥ तु० ॥ भ० ॥ २ ॥ भूपतिमा भर-
 त्तर भाग्यो ॥ वा० ॥ देवमाहे सुन्दरे ॥
 तीर्थमा गेयजो दाख्यो, ग्रहगणमा जेम चद्र रे
 ॥ पञ्च० ॥ तु० ॥ भ० ॥ ३ ॥ दसरा दीना-
 र्जने यही होछी ॥ वा० ॥ अत्ताजी दीनासो
 रे ॥ चले प्रमुख बहुला छे चीजा, पण नहि
 भुक्तिना पायो रे ॥ पञ्च० ॥ तु० ॥ भ० ॥ ४ ॥
 तें माटे तिम अमार पढायो ॥ वा० ॥ अठाड
 मढोछ्यो काजें रे ॥ अठम तप अधिकांठ्ये
 करिनि, नरमव लाहो लोजें रे ॥ पञ्च० ॥ तु० ॥
 भ० ॥ ५ ॥ टांछ दद्यामा भर्गि न फेरी ॥ वा० ॥
 पुण्यपुण्यने जगायो रे ॥ स्नातना समस्त करिनि ॥
 गोविना टोरी मछी आयो रे ॥ पञ्च० ॥ तु०
 ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ८ ॥ ॥ ९ ॥ ॥ १० ॥ ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

(११४)

॥ भ० ॥ ६ ॥ सोना रूपाने फूलडे वधावो ॥
 वा० ॥ कल्पसूत्रने पुजो रे ॥ नव वखाण विधियें
 सांभलतां, पापमे वासी धूजो रे ॥ पजु० ॥ तु०
 ॥ भ० ॥ ७ ॥ एम अठाइनो महोत्सव करतां
 ॥ वा० ॥ बहु जीव जग उद्धरया रे ॥ विबुध-
 विमळ वर सेवक एहथी, नवनिधि त्रिद्वि सिद्धि
 वन्या रे ॥ पजु० ॥ तु० ॥ भ० ॥ ८ ॥ (इति)

॥ श्री दीवाळी पर्वनुं स्तवन ॥

(सुत सिद्धास्थ भुग्नोरे-ए देशी.)

॥ मारग देसक मोक्षनो रे, केवळज्ञान निधान ॥
 भाव दया सागर प्रभु रे, पर उपगारी प्रदान
 रे ॥ १ ॥ वीर प्रभु सिद्ध थया ॥ संघ सकळ
 आधार रे, हवे इण भरतमां ॥ कोण करशे उप-
 गार रे ॥ वीरः ॥ २ ॥ नाथ विहणुं सैन्य ज्युं

रे, नीर निहूणो रे जीव ॥ माधे कोण आधा-
 र्थी रे, परमानंद अमग रे ॥ वीर० ॥ ३ ॥
 माता निहूणो बाळ ज्यु रे, अग्हो परग्हो अथ-
 ढाय ॥ वीर निहूणा जीवडा रे, आकुळ व्याकुळ
 थाय रे ॥ वीर० ॥ ४ ॥ मशय छेदक वी-
 रनो रे, निरह ते केम खमाय ॥ ले दीठे सुर
 टपजे रे, ते पिण केम रहेवाय रे ॥ वीर०
 ॥ ५ ॥ निर्यामक मय ममुद्रनो रे, मय अद्वयी
 मध्यमाह ॥ ते परमेश्वर पिण मेल रे, केम
 वा रे उन्माह रे ॥ वीर० ॥ ६ ॥ वीर यका
 पन श्रुत तणो रे, हतो परम आधार ॥ हने द्वा
 श्रुत प्राप्ताह रे, अहो निनमुद्रा मार रे ॥
 वीर० ॥ ७ ॥ प्रण काले मजि जीरने रे,
 आगमयी आपट ॥ मेयो प्यायो मजिजनो,
 निन पटिमा गुणक रे ॥ वीर० ॥ ८ ॥ गण-

धर आचारज सुनि रे, सहुने इणि पर सिद्ध ॥
 भव भव आगम संगथी रे, देवचंद्र पद लीध
 रे ॥ वीर० ॥ ९ ॥ (इति)

॥ श्री आखात्रीजनुं स्तवन ॥

(सनेही संत ए गिरि सेवो-ए देशी-)

॥ श्री ऋषभ वरलोपवासी, पुरवनी प्रित
 प्रकाशी ॥ श्रेयांस वोले शावासी ॥ वावाजी०
 विनति अवधारो, महारे मंदरीये पधारो ॥
 वावाजी० ॥ १ ॥ (ए आंकणी) सेलडी रस
 सुजतो वोहोरो, नाथजी न करावो नोहोरो ॥
 दरिशन फळ आपो दोरो ॥ वावाजी० ॥ २ ॥
 प्रभुए तव मांडी पसली, आहार लेवानी गनि
 असली ॥ प्रगटी तव दुर्गति वसली ॥ वावाजी०
 ॥ ३ ॥ अजुआली त्रीज वैशाखी, पंच दिव्य

धते मुर साग्री ॥ एतो दान तणी गति दासी
 ॥ नागजी० ॥ ४ ॥ युगादि परम ए जाणो,
 आखात्रीज नामे ए बसाणो ॥ सहु कोइ करे
 बलमाणो ॥ नावाजी० ॥ ५ ॥ सहस्र वरमे
 केवल पायो, एक लाख पुरम अरचायो ॥
 पटी परम महोदय पायो ॥ नागजी० ॥ ६ ॥
 एम उदय बंदे उज्ज्वाया, पूजो श्री ऋषभना
 पाया ॥ जिणे आदि धर्म उपाया ॥ नावाजी०
 ॥ ७ ॥ (शति)

॥ श्री चेत्रीपुनम महिमानुं स्तवन ॥
 ॥ धारजी आपार, विमलाचलक मंदान ॥
 गुणवि भायारे, समवमरण मंडान ॥ (ए आरुणी)
 देवना देवे धारजी व्याम, शुश्रूष्य महिमा वर-
 णे ताम. माग्या आठ उपर मो नाम ॥ ते-

(११८)

हमां भाख्युं रे, पुंडरगिरी अभिधान ॥ सौहम
इंदो रे, तव पूछे बहुमान ॥ किम थयुं स्वामी रे
भाखो तास निदान ॥ वीरजी० ॥ १ ॥ प्रभुजी
भाखे सांभळे इंद्र, प्रथम जे हुवा ऋषभ जिणंद,
तेहना पुत्र ते भरत नरिंद ॥ भरतना हुआ रे,
ऋषभसेन पुंडरीक ॥ ऋषभजी पासे रे, देशना
सुणी तहकीक ॥ दीक्षा लीधी रे, त्रिपदी ज्ञान
अधिक ॥ वीरजी० ॥ २ ॥ गणधर पदवी
पाम्या जाम, द्वादशांगी गुंथी अभिराम, विचरे
महीयलमां गुण धाम ॥ अनुक्रमे आव्यारे, श्री
सिद्धाचल सार ॥ मुनिवर कोडि रे, पंच तणे परि-
वार ॥ अनशन कींधु रे, निज आतमने उद्धार
॥ वीरजी० ॥ ३ ॥ चैत्री पुनम दिवसे एह,
पाम्या केवळज्ञान अछेह, शिवसुख वरिया
अमर अदेह ॥ पूर्णानंदी रे, अगुरु लघु अव-

गाह ॥ अज अविनाशीरे, निजगुण भोगी
 अवाह ॥ निजगुण करतारे, पर पुद्गल नहि
 चाह ॥ वीरजी० ॥ ४ ॥ तेणे प्रगट्यु पुंडरिक
 गिरि नाम ॥ सामळो सोहम देवलोक स्वाम,
 एहना महिमा अतिहि उदाम ॥ इणे दिन की-
 लोरे, तप जप पूजाने दान ॥ व्रत बली पोसोरे
 जेड वर अभिदान ॥ फल तस पामेरे, पच-
 फांटी गुणुं मान ॥ वीरजी० ॥ ५ ॥ मक्ते मध्य
 जात जे होय, पचम भवे मुक्ति लहे सोय,
 तेदना बाधक छे नहि कोय ॥ ध्यमहार केरीरे,
 मध्यम फलनी ए वात ॥ उत्कृष्ट योगेरे, अंतर
 रहने विग्यात ॥ शिवसुख साधेरे, निज जातम
 भगदात ॥ वीरजी० ॥ ६ ॥ चित्री पुनम महिमा
 देय, पूजा पच प्रकारि विशेष, तेदना नहि
 टागिम कांठ रंग ॥ इणी पोर भांगेरे, जिनवर

(१२०)

उत्तम बाण ॥ सांभली चुज्यारे, केइक भविक
सुजाण ॥ इणीपरे गायारे, पद्मविजय सुप्रमाण
॥ वीरजी० ॥ ७ ॥ (इति) ६

॥ अथ श्री गिरनारजीनुं स्तवन ॥

(माहारा वालाजी- ए देशी.)

तोरणथी रथ फेरी चाल्या कंतरे, प्रीत-
मजी ॥ आठ भवानी प्रीतडी त्रोडी तंत ॥
माहारा प्रीतमजी ॥ नवमे भव पण नेह न
आणो मुझरे ॥ प्रीत० ॥ तो शे कारण एटले
आववुं तुज्ज ॥ माहा० ॥ १ ॥ एक पोकार सुणी
तिर्यचनो एमरे ॥ प्रीत० ॥ सूको अवला रोती
प्रभुजी केम ॥ माहा० ॥ षट्जीवना रखवालमां
शिरदार रे ॥ प्रीत० ॥ तो केम विलवती स्वामी
सूको नारी ॥ माहा० ॥ २ ॥ शिववधू केरुं

एहनु कहेनु रूप रे ॥ प्रीत० ॥ मुझ मूकीन
 चितमा धरी जिन मूप ॥ माहा० ॥ जिनजी लीये
 सहसावनमा व्रत भार रे ॥ प्रीत० ॥ घाती क-
 रम खपातीने निरधार ॥ माहा० ॥ ३ ॥ केवल
 ऋद्धि अनती परगट कीध रे ॥ प्रीत० ॥ जाणी
 राजुल एम प्रतिज्ञा लीध ॥ माहा० ॥ जे प्रभु-
 जीये कीधु करखु तेह रे ॥ प्रीत० ॥ एम कही
 व्रतधर थइ प्रभु पासे जेह ॥ माहा० ॥ ५ ॥
 प्रभु पहेला निज शोकनु जोवा रूप रे ॥ प्रीत० ॥
 केवलज्ञान लही थइ सिद्ध सरूप ॥ माहा० ॥
 शिववधू वरीया जिनवर उत्तम नेम रे ॥ प्रीत० ॥
 पञ्च कहे प्रभु राख्यो अविचल प्रेम ॥ माहा० ॥
 ॥ ५ ॥ (इति)

---

(१२२)

॥ श्री आबुजीनुं स्तवन ॥

॥ आदि जिणेसर पूजतां, दुःख मटोरे ॥
आबुगढ दृढ चित्त, भवि जइ भेटोरे ॥ देल-
वाडे देहेरां नमी ॥ दुःख० ॥ चार परिमित नित्य
॥ भवि० ॥ १ ॥ वीश गज बल पदमावती ॥
दुःख० ॥ चकेसरी द्रव्य आण ॥ भवि० ॥ शंख
दीये अंबीसुरी ॥ दुःख० ॥ पंच कोश वहे बाण
॥ भवि० ॥ २ ॥ बार पादशहा जीतीने ॥ दुःख०
॥ विमल मंत्री आल्हाद ॥ भवि० ॥ द्रव्य भरी
धरती कीयो ॥ दुःख० ॥ ऋषभदेव प्रासाद ॥
भवि० ॥ ३ ॥ विदूत्तेर अधिकां आठशे ॥ दुःख० ॥
बिंव प्रमाण कहाय ॥ भवि० ॥ पन्नरसैं कारीगरे ॥
दुःख० ॥ वरस त्रिके ते थाय ॥ भवि० ॥ ४ ॥
द्रव्य अनुपम खरचियो ॥ दुःख० ॥ लाख त्रेपन
वार कोडी ॥ भवि० ॥ संवत दश अठ्याशीये ॥

दुःख० ॥ प्रतिष्ठा करी मन होड ॥ भवि० ॥ ५ ॥
 देराणी जेठाणीना गोखला ॥ दुःख० ॥ लाख
 अढार प्रमाण ॥ भवि० ॥ वस्तुपाळ तेजपाळनी
 ॥ दुःख० ॥ ए दोय काता जाण ॥ भवि० ॥ ६ ॥
 मूल नयक नेमीसरु ॥ दुःख० ॥ चारशें अड-
 शट निंन ॥ भवि० ॥ ऋषभ धातुमय देहरे ॥
 दुःख० ॥ एकमो पीस्तालीश निंब ॥ भवि०
 ॥ ७ ॥ चउमुख चैत्य जूहारीये ॥ दुःख० ॥
 काउत्सगीया गुणवत ॥ भवि० ॥ बाणु मित्त
 तेहमा कहु ॥ दुःख० ॥ अगन्यासी अरिहत
 ॥ भवि० ॥ ८ ॥ अचल गढे प्रभुजी घणा ॥
 दुःख० ॥ जात्रा करो हुशियार ॥ भवि० ॥
 कोडी तप फळ जे लहे ॥ दुःख० ॥ ते प्रभु भाक्ति
 निचार ॥ भवि० ॥ ९ ॥ सालवन निरालवने
 ॥ दुःख० ॥ प्रभु ध्याने भव पार ॥ भवि० ॥

(१२४)

मंगल लीला पामीये ॥ दुःख० ॥ वीरविजय
जयकार ॥ भवि० ॥ १० ॥ (इति)

॥ अथ श्री अष्टापद जिन स्तवन ॥

॥ अष्टापद अरिहंतजी महारा वाहालाजी
रे ॥ आदीश्वर अवधार ॥ नमीये नेहशुं ॥ महा० ॥
दश हजार मुणींदिशुं ॥ मा० ॥ वरिया शिव-
वधू सार ॥ नमीये० ॥ १ ॥ भरत भूप भावे
करयो ॥ मा० ॥ चउमुख चैत्य उदार ॥ न० ॥
जिनवर चोर्वीशें जिहां ॥ मा० ॥ थाप्या
अति मनोहार ॥ न० ॥ मा० ॥ २ ॥ वरण
प्रेमाणे विराजतां ॥ मा० ॥ लंछनने अलंकार
॥ न० ॥ ३ ॥ समनासाये शोभता ॥ मा० ॥

चिह्नं दिशे चार प्रकार ॥ न० ॥ मंदोदरी
 रायण तिहा ॥ मा० ॥ नाटक करता पिचाल
 ॥ न० ॥ श्रुति तात तत्र रायणे ॥ मा० ॥ निज
 कर मीणा ततकाल ॥ न० ॥ ४ ॥ करी बजावी
 तिणे समे ॥ मा० ॥ पण नत्रि त्रोटयु ते तान ॥
 न० ॥ तीर्थकर पद बांधीयु ॥ मा० ॥ अद्भुत
 भावशु गान ॥ न० ॥ ५ ॥ निज लब्धे गौतम
 गुरु ॥ मा० ॥ कत्वा आज्या ते जात १ ॥ न० ॥
 जगचिंतामणि तिहा करतु ॥ मा० ॥ तापस शोध
 विख्यात ॥ न० ॥ ६ ॥ ए गिरि महिमा
 मोटका ॥ मा० ॥ तिणे भवि पामे ते मिद्धि ॥
 न० ॥ ते निज लब्धे जिन नमे ॥ मा० ॥ पामे
 शान्त श्रद्धे ॥ न० ॥ ७ ॥ पद्मपिजय कहे
 पहना ॥ मा० ॥ केला करुने बग्याण ॥ न० ॥ गीरे

(१२६)

स्वमुखे वरणव्यो ॥ मा० ॥ नमतां कोडि कल्याण ॥
नमीये० ॥ ८ ॥ (इति)

॥ श्री समेतशिखर जिनं स्तवन ॥

(क्रीडा करी घरे आवीयो-ए देशी.)

॥ समेतशिखर जिन वंदीये, मोटुं तीरथ एह रे ॥
पार पमाडे भव तणो, तीरथ कहिये तेह रे ॥
समेत० ॥ १ ॥ अजितथी सुमति जिणंद लगे,
सहस मुनि परिवार रे ॥ पद्मप्रभ शिव सुख
वरचा, व्रणशे अड अणगार रे ॥ समेत० ॥ २ ॥
पांचशे मुनि परिवारशुं, श्री सुपास जिणंद रे ॥
चंद्रप्रभ श्रेयांस लगे, साथे सहस मुणिंद रे ॥
समेत० ॥ ३ ॥ छ हजार मुनिराजशुं, विमल
जिनेश्वर सीधा रे ॥ सात सहसशुं चौदमा,

निज कारय^१ वर कीवा रे ॥ स० ॥ ४ ॥ ए-
 कमो आठशु घर्मजी, नवशेंशु शातिनाथ रे ॥
 कुशु अर एक महमशु, माचो शिवपुर साथ रे
 ॥ स० ॥ ५ ॥ मल्लिनाथ शत पाचशुं, मुनि
 नमी एक हजार रे ॥ तेत्रीश मुनियुत पासजी,
 वगिया शिव सुख सार रे ॥ स० ॥ ६ ॥ मत्ता-
 नीश महस व्रणशें, उपरे ओगणपचास रे ॥
 जिन परिकर बीजा केह, पाम्या शिवपुर वाम रे
 ॥ स० ॥ ७ ॥ ए बीशे जिन एणे गिरे, सीध्या
 अणसण लेह रे ॥ पद्मनिजय रुहे प्रणमीये,
 पाम शामलनु चेह- रे ॥ स० ॥ ८ ॥ (इति)

॥ श्री तीर्थमाला स्तवन ॥

॥ शत्रुजे ऋषभ ममोमर्या, मला गुण भर्या

रे ॥ सीध्या साधु अनंत ॥ तीरथ ते नमुं रे ॥
 त्रण कल्याणिक तिहां थयां, मुगतें गयारें ॥
 नेसीसर गिरनार ॥ तीरथ० ॥ १ ॥ अष्टापद
 एक देहरो, गिरि सेहरोरे ॥ भरतें भरव्यां विंव
 ॥ तीरथ० ॥ आवु चौमुख अतिभलो, त्रिभुवन
 तिलोरे ॥ विमल वसाहि वस्तुपाल ॥ तीर०
 ॥ २ ॥ समेतशिखर सोहामणो, रलीयामाणोरे
 सीधां तीर्थकर बीश ॥ तीर० ॥ नयरी चंपा
 निरखीयें, हैये हरखीयेंरे ॥ सीधा श्री वासु-
 पूज्य ॥ तीर० ॥ ३ ॥ पूर्व दिशें पावापुरी,
 ऋद्धें भगीरे ॥ मुक्ति गया महावीर ॥ तीर० ॥
 जेसलमेर जुहारीयें, दुःख वारीयेंरे ॥ अरिहंत
 विंव अनेक ॥ तीर० ॥ ४ ॥ विकानेरज वंदीयें
 चिरनंदीयेरे ॥ अरिहंत देहरा आठ ॥ तीर० ॥
 सोरिसरो संखेसरो, पंचासरोरे ॥ फलोधी थंभण

पास ॥ तीर० ॥ ५ ॥ अंतरिक अजागरे,
 अमीझरोरे ॥ जीरापलो जथनाथ ॥ तीर० ॥
 त्रलोक्य दीपक देहरो, जात्रा करोरे ॥ राणपुरे
 रिमहेस ॥ तीर० ॥ ६ ॥ तारगे अजित जुहा-
 रिये, दुःख वारीये रे ॥ थरात्र श्री महामीर ॥
 तीर० ॥ नगरे नगरना देहरा, वापन भलोरे ॥
 गा रायशी नर्दमान भराव्या विन ॥ तीर० ॥ ७ ॥
 श्री नाइलाइ जादयो, गोडि स्तपोरे ॥ श्री चर-
 काणो पास ॥ तीर० ॥ नदीश्वरना देहरा,
 मानन भला रे ॥ रुचक कुडेल चार चार ॥
 तीर० ॥ ८ ॥ आश्वती अशाश्वती प्रतिमा
 छतीरे ॥ स्वर्ग मृत्यु पाताल ॥ तीर० ॥ तीरथ
 जात्रा फल तिहा, होजो मुज डहोरे ॥ समय-
 मुदर कहे एम ॥ तीर० ॥ ९ ॥ (इति)

॥ શ્રી ઋષભદેવ જિન સ્તવન ॥

(વીજી અશરણ માવના (અથવા) સહેજાનંદીરે
આતમા-૯ દેશી)

॥ ભરતજી કહે સુણો માવડી, પ્રગટ્યા નવે
નિધાન રે ॥ નિત્ય નિત્ય દેતા ઓલંભડા, હવે
જુવો પુત્રના માન રે ॥ ઋષભની શોભા હું શો
કહું (૯ આંકળી) ॥ ૧ ॥ અઢાર કોડાકોડી-
સાગરે, વસીયો નયર અનુપરે ॥ ચાર જોયળતુ રે
માન છે, ચાલો જોવાને ભૂપરે ॥ ઋષ ૦ ॥ ૨ ॥
પેહેલો રૂપાનો કોટ છે, કાંગરા કંચન સાજરે ॥
વીજાં કનકનો કોટ છે, કાંગરા રતન સમાજ
રે ॥ ઋષ ૦ ॥ ૩ ॥ ત્રીજો રત્નનો કોટ છે, કાંગરા
મળીમય જાણરે ॥ તેહમાં મધ્ય સિંહાસને, હુકુમ
કરે પ્રમાગરે ॥ ઋષ ૦ ॥ ૪ ॥ પૂર્વ દિશીની સંખ્યા
સુણો, પગથીયાં વીસહજાર રે ॥ ઇળીપરે ગણતાં

चारे दीशे, पगथीया ऐंशी हजार रे ॥ ऋप०
 ॥ ५ ॥ गिरपर व्रण छत्र जलहले, तेहथी त्रिभु-
 वन राय रे ॥ तीन भुवननारे पादगाह, केन-
 लनान सहाय रे ॥ ऋप० ॥ ६ ॥ वींश वत्रीश
 दश सुरपति, बली दोय चंदने सूर रे ॥ दोय कर-
 जोडी उभा सडा, तुम सुत ऋपम हजुर रे ॥
 ऋप० ॥ ७ ॥ चामर जौली चोरीश छे, भाम-
 डल झलरतरे ॥ गाजे गगनेरे दुहुभा, फुल पगर
 परमत रे ॥ ऋप० ॥ ८ ॥ बारगुणो प्रभु देहथी,
 अगोक धृष्ट श्रीकार रे ॥ मेघ समाणीरे देशना,
 अमृतनाणी जयकार रे ॥ ऋप० ॥ ९ ॥
 प्रातिहारज आठथी, तुम सुत दीपे देदार रे ॥
 चालो जेवाने मापडी, गयपर सधे अमपारे
 ॥ ऋप० ॥ १० ॥ दूथी नाजारे माभळी,
 जेया हर्ष न माय रे ॥ हर्षना आनुथी फाटीया,

(१३२)

पडल ते दूर पलायरे ॥ ऋष० ॥ ११ ॥ गय-
वर खंधर्था देखीयां, निरुपम पुत्र देदार रे ॥
आदर दीधो नही सायने, माय मन खेद अपार
रे ॥ ऋष० ॥ १२ ॥ केहनां छोरुं ने मावडी,
एतो छे वीतराम रे ॥ इर्णापेरे भावना भावतां,
केवल पाम्या सहा भाग रे ॥ ऋष० ॥ १३ ॥
गजवर खंधे मुक्ति गया, अंतगड केवली एहरे ॥
चंदो पुत्रने मावडी, आणी अधिक स्नेहरे ॥
ऋष० ॥ १४ ॥ ऋषभनी शोभाने वरणवी, सम-
कित पुर सोझाररे ॥ सिद्धगिरि महात्म्य सांभळो,
संगने जय जयकार रे ॥ ऋष० ॥ १५ ॥ संवत
अठार ऐंशीये, मागशर मास सोहाय रे ॥ दीप-
विजय कविरायने, संगलमाल सदाय रे ॥
ऋष० ॥ १६ ॥ (इति)

॥ श्री संभवनाथ जिन स्तवन. ॥

॥ माहिब साभळो रे, सभय अरज हमारी॥
 भयोभय हु भम्यो रे, न लहि सेवा तुमारी ॥
 नरक नीगौदमा रे, तिहा हु बहु भय भर्मीयो॥
 तुम पिना दुःख सहा रे, अहर्निश क्रोधे धम-
 धमियो ॥ सा० ॥ १ ॥ इन्द्रिय उग पड्यो रे,
 पाल्या त्रत नपि सुखे ॥ त्रस पण नपि गण्या
 रे, थावर हणीजा हुजे ॥ त्रत चित्त नपि धर्या
 रे, नीजु साचु न जाल्यु ॥ पापनी गोठडी रे,
 तिहा में हड्डलु खाल्यु ॥ मा० ॥ २ ॥ चोरी
 में करी रे, चउनिह अदत्त न टाज्यु ॥ श्री
 जिनजाणशु रे, में नपि सजम पाल्यु ॥ मधु-
 कर तणी परे रे, शुद्ध न आहार भयेर्यो ॥
 रसना लालचे रे, निरम पिड उयेर्यो ॥ सा०
 ॥ ३ ॥ नग्मय दोहिला रे, पामी मोह वश

पडियो ॥ परखी देखीने रे, मुझ मन तिहां
 जइ अडियो ॥ कास न को सर्यारे, पापे पिंड
 में भरियो ॥ शुद्ध बुद्धि नवि रही रे, तेणे
 नवि आत्म तरियो ॥ सा० ॥ ४ ॥ लक्ष्मीनी
 लालचे रे, में बहु दीनता दाखी ॥ तो पण
 नवि मळी रे, मळी तो नवि रही राखी ॥ जे
 जन अभिलखेरे, ते तो तेहथी नासे ॥ तृण सम
 जे गणरे, तेहनी नित्य रहे पासे ॥ सा० ॥ ५ ॥
 धन्य धन्य ते नरारे, एहनो मोह विछोडी ॥
 विषय निवारीने रे, जेहने धर्ममां जोडी ॥
 अभक्ष्य ते में भख्यां रे, रात्रि भोजन कीधां ॥
 व्रत नवि पालियां रे, जेहवां सूळथी लीधां ॥
 सा० ॥ ६ ॥ अनंत भव हुं भम्यो रे, भमतां
 साहिव मलियो ॥ तुम विना कोण दियेरे,
 बोधि रयण मुझ बलियो ॥ संभव आपजो रे,

चरण कमल तुम सेवा ॥ नय एस पिनवे रे,
 सुणजो देवाधिदेवा ॥ सा० ७ ॥ (इति)

॥ श्री अभिनंदन स्वामीनुं स्तवन ॥

(भाज निहेजोरे ठाँसे नाहलो (अथवा)

सिद्धारथनारे नदन चिनबु-ए देशी)

॥ अभिनंदन जिन दरिमण तरसाए, दरि-
 सण दुर्लभ देख ॥ मत मत भेदेरे जो जइ पुछीए,
 सह म्यापे अहमेव ॥ अभिनंदन० ॥ १ ॥ सा-
 मान्ये करी दरिमण दोहलु, निर्णय सकल
 पियेय ॥ मदमे धेयोरे अधो केस करे, गवि राशि
 रुप बिलेय ॥ अभि० ॥ २ ॥ हेतु प्रियादे हो
 चित्त धरी जाइए, अति दुर्गम नयनाद ॥
 आगमनादे हो गुरु गग को नहीं, ए सचलो
 निम्नाद ॥ अभि० ॥ ३ ॥ घानि दुगर आटा

(१३६)

अति घणा, तुज दरिसण जगनाथ ॥ धीटाइ
करी मारण संचरुं, सेंगु^१ कोइ न साथ ॥ अभि०
॥ ४ ॥ दरिसण दरिसण रटतो जो फरुं, तो
रण रोझ समान ॥ जेहने पीपासा हो अम्रत
पाननी, किम भांजे विषपान ॥ अभि० ॥ ५ ॥
तरसर^२ न आवे हो मरण जीवन तणो, सीझे
जो दरिसण काज ॥ दरिसण दुर्लभ सुलभ
कृपाथकी, आनंदघन महाराज ॥ अभि०
॥ ६ ॥ (इति)

॥ श्री सुविधिनाथ जिन स्तवन ॥

(नारे प्रभु नहीं मानुं ॥ (अथवा) मारै
दीवाळी रे थइ आज, प्रभु मुख जोवाने—ए देशों)
॥ लाग्यो लाग्यो रे प्रभुशुं नेह, वसीयो हड्डामां
॥ महारो साहिबो अतिहि सनेह ॥ वसीयो

हठडामा ॥ दर्शन प्रभुजीनु देखतारे, जोता
 मुखनी ज्योति रे ॥ दुरित पडल दुरे कर्यारे
 घारी, प्रगट्यो ज्ञान उद्योत ॥ वसी० ॥ १ ॥
 सुरत मनडामा वसी रे, कागल जिम चित्राम
 रे ॥ रात दिवस सुता जागता रे हुतो, नित
 समरु प्रभु नाम ॥ वसी० ॥ २ ॥ जेहना
 मनमा जे वस्यारे, तेहने तेहशु नेहरे ॥ मधु-
 र्गने मन मालतीरे जिम, मोर तणे मनमेह
 ॥ वसी० ॥ ३ ॥ देव अवर देखी घणारे,
 किहा न माने मन्न रे ॥ प्रभु गुण साकले
 नाकल्यो रे तेतो, आलोचे नही अन्न ॥ वसी०
 ॥ ४ ॥ माहेन सुविवि जिणदनी रे हु, चाहु
 मयामय संपर ॥ हसग्नन रुहे माहेर रे काढ,
 लागी एहज देव ॥ वसी० ॥ ५ ॥ (इति)

॥ श्री शितलनाथ जिन स्तवन ॥

(घोड़ी तो आई थारा देशमां मारुजी-ए देशी)

॥ शीतल जिनवर सेवना साहेबजी, शीतल
जिम शशिविंद हो ॥ ससनेही मूरत माहरे मन
वसी साहेबजी ॥ शाह पुरुषाशुं गोठडी ॥
साहे० ॥ मोहोटी ते आला लूंबहो ॥ सस० ॥
॥ १ ॥ क्षण एक मुझने न वीसरे ॥ साहे० ॥
तुज गुण परम अनंत हो ॥ सस० ॥ देव अव-
रने शुं करुं ॥ साहे० ॥ भेट थइ भगवंत हो
॥ सस० ॥ २ ॥ तुमें छो मुकुट त्रिहुं लोकना
॥ सा० ॥ हुं तुम पगनी खेह हो ॥ सस० ॥
तुमें छो सघन ऋतु मेहूला ॥ साहे० ॥ हुं
पश्चिम दिशि भेद हो ॥ सस० ॥ ३ ॥ निरागी
प्रभु रीझवुं ॥ साहे० ॥ ते गुण नहि मुझ
मांहि हो ॥ सस० ॥ गुरु गुरुता साहामुं जूओ

॥ साहे० ॥ गुरुता ते मूके नाहि हो ॥ सस०
 ॥ ४ ॥ मोहोटा सेंती वरोपरी ॥ साहे० ॥
 सेंकें किण पिध धाय हो ॥ सस० ॥ आसगो
 किम कीजिये ॥ साहे० ॥ जिहा रद्या आलु-
 भाय हो ॥ सस० ॥ ५ ॥ जगगुरु करुणा
 कीजिये ॥ साहे० ॥ न लहो आचार विचार
 हो ॥ मम० ॥ मुजने जो राज निराजशो ॥
 साहे० ॥ तो कुण प्रारण हार हो ॥ सस०
 ॥ ६ ॥ ओलग अनुभव भाग्यी ॥ साहे० ॥
 जाणो जाण मुजाण हो ॥ सस० ॥ मोहन रहे
 कपि रूपनो ॥ साहे० ॥ जिनजी जीवन प्राण
 हो ॥ मम० ॥ ७ ॥ (इति)

॥ श्री विमलनाथ स्वामीनुं स्तवन ॥

(राग सल्हार, इडर आंवा आंवलीरे-ए देशी.)

॥ दुःख दोहग दूर टळ्यारे, सुख संपदशुं भेटा ॥
 धोंग धणी साथे क्रियारे, कृण गंजे नर खेटा ॥
 विमल जिन, दीठां लोयण आज, महारां सीध्यां
 वांछित काज ॥ विमल जिन ॥ दीठां० ॥ १ ॥
 चरण कमल कमला ^१ वसेरे, निर्मल थिर पद
 देख ॥ समल अथिर पद परिहरीरे, पंकज पामर
 पेख ॥ वि० ॥ दि० ॥ २ ॥ सुझ मन तुझ पद
 पंकजेरे, लीनो गुण मकरंद ॥ रंक गणे मंदि-
 रधरारे, ^२ इंद चंद नागिंद ॥ वि० ॥ दी०
 ॥ ३ ॥ सहिव समरथ तुं धणीरे, पाग्यो परम
 उदार ॥ मन विश्रामी वालहोरे, आत्मचो ^३
 आधार ॥ वि० ॥ दी० ॥ ४ ॥ दरिखण दीठे

जिन तगुरे, सशय न रहे वेध ॥ दिनकर कर-
 भर पसरतारे, अधकार प्रतिषेध ॥ वि० ॥ दी०
 ॥ ५ ॥ अमिय भरी मूरति रचीरे, उपमा न घटे
 काय ॥ शात सुधारस झीरुतीरे, निरसत तृप्ति न
 होय ॥ वि० ॥ दी० ॥ ६ ॥ एक अरज सेनक
 नणीरे, अत्रारो जिनदेव ॥ कृपा करी मुझ दीजीये
 रे, आनदघन पद सेन ॥ वि० ॥ दी० ॥ ७ ॥
 (इति)

॥ श्री धर्मनाथ जिन स्तवन. ॥

(हारे मारे जोयनीयानो लटको दहाटा
 चार जा-घ देशो)

॥ हारे मारे धर्म जिणदशु लागी पूरण शीत
 जो, लीपटलो ललचाणो जिनजीनी ओळगे
 रे लो ॥ हारे मृने थागे कोडक समय ग्रभु मुग्र-

सन्न जो, वातलडी माहारी रे सवी थाशे
 वगै रे लो. ॥ १ ॥ हारे प्रभु दुर्जननो भं-
 भेर्यो माहारो नाथ जो, ओलवश्ये नहीं क्यारे
 कीधी चाकरी रे लो ॥ हारे मारा स्वामी स-
 रखो कुणछे दुनियां मांहि जो, जइयें रे जिम
 तेहने घर आशा करी रे लो. ॥ २ ॥ हारे
 जस सेवासैती स्वारथनी नहीं सिद्धि जो, ठा-
 लीरे शी करवी तेहथी 'गोटडीरे लो ॥ हारे
 कांड जुटुं खाय ते मीठाईने माटे जो, क्यांड
 रे परमारथ विणा नहीं प्रीतडी रे लो. ॥ ३ ॥
 हारे प्रभु अंतरजामी जीवन प्राण आधार जो,
 वायो रे नवि जाण्यो कलीयुग वायरोरे लो ॥
 हारे मारे लायक नायक भक्तवत्छल भग-
 वंत जो, वारुरे गुण केरो साहिब सायरु रे

लो. ॥ ४ ॥ हारे प्रभु लागी मुजने ताहारी
 माया 'जोर जो, अऊगारे रद्दथी होय' ओ-
 सगळो रे लो॥ हारे कुण जाणे अतरगतनी
 मिण महाराज जो, 'हेजेरे हमी बोलो छाडी
 'आमलोरे लो. ॥ ५ ॥ हारे तारे मुग्धने
 मटक अटकु माहरु मन जो, आसटली अ-
 णीयाडी कामणगाडी रे लो॥ हारे मारा
 नयगा लपट जोने खीण खीण तुज जो,
 'गते रे प्रभु रुपे न रहे वारीआ रे लो. ॥ ६ ॥
 हारे प्रभु अऊगा तोपण जागज्यो करिने
 दजर जो, ताहरी रे बलिहारी नु जाड वा-
 रणे रे लो॥ हारे नवि रुप त्रिभुवनो मोहन
 फेर अरदाम जो, गिराणी मन आणी उलट

अति घणो रे लो. ॥ ७ ॥ (इति)

॥ अथ श्री शांतिनाथ जिन स्तवन. ॥

(जेम जेम ए गिरि भेटीपरे-ए देशी.)

॥ शांति जिनेश्वर साहिवा रे, शांति तणो
 दातार ॥ सलूणा ॥ अंतरजामी छो माहरा रे,
 आतमना आधार ॥ सलूणा ॥ शांति० ॥ १ ॥
 चित्त चाहे प्रभु चाकरी रे, मन चाहे मल-
 वाने काज ॥ स० ॥ नयण चाहे प्रभु निर-
 खवा रे, द्यो दरिसण महाराज. ॥ स० ॥ शांति
 ॥ २ ॥ पलक न विसरो मनथकी रे, जेम मोरा
 मन मेह ॥ स० ॥ एक पखो केम राखीये रे,
 राज कपटनो नेह. ॥ स० ॥ शांति० ॥ ३ ॥
 नेह नजर निहालतां रे, बाधे वमणो वान ॥ स० ॥
 अखूट खजानो प्रभु ताहरो रे, दीजिये वंछित

(१४५)

दान ॥ ग० ॥ शान्ति० ॥ ४ ॥ आज करे जे
कोट आपणी रे, नही मूर्खिये निराश ॥ स० ॥
संयक जाणीने आपणो रे, दीर्घायि ताम दिलास ॥
ग० ॥ शान्ति० ॥ ५ ॥ दादकन देता थका
रे, क्षण नवि लागे तार ॥ ग० ॥ काज मरे
निज दामना रे, ए मोहोटे उपगार ॥ स० ॥
शान्ति० ॥ ६ ॥ एतु जाणीने जग धणी रे, दिल-
माहि धाजो प्यार ॥ ग० ॥ रुपविजय कवि
गायनो रे, मोहन जग जयकार ॥ ग० ॥ शान्ति०
॥ ७ ॥ (शनि)

॥ श्री शान्तिनाथ जिन स्तवन ॥

(पिराया शब्दोंम पिरया प प प नेदी)

॥ शान्ति शान्ति मांमगे शान्ति मरणा, प्यान
शुद्ध विजयावदमणा ॥ स० ॥ ग० ॥ शान्ति शान्ति

जिणंदको नाम असीसैं, उलसित होत हम रोम^१
 वपुना॥क्षण०॥ भव चोगानमें फिरते पाये, छोरत में
 नहीं चरण प्रभुना॥क्षण०॥ १ ॥ छील्लरमें रति
 कबहु न पावे, जे झीले जल गंगा यमुना॥क्षण०॥
 तुम सम हम शिर नाथ न थासे, कर्म अधुना
 दूना धूना॥क्षण०॥ २ ॥ मोह लराइमें तेरी
 सहाइ, तो खिणमें छिन्न छिन्न कटुना॥क्षण०॥
 नांहि घटे प्रभु आनाकुंना,^२ अचिरासुत पति
 मोक्ष^३ वधुना॥क्षण०॥ ३ ॥ ओरकी पास में
 आस न करते, च्यार अनंत पसाय करुना
 ॥क्षण०॥ क्यों कर मागत पास धतूरे,
 युगलिक याचक कल्पतरुना॥क्षण०॥ ४ ॥
 ध्यान खडग वर तेरे आसंगे, मोह डरें सारी

१ शरीर उपरना. २ आनाकानी करवी-ना पाडवी.
 ३ स्त्रीना.

(१४७)

भीरु भरुना ॥ क्षण० ॥ ध्यान अरुपी तो सोड अरुपी,
भक्त घ्यावत तान्या तुन्या. ॥ क्षण० ॥ ५ ॥
अनुभव रंग उध्यो उपयोगे, ध्यान सुपानमें
साधा चुना ॥ क्षण० ॥ चिदानंद अकल्लोळ घटामें,
श्री शुभ वीर निजय पडिपुन्ना १ ॥ क्षण० ॥ ६ ॥
(धनि)

॥ श्री शांतिनाथ जिन स्तवन ॥

(रघुनाथी राम नन्दयमा रंक्षो रे (अथवा)
आपो आयो पामर्जी कुज मळोत्यारे-ए देशी)

॥ शांति प्रभु विनति एरु मोगी रे, तारी
आंनटी कामण गरी ॥ शांति० ॥ (ए आं-
पणी) विद्यमेन राजा तूज ताये, राणी अ-
निगदेमी माय रे ॥ तुं तो गजपुर नगरीनो
१ पुन-पुन ५५५ ५५५

राय ॥ शांति० ॥१॥ प्रभु सोवन कांति विराजे
 रे, सुकुटे हीरा मणि छाजे रे ॥ तारी वाणी गं-
 गापूर गाजे ॥शांति० ॥२॥ प्रभु चालीश धनु-
 पनी काया रे, भवि जनना दिलमां भाया रे ॥
 कांड राज राजेसर राया ॥ शांति० ॥३॥ प्रभु
 माहारा छो अंतरजामी रे, करुं वनंति हुं शि-
 रनामी रे ॥ चउद राजना छो तुने स्वामी ॥
 शांति० ॥४॥ प्रभु पर्षदा बारे मांहे रे, दीये दे-
 शना अधिक उच्छाहे रे ॥ प्रभु आंगीए भेट्या
 उमाहे ॥ शांति० ॥५॥ श्रावक श्राविका बहू पु-
 ण्यवंतारे, शुभ करणी करे सहंता रे ॥ शांति-
 नाथना दरिसण करता ॥ शांति० ॥६॥ संवत
 अठार अग्रणुओ सार रे, मास कल्प कर्षो तिणि
 वाररे ॥ स्मरि मुक्ति पदना धार ॥ शांति० ॥७॥
 (इति)

॥ श्री अभिनंदन जिन स्तवन ॥

(नद सलुणा नदनारे लो (गरपानी)-ए देशी)

॥ सवर रायना नदनारे ला, त्रिभुवन जन
आनदनारे लो ॥ मुरति मोहन गारियेरे लो,
तन धन जीवन गारियेरे लो ॥ सवर० ॥ १ ॥
मुजरो लीजे माइरोरे लो, हु लु सेनक ताहरोरे
लो ॥ जगतारक नही वासरारे लो, तो मुजने
किम गामर्योरे लो ? ॥ सवर० ॥ २ ॥ जे
जहना ते तेहनारे लो, सेनु पासा केहनारे लो ?
॥ अपजस जग जे देननारे लो, न करु तेहनी
मेननारे लो ॥ सवर० ॥ ३ ॥ जे फळ चारुया
कागडेरे लो, ते हसो किम आभेडेरे लो ॥ आप
विचारी देखगोरे लो, तो मुज नेम उवेअश्योरे
ला ॥ सवर० ॥ ४ ॥ अभिनंदन जिन भेटि-
योरे लो, भवसायर भय भेटिओरे लो ॥ वाचक

(१५०)

विमलविजय तणोरे लो, राम लहे आणंद
घणोरे लो ॥ संवर० ॥ ५ ॥ (इति)

॥ श्रीपद्मप्रभु जिन स्तवन ॥

(कमळरस छुद्रकडुं (अथवा) यात्रा नवाणु
करीए सलुणा, करीये पंच सनाथ सुनं०-ए देशी)

॥ श्री पद्मप्रभुजीने सेवियेरे, शिवसुंदरी भर-
तार ॥ कमळदळ आंखडीयां ॥ मोहनशुं मन
मोही रह्येरे, रूप तणो नहि पार ॥ भमुह धनुं
वांकडीयां ॥ १ ॥ ^१अरुण कमळ सम देहडीरे,
जगजीवन जिनराज ॥ वियण रस सेलडीयां ॥ त्रीस
पूरव लख आउख्येरे, सारो वंछित काज ॥ मोहन
सुख वेलडीयां. ॥ २ ॥ सहिरो सवि टोळे
मळारे, सोळ सजी शिणगार ॥ मळी सखी सेर-

१ राता कमळ जेवी.

टीया ॥ गुण गाती धुमरी दीयेरे, करे चूडी
 खलकार ॥ कमळ मुख 'गोरडीया ॥ ३ ॥ माता
 सुमीमा उरे धर्योरे, मुज दिलडामा देव ॥
 वस्यो दिन रातडीया ॥ कोमनी नयरी तणोरे,
 नाथ नमो नितमेव ॥ सुणो ससी वातडीया
 ॥ ४ ॥ धनुष अढीसें शोभतारे, उंचपणे जग-
 दीश ॥ नमो साहेलडीया ॥ रामत्रिजय प्रभु सेवता
 र, लहीये सयल जगीम ॥ नवे सुख वेलडीया
 ॥ ५ ॥ (इति)

॥ श्रीसुपार्श्वनाथ जिन स्तवन ॥

(निंदा म करजो कोईनी पारकोरे—ए देशी)

॥ मुझ मन भमरो प्रभू गुण फूलडेरे, रमण
 करे दिन रातरे ॥ सुणजो स्वामि मुपाम सोहा-
 र स्त्रीजो

मणारे, करजोडी कहु वातरे ॥१॥ मनडुं ते चाहे
 प्रभु मलवा भणीरे, पण दीसे छे अंतरायरे ॥
 जीव प्रमादीरे कर्म तणे वेशेरें, ते केम मलवुं
 थायरे ॥ मनडुं० ॥२॥ लाख चोराशी जीवा
 योनिमारे, भव अटवी गति चाररे ॥ काल अ-
 नादि अनंत भमतां थकारे, किमही न आवे पा-
 ररे ॥ मनडुं० ॥ ॥३॥ मारग बतावोरे साहेब
 साहेरारे, जेम् आवुं तुम पायरे ॥ लाज वधारोरे सेवक
 जाणीनेरें, द्यो दरिसण जिनरायरें ॥ मनडुं० ॥
 ॥४॥ मूर्ति ताहारी रूपें रूअडीरें, अनुभव पद
 दाताररे ॥ नित्यलाभ प्रभुशुं प्रेमें वीनवरे, तु-
 मथी लहुं सुख साररे ॥ मनडुं० ॥५॥ (इति)

॥ શ્રી પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન ॥

(પ્રથમ જિનશ્વર પ્રણમીયે, જામ્ન સુગ-૦-૫ દેશી)

॥ પરમાત્મ પરમેસરુ, જગદીસર જિનરાજા।
 જગમધ્ય જગમાળ ચલિહારી તુમ તર્ણી, મન-
 જલધિમા રે સિંહાજ ॥૧॥ તારક વારક મોહનો,
 ધારક નિજ ગુણ રુદ્ધિ ॥ અતિશય વત મદત રુ-
 પાલી શિવ મધુ, પરણી લહી નિજ મિદ્ધિ ॥૨॥
 જ્ઞાન દર્શન અનત છે, વલી તુલ્ય ચરણ અનત ॥
 ૩મ દાનાદિ અનંત ક્ષાયિકુમારે થયા, ગુણ તે
 અનતાનત ॥૩॥ વત્રીશ વર્ણ સમાય છે, ણકજ
 શ્લોક મધાર ॥ ણક વર્ણ પ્રમુ તુજ ન માયે જ-
 ગમા, કમ વની ધૂણી ૭ ડાર ॥૪॥ તુજ ગુણ
 રાગ મળી શકે, જા પણ કેવલ દોષ ॥ આરિ-
 મારે ૧ તુજ મયલ ગુણ માદરે, પ્રચ્છન્ન

१ भावथी जोय ॥५॥ श्रीपंचाशरा पासजी, अरज
करुं एक तुज्ज ॥ आविर्भावथी थाय दयाल
कृपानिधि, करुणा कीजें जी मुज्ज ॥ ६ ॥ श्री
जिन उत्तम ताहरी, आशा अधिक माहाराज ॥
पद्मविजय कहे एम लहुं शिव नगरीनुं, अक्षय
अविचल राज ॥ ७ ॥ (इति)

॥ श्री पार्श्वनाथ जिन स्तवन ॥

(जिनजी चंद्रप्रभु अवधारो के नाथ निहाळजो रे
लो (अथवा) वारी प्रभु दशमा शीत०-ए देशी.)

॥ जिनजी गोडी मंडण पास के, विनति सां-
भलो रे लो ॥ जिनजी अरज करुं सुविलास के,
मूकी आमलो रे लो ॥ जिनजी तुम दर्शनने काज
के, जीवडो टळवळे रे लो ॥ जिनजी महेर करो

महाराज के, आशा सनि फळे रे लो ॥१॥ जि-
 नजी मनभमरो ललचाय के, प्रभुनी ओलगे रे
 लो ॥ जिनजी जेम तेम मेळो थाय के, ते क-
 रजो वगे रे लो ॥ जिनजी दूर थका पण नेह के, माचो
 मानजो रे लो ॥ जिनजी तुमथी लहु गुण गे-
 हके, अमृत पानजो र लो ॥२॥ जिनजी प्र-
 भुगु नाघ्यो प्रेम के, ते केम निसरे रे लो ॥ जि-
 नजी नीजे जात्रा नियम के, प्रभुथी विल ठरे रे
 लो ॥ जिनजी जोता ताहरु रुप के, अनुभव मा-
 भगे रे लो ॥ जिनजी ताहारी ज्योति अनुप के,
 चिंता दुःख हेरे रे लो ॥३॥ जिनजी एट्ट भो-
 जन खाय के, मीठाडनी लालचरे लो ॥ जिनजी
 जातमन हित थाय के, प्रभुना गुण रुचे रे लो ॥
 जिनजी कर्म तणा मळ जोर के, तेहथी तारिये रे
 लो ॥ जिनजी ममकिनना जे चोर के, तेहने चा-

(१५६)

रिये रे ॥४॥ जिनजी निज सेवक जाणीने, मु-
क्ति बताविये रे लो ॥ जिनजी करुणा रस आ-
णीने, मनमां लावीये रे लो ॥ जिनजी वाचक
सहज सुंदरनो, सेवक एम कहे रे लो ॥ जिनजी
पंडीत श्री नित्य लाभ के, प्रभुथी सुख लहे रे
लो ॥ ५ ॥ (इति)

॥ श्रीमहावीरस्वामीनुं स्तवन. ॥

(रायरे सिद्धारथ घर पटराणी-ए देशी.)

॥वीरजी सुणो एक विनती मोरी, वात विचारो
तुमे धणी रे ॥ वीर मने तारो, महावीर मने तारो,
भवजल पार उतारोने रे ॥(ए आंकणी) परिभ्रमण
में अनंता रे कीधा, हजुए न आव्यो छेडलो रे । तुमे
तो थया प्रभु सिद्ध निरंजन, हमे तो अनंता भव
भम्या रे ॥वीर मने०॥१॥ तुमे हमे वार अनंती

(१५७)

भेळा, रमीआ सत्तारी पणे रे ॥ तेह प्रीत जो पूरण
 पाळो, तो हमने तुम सम करो रे ॥ वीर० ॥२॥
 तुम सम हमने जोग न जाणो, तो काड थोडुं
 दीजीए रे ॥ भयोभय तुम चरणनी शेना, पामी
 हमे घणु रीजीए रे ॥ वीर० ॥३॥ दृढजाळीओ क-
 हेतो रे आव्यो, गणधर पद तेहने दीओरे, अर्ज-
 नमाटी जे नर पापी, तेहने जिन तमे उढ्यो रे
 ॥ वीर० ॥४॥ चदननाळाए अढदना चाडुल, पडि-
 लास्या तुमने प्रभु रे ॥ तेहने माहुणी भाची रे
 कीवी, शिववसु माये भवनी रे ॥ वीर० ॥५॥
 चरणे चटकोशीयो दशीयो, कल्प आठमे ते
 गयो रे ॥ गुण तो तमाग प्रभु मृगधी गुणीने,
 आमी तुम सनमुख गयो रे ॥ वीर० ॥६॥ निर-
 जन प्रभु नाम धरयो, तो गहने मरणा गणो रे ॥

(१५८)

भेदभाव प्रभु दूर करीने, मुजशुं रमो ऐकमेकशुं
रे ॥ वीर० ॥७॥ मोडा वेला तुमहीज तारण,
हवे विलंब शा कारणे रे॥ ज्ञानतणा भवना पाप
मीटावो, वारी जाउं वीर तोरा वारणे रे॥ वीर० ॥८॥
(इति)

॥ श्री महावीर स्वामीनुं स्तवन ॥

(माता मारुदेवीना नंद देखी ताहारी०-ए देशी.)

॥ मेतो हजुर रेहेशुंजी, माहारारे साहेबजी मेतो
नजीक रेहेशुंजी (ए आंकणी) साहेबनी सेवामां
रहीशुं, करशुं सुख दुःख वात ॥ आण वहीने
शिवसुख लइशुं, देइशुं दुरगती वार ॥ मेतो०
॥१॥ सिद्धारथ राजानो नंदन, त्रिशला देवी माय॥
चोवीशमां जिनना गुण गाता, करशुं निर्मल

ગાત્ર ॥ મેંતાં ૦ ॥ ૨ ॥ ચ્યાર ૧ પાચ = સાત ૦
 આઠ ૪ હળીને, નવશુ ૫ વરશુ નેહ ॥ દશ ૬
 પોતાના દોસ્ત કરીને, એકને ૭ દેડશુ છેહ ॥ મેંતો ૦
 ॥૩॥ ઠને છડી દાને ૮ મડી, ચોલાનીશુ ચાર ૧ ॥

૧ ક્રોધ, માન, માયા, અને લોભ એ ચાર કપાય ૨
 સ્પર્શદ્રો, રસદ્રો, પ્રાણદ્રો, ચક્ષુદ્રો, અને શ્રોતદ્રો
 એ પાચ દ્રવીય ૩ સાતમય તેના નામ (૧) જાલોક મય
 (૨) પરલોક મય (૩) આદાન મય (૪) અનુમાત
 મય (૫) વેદના મય (૬) મરણ મય (૭) અગ્નિ મય
 ૪ આઠ કર્મ જ્ઞાનાપરણીય, દર્શનાપરણીય ચરનીય,
 મોહનીય, આયુર્કર્મ, નામ કર્મ, ગોત્રકર્મ, અતરાય કર્મ
 ૫ શિયની નવવાહો ૬ દશ મેદે જતી ધર્મ આદરીશુ
 ૭ મિથ્યાત્વને છેહો દર્શશુ ૮ પૃથ્વી કાય, અગ્નિકાય,
 તેજકાય, વાટકાય, વનસ્પતીકાય અને પ્રથકાય એ ઠને
 ઠેશુ ૯ રંગ અને રૂપ ૧૦ ચાર વ્રત ઉચરીશુ

पंधर ११ जणाना पाशमां न पडशुं, तेरने १२ देइशुं
मार ॥ मेतो० ॥४॥ त्रण १३ पांच १४ सत्ता-
वीश १५ धरशुं, बेतालीश १६ सुविशेष ॥ तेत्री-
शने १७ चोराशी १८ टाली, करशुं आतम शुद्ध ॥
मेतो० ॥५॥ सत्तर १९ पाळी अठार २० अजु-
वाली, जीतीशुं बावीश २१ ॥ तेवीसे २२ ने दुर
करीने, चित्त धरशुं चौवीश २३ ॥ मेतो० ॥६॥

११ परमाधामी पंधर जनाना पाशमा नही पडशुं.
१२ तेर काठीयाने मार देइशुं १३ ज्ञान, दशन अने
चारित्र. १४ पांच माहाव्रत. १५ सत्तावीश सधुनागुण.
१६ बेतालीश दोष रहित आहार लेइशुं १७ गुरु प्रत्ये
तेत्रीश आशातना. १८ जीनभुवननी चोराशी आशातना.
१९ सत्तर मेदे सज्जम पाळीशु २० अठार दोष टालीशुं.
२१ बावीस परिसह जीतीशुं. २२ तेवीश विषय पांच
इंद्रियोना छे तेने दुरे करीशुं. २३ चौवीश तीर्थकरोने
चित्तमा धरशुं.

च्याग्माथी २४ वे परीहरशु, नेनो आदर करशु॥
 एसाहेननी आण वहाने भयसायरथी तरशु॥मैतो०
 ॥७॥ अग ० निनानो मगज करीये, तराये भव-
 जळ तीर ॥ उदयरत्तन कहे त्रिशला नदन, जय
 जय श्री महावीर ॥ मैतो हजुर० ॥८॥ (इति)

॥ अथ सिद्ध भगवाननुं स्तवन. ॥

(हमीरित्यानी (थयवा) सभव जिन अवगारीये
 -ए देशी)

॥ श्री गौतम पृच्छा करे, विनय करी जीज
 नमाय ॥ प्रभुजी ॥ अविचल स्थानक में सुण्युं,
 कृपा करी मोय बताय ॥ प्रभुजी ॥ जिनपुर नगर

२४ आर्तध्यान ओ रोद्रध्यान ए उ परीहरशु, समध्यान
 अन शुक्रयाग ए नेनो आदर करशु २५ सिद्ध भग-
 वान्ने जग नथी, र्म नथी, माटे एमने सग करशु

सोहामणुं ॥ १ ॥ (ए आंकणी) ॥ आठ कर्म
 अलगां करी, सारचां आतम काम हो ॥ प्र० ॥
 छुट्या संसारनां दुःखथकी, तेणे रहेवानुं किहां
 ठाम हो ॥ प्र० ॥ शि० ॥ २ ॥ वीर कहे ऊर्ध्व लो-
 कमां, सिद्ध शिलातणुं ठाम हो गौतम ॥ स्वर्ग
 छव्वीशनी उपरें, तेहनां वारे नाम हो ॥ गौ० ॥
 शि० ॥ ३ ॥ लाख पिस्तालीश जोजना, लांबी पो-
 होली जाण हो ॥ गौ० ॥ आठ जोजन जाडी वि-
 च्चें, छेडे मांख पंख ज्युं जाण हो ॥ गौ० ॥ शि०
 ॥ ४ ॥ उज्वल हार मोती तणो, गोदुग्धसंख व-
 खाण हो ॥ गौ० ॥ ते थकी ऊजली अति घणी,
 उलट छत्र संठाण हो ॥ गौ० ॥ शि० ॥ ५ ॥ अर्जुन
 स्वर्णसम दीपती, गठारी मठारी जाण हो ॥ गौ० ॥
 फटक रत्न थकी निर्मली, सुंआली अत्यंत वखाण
 हो ॥ गौ० ॥ शि० ॥ ६ ॥ सिद्धशिला ओलंधी गया,

अधर रत्ना सिद्ध राज हो ॥ गौ० ॥ अलोकशु जाई
 अज्या, सान्या आत्म काज हो ॥ गौ० ॥ शि० ॥ ७ ॥
 जन्म नहीं मरण नहीं, नहीं जरा नहीं रोग हो
 ॥ गौ० ॥ पैरा नहीं मित्रज नहीं, नहीं सजोग
 निजोग हो ॥ गौ० ॥ शि० ॥ ८ ॥ भ्रष्ट नहीं तरपा
 नहीं, नहीं हर्ष नहीं सोग हो ॥ गौ० ॥ कर्म
 नहीं काया नहीं, नहीं विषयारस योग हो ॥ गौ० ॥
 शि० ॥ ९ ॥ शब्द रूप रस गन्ध नहीं, नहीं फरस
 नहीं पेद हो ॥ गौ० ॥ मोले नहीं चाले नहीं
 मौनपण नहीं खेद हो ॥ गौ० ॥ शि० ॥ १० ॥
 ग्राम नगर तिहा कोई नहीं, नहीं बसती न
 उजाड हो ॥ गौ० ॥ काल सुगाल बत्ते नहीं,
 रात दिवस तिथि वार हो ॥ गौ० ॥ शि० ॥
 ॥ ११ ॥ राजा नहीं परजा नहीं, नहीं ठाकुर
 नहीं दास हो ॥ गौ० ॥ मुक्तिमा गुरु चलानहीं,

(१६४)

नहीं लघू बडाई तास हो ॥ गौ० ॥ शि० ॥ १२ ॥
 अनंता सुखमां झीली रह्या, अरूपी ज्योति प्र-
 काश हो ॥ गौ० ॥ सहु कोईने सुख सारीखां,
 सघलाने अविचल वास हो ॥ गौ० ॥ शि० ॥
 १३ ॥ अनंत सिद्ध सुगतें गया, वली अनंता जाय
 हो ॥ गौ० ॥ अवर जग्या रूंधे नही, ज्योतिमां
 ज्योति समाय हो ॥ गौ० ॥ शि० ॥ १४ ॥ के-
 वल ज्ञान सहित छे, केवल दर्शन खास हो ॥
 गौ० ॥ खायक समकित दीपतुं, कदीय न हो-
 वे उदास हो ॥ गौ० ॥ शि० ॥ १५ ॥ सिद्ध
 स्वरूप जे ओलखे, आणी मन वैराग हो ॥ गौ०
 ॥ शिवसुंदरी वेंगे वरे, नय केहे सुख अथांग
 हो ॥ गौ० ॥ शिव० ॥ १६ ॥ (इति)

॥ श्री शीतलनाथ जिन स्तवन ॥

(जीहो कुचर बेठो गोखडे-ए देशो)

॥ जीहो शीतल जिन जगनो धणी, जीहो
 शीतल दर्शन जाम ॥ जीहो शीतल चदननी
 पे, जीहो पसरयो सुजस सुनाम ॥ सुगुणनर
 सेनो शीतलनाथ, ए तो अविचल शिखसुख सा-
 थ ॥ सुगुणनर सेनो ॥ १ ॥ (ए आकणी) जीहो
 निषय दामानळ ओलवे, जीहो ध्यान तणो ल-
 चलेश ॥ जीहो गारय रज ते उपशमे, जीहो
 दूरि दुरित कलेश ॥ सुगु ॥ २ ॥ जीहो मलया-
 चल शुभ वासथी, जीहो कंटक होये सुगंध ॥
 जीहो सज्जन महु पण आदरी, जीहो ए उत्तम

१ रस कण्ठि जने गाना ए गग गारय रुरी घुळ
 गान थई जाय २ पाव

१ अनुबंध ॥ सुगु० ॥३॥ जीहो रोम रोम तनु
 उल्लसे, जीहो आनंद अधिक अथाह ॥ जीहो
 शीतलनाथी २ सुधारसे, जीहो सींच्यो वे परवाह
 ॥सुगु० ॥ ४ ॥ जीहो शीतलताने कारणे, जीहो
 आपो रामता भाव ॥ जीहो ज्ञानविमल सुख-
 रांपदा, जीहो होये अधिक जमाव ॥सुगु०॥५॥
 (इति)

॥ श्री शीतलनाथ जिन स्तवन. ॥

(कीसके चेले कीसके पूत—ए देशी.)

॥ शीतलनाथ सुणोअरदास, साहिव आपो पद
 कमळे वास ॥ सांइ सांभळो ॥ (ए आंकणी, मोह
 महीपति मोटो चोर, नव नव रूप धरी करे जोर ॥
 सां० ॥१॥ मातपिता वधु भगिनी आत, सासु

ससरो पितरीया जात ॥ सा० ॥ कुट्टन नेप करी
 किरतार, एह भमाडे बहु ससार ॥ सा० ॥ २ ॥
 पट दर्शननु लेड रुप, जगने पाडे भर्ने कूप ॥
 सा० ॥ जो छोडण चाहे सुणी छत, रुप धरे एह
 नीजो धूत ॥ सा० ॥ ३ ॥ निमग्न कुमति मन
 उन्माद, आणा लोपी माडे वाद ॥ सा० ॥ आगम
 भाखीनी मति भद, आरोपे निजमतनो कंद ॥
 सा० ॥ ४ ॥ मोह तणो एहरो प्रपच, स्वामी
 हवें श्यो कीजे सच ॥ सा० ॥ काड नतानो एक
 उपाय, जेम मोह नाशी दूर जाय ॥ सा० ॥ ५ ॥
 नेह नजर भरी नाथ निहाळ, सुखीयो थाड
 त्रण्ये काळ ॥ सा० ॥ कीर्तनिमळ प्रभु कर उप-
 कार, लक्ष्मी कहे तु करुणागार सा० ॥ ६ ॥ (इति)

॥ श्री अनंतनाथ जिन स्तवन ॥

(देखो गति दैवनीरे (अथवा) ब्रौश वरश घर
मां वस्यारे, सुखभर वामानंद-ए देशी.)

॥ ज्ञान अनंतु ताहरेरे, दर्शण ताहारे अनंत ॥
सुख अनंतमथ साहिवारे, वीर्य पण उलस्युं अ-
नंत. ॥ अनंत जिन आपजो रे, मुज एह अनं-
तां च्यार ॥ अनं० ॥ मुने नहीं अवरशुं प्यार ॥
अनं० ॥ तुजने आपंता नहीं वार ॥ अनं० ॥ ए
छे तुज जशनो ठार ॥ अनंत जिन आपजेरे.
(ए आंकणी) ॥१॥ आप खजानो न खो-
लवोरे, नहीं मलबानी चित ॥ म्हारे पोते छे
सवे रे, पण विचें आवरणनी भीत ॥ अनं० ॥२॥
तप जप कीरीया मोघरेरे, भांगी पण भांगी न
जाय ॥ पण तुज आण लहे थके रे, एक हेल-
मां परही थाय ॥ अनं० ॥३॥ मारुदेवी निज

मातने रे, निम श्रुपमे अणमा दीव ॥ वाव
 परायु विचारता रे, एम केम धीतगगता निष्ट
 ॥ अन० ॥४॥ मे मोटे तम अधियागे, तुज
 प्रार्थना जे कोह लोक ॥ नेहने आपो आरणींग,
 तिहा न घटे कमायी टोक ॥ अन० ॥५॥ ते-
 हने तेहनु आपु रे, तिहा ग्यो उपजे छे रंग ॥
 प्रार्थना करता ताहरे रे, प्रभुनष्टनो पण नहीं
 छेद ॥ अन० ॥६॥ पाम्या पामे पामग्ये रे, जे
 कोह ज्ञानादि जनत ॥ ते तुज आणावी मये
 रे, कहे मानभिजय उछमत ॥ अन० ॥७॥ (इति)

॥ श्री धर्मनाथ जिन स्तवन ॥

(रत्नीयानी देही (अथवा) प्रणमु पारम जिनभर
 प्रेमसु, आणी आणद अग चतुर्गनर-प देही)

॥ मर्म जिनेपर मृज मनडे वस्यो, राग उ-

मंगेरे अंग ॥ साहिवजी ॥ काळे पलटे हो रंग
 पतंगनो, चोळनो न लहे रे भंग ॥ सा० ॥ धर्म०
 ॥१॥ लाख गमे दीठा सुर अभिनवा, तेहथी
 न ^१ राचे रे चित्त ॥ सा० ॥ ^२ माझी अंतरगतीनो
 तुं मिल्यो, मन मानितो रे भित्त ॥ सा० धर्म०
 ॥२॥ संभारे वाधे बहु मोहनी, वीसारचो किम
 जाय ॥ सा० ॥ संचरतां फिरतां मुज हियडले,
 खिण खिण बेसेरे आय ॥ सा० धर्म० ॥३॥ जी-
 वन तो विण जंप न जीवने, आतम तुज गुण
 लीन ॥ सा० ॥ तपि तपि कलपे तलफे जीवडो ^३
 अल्प जळें जिम मीन ॥ सा० धर्म० ॥४॥ प्रेम
 संभाळी टाळी आमळो, वातलडी धरीं कान ॥
 सा० ॥ कांति कहे करुणानिधि करी कृपा, सेव-
 कने सनमान ॥ साहिवजी धर्म० ॥५॥ (इति)

१ गोठे. २ मागी. ३ थोडा पाणीमां ४ माछली.

॥ श्री महिनाथ जिन स्तवन ॥

(कौण भरे री जल कौण भरे, दल वादलोंगे
पाणी कोण भरे-ए देशी)

॥ कौन रमे चित्त कौन रमे, महिनाथजी
निना चित्त कौन रमे ॥ (ए आकणी) माता
प्रभावती राणी जायो, कुमनृपति सुत 'राम
दमे ॥ म० ॥१॥ कामकुभ जिम 'रामित पूरे,
कुभ लउन जिन मुख गमे ॥ म० ॥२॥ मिथि-
लानयरी जनम प्रभुका, दर्शन देखत दुःख
गमे ॥ म० ॥३॥ घेनर भोजन सरमा पीरम्या,
कुक्क वाकस कौण जिमे ॥ म० ॥४॥ नील
गरण प्रभु कातिके आगे, मरकत माणि छनि दूर
भमे ॥ म० ॥५॥ न्यायसागर प्रभु जगनो पामो,
हरि हर प्रभा कौण नमे ॥ म० ॥६॥ (इति)

' कामदेवनो नाश करनार २ मनकामना

॥ श्री मल्लिनाथ जिन स्तवन ॥

(प्रथम गोवालीया तणे भवेजी रे (अथवा)
स नकितनुं मूल जाणीयेजी-ए दशी)

॥ मल्लि तणा गुण गायवाजी, उलट अंगे
थाय ॥ ^१ उत्कंठा अधिकी हुयेंजी, हयडुं हरखे
भराय ॥ सुणिजी ॥ खिण मन आणो ठाम ॥
समरो प्रभुनुं नाम ॥ सु० ॥ जिम सीझे तुम का-
म ॥ सुणिजी खिण० ॥ १ ॥ (ए आंकणी) कुंभ-
राय कुळ दीपिकारे, दीपावी स्त्री जात ॥ सुर
नर पति सेवा करेरे, मोटी अचरिज वात ॥ सु-
णिजी खिण० ॥ २ ॥ करी सोवननी पूतलीरे, मां-
हि सूकावीयो आहार ॥ पूरव मित्र समझावी-
यारे, ते देखाडि विकार ॥ सुणिजी खिण० ॥ ३ ॥
तिम अम्हनें प्रतिबोधवाजी, मांडो कोइ उपाय

॥ विनय कहे प्रभु तिम करोजी, जिम अम्ह
मोह 'पलाय ॥ सुणिजी खिण० ॥ ४ ॥ (इति)

॥ श्री नेमनाथ जिन स्तवन ॥

(सुणो चदाजी, सोमधर परमात्म पासै
जायज्यो-ए देशी)

॥ शामळीया लाल, तोरणथी रथ फेरथो का-
रण कहोने ॥ गुणगिरुआ लाल, मुजने मूकी चा-
ल्या दरिगण द्याने ॥ ए आकणी) हु छु नारि
ते तमारी, तुम्हे सें प्रिति मूकी अम्हारी ॥ तुम्हे
सयम स्त्री मनमा धारी ॥ शाम० ॥ १ ॥ तुम्हे पशु
उपर किरपा आणी, तुम्हे माहरी बात न को
जाणी ॥ तुम्ह विण परणू नही को प्राणी ॥
शाम० ॥ २ ॥ आठ भगोनी प्रीतलडी, मूकीने चा-

ल्या रीतलडी ॥ नही सज्जननी ए रीतलडी ॥
 शाम० ॥३॥ नवि कीधो हाथ उपर हाथे, तो^१
 कर मुकावुं हुं माथे ॥ पण जावुं प्रभुजीनी साथे
 ॥शाम०॥४॥ इम कहि प्रभु हाथे व्रत लीधो,
 पोतानो कारज सवि कीधो ॥ पकडचो मारग ए-
 णे शिव सीधो ॥शाम०॥५॥ चोपन दिन प्र-
 भुजी तप करीओ^२, पणपन्ने केवल वर धरीओ
 ॥ पण सत^३ छत्रिश शुं शिव वरिओ ॥शाम०॥
 ॥५॥ इम व्रण कल्याणक गिरनारे, पाम्या ते
 जिन उत्तम तारे ॥ जो पाद पद्म तस शिर धारे
 ॥ शाम० ॥ ७ ॥ (इति)

---

१ हाथ २ पंचावन. ३ पाचसे छत्रीशयी.

॥ श्री महावीर स्वामीनुं स्तवन ॥

(चालपणे आपण ससनेही (अथवा) श्रीजे
भय चरयावरु तप करी-ए देशी)

॥ वीर जिणेसर साहिन मेग, पार न लहु
तेग ॥ मेहर करी टालो महाराजजी, जन्म मर-
णना फेरा हो ॥ जिनजी ॥ अत्र हु शरणे आयो
॥ १ ॥ (ए आकणी) गर्भानाम तणा दुःख
महोटा, उधे मस्तक रहियो ॥ मळ मूतर माहे
लपटाणो, एहना दुःख में सहिया हो ॥ जिन० ॥
॥ २ ॥ नरक निगोदमा उपनो ने चणियो,
सुख वादर थड्यो ॥ वेहेंचाणो सुडने अग्रभागे
मान तिहा फिहा रहियो हो ॥ जिन० ॥ ३ ॥
नरक तणी वेदना अति उल्लुमी, सही ते जीवे
वहू ॥ परमात्मांने नश पडीयो, ते जाणो तमे

सहू हो ॥ जिन० ॥ ४ ॥ तिर्यच तणा भव
 कीधा-घणेरा, विवेक नहींय लगार ॥ निशि-
 दिननो व्यवहार न जाण्यो, केस उतराये पार
 हो ॥ जिन० ॥ ५ ॥ देव तणी गति पुण्ये हुं
 पाभ्यो, विषयारसमां भीनो ॥ व्रत पच्चखाण
 उदय नवि आव्यां, तान मान मांहे लीनो हो
 ॥ जिन० ॥ ६ ॥ मनुष्य जन्म ने धर्म सामग्री, पा-
 म्यो छुं बहु पुण्ये ॥ राग द्वेष मांहे बहू भळियो,
 न टळी ममता बुद्धि हो ॥ जिन० ॥ ७ ॥ एक
 कंचन ने वीजी कामिनी, तेहशुं मनडुं बांधुं ॥
 तेना भोग लेवाने हुं शुरो, केस करी जिनधर्म
 साधुं हो ॥ जिन० ॥ ८ ॥ मननी द्रोड कीधी
 अति झाझी, हुं छउं कोक जड जेहवो ॥ कलि-
 कलि कल्प में जन्म गमायो, पुनरपि पुनरपि
 तेहवो हो ॥ जिन० ॥ ९ ॥ गुरु उपदेशमां

(१७७)

हु नथी भीनो, नाति सदहणा स्वामी ॥ हवे
वडाई जोईये तमारी, खीजमतमाहि छे खामी
हो ॥ जिन० ॥ १० ॥ चार गति माहे रड-
नडीयो, तो ए न सीधा काज ॥ ऋपभ कहे
तारां भवकने, बाहे ग्रह्यानी लाज हो ॥ जिन०
॥ ११ ॥ (इति)

॥ श्री महावीर स्वामीनुं स्तवन ॥

(कटरपानो देशी (अथवा) पास सत्येश्वरा सार
करा सेवका देवका ए बडाजार लागे-ए देशी)

॥ तार हो तार प्रभु, मुझ मेरक भणी
जगतमा एटलु मुजस लीजे ॥ दाम अगुण भर्यो,
जाणी पोता तणो, दयानिधि दीनपर दया कीजे
॥ तार० ॥ १ ॥ राग छेपे भर्यो, मोह बैरी नट्यो,

लोकनी रीतिमां घणुं ए रातो ॥ क्रोध वश ध-
 मधम्यो, शुद्ध गुण नविरम्यो, भम्यो भवमांहि
 हुं विषय मातो ॥ तार० ॥ २ ॥ आदर्यु आचरण,
 लोक उपचारथी, शास्त्र अभ्यास पण कांड की-
 धो ॥ शुद्ध श्रद्धा न वलि, आत्म अवलंब विनुं,
 तेहवो कार्य तिने कोन सीधो ॥ तार० ॥ ३ ॥ स्वा-
 मी दरिसण समो, निमित्त लही निर्मळो, जो
 उपादान ए शुचि न थाशे ॥ दोष को वस्तुनो,
 अहवा उद्यम तणो, स्वामी सेवा लही निकट ला-
 शे ॥ तार० ॥ ४ ॥ स्वामी गुण ओळखी, स्वामी
 ने जे भजे, दरिसण शुद्धता तेह पामे ॥ ज्ञान चा-
 रित्र तप, वीर्य उल्लासथी, कर्म झीपी वसे मुक्ति
 धामे ॥ तार० ॥ ५ ॥ जगत वत्सल, महावीर जिन-
 वर सुणी, चित्त प्रभु चरणने शरण वास्यो ॥
 तारजो बापजी, विरुद्ध निज राखवा, दासनी से-

चना गये जोगो ॥तार०॥६॥ विनति मानज्यो,
शक्ति ए आपजो, भावस्याब्दादता शुद्ध भासे ॥
माधि साधक दशा, सिद्धता अनुभवी, देवचन्द्र
निमल प्रभुता प्रकासे ॥तार०॥ ७॥ (इति)

॥ श्री महावीर प्रभुने सदेश ॥

(ओ. प्रजो सदेशो जहेज्यो मारा इयामने (अथवा)
प्रतिदली वधाणीरे अजीत जिनदम्भु-ए देशी)

॥ पथीटा सदेशो रे कहेजो म्हाग नाथन, च-
रमान जे चोरीसमो जिनगज जो ॥ राज इहाथी
मात ऊचा तुमे जई वस्या, व्याता नगना घेठा
हृदये मोगार जो ॥पथीडा०॥१॥ जे दानथी प्रभु
आप इहाथी मिघानीया, ते दिनथी प्रभु जान
सजानो लुटायजो ॥ आप जे नर गक्षाकार रा-
ग्या हता, ते तो मयें आप केटे मिटाय जो

॥पंथीडा०॥२॥ केवल ने मनःपर्यव दोय नाशी
 गया, लघू आता तस ओहिनाण पण जाय जो॥
 आयो अज्ञान अंधाराने साथे लई, पसर्यो भर-
 तना चारे खुणां मांय जो ॥ पंथीडा० ॥३॥ आपे
 जे प्रभु धर्म वृक्ष रोप्यो हतो, ते तो खंडोखंड
 करी वहेचाय जो ॥ द्विगंवर श्वेतांवर आदि
 अनेक जे, निज निज मतिए गच्छा गच्छ ठ-
 राय जो ॥ पंथीडा० ॥४॥ एता पंथ छतां हेमो
 तृप्त न थयो, तेणे कळसां एक अवधि पंथ ज-
 गाय जो ॥ कहे जिनदास मुंझायो पंथ देखी
 घणा, केणे पंथे पोहचुं आप कने सो कहेवाय
 जो ॥ पंथीडा० ॥ ५ ॥ (इति)

---

(१८१)

॥ श्री महावीर स्वामीनुं स्तवन ॥

(आगो आयो जशोदाना कत, अम घेर आगोरे,
ए देशी)

॥ महावीर भज्यायी मोक्ष, विश्वनो थावंगे ॥
भजो महानीर अजपा जाप, द्रव्यने भांगेरे ॥
महावीर० ॥१॥ (ए आकणी) आप अमख्य
प्रदेशी स्वरूप, पिंडमा व्याप्यारे ॥ वराटे सह
ब्रह्मांड, समष्टि ए छाप्यारे ॥ महावीर० ॥२॥
म्हने व्हाला तमे भगवान्, सह पर्यायीरे ॥
म्हारा हैडामा आप हजर, निराजो सवाडरे ॥
महावीर० ॥३॥ श्वासोश्वासे तमारो जाप, पापने
टाळे रे ॥ भूल्याने मार्ग बतावी, तुम पद नाळे
रे ॥ महावीर० ॥४॥ आप रक्षण करता देव,
छो प्रतिपाळ रे ॥ भक्तिना दिलमा वास, छो

रखवाळ रे ॥ महावीर० ॥५॥ वीर समर्थ पाप
 अनंत, क्षणमां जवेरे ॥ म्हने आशरो ताहरो
 एक, अन्य न भावेरे ॥ महावीर० ॥६॥ करे
 हरिहर ताहरी सेव, देव ने देवी रे ॥ खातां
 पीतां हस्तां याद, आवे छे सेवी रे ॥ महावीर०
 ॥७॥ म्हारी राखो महावीर लाज, काज सुधारो
 रे ॥ पट्ट चक्रोमां तुं एक, प्रगट्यो प्यारो रे ॥
 महावीर० ॥८॥ ज्यां त्यां ध्यावुं त्यांहि तुंहि
 तुंहि, स्हामो सुहातो रे ॥ करी दर्शन त्हारां
 देव, सुख बहु पातो रे ॥ महावीर० ॥९॥ वीर
 नाम समो नहां जाप, जगमां दीठोरे ॥ म्हने
 लागे छे दिलमांही, सर्वथी मीठोरे ॥ महावीर०
 ॥१०॥ अरिहंत प्रभु महावीर, लय तव लागीरे ॥
 म्हारी कायामां रहेनार, थयो हुं सौभागीरे ॥
 महावीर० ॥११॥ एक रुपे मळी भगवान, तु-

जमा समायो रे ॥ बुद्धिसागर महावीर देव,
आत्म मुहायोरे ॥ महावीर० ॥१२॥ (इति)

॥ श्री महावीर स्वामीनुं स्तवन. ॥

(प्रभु पडिमा पूजां पोसह करीए रे-ए देखा)

॥ जिनवर वीर प्रभुना दर्शन कीजरे, त्या-
गीने दुःखदायी ममारने ॥ बार उर्प निःसंगे
चेतन घ्यायोरे, ध्यान धकी मरुल कर्यो अव-
तारने ॥ समताए तजीया मोह विकारने ॥ धर्म
क्षमा धरीने तजीया खारने ॥ धन्य धन्यरे वीर
प्रभु अणगारने ॥ ममजीने चेतन !! शिक्षा
धारने ॥ समताए० ॥ १ ॥ (ए आकणी) गुण
स्थानक सोपाने ध्याने चढियारे, मुक्तिना महे-
लेरे प्रभुजी वीराजीया ॥ कर्म कटक सहारी
जिनपद लीधुरे, लोकाते सिद्ध थडने गाजीया

(१८४)

॥ समताए०॥२॥ ध्यायिकभावे नव ऋद्धिना भो-
गीरे, उपयोगी समये समये सर्वना ॥ रूपारूपी
सहज स्वरूपी योगीरे, भवथकी महावीर रे वर्त
गर्वना ॥समताए०॥३॥ कृपा करीने ध्याने दि-
लमां आवोरे, विषयादिक वैरी शीघ्र निवारजो॥
गांडोपण आ बाल तमारो जाणीरे, भवसागरनी
पारे प्रभुजी उतारजो॥समताए०॥४॥ बाल तमारो
कहीने प्रभु बोलावोरे, व्हाला वीर !! सेवक
व्हारे आवजो ॥ जिनवर दर्शन स्पर्शन करवा
रसीयोरे, अंतरना स्वाभीरे करुणा लावजो॥ स-
मताए० ॥५॥ म्हारो कही बोलावो हस्त ग्रही-
नेरे, सेवकने तारे रे शोभा आपनी ॥ बुद्धिसागर
वीर जिनेश्वर तारो रे, भक्ति एक साचीरे वीर मा
वापनी ॥ समताए० ॥ ६ ॥ (इति)

॥ श्री महावीर स्वामीनुं स्तवन ॥

(चेकुर मारग वेगळोरे -(अथवा) लाल गुलाल
आगी वर्नारे-ए देशी)

॥ व्हाला वीर प्रभुने पिनवु रे, प्रेमे प्रणम
पाय हो लाल ॥ मटाडोने मनना आमळारे,
मनक सुखियो थाय हो लाल ॥ व्हाला वीर०
॥१॥ (ए आकणी) आडु अजळ मनटु आथडे
गे, जेम हगयु डोर हो लाल ॥ वानर पेठे भ-
टके वेगथीरे, करतु ओर वकोर हो लाल ॥ व्हा-
ला० ॥२॥ लाखां लालचथी लपटायलु रे, ठरे
नहीं एक ठाम हो लाल ॥ ममजाव्यु समजे नहीं
आखर्थारे, केर नठारा काम हो लाल ॥ व्हाला०
॥३॥ आगा उडी अतर राखतु रे, लेश न राखे
लाज हो लाल ॥ डहापण दरियामाहि डवोळ-

(१८६)

तुं रे, करे न धर्मनुं काज हो लाल ॥ व्हाला०
॥४॥ क्षणमां शाणुं थड्ने शोभतुं रे, घडीमां गांडु
गाय हो लाल ॥ रागी द्वेपी घडीमां घणुं हुवे रे
लोभे बहु लपटाय हो लाल ॥ व्हाला० ॥५॥ स-
मजाव्युं समता राखे नहीं रे, क्षणमां छटकी जा-
य हो लाल ॥ शांति तेथी लेश न संपजे रे,
आपोने उपाय हो लाल ॥ व्हाला० ॥६॥ गरी-
वनो वेली तुं गाजतो रे, राखो सेवक लाज हो
लाल ॥ व्हार करीने विश्वंभर विभुरे, करजो से-
वक काज हो लाल ॥ व्हाला० ॥७॥ आप प्रभु-
नी म्हारे ओथ छे रे, शरणुं तुं संसार हो लाल
॥ बुद्धिसागर तारो बापजी रे, अडवडीआं आ-
धार हो लाल ॥ व्हाला० ॥ ८ ॥ (इति)

॥ श्री महावीर स्वामीनुं स्तवन ॥

(मन मंदिर आचो रे, कहू एक बातडली-ए देशी)

॥ मन मंदिर वामिया रे, महावीर जयकारी ॥

वर्द्धमान जिनेश्वर रे, सदा मुज उपकारी ॥ मन

मंदिर० ॥१॥ (ए आकणी) सर्व दर्शन शो

घ्या रे भूम्यो जग गहु ठामे ॥ महावीर

मऊता रे, ठरी वेठो हामे ॥ मन० ॥२॥ देव

देवीओ दीठारे, नहीं कोड वीर तोले ॥ मन

मस्त नन्यो तुं रे, प्रभु अमृत बोले ॥ मन०

॥३॥ दुनियानी न परवा रे, नथी वपुनी ममता

महावीरना शरणे रे, हृदय प्रगटी समता ॥ मन०

॥४॥ म्दारा मनमा तनमारे, महावीर जिन

भरिया ॥ गहथ जातर ज्योते रे, महावीर छं

दगिया ॥ मन० ॥५॥ जगजीवन स्वामीरे, म-

ज्या एक विश्रामी ॥ इच्छु श्रीच्छु न बीजु र,

(१८८)

अनंता छो नामी ॥ मन० ॥६॥ हाथ झाल्यो
तमारो रे, चर्या में-निर्धारी ॥ तव धर्म स्वी-
कार्यो रे, निश्चय-निर्धारी ॥ मन० ॥७॥ धातो
आत रंगाणी रे, महावीर तुज प्रेमे ॥ देह भान
न रहेतुं रे, रह्यो एक तुज नेमे ॥ मन० ॥८॥
नहीं पुदगल इच्छा रे, हृदय मुज तुं वसियो ॥
पूर्ण शुद्धोपयोगी रे, के निरखी उल्लसियो ॥
मन० ॥९॥ हवे रहियो न भेद रे, अभेदे रह्यो
प्रेमे ॥ भव मुक्तिमां समतारे, सदा आत्म
क्षेमे ॥ मन० ॥१०॥ तुम विण नहीं वीजुं रे,
दृष्टिथी देखातुं ॥ परब्रह्म परात्म रे, प्रभु रूप
परखातुं ॥ मन० ॥११॥ हवे उघाड़ुं बोलुं रे, र-
हुं नहीं को छानुं ॥ पूर्ण प्रेमथी परख्यारे,
पड्युं तुजथी पानुं ॥ मन० ॥१२॥ वीर वीर
जपंतारे, रह्यो तुज गुण गातो ॥ मागवानुं न

रहियु रे, सगो तुजथी नातो ॥ मन० ॥१३॥
 मन देहना फेगरे, नथी तुजमा मळता ॥ नथी
 भयने आगक्ति रे, महापीरथी मळता ॥ मन०
 ॥१४॥ एक अनेक रुपे रे, चिदानंद छो प्यारा ॥
 वृद्धिसागर उळियारे, आनन्द आधारा ॥ मन०
 ॥१५॥ (इति)

॥ श्री अभिनंदन जिन स्तवन ॥

(जगपती नायक नेमीजिणद, डारिका नगरी
 समोसर्या (अथवा) फनमल पाणीडा गइनी
 नळाव, काटो भाग्यो पगनी लाकमा-ए देशी)

॥ प्रभुजी अभिनंदन जगनाथ, शिखपुर सा-
 य भलो मळयो ॥ प्रभुजी तस्कर पति रागादि
 तेहनो भय दूर टळयो ॥१॥ प्रभुजी तुज सगि-
 री सधवाह, बाढ्य ग्रहीने उद्धरे ॥ प्रभुजी दु ए

दायक जग जेह, ते वैरी तिहां शुं करे ॥ २ ॥
 प्रभुजी भव भमतां बहु काळ, चक्र अनंता व-
 हि गया ॥ प्रभुजी इहां मिल्या जीनराज, काज
 सेवे मुज सिध थया ॥ ३ ॥ प्रभुजी र्यो हवे सि-
 द्धि विलंब, प्राप्तिनो अवसर भावियो ॥ प्रभुजी
 महिर करे महाराज, तुम चरणे हुं आवियो ॥ ४ ॥
 प्रभुजी तारण तरण जहाज, आज भेले प्रभु भेटिया
 ॥ प्रभुजी बाधजी मुनिनो भाण, कहे भय दुःख
 सवि भेटिया ॥ ५ ॥ (इति)

॥ श्री कुंथुनाथ जिन स्तवन ॥

(ललनानी देशी (अथवा) देश मनोहर
 मालवों-ए देशी)

॥ करुणा कुंथु जिणंदनी, त्रिभुवन मंडळ
 मांहि ॥ ललना ॥ परमेश पंच कल्याणके, प्रगट

उद्योत उद्योत ॥ ललना करुणा० ॥ १ ॥ सुर सुत
 तन खट कायने, गये अचरिज रूप ॥ ललना ॥
 भाव अहिमक गुण तणो, ए व्यवहार अनुप ॥
 ल० करु० ॥ २ ॥ दाधो दुष्ट व्यतर थकी, 'डाग
 रघो पग आय ॥ ललना ॥ परम कृपाळ प्रभु
 मिठे, कहो किम 'अठगो याय ॥ ललना करु०
 ॥ ३ ॥ शान्त अनुमत वय तणो, लोकोत्तर आचार
 ॥ ललना ॥ उदयिक पण अरिहतनो, न धरे
 प्रिय प्रियार ॥ ललना करु० ॥ ४ ॥ असरय प्र-
 देशे परिणमे, जव्यानाव जनत ॥ ललना ॥ वा-
 नगी अनी मटले, निहागे इति ममतंत ॥
 ललना करु० ॥ ५ ॥ जगजतु जिनपर तणे, शर-
 णे सिद्धि लहत ॥ ललना ॥ अमाप्रिय जिन
 देशना, जलधर परे वरसत ॥ ललना करुणा०
 ॥ ६ ॥ (इति)

॥ श्री मुनिसुव्रत जिन स्तवन ॥

(कंत तमाकु परिहरो-ए देशी)

॥ श्री मुनिसुव्रत साहिबो, सेवो दिल एकंत
॥ मोरालाल ॥ बीशमो जिन मन बीसम्यो, ए
सम अवर न संत ॥ मोरा लाल ॥ श्री मुनि० ॥ १ ॥
(ए आंकणी) पदमावती उर उपन्या, पुत्र रयण
परगट्ट ॥ मोरा० ॥ विद्याधर सुरपति सवे, माने
महीपति बट्ट ॥ मोरा० श्री मुनि० ॥ २ ॥ राय सु-
मित्र कुळ सायरे, उग्यो शारद चंद ॥ मोरा० ॥
अतुली बळ अवनी जयो, महिमा मेरु गिरिंद ॥
॥ मोरा० श्री मुनि० ॥ ३ ॥ मन मान्याशुं
गोठडी, जो करीये किरतार ॥ मोरा० ॥ पाणी
दुध पट्टंतरो, तो लहिये एकवार ॥ मोरा० श्री
मुनि० ॥ ४ ॥ कच्छप लंछन जिनवरु, शामळी

ओ सुकुमाळ ॥ मोरा० ॥ मेरुपिजय गुरु जियने,
दीजे मंगळमाळ ॥ मोरा० ॥ श्री मुनि० ॥ ५ ॥ इति)

॥ श्री सीमंधर जिन स्तवन ॥

(साहिवा अजित जिणद जुहारिये ए देशी)

॥ साहेवा श्री सीमंधर साहेवा, तुम प्रभु
देवाधि देव ॥ सनमुख जूओने महारा साहेवा,
मन शुद्ध करु तुम मेव ॥ एकवार मळोने म-
हारा साहेवा (ए आकणी) ॥ १ ॥ साहेवा
सुख दुःख वातो महारे अति घणी, कोण आ-
गळ कहु नाथ ॥ साहेवा केमळजानी प्रभु जो
मळे, तो थाळ हरे मनाथ ॥ एकवार० ॥ २ ॥
साहेवा भक्त क्षेत्रमा हु अतर्क्यो, ओळु एटळु
पुन्य ॥ साहेवा ज्ञानी पिरह पट्यो आकरो, ज्ञान
ग्या अनि न्यून ॥ एकवार० ॥ ३ ॥ साहेवा दश

दृष्टांते दोहिलो. उत्तम कुल सोभाग ॥ साहेबा
 पाम्यो पण हागी गयो, जेम रत्ने उडाड्यो
 काग ॥ एकवार० ॥४॥ साहेबा पडरस भोजन
 बहु कर्या, तृप्ति न पाम्यो लगार ॥ साहेबा हुंरे
 अनादि भूलमा, रझळ्यो घणो संसार ॥ एक-
 वार० ॥५॥ साहेबा सज्जन कुटुंब मेळा घणां,
 तेहने दुःखे दुःखी थाय ॥ साहेबा जीव एकने
 कर्म जूजूआं, तेहथी दुर्गति जाय ॥ एकवार०
 ॥६॥ साहेबा धन मेळववा हुं धसमस्यो, तृ-
 णानो नाव्यो पार ॥ साहेबा लोभे लटपट बहु
 करी, न जोयो पुण्य ने पाप व्यापार ॥ एक-
 वार० ॥७॥ साहेबा जेम शुद्धाशुद्ध वस्तु छे,
 रवि करे तेह प्रकाश ॥ साहेबा तेम रे ज्ञानी
 मळे थके, ते तो आपे समकित वास ॥ एक-
 वार० ॥८॥ साहेबा मेघ वरसे छे वाटमां, वरसे

ठे गामो गाम ॥ साहेबा ठाम कुठाम जुए
 नहीं, एहना महोटाना काम ॥ एकनार० ॥९॥
 साहेना हु वश्यो भरतने छेडले, तुमे वस्या
 महाविदेह मोझार ॥ साहेन दूर रही करु वदना,
 भन समुद्र उतारो पार ॥ एकनार० ॥१०॥ सा-
 हेना तुम पासे देन घणा वमे, एक मोकलजो
 महाराज ॥ साहेना सुखनो सदेशो साभलो, तो
 सहेजे मेरे मुज काज ॥ एकनार० ॥११॥ सा-
 हेना हु तुम पगनी मोजडी, हु तुम दासनो दाम ॥
 साहेना जाननिमळ मूरि एम भणे, मने राखो
 तमारी पास ॥ एकनार० ॥१२॥ (इति)

॥ श्री सिद्धाचळजीनु स्तवन ॥

(माहावीर प्रभु घर आवे-ए देशी)

॥ सिद्धाचल सिद्ध सुहाणे, अनंत जनत रु-

हावे ॥ भेद पंथरथी शिव जावे. गुण अगुरु-
 लघु निपजावे रे ॥ विमलाचल वेगे वधावो, गि-
 रिराज तणा गुण गावारे ॥ विमला० ॥१॥ (ए
 आंकणी) जितारी अभिग्रह लीधो, दिन सातमे
 भोजन कीधो ॥ शुकराजाये राज ते लीधो, शत्रु-
 जय नाम ते दीधारे ॥ विमलाचल० ॥२॥ देव
 दानव इण गिरि आवे, जिनराजने शीश नमावे ॥
 सूत्र मांहे नाच नचावे, जोगावंचक्र फळ पावेरो ॥
 विम० ॥३॥ विद्याचारण मुनि वरिया, मर्कट
 फळ जल संचरिया ॥ आकाशे पवनसें चालिया,
 देखी हेमगिरि हेठा उतरिया रे ॥ विम० ॥४॥
 प्रभु देखीने आनंद पावे, जिनराजने शीश न-
 मावे ॥ देव साथे भावना भावे, पछी इच्छित
 स्थानके जावे रे ॥ विम० ॥५॥ ज्ञान दर्शन जेहथी
 लहिये, नवमो श्रावक गुण वहिये ॥ संसारनी

रोते रहिये, जिन शासन तीरथ कहिये रे ॥ निम०
 ॥६॥ सहु तीरथनो ए राजा, सूर्यकुडभा जळ
 ताजा ॥ नाहाता जिन आनद भाजा, हुओ कु-
 कडो ते चद राजा रे ॥ निम० ॥७॥ ए तीरथ
 भेटण काजे, गिरि देखी वधाये उल्लासे रे ॥
 निम० ॥८॥ अठार तिहुतेरा परसे, मार्गशिर
 वदि तेरश दिग्गमे ॥ भेट्या आदीसर उल्लासे,
 जाणु भवजळ पार उतरशे रे ॥ निम० ॥ ९ ॥
 गिरि देखी लोचन ठरिया, चक्रेसरी वीर केस
 रीया ॥ जाय केतकी वृक्ष लहेरीया, शत्रुजे नदी
 जळ मरीया रे ॥ निम० ॥१०॥ राय भरत गतन
 निम ठाये, चक्रेसरी यात्रा कराये ॥ ते त्रीजे म-
 वे जिन जाये, शुभगीर वचन रस गाये रे ॥
 निम० ॥११॥ (इति)

॥ अथ सिद्धाचळजीनुं स्तवन. ॥

(भरत नृप भावशुं ए (अथवा) जयो जिन
वीरजी ए—ए देशी.)

॥ मनना मनोरथ सवि फळ्या ए, सिध्या
वंछित काज ॥ पूजो गिरिराजने ए ॥ (ए आंकणी)
प्राये ए गिरि शाश्वतो ए, भवजळ तरवा झाज
॥ पूजो० ॥ १ ॥ मणि माणेक सुगता फळे ए,
रजत कनकना फूल ॥ पूजो० ॥ केशर चंदन
घशी घणां ए, बीजी वस्तु अमूल ॥ पूजो० ॥ २ ॥
छठे अंगे दाखीयो ए, आठमे अंगे भाख
॥ पूजो० ॥ स्थिरावली पयन्ने वरणव्यो ए, ए
आगमनी शाख ॥ पूजो० ॥ ३ ॥ विमळ करे
भवि लोकने ए, तेणे विमळाचळ जाण ॥ पूजो० ॥
शुक राजाथी विस्तर्यो ए, शत्रुंजय गुणखाण
॥ पूजो० ॥ ४ ॥ पुंडरीक गणधरथी थयो ए,

पुडरीक गिरि गुणधाम ॥ पूजो० ॥ मुरनर कृत
 एम जाणी ए, उत्तम एकरीश नाम ॥ पूजो०
 ॥५॥ ए गिरिवरना गुण घणा ए, नाणीए
 नवीं कहेवाय ॥ पूजो० ॥ जाणे पण कहीं नवि
 शके ए, मुगद घुवडने न्याय ॥ पूजो० ॥६॥
 गिरिवर फरशन नवि कर्हो ए, ते रखो गरभा-
 वास ॥ पूजो० ॥ नमन दरशन फरसन कर्हो ए,
 पूरे मननी आश ॥ पूजो० ॥७॥ आज महोदय
 में लहो ए, पाम्यो प्रमोद रमाळ ॥ पूजो० ॥
 मणि उद्योत गिरि सेनता ए, घेर घेर मगळ-
 माळ ॥ पूजो० ॥८॥ (इति)

॥ श्री सिद्धाचळजीनुं स्तवन ॥

॥ गिरिराजकु सदा मेरी चढना, चढना चढना
 चढना रे ॥ गिरिराजकु० ॥ (ए आकणी) जिनको

दर्शन दुर्लभ देखी, कीधी कर्म निकंदनारे ॥
 गिरि०॥२॥ धन धन ते दिन कवही रे होशे,
 थाशे तुम मुख दर्शनारे ॥गिरि०॥ ३ ॥ तिहां
 विशाल भाव पण होवे, जिहां तुज पदकज फर-
 सनारे ॥गिरि०॥४॥ बली बली दरिसन बहेलुं
 लहीये, एह विरह नित भावना रे ॥गिरि०॥५॥
 चित्तमांहेथी कवहु न विसारुं, तुम गुण गणनी
 ध्यावना रे ॥गिरि०॥६॥ भव भव एहिज चित्तमां
 चाहुं, मेरे ओर नहि विचारणारे ॥गिरि०॥७॥
 चित्त रमे दिन मावतनी परे, बहोरी न होय उता-
 रणारे ॥गिरि०॥८॥ ज्ञानविमल ग्रभू पुरण कृ-
 पाथी, सुश्रेणिक बोध सुवासना रे ॥गिरिराजकुं०
 ॥ ९ ॥ (इति)

॥ श्री सिद्धाचळजीनुं स्तवन ॥

॥ सिद्धाचळ गिरि भेट्या रे, धन्य भाग्यह-

मारा ॥ निमलाचळ गिरि भेट्या रे, 'धन्य भाग्य
 हमारा ॥ (ए आकणी) ए गिरिजरनो महिमा
 महोटी, कहेता नावे पार ॥ रायण रुख समो-
 सया स्वामी, परन नगणु वार रे ॥ धन्य० ॥ १ ॥
 मूळनायक श्री आदि जिनेश्वर, चौमुख प्रतिमां
 चार ॥ अष्ट द्रव्यशु पुजो भावे, ममकित मूल
 आधार रे ॥ धन्य० ॥ २ ॥ भाव भक्तिशु प्रभू गुण
 गावे, अपणा जनम सुवार्या ॥ यात्रा करी भवि-
 जन शुभ भावे, निरय तिर्यच गति वार्या रे ॥
 धन्य० ॥ ३ ॥ दूर देशातरथी हु आव्यो, श्रमण
 सुणी गुण तारा, पतित उध्दारण त्रिरुदतुमारु,
 ए तैरथ जग सारा रे ॥ धन्य० ॥ ४ ॥ सतत अ-
 ढार त्यासी मास अपाढे, वदि आठम भोमनारा ॥
 प्रभूजीके चरण प्रतापके सधमे, समारतन प्रभू
 प्याग रे ॥ धन्य० ॥ ५ ॥ (इति)

(२०२)

॥ श्री सिद्धाचलजीनुं स्तवन ॥

(हमको छोड चले वन माधो ए देशी)

॥ अगतो पार भए हम साधो, श्री सिद्धा-
चल दरस करे रे ॥ अव० ॥ (ए आंकणी) ॥
आदीश्वर जिन महेर करी अव, पाप पटल सब
दूर भयो रे ॥ तन मन पावन भविजन केरो,
निरखी जिनंद चंद सुख थयोरे ॥ अव० ॥१॥
पुंडरीक पमुहा मुनि बहु सिद्धा, सिद्ध क्षेत्र हम
जाच लह्योरे ॥ पशु पंखी जिहा छिनकमे तरीया,
तो हम दृढ विसवास थयोरे ॥ अव० ॥२॥
जिन गणधर अवधि मुनी नाहीं, किस आगे हुं
पूकार करुंरे ॥ जिम तिम करी विमलाचल भे-
ट्यो, भव सागरथी नाही डरुं रे अव० ॥३॥
दूर देशांतरमे हम उपने, कुगरु कुपंथको जाल
पर्यो रे ॥ श्री जिन आगम हम मन मान्यो, त-

नहीं कुपथको जाल ज्यों रे ॥ अ० ॥४॥ तो
 तुम मरण त्रिचागी आयो, दीन अनाथको सरण
 दियो रे ॥ जयो विमलाचल पूरण स्वामी, जनम
 जनमको पाप गयो रे ॥ अ० ॥५॥ दूरभयी
 अभय न देखे, खरि धनेश्वर एम कह्यो रे ॥ वि-
 मलाचल फरसे जो प्राणी, मोक्ष महेल तिण वेग
 लह्यो रे ॥ अ० ॥६॥ जयो जगदीसर तु परमे-
 सर, पूरि नवाणु वार ययो रे ॥ समनसरण रा-
 यण तले तेरो, नीरखी भम अघ दूर गयो रे ॥
 अ० ॥७॥ श्री विमलाचल मुझ मन बसीयो,
 मानु समारनो अत कह्यो रे ॥ यात्रा करी मन
 तोष भयो अ०, जनम मरण दुःख गयो रे ॥ अ०
 ॥८॥ निर्मल मुनिजन जो ते तार्यो, ते तो प्र-
 सिद्ध सिद्धात कयो रे ॥ मुन सरीखा निंदक जो
 तागे, तारक विरुद्ध ए साच लह्यो रे अ० ॥९॥

ज्ञान हीन गुणरहित विरोधी, लंपट धीट कंपाय
 खरो रे ॥ तुम विन तारक कोइ न दीसे, जयो
 जगदीसर सिद्ध गिरो रे ॥ अव० ॥ १० ॥ तिर्यग
 नरक गति दूर निवारी, भवसागरकी पीर हरो
 रे ॥ आत्मराम अनघपद पामी, मोक्ष बधू तिन
 वेग वरी रे ॥ अव० ॥ ११ ॥ इति ॥

॥ श्री पद्मप्रभ जिन स्तवन ॥

(प्यारे आवो गुण गावो बजावो, सननन
 छुम छुम छुम ॥ (अथवा) थयोछेरे अम
 सफल दिवस तुम दर्शनथी आज्ञे-ए राग)

॥ थयोछेरे अम मननो मनोरथ, ए जिन
 करवा सेव ॥ (ए आंकणी) पद्मप्रभुजी परम
 धर्मना, दायक परम सुदेव ॥ देखी कांति,
 दली भ्रांति, लही शांति ॥ अगम अनुपम मु-

सकल दरस थकी, टळी अनादि कुटेव ॥
 ययोठेरे० ॥१॥ मोह अने मिथ्यात्व महा अरि,
 दर्शनथी दूर जाय ॥ सुखकारी, जाउवारी,
 गलिहारी ॥ दर्शन दर्शन देव दयाळू, योने अति
 सुखदाय ॥ थयो० ॥२॥ प्रीति स्वीकारी जैन
 गळनी, सेवा द्यो सुखकार ॥ धरी प्रीति, रुडी
 गीति, शुभ नीति ॥ जैन तत्व सद्वुद्धि बधे
 तो, सफल मनुष्य अप्रतार ॥ थयो० ॥३॥ (इति)

॥ श्री महावीर स्वामीनु स्तवन ॥

(पाले शराय मजेदार मोरे याग, पाले शराय०

(धयरा) धीमा चालोने मोरा नेम गिरनार,
 धीमा चालो मोरा नेम०—७ राग)

॥ चरम जिनेश्वर वीर प्रभु देव, चरम जि-
 नेश्वर देव ॥ (ग आकणी) जन्मप्रफी चोमट

सुरपति दिल, भाव धरीने शुभ सारे सेव ॥
 चरम० ॥१॥ चरणे डस्यो चंडकोशीओ तेने,
 कीधो वैमानिक ततखेव ॥ चरम० ॥२॥ वादना
 अर्थी गौतमने तमे, आप्यो शाश्वत पद रूप
 मेव ॥ चरम० ॥३॥ राय सिद्धार्थ नंदन नभ-
 मणि, त्रिशला माता जगदाधार ॥ चरम०
 ॥४॥ चैत्र शुदि तेरसे जनम्या, तीन भुवनमां
 हर्ष अपार ॥ चरम० ॥५॥ त्रीश वर्ष गृहवासे
 वसिया, दीक्षा लही ब्रह्मो संयम भार ॥ चरम०
 ॥६॥ बार वरस छउमथ्ये विचर्या, त्रीश वर्ष
 केवल सुखकार ॥ चरम० ॥७॥ बोहोत्तेर वर्ष-
 नुं आयुष्य पूरु, दीवाली दिन मुक्ति मझार ॥
 चरम० ॥८॥ एवा प्रभुने वंदन करतां, बुद्धि-
 सागर लहे भवपार ॥ चरम० ॥९॥ (इति)

॥ श्री पार्श्वनाथ जिन स्तवन ॥

(भेखरे उतारे राजा भरथरी-ए राग)

॥ मनमोहन प्रभु पासजी, सुणो जगत आ-
 धारजी ॥ शरणे आव्योरे प्रभु ताहरे, मुज दु-
 रित नीमारजी ॥ मनमोहन० ॥१॥ निपय कपा-
 यना पाममा, ममीयो काळ अनतजी ॥ राग
 द्वेप महा चोरटा, लुटयो धर्मनो पथजी ॥ मन०
 ॥२॥ पण काइ पूरन पुण्ययी, मळीया श्री जि-
 नराजजी ॥ भन समुद्रमा पुटता, आलवन जीम-
 झाझजी ॥ मन० ॥३॥ कमठे निज अज्ञानयी, उप-
 सर्ग कीधो नहु जातजी ॥ ध्यानानल प्रगटा-
 वीने, कीधो कर्मनो घातजी ॥ मन० ॥४॥ केवल
 ज्ञानयी देखीयुं, लोकालोक स्वरूपजी ॥ विजय
 मुक्तिपद जइ वर्युं, सादी अनत चिदरूपजी ॥
 मन० ॥५॥ ते पद पामवा चाहनो, मोहन कम-

(२०८)

लनो दासजी ॥-मनमोहन प्रभु माहरी, - पुरजो
मननी आशजी. ॥ मन० ॥ ६ ॥ (इति)

श्री नवसारी मंडन.

॥ श्री पार्श्वनाथं जिन स्तवन ॥

[पाम्यो पाम्यो पदमणी नारी हो-ए राग]

॥ प्यारी प्यारी निजानंदकारी हो, प्रभु पार्श्व
प्रतिमा प्यारी ॥ (ए आंकणी) दुःख दोहग
सब दूर करवाने, विषय विषधर विष हरवाने,
जपो जिणंद-जयकारी हो ॥ प्रभु पार्श्व० ॥ १ ॥ न-
रक निगोदे दुःख अपारी, सेह सकर्म चेतन बहु
वारी, पार्श्व सेवी दियो टारी हो ॥ प्रभु पार्श्व०
॥ २ ॥ काम कुंभ चिंतामणि साचो, कामधेनु ए
नित्य नित्य जाचो, सुरतरु सुखकारी हो ॥ प्रभु

पार्श्व० ॥३॥ प्रभु गुण गाये गङ्गा दुख जाये,
 तस महिमा कहो केम कहाये, सुरगुरु पण गया
 हारी हो ॥प्रभु पार्श्व०॥४॥ नरसारी मडन सुख-
 दाया, पुण्य प्रभु तुम दर्शन पाया, करो भनो-
 दवि पारी हो ॥प्रभु पार्श्व०॥५॥ आत्म-कमल
 निकमित करवाने, लब्धिसरि जिनपद वरवाने,
 जिन शरण जग भारी हो ॥प्रभुपार्श्व०॥६॥(इति)

श्री गंधार मडन

॥ श्री चितामणि पार्श्वनाथ स्तवन ॥

॥ मेरे तो चितामणि प्रभु पासजीका काम
 है जी (ए आरुणी) जलाधि किनारे भारा, नगर
 गंधार सारा ॥ चितामणी पास प्रभुका, उहा
 वडा धाम है जी ॥ मेरे० ॥१॥ मूरति प्रभुकी

१ चार गतिरूप

मीठी, ऐसी छबी नाही दीठी ॥ शान्त सुधारस
 केरा, मानुं एक ठाम है जी ॥ मेरे० ॥२॥ दुपम
 कालमें स्वामी, दुःखकी है नाही खामी ॥ आनंद
 समाधि दीजे, मुजे बडी हाम है जी ॥ मेरे० ॥
 ३ ॥ अखूट खजाना तेरा, थोडा बहोत कर दो
 मेरा ॥ सुख जनकुं देना वेतो, प्रभु तोरा काम
 है जी ॥ मेरे० ॥४॥ बिरुद संभाल लीजे, मेरा
 तेरा नाही कीजे ॥ तरण तारण ऐसा, प्रभु तोरा
 नाम है जी ॥ मेरे० ॥५॥ वीर कहे सीर-नामी,
 सुनो हो गंधार स्वामी ॥ देना हो तो ज्ञान
 देदो, दुजा नही काम है जी ॥ मेरे० ॥६॥ निधि
 रसनिधीन्दु वर्षे, पोस मासे सित पक्षे ॥ चतुर्दशी
 दिन भेटे, एही अभिराम है जी ॥ मेरे० ॥
 ७ ॥ (इति)

श्री वोवा मडन

॥ श्री नवखंडा पार्श्वनाथ स्तवन ॥

(तमे यथा याहादुर अही आघो, लढवाने
सौ सज याजो-ए चाल)

॥ घन घटा भुवन रग छाया, नवखंडा पार्श्वजिन
पाया ॥ (ए आकणी) प्रभु कमठ हटीकु हठाया,
विषधर परजलती काया ॥ दिल दया धरीके छो-
टाया, सेवक मुख मंत्र सुणाया ॥ क्षणमें वरणेंद्र
वनाया ॥ घन० ॥ १॥ मैं और देवनकु ध्याया, सन
फोगट जनम गमाया ॥ सुनो वामा राणीका जाया,
कुठ परमारथ नहीं पाया ॥ ज्यु फुटा ढोल बजाया ॥
घन० ॥ २॥ सुणि स्वामी कर भरमाया, मैं
पीतल हस्ते पाया ॥ मुजे हुवा नहु दुखदाया,
करमोने नाच नचाया ॥ इस विध वक्के चहु
छाया ॥ घन० ॥ ३॥ घोथा मटण सुखटाया,

जग बहु उपकार कराया ॥ नवखंडा नाम ध-
 राया, मैं सुणकर शरणे आया ॥ उध्दार करो
 महाराया ॥ घन० ॥४॥ हुवा चतुरमास मुज
 आया, किस कारण अब बेठाया ॥ द्यो मन वं-
 छित सुख दाया, हुं प्रेमे प्रणसुं पाया ॥ सेव-
 कका काज सराया ॥ घन० ॥५॥ शर युग निधि
 इंदु कहाया, भला आश्विन मास सोहाया ॥ दी-
 वाली दिन जब आया, मैं आत्म आनंद पाया ॥
 एम वीराविजय गुण गाया ॥ घन० ॥६॥ (इति)

॥ श्री पार्श्वनाथ जन्म कल्याणकरुं
 स्तवन ॥

(दोहा) सुपन पाठक बोलाविया, रवि उदये
 घर भूप ॥ सुन फल सुपन विदा किये, देई दान
 अनुरूप ॥ १ ॥ तीन ज्ञानसुं उपने, तेवीसमे

अरिहत ॥ वामा ऊर सर हसलो, दिन दिन वृद्धि
 लहत ॥ २ ॥ भूपति पुर दोहला, सहिया वृद्ध
 समेत ॥ प्रभु पूजे अक्षत धरी, चामर पंखा-
 लेत ॥ ३ ॥

[तुम त्रिदघन चढ आनद लाल तोरे दर्शनकी
 बलिहारी-ए चाल]

॥ प्रभु पारसनाथ जिनदचढ तोरे, जनम
 तणी बलिहारी ॥ नाथ तोरे जनम तणी बलि-
 हारी ॥ (ए आकणी) लील मिलासे पूरण भासे,
 दशमी पोष वदि सारी ॥ नाथ० ॥ १ ॥ वन-
 वासी पशु पक्षी प्राणी, उनको सुख समकारी ॥
 नाथ० ॥ २ ॥ इण रजनी घर घरमें ओच्छव,
 जगमें सुखी नरनारी ॥ नाथ० ॥ ३ ॥ उत्तम
 ग्रह निशाखा जोगे, जनमे प्रभु जयकारी ॥ नाथ०
 ॥ ४ ॥ सातो नरकमें चादना होया, थापरको

सुखकारी ॥ नाथ० ॥ ५ ॥ मात नमी आठों
 दिक् कुमरी, अधोलोक वसनारी ॥ नाथ० ॥ ६ ॥
 सूती घर ईशाने करती, योजन अशुचि टारी ॥
 नाथ० ॥ ७ ॥ आतम लक्ष्मी शिव साधनको,
 बल्लभ वीर विचारी ॥ नाथ० ॥ ८ ॥

(दोहा) कुमरी अठ ऊर्ध्व लोककी, वर-
 सावे जल फूल ॥ आतम निर्मल निज करे, मिटे
 जन्मकी भूल ॥ १ ॥

(हुमरी)-गिरनारी की पहाड़ी पर कैसे गुजरी-
 ए चाल.)

॥ करे ओच्छव मिल कुमरी सारी ॥ (ए
 आंकणी) पूर्व रुचक अठ दर्पण धरती, दक्षि-
 ण की अठ कलशाली ॥ करे० ॥ १ ॥ पंखा धरती
 अठ पश्चिमकी, आठ उत्तर चामर धारी ॥ करे०
 ॥ २ ॥ दीप धरती चार विदिशिकी, रुचक द्वीप

देवी चारी ॥ करे० ॥३॥ केलि घर करके तिग
 उत्तम, मर्दन स्नान अलकारी ॥ करे० ॥४॥ रक्षा
 पोटली बाधके दोनो, मेले निज गृह शृगारी ॥
 करे० ॥५॥ प्रभु माता तू जगतकी माता, जग
 दीपक की धरनारी ॥ करे० ॥६॥ माता तुन
 नदन बहु जीगो, उत्तम जीवके उपकारी ॥ करे०
 ॥७॥ छपन्न दिककुमरी गुण गाती, गीर वच-
 न के अनुमारी ॥ करे० ॥८॥ आत्म आनद हर्ष
 धरती, नल्लभ प्रभु की मलिहारी ॥ करे० ॥९॥ (इति)

॥ श्री महावीर स्वामीनुं स्तवन ॥

(पनजी मुडे गोल (अथवा) बोल बोल आदी-
 सर वाला काइ थारी मरजीरे के म्हासु मुडे गोल
 -ए चाल)

॥ तार तार महागीर अतररा नाथ भमरजीरे,

भवजल पार उतार ॥ (ए आंकणी) तुं उप-
 गारी सदा गुणवंतो, दरशन थारो करसो रे ॥
 कांइ पुरवरी स्थिती सुणजो, परगट करसो रे ॥
 भव० ॥ १ ॥ सुक्ष्म नीगोद बादरमें वहां, काल
 अनंत गुमायो रे ॥ जन्म मरणारा दुःखडारो कांइ,
 पार न पायो रे ॥ भव० ॥ २ ॥ जल तुंबीका न्या
 य उर्द्ध जेम, स्थावरमे स्थीर ठायो रे ॥ वीना
 भांन भव अटवीरो कांइ, अन्त नही आयो रे ॥
 भव० ॥ ३ ॥ तरसां में तृष्णा नही छीपी, और
 दृष्टी नही जागी रे ॥ महामोहकी अंध धुंदमे, वहां
 लय लागी रे ॥ भव० ॥ ४ ॥ आर्य अनार्य नरक
 नीगोदे, उर्द्ध अधोगति धायो रे ॥ प्रबल मोह
 मीथ्यात्व उदय, दरीशन नही पायो रे ॥ भव०
 ॥ ५ ॥ भवमें नाटक भमतो चेतन, नाना विध
 दुःख पायो रे ॥ अकाम नीर्जरा करता कर्मा, ढाले

आयेरे ॥ भव० ॥ ६ ॥ पूर्व पुन्यरो खील्यो अकुरो,
 मनुष्य देह शुभ पायो रे ॥ आर्यक्षेत्र उत्तम कु-
 लमें भी, धर्म सवायो रे ॥ भव० ॥ ७ ॥ नालपणे
 हस खेल कूद कर, टटो जगडो क्रीनो रे ॥ ओळवा
 घर घररा समता, काम न छीनो रे ॥ भव० ॥ ८ ॥
 घर घररा गपाटा मोरे, चाडी चुगली खावे रे ॥
 चांटे बेसी निंदामें यु अकल गुमावे रे ॥ भव०
 ॥ ९ ॥ पाच चोर लाग्या मुजकडे, भुडो हाल
 करायो रे ॥ विविधपणे हम दुनीयामें घणो, नाच
 नचायो रे ॥ भव० ॥ १० ॥ जैसे प्रकृति नाच नचा-
 ने, तैसे रंगभर खेले रे ॥ छेल छनीलो घणो ह-
 ठीलो, नही काढ समजे रे ॥ भव० ॥ ११ ॥ इत्यादि
 चांगति चाक्रमें, विविध वेदना भृक्ति रे ॥ सहज
 भावरी आई वृत्ति तन, मुजी मुक्ति रे ॥ भव०
 ॥ १२ ॥ प्रचल मोह काड मद ह्रुवो तन, अतर

(२१८)

दृष्टी जागी रे ॥ दर्शन करतो जिनजीरा, भ्रमणा
सब भागी रे ॥ भव० ॥ १३ ॥ परिपक्व स्थिती हो
जावे, सहज दृष्टी खुल जावे रे ॥ गुरुराजगी
पूर्ण कृपासे चित्त, जोग जगावे रे ॥ भव० ॥ १४ ॥
उदए प्रकृति देख शुभाशुभ, संयममें चित्त ला-
या रे ॥ कर्पूर प्रभूजीरा ध्यानमें, आनंद सुख
पावां रे ॥ भव० ॥ १५ ॥ (इति)

॥ श्री सिद्ध परमात्माको स्तवन ॥

(अमरसींगना ख्यालनी-म्हाने मत वरज्यो, जासुं
आगरे, सुण हाडी राणी म्हाने०-ए चाल)

॥ प्रभु मारी अरज सुणोने, हुकम देवो तो
भेटां सिद्धने ॥ मारी अरज सुणोने ॥ हुकम० ॥
(ए आंकणी) तुज दर्शन करवा भणी सरे, मनमे
वणी उमंग ॥ रही पीपासा आकरी सरे, चलुं किणेंरी

सग ॥ चलु किणैरी संघ पथ अति आकरो,
 कृपा करो हजूर सहज होय पावरो॥प्रभु मारी०
 ॥१॥ अगम पथ टेडो घणों सरे, घाती प्रमल
 निख्यात ॥ औरभी निन्न है घणा सरे, है जोरा-
 वर न्यात ॥ है जोरावर न्यात कायर देखी दटे,
 सूर होय सन्मुख दुस्मणसे नही हटे॥प्रभु मारी०
 ॥२॥ अतराय मुज आकरो सरे, तुज दर्शन है
 दूर ॥ स्थिति पाके महज में मरे, आना आप
 हजूर॥आना आप हुजुर सुणा परमेश्वरु,मन्मुख र-
 हो सदाय के भन सायर तरु॥प्रभु मारी० ॥३॥
 त्रैलोक्य के माहें ने सरे, थाने पूजे सन ससार॥
 पद पकजरी सेवना सरे, करता हर्ष अपार ॥
 करता हर्ष अपार आनद भरपूर है, दिन दिन
 बधते तेज सनाया नूर है ॥ प्रभु मारी० ॥४॥
 अलग निरजन माहेनो मरे, पुण ब्रह्म अपार ॥

अगम अरूपी अखंडमें सरे, मारी सेवा लिजो
 सार ॥ सेवा लिजो सार कथ्यो नही जात है,
 कर्पूर सिद्ध स्वरूप अनुभव वात है ॥ प्रभु मारी ०
 ॥५॥ (इति)

॥ श्री सामान्य जिन स्तवन ॥

(मेरे मौला बुलालो मदीने मुझे-ए चाल)

॥ मेरी अरजी उपर प्रभु ध्यान धरो, मेरे
 दीलके ये दर्द तमाम हरो ॥ (ए आंकणी) कभी
 आधि कभी व्याधि, कभी उपाधी आती है ॥
 सेवा जीनराजकी साची, तनोकी जड उडाती
 है ॥ मेरी लाख चोराशीकी पीर^१ हरो ॥ मेरी ०
 ॥१॥ ज्ञान चाहुं ध्यान चाहुं, मस्त आतम भा-
 वमें ॥ जैसे बने ऐसे करो, हो दिलनिज स्वभा-

वमें ॥ मेरा नुर मुझे बर्क्षीस करो ॥ मेरी० ॥ २ ॥
 तुही चाता तुही आता, तुही रक्षण कार है ॥
 तुही ब्रह्मा तुही पिप्पु, तुही तारण हार है ॥
 मेरी दुवत नैयाको' पार करो ॥ मेरी० ॥ ३ ॥
 पूरव फीरा पश्चिम फीरा, दक्षिण फीरा उत्तर
 फीरा ॥ देखा नहीं दरवार ऐसा, चमकता आ-
 तम हीरा ॥ मेरा ज्योतिसे ज्योत मीलान करो
 ॥ मेरी० ॥ ४ ॥ तु जुदा नहीं मैं जुदा नहीं, ओर
 काँड़ जुदा नहीं ॥ पर्दा उठे जो कर्मका, तो
 भरम सन भागे सही ॥ प्रभू वोही करम पट दूर
 करो ॥ मेरी० ॥ ५ ॥ आतम कमलमें है मरी, खून
 खूनीयो जीनिराजजी ॥ लब्धि त्रिकासी नाथ मेरे,
 भारो' सपेरे काजजी ॥ मेरे ज्ञान खजानेको पूर
 करो ॥ मेरी० ॥ ६ ॥ (इति)

॥ श्री सामान्य जिन स्तवन ॥

(प्यारे मोहन्या निभाना होगा. ए-चाल)

॥ प्रभु मोहे अपना मनाना होगा, मनाना
होगा बनाना होगा ॥ प्रभु० ॥ (ए आंकणी)
शरणागत वत्सल मैं आयाहुं सरणे, सेवक जानी
निभाना होगा ॥ प्रभु० ॥१॥ सरणा न तुम
बिन मोहे किसीका, अब तो अपना कहाना
होगा ॥ प्रभु० ॥२॥ जला रहाहै मोहे क्रोध
दानावल, क्षमा वर्षासे दुझाना होगा ॥ प्रभु०
॥३॥ मान अहि मोहे खाय रहाहै, नम्रता देके
वचाना होगा ॥ प्रभु० ॥४॥ माया प्रपंच मोहे
उलझा रहाहै, देके सरलता छुडाना होगा ॥ प्रभु०
॥५॥ लोभ सागरमें मैं डूब रहाहूं, संतोष नावा
तराना होगा ॥ प्रभु० ॥६॥ काम सुभट मेरे
पीछे लगाहै, दे ब्रह्मचर्य हटाना होगा ॥ प्रभु०

॥७॥ ज्ञाताके आगे अधिक क्या कहना, आ-
सिर पार लगाना होगा ॥ प्रभु० ॥८॥ आत्म
लक्ष्मी सहर्ष मनाया, बह्म अपना बनाना
होगा ॥ प्रभु० ॥ ९ ॥ (इति)

॥ श्री सामान्य जिन स्तवन. ॥

(जौरे मारे जाव्यो कुम्भर०-ए चाल)

॥ प्रभुजी मन चाहे मिलवा काज, क्षिणमें
जीन खोटा घडे जीरे जी ॥ प्रभुजी क्षीणमें बेजे
बड राऊ, क्षीण लासीणो घोडे चडे जीरे जी
॥१॥ प्रभुजी जीतु मनकु जरूर, ओपध ऐसो
दीर्जीए जीरे जी ॥ प्रभुजी तुम शरणे तरीया
अनत, कुमता बेली कापीए जीरे जी ॥२॥ प्रभुजी
कण्णी म जोवो कीरतार, नीरुड पिचागे आपहो
जीरे जी ॥ प्रभुजी तनिामे लागो तन, मन पिधानो

माहरो जीरे जी ॥३॥ प्रभुजी धन गुरु गम ज्ञान,
 गीरुओ प्रभुने ओलखावीया जीरे जी ॥ प्रभुजी
 फलीया मनोरथ आज, भविष्यो मन भावीया
 जीरे जी ॥४॥ प्रभुजी क्षणभर दोज्या न जाय,
 अलगो न रहीशां एक घडी जीरे जी ॥ प्रभुजी
 उमेदने तारो आधार, ओर पूजनकी आखडी
 जीरे जी ॥५॥ (इति)

(श्री पुना वेताल पेट मंडन)

॥ श्री ऋषभदेव जिन स्तवन ॥

(मजा देते है क्या यार, तेरे वाल धुंगरवाले
 (अथवा) धन्य धन्य पार्श्वनाथ भगवान, भवो
 दधि पार लगाने वाले-ए चाल)

॥ श्री श्री आदिनाथ भगवान, भवोदधि
 पार लगाने वाले (ए आंकणी) माता मरु-

देवीके नद, सोहे मुख पुनमके चद ॥ देखी
 भवि कुमुद विकमद, प्रभु दुःख दोहग हटाने
 वाले ॥ श्री श्री आदि० ॥१॥ इस अनसर्पिणी
 मझार, लीया नाभि कुले अवतार ॥ कचन वरणी
 देह धार, प्रभु सत्र कला शिखाने वाले ॥ श्री
 श्री० ॥२॥ प्रकाशक धर्म नीति व्यवहार, प्रथम
 राजा प्रथम आणगार ॥ हुए प्रथम जिनद शीर-
 दार, प्रभु शिख पथ वताने वाले ॥ श्री श्री० ॥३॥
 चार घाति करम हटाय, प्रभु केवलज्ञान प्रग-
 टाय ॥ द्वीये देशना भवि मुखदाय, प्रभु ज्ञान अमृत
 पिलाने वाले ॥ श्री श्री० ॥४॥ अष्टादश दुषण
 टार, धार लिय प्रभु गुण वार ॥ पात्रीस वाणी मनो-
 हार, अतिशय चोत्रास वराने वाले ॥ श्री श्री०
 ॥५॥ करी कर्म मकल चक्रचूर, पट्टचे प्रभुजी
 शिवपुर ॥ शीवमुख लीया भरपूर, प्रभु मोह

निंदसे जगाने वाले ॥ श्री श्री० ॥ ६ ॥ कुमति
 कुलटाका वास, हुवा सुमति सखीका विनास ॥
 मोह रिष्टका अति त्रास, तुम विन कोन बचाने
 वाले ॥ श्री श्री० ॥ ७ ॥ क्रोधादिक कषाय चार,
 मद मोह विषय विकार ॥ राग द्वेष महा विक-
 राल, वोही चार गतिमें रूलाने वाले ॥ श्री श्री०
 ॥ ८ ॥ भव समुद्रमें मुज झाहाज, डुबती हे सुनो
 जिनराज ॥ तुज हाथमें हे अब लाज, तुंही
 किनारे पर लाने वाले ॥ श्री श्री० ॥ ९ ॥ प्रभु
 संसार ए हे असार, नंही हे इसमें कुछ सार ॥
 करो मुजने भवजल पार, तुंही कर्म बंध छुडाने
 वाले ॥ श्री श्री० ॥ १० ॥ प्रभु मूरति है मनो-
 हार, अष्टमी शशि सम भाल ॥ देखुं पल पलमें
 सो सो वार, अनुपम रूप दिखाने वाले ॥ श्री
 श्री० ॥ ११ ॥ पूना वेताल पेठे सुखकंद, बीराजे

(२२७)

श्री आदिनाथ जिण्डा दर्शनमें प्रगट्यो आनंद,
आत्म लक्ष्मी दिलोने वाले ॥ श्री श्री० ॥१२॥
आदि जिन प्रभु दीनदयाल, करीए प्रभु पूजा
त्रिकाल ॥ थई हम ममा उजमाल, कर्पूर प्रभु
गुणको गाने वाले ॥ श्री श्री० ॥१३॥ (इति)

(श्री पुना चेताल पेठ मठन)

॥ श्री ऋषभदेव जिन स्तवन ॥

(फेसगीया यासु, प्रति करीने साचा भावसु
(अथवा) गोपीचंद्र लटका, यादल परसेरे कचन
महेलमे-ए चाल)

॥ आदिश्वर स्वामी, आप नीराजो पुना शहे-
रमा (ए आरुणी) देश देयना मत्र जे आने,
यात्रा करमा भावे ॥ पूजा आगी ठाठ रचावे,
लछी लछी जिन गुण गावे रे ॥ आदि० ॥१॥

હું પણ મટક્યો કાઠ અનંતો, તુમ દર્શન વિળ
 સ્વામી ॥ અવ તુમ દર્શન નિરમલ પામી, સહજ
 મુક્તિ ગતી ગામી રે ॥ આદિ૦ ॥૨॥ ભરત-
 રાયને રાજ્ય મળાવી, આપ રહ્યા વનવાસી ॥
 દુકર તપ કરી કેવલ પામ્યા, ભરત રાય ઉછાસી
 રે ॥ આદિ૦ ॥૩॥ રિલ્લમદેવનું નામ જપંતી,
 માતાજી સુખ પાવે ॥ હાથી સ્વંધ ઉપર વેસાડી
 ભરતરાય તવ લાવે રે ॥ આદિ૦ ॥૪॥ સમવસરગની
 કાદિ દેહી, અનિત્ય ભાવના ભાવે ॥ અષ્ટ કર્મનો
 ક્ષય કરીને, માતા મોક્ષે જાવે રે ॥ આદિ ૦ ॥૫॥
 હું પણ સ્વામી શરણે આવ્યો, દર્શન કરવા કાજે ॥
 તુમ દર્શનથી આતમ તાર્યો, ફલીયા વંછિત કાજ
 રે ॥ આદિ૦ ॥૬॥ ઓગળીશે ચોસઠની સાલે,
 મેર ત્રયોદશી જાળો ॥ કમલવિજય કહે યાત્રા કરી-
 ને, સુખ સંપત્તિ ઘેર આળોરે ॥ આદિ૦ ॥૭॥ (ઈતિ)

॥ श्री अजितनाथ जिन स्तवन ॥

(ललित छन्द(अथवा)-ऊपट हे पती केम ते कर्यु,
धीरज हु दबे शी रीते धरु-ए चाल)

॥ अजितनाथ रे अर्ज उचरु, मुज नितकनी
वात शु करु ॥१॥ आत्म द्रव्यने हारी हु भम्यो,
तुज पिना प्रभु इद्रिए दम्यो ॥२॥ निपय वामना
पासमा फस्यो, मान मणिधरे बहु मने डस्यो
॥३॥ कपट वृत्तिने लोभयी मर्यो, नरक दु खथी
हु नवी डर्यो ॥४॥ अन्न करो प्रभु सार माहरी,
एह छ खरी फर्ज ताहरी ॥५॥ सेवक जाणीने
दीजीए मने, विजय मुक्तिने शु कहु तने ॥६॥
अरज माहरी उर धारजो, चरण सेवना नित्य
आपजो ॥७॥ विजयकमल सरि किंकरु, विज-
यदेव कहे अर्ज हु करु ॥८॥ (इति)

(२३०)

(एलचपुर मंडन)

॥ श्री वासुपूज्य स्वामीनुं स्तवन ॥

(हमपर कृपा भइ नेमीवरकी (अथवा) कहु छुं
नशीवे शुं द खीयो कीधो छे, भेख प्रिया
तारा वियोगे लीधोछे-ए चाल

(मराठी भाषा) ॥ कृपा वासुपूज्याची झाली,
पापकर्म गेलें पाताळी ॥ कृपा० ॥ १ ॥ दर्शन एल-
चपुरीं घेतलें, धन्य मनी मज फार वाटलें ॥
कृपा० ॥ २ ॥ करुणा अशी कोणी नच केली, दुःख
दारीद्रें पळवुनि नेलीं ॥ कृपा० ॥ ३ ॥ प्रभु कृपेनें
सुमति मिळाली, तृष्णा माझी आतांचि गळालीं
॥ कृपा० ॥ ४ ॥ हंस म्हणे तव मूर्ति पाहिली, चर-
णांबुजिची आशा राहिली ॥ कृपा० ॥ ५ ॥ (इति)

॥ श्री शांतिनाथ जिन स्तवन ॥

(म्हताजी रे शुं मही मुल वतावु-ए चाल.)

॥शांति जिन रे, जी गति थागे हमारी ॥ में
 कर्म कर्मा नहु भारी॥ (ए आकणी) हु काळ अना-
 दिनो भभीयो रे, महा मोहना घरमा रमीयो रे, सम्य-
 कत्त पामी फरी वमीयो रे, नथी ज्ञानी रे, क्या करु
 जट पोकारी ॥ में कर्म कर्मा नहु भारी ॥१॥ मुने
 कर्म जनु दळ नडियो रे, नरक निगोदमा अर-
 वडियो रे, परमावामीने वज पडियो रे, लड-
 यडियो रे, आप चरण विण भारी ॥ में कर्म०
 ॥२॥ त्रिश्वमेन पिता कुल आया रे, अचिरा माता
 हुलराया रे हथिण्याउर नयरी राया रे, मृग-
 लउन रे, सोपन वरणी सारी ॥ में कर्म ०॥३॥
 प्रभु शिव रमणीना रमीया रे, शिव सुदरी सेज
 उलमिया रे, शाश्वत सुखमा जड वसिया रे, अवि-
 नासी रे, नजर करो एक वारी ॥ में कर्म०॥४॥
 शांतिजिन शांति आपो रे, मारा भन दव तापने

कापो रे, मने मोक्ष नगरमां स्थापो रे, दया-
 निधि रे, जन्म मरणथी निवारी ॥ में कर्म० ॥५॥
 तुमे समता रसना दरीया रे, कर्म रायने चरण
 करीया रे, घोर संसार सागर तरिया रे, दादाजी रे,
 द्यो दरिसण एक वारी ॥ में कर्म० ॥६॥ क्रोध
 मान माया मद छाक्यो रे, राग द्वेष विषय नवि
 थाक्यो रे, तृष्णा तरुणी रस चाख्यो रे, अथडायो-
 रे, योनि अनंति वारी ॥ में कर्म० ॥७॥ हुं कुमति
 कदाग्रह भरीयो रे, धूर्त लोभ अरि मुझ नडियो रे,
 गुण श्रेणी चडि फरी पडियो रे, नथी आरो रे,
 बाल करे पोकारी ॥ में कर्म० ॥८॥ ज्ञांत दांत
 वृद्धि जयकारी रे, गुरु कपूरविजय बलिहारि रे,
 ल्यो पुण्यने भवथी उगारि रे, आव्यो शरणे रे,
 ढील म करशो लगारी ॥ में कर्म० ॥९॥ (इति)

॥ श्री मल्लीनाथ जिन स्तवन ॥

(राग धव्री कलकनो (अथवा) सुणो सचीमजी
चतुर मुजाण, छमीलो छोडनारी नयी रे-ए नाल)

॥ प्रभु मल्ली जिनेश्वर आज, अरज मोरी दी-
ल धारो रे ॥ मेनकनी राखो लाज ॥ अरज० ॥
तुमे ब्रह्मव्रतना धरनार ॥ अरज० ॥ हु अव-
क्षना सेवेनार ॥ अरज० ॥ प्रभु० ॥ १ ॥ प्रभु ज्ञान
तणा दातार ॥ अरज० ॥ हु मुरखनो शीरदार
॥ अरज० ॥ प्रभु क्षमा कृपानतार ॥ अरज० ॥
हु क्रोध तणो भंडार ॥ अरज० ॥ प्रभु० ॥ २ ॥ प्रभु
क्रोमळता नहु तुज ॥ अरज० ॥ अभिमान घणो
ठ मुज ॥ अरज० ॥ तुज मरल स्वभाव छे मार
॥ अरज० ॥ हु रुपट वणो करणार ॥ अरज० ॥
प्रभु० ॥ ३ ॥ तुज तृगा गड आमी दूर ॥ अरज० ॥
मुज लाभ अती मरगुर ॥ अरज० ॥ तुम चार

माहावृत्त धार ॥ अरज० ॥ हुं पुदगळानंदी
 अपार ॥ अरज० ॥ प्रभु० ॥ ४ ॥ तुज मुरती मोहन
 गार ॥ अरज० ॥ तुज गुण अनंत अपार ॥ अरज० ॥
 मुज तार प्रभु आ वार ॥ अरज० ॥ तुज पाय पडुं
 सो सो वार ॥ अरज० ॥ प्रभु० ॥ ५ ॥ मूज विनतडी
 अवधार ॥ अरज० ॥ प्रभु आवागमन निवार ॥
 अरज० ॥ तुज सेवा करुं माहाराज ॥ अरज० ॥
 प्रभु तुं छे गरीब निवाज ॥ अरज० ॥ प्रभु० ॥ ६ ॥
 छ मित्र पुरवना तुज ॥ अरज० ॥ तेना सरीखो
 गणो प्रभु मुज ॥ अरज० ॥ तारी सेवा करुं प्रभु
 हुज ॥ अरज० ॥ रुडु ज्ञान नही छुं अबुज ॥
 अरज० ॥ प्रभु० ॥ ७ ॥ आ संसारे अनंतीज वार ॥
 अरज० ॥ हुं मित्र तमारो श्रीकार ॥ अरज० ॥
 हवे आपो सुक्तिपुरीनुं राज ॥ अरज० ॥ केम
 लीधा विना रहुं आज ॥ अरज० ॥ प्रभु० ॥ ८ ॥

भुल चुक करो सहु भाफ ॥ अरज० ॥ ढील
 खोलीने मोलो साफ ॥ अरज० ॥ हू भाक्ति भांने
 मोलु आज ॥ अरज० ॥ ते क्षमा करगो महा-
 राज ॥ अरज० ॥ प्रभु० ॥ ९ ॥ हु नीतिपिजयनो
 बाळ ॥ अरज० ॥ माग कर्मनी चुटे जाळ ॥ अरज० ॥
 एम जाचु हू जीनगज ॥ अरज० ॥ कहे मिद्धि
 पिजयजी प्रभु आज ॥ अरज० ॥ प्रभु० ॥ १० ॥ (इति)

॥ श्री नेमनाथ जिन स्तवन ॥

(माटु लगाडोतो मारा सग छे सलुणीरे-प चाल
 ॥ जाओ जाओ नेम पिया, तोरी राति जा-
 नो रे ॥ इतनी मी अरजी मेरी, नही पिया मानी
 रे (ए आकणी) अत्र कहि कियो मग, सह-
 मान लियो गग ॥ मौलहर्मा रानी के गीच,
 राधा सखिमणारे ॥ जाओ० ॥ १ ॥ पिचकारी जल

(२३६)

भरी, विमल कमल करी ॥ अवीर गुलाल वीच,
कैसी झीनी छानी रे ॥ जाओ ० ॥ २ ॥ पशुअन दया
करी, भये पूर्ण व्रत धारी ॥ आगे ही मिलुंगी
तुमसे, सुणो केवलज्ञानीरे ॥ जाओ ० ॥ ३ ॥
अधम उधारी भारी, त्रिभुवन उपकारी ॥ कपूर
प्रभुके चरणे, जैसे दूध पानीरे ॥ जाओ ० ॥ ४ ॥
(इति)

(श्री गोवा मंडन)

॥ श्री नवखंडा पार्श्वजिन स्तवन. ॥

(राता जेवा फुलडाने सामळ जेवो रंग-ए चाल)

॥ नवखंडाजी हो पास, मनडुं लोभावी वेठा आप
उदास ॥ 'ए आंकणी' तारे तो अनेक छे ने, मारे तो
तूं एक ॥ कामी क्रोधी देव जोई, कहाडी नांखी
टेक ॥ नवखंडा ० ॥ १ ॥ कोई देवी देवतानो,

झाली उमी हाथ ॥ मोहडे माडे मूरलीने, नाचे
 राधानाथ ॥ नव ० ॥२॥ जटा जटा शिरधारे,
 वली चोले राख ॥ गले तो गिरिजाने राखे,
 जोगी पनो खाख ॥ नव ० ॥३॥ पीरने फकीर
 जोया, निरगुणी देन ॥ काचकणी मणि गणी,
 आतो सोटी टेव ॥ नव ० ॥४॥ देव देवी झूट-
 ढाने, आव्यो लु हजूर ॥ गुण आपो आपना तो,
 काति मरपूर ॥ नव ० ॥५॥ (इति)

॥ श्री सुलतान पार्श्वनाथ स्तवन ॥

(शु कहु कथनी मारी गज-ण चाल)

॥ लास चोराशी भयमाही मटकपो, चार
 अनति वेला ॥ पारगत तुज शरणे आव्यो, कापो
 भय भ्रम फेरा गज ॥ सद चिद्वन सुख आपो,
 घनघाती कर्म निमारी राज ॥ मद ० ॥१॥ (ए

आंकणी) मोहादिक रिपु रण संग्रामे, घेरी
 मुने गभराव्यो ॥ ज्ञान खजानो लुटी लीयो सब,
 हवे हुं जिनजी हार्यो राज ॥ सद० ॥ २ ॥
 विषय रागमां भान भूल्यो विभु, कुशुमायुधने
 जोरे ॥ तूष्णा तरुणी लीन थयो विभु, लुंटायो
 कर्म घेरे राज ॥ सद० ॥ ३ ॥ अश्वसेन कुल
 चामा माता, नयरी बनारसी राया ॥ शोधिपुर
 क्षेत्रमां भव दुःख भंजण, शुलतान पार्श्व-
 कहाया राज ॥ सद० ॥ ४ ॥ भव अटवीमां हुं
 रडवडीयो, कर्म जंजीरने फंदे ॥ सम दम शांति
 सुधारस आपो, भेटचा पद अरविंदे राज ॥ सद०
 ॥ ५ ॥ अमृत झरती पापने हरती, सुरति मनोहर
 पाई ॥ मीट गयो भव भय दुःख हमेरो, घटमें
 ज्योत जगाई राज ॥ सद० ॥ ६ ॥ वृद्धिविजय
 गुरु कपूरविजय तस, बाल उपासक जाणो ॥

पुण्योदय जव प्रगट थयो तत्र, हृदय कमल हर-
साणो राज ॥ सद० ॥७॥ (इति)

॥ श्री अंतरिक्ष पार्श्वनाथ स्तवन ॥

(भज भज गुरुचे पाय ॥ शिष्या ॥ भज भज० (अथवा)
पारसनाथ आवार, मेरो प्रभु पार०-ए चाल)

(मराठी भाषा) ॥ सेना करानी सार ॥

प्रभुची ॥ सेना करानी सार ॥ (ए आकणी) श्री
अंतरिक्ष पार्श्व प्रभुजीचे, ठेऊल पहा सुरकार ॥

॥ प्रभुची सेना० ॥ १ ॥ तिकडे जाऊनी दर्शन घ्यावे,
पाया पटुनी नाग्नार ॥ प्रभू० ॥ २ ॥ केसर चदन

चर्चुनी जागी, चढना चपक हार ॥ प्रभू० ॥ ३ ॥
गायपमणी जाता अग हे, ऐकुनी करा सुविचार

॥ प्रभू० ॥ ४ ॥ पुजेचे फल आहे सांगितलें, हित
सुख मोन उदार ॥ प्रभू० ॥ ५ ॥ रोग शोक भय

त्रास न त्याला, उतरावें भवपार ॥ प्रभु० ॥ ६ ॥
 हंस सांगतो सेवे वांचुनी, कोण तुम्हां आधार
 ॥ प्रभु० ॥ ७ ॥ (इति)

॥ श्री महावीर स्वामीनुं स्तवन ॥

(कमली वालेने (अथवा) आलमका डंका दुनीयामें
 बजवाया नेमी लालेने-ए चाल)

॥ अहिंसा तत्व जगतभरमें, बतलाया वीर
 जिनेश्वरने ॥ सवि भारत जीवको विश्वप्रेम, सिख
 लाया वीर जिनेश्वरने ॥ (ए आंकणी) सवि जीव
 वर्ग सुख चाहत है, है भाइ समा इस आलममें
 ॥ इसको मत दुःख दीयो मनसे ॥ बतलाया०
 ॥१॥ “ मरजावो ” कथनसे दर्द बहु, होता है
 छोटा बालकके ॥ फिर घातसे क्या दुःख होता
 है ॥ बतलाया० ॥२॥ विष्टाका कीट के इन्द्र सहु,

जिन्दा रहनेको चाहत है ॥ मत स्नानसे उसका
 प्राण हरो ॥ बतलाया ० ॥ ३ ॥ जो एक प्राणीका
 काटेंगे, वो दश गुने फल पावेंगे ॥ अथवा तो
 अनंत गुना फलको ॥ बतलाया ० ॥ ४ ॥ है जीव
 स्मृतन अनादि महि, जो करता है सो पाता
 है ॥ वह ओचके पापसे दूर हटो ॥ बतलाया ०
 ॥ ५ ॥ हिंसा है भगिनी अग्निकी, मग्नि नाशक
 हिंसा होलीमें ॥ श्रु तप जप धर्म जलाते हो ॥
 बतलाया ० ॥ ६ ॥ श्री निव पितामह होता है,
 जा त्यागी सर्व अहिंसाके ॥ यह गुरुके पद भे
 लायक है ॥ बतलाया ० ॥ ७ ॥ जो बड़े जीवको नहीं
 मारे, उपयोगसे दुनिया दारीमें ॥ श्रावक जीव
 श्रात समान यही ॥ बतलाया ० ॥ ८ ॥ गौर वनके
 अहिंसाका झटा, फरकाया हम्दम आलममें ॥

(२४२)

दर्शन निज उन्नति पाठ सही ॥ चतलाया ० ॥ ९ ॥
(इति)

॥ श्रीमहावीरस्वामिनुं (पालणु) स्तवन ॥
(रहो रहो रे यादव दो घडीया—(अथवा) भवि नंदो
जिनंद जस करणीने—ए चाल.)

॥ त्रिशलादे गोद खिलावे छे ॥ (ए आंकणी)
वीर जिनंद जगत किरपाल, तेराही दरस सुहावे
छे ॥ त्रिश ० ॥ १ ॥ आ मेरे वाला त्रिभुवन लाला,
ठुमक ठुमक चल आवे छे ॥ त्रिश ० ॥ २ ॥ पालने
पोढ्यो त्रिभुवन नायक, फिर फिर कंठ लगावे
छे ॥ त्रिश ० ॥ ३ ॥ आवो सखी मुझ नंदन देखो,
जगत उद्योत करावे छे ॥ त्रिश ० ॥ ४ ॥ आतम
अनुभव रसके दाता, चरण सरण तुम भावे छे ॥
त्रिश ० ॥ ५ ॥ (इति)

(२४३)

(श्री जेमलमेर मठन.)

॥ श्री महावीर स्वामीनुं स्तवन ॥

(केसरीयाने दुगत जहाज तीरायो (अथवा)
नाथ कैसे गजको पत्र छुड़ायो-ए चाल)

॥ गीर तोरे दर्शनकी नलीहारी, वारी जाउ
वार हजारी ॥ वीर०॥ (ए आकणी) अनत ज्ञान
दर्शनको नायक, लायक शिव सुखधारी ॥ अ-
टल अनाधित सुखके दाता, ताते शरण तुम्हारी
॥ गीर०॥ १॥ आत्म सत्ता अनुभवकी रीती, श्री-
निकी गति न्यारी ॥ भोगी अमोगी योगी अ-
योगी, लखी न जाय गति ताहारी ॥ गीर०॥ २॥
भेद अभेद खेद अखेद, जान अजान मभारी ॥
अकल कला गीनी नहीं जायत, अदर रहे के
न्यारी ॥ गीर०॥ ३॥ सुख न दुःख अनुभव रसमें,
राग मोग रहे न्यारा ॥ चाहत अनुभव ज्ञान

(२४४)

सुधारस, मीलादो सुमति प्यारी ॥ वीर०
॥ ४ ॥ (इति)

॥ श्री महावीर स्वामीनुं स्तवन ॥

(गजल-कच्वाली-नजर झुक महेरकी करके
दीखादोगे तो क्या होगा-ए चाल)

॥ प्रभु महावीर दर्शनसे, हृदय आनंद पाता
है ॥ अपूरव वीरता जीवन प्रभुका याद आता
है ॥ (आंकणी) रगे रग है भरी प्रभुके, अपू-
रव वीरता यारो ॥ सभी जीवनमें है ऐसे, मगर
विरला दिखाता है ॥ प्रभु० ॥१॥ बनी शूरवीर
विघ्नोके, अडे जो सामने रहते ॥ दिखाते हैं
पराक्रमको, उन्हें जग वीर गाता है ॥ प्रभु०
॥२॥ दीपायो नाम महावीरको, हटाकर वृत्ति
पैशाची ॥ सहन कर दंश भी अहिका, करी पर-

जीन साता है ॥ प्रभु० ॥३॥ महा मल्ल रूपको
 धारी, प्रतिमल्ल मोहको मारी ॥ करी अन्याय
 चकचुग, धरम धेरी कहाता है ॥ प्रभु०
 ॥ ४ ॥ करम योगी तपो योगी, घने
 प्रभु ध्यान योगी है ॥ महादानी महाजानी, महा-
 उपकारी वाता है ॥ प्रभु० ॥५॥ प्रभु महावीर
 तुम मरणा, कपट जो त्याग धरता है ॥ प्रभु
 सत्रावे तुम सेनक, नही बन गीर जाता है ॥
 प्रभु० ॥६॥ अहो प्रभु आत्म आलसी, मय
 निज लक्ष्मीको सार्धी ॥ अपूरन हर्ष मुक्तिका,
 नल्लभ मनमें ममाता है ॥ प्रभु० ॥७॥ (इति)

॥ श्री वितराग जिन स्तवन ॥

॥ महाराज थारे पूजा प्यारे लागे हो निन
 रान ॥ महानन थारे शरण भ तो आवो महारा

राज ॥ (ए आंकणी) लाख चौंरासी जॉनिमें,
 पायो दुःख अपार ॥ नरक और तिर्यचमे, रु-
 लत फर्यो संसार ॥ हो जिनराज यातो जग
 सुपनाकी माया महारा राज॥महा०॥१॥और देव
 सब छोडके, आयो तुमारे पास ॥ महिर नजर
 कर दीजीए, मनकी पुरो आश ॥ हो जिन-
 राज पूरण कीजो मनरा चाया महारा राज॥महा०
 ॥२॥ केई अपराधि तारीया, केई तारण हार ॥
 हुं हुं सेवक ताहरो, आवागमन निवार ॥ हो
 जिनराज थांरे शरणे रही मुख पायो महारा राज
 ॥महा०॥३॥ हाथ जोडकर करुं विनती, चरणे
 शीश नमाय ॥ मित्र मंडली शरण रही, शिव-
 पुर गेलो वताय ॥ हो जिनराज थांरा सब मिल-
 कर गुण गाया महारा राज ॥ महा० ॥४॥ (इति)

॥ श्री युगमंधर जिन स्तवन ॥

(मधुकरनी देशी (अथवा) थावक वत सुरतर
फालियो-ए देशी)

काया पामी अति कूडी, पाख नही आवु ऊडी॥
लविध नही कोये रूडी रे ॥ श्री युगमधरने केजो,
के दधिसुत वीनतडी सुणजो रे ॥ श्री युग०
॥१॥ (ए आकणी) तुम सेरामाहे मुर कोडी,
ते इहा आवे एक दोडी ॥ आश फले पातक
मोडी रे ॥ श्रीयुग० ॥२॥ दुखम समयमा ऐणें
भरतें, अतिशय नाणी ननि वरते ॥ कहीय कही
कोण सामलते रे ॥ श्री युग० ॥३॥ अचणें सुखीया
तुम नामें, नयणा दरिसण ननि पामे ॥ ए तो
क्षगडानो ठामें रे ॥ श्रीयुग० ॥४॥ चार आगल
अतर रहेयु, शोकडलीनी पॅर दुख सहेंयु ॥ प्रमु
पिना कोण आगल कहेयु रे ॥ श्री युग० ॥५॥

(२४८)

महोटा मेल करी आप, बेहुने तेल करी थाप॥
 सज्जन जस जगमां व्याप रे ॥ श्री युग० ॥६॥
 बेहुनो एक सती थावे, केवलनाण जुगल पावे॥
 तो सवि वात बनी आवे रे ॥ श्री युग० ॥७॥
 गजलंछन गजगति गामी, विचरे विप्रविजय-
 स्वामी ॥ नयरी विजया गुण धामीरे ॥ श्री गुण०
 ॥८॥ सात लुताराये जायो, सुदृढ नरपति कुल
 आयो ॥ पंडित जिनविजयें गायो रे श्री युग०
 ॥९॥ (इति)

(श्री केशरीशजी मंडन)

॥ श्री ऋषभदेव जिन स्तवन ॥
 (आशक तो हो चुका हूं (अथवा) विनती तो
 कर रहा हूं, चाहे मनो या न मानो—ए चल)
 ॥ सरणा तो ले चुका हूं, चाहे तारो या न

तारो ॥ (ए आकणी) ऋषभदेव स्वामी मेरे,
 सगणा हूँ चरण तेरे ॥ चरणों में आ चुका हूँ ॥
 चाहे तारो या न तारो ॥१॥ देवाधिदेव मेरा,
 फल मुक्ति सुख लेना ॥ चरणों में आ चुका हूँ ॥
 चाहे० ॥२॥ जिन वीतराग शकर, भवि जीयके
 प्रियकर ॥ दिल तुममें ला चुका हूँ ॥ चाहे० ॥३॥
 मेवक कष्ट हरिये, अपने ही जमा करिये ॥
 आखिर यह कह चुका हूँ ॥ चाहे० ॥४॥ आत्म
 लक्ष्मी दीजे, अत्यंत हर्ष कीजे ॥ प्रलभ तो हो
 चुका हूँ ॥ चाहे तारो या न तारो ॥५॥ (अन्ति)

॥ श्री वासुपूज्यजिन स्तवन ॥

(पञ्चमडल देश देगाहो रानीया (अम्मा) चालो
 सोमट देश देगाहो रानीया चालो मोरट-प चाल)
 ॥ मन मंदिर नाथ वसाओ गमिया मन

मंदिर ॥ (ए आंकणी) तृहिन हजाणे लिखो
 करि चोखुं, दुरित दोहग रज जायें वमिया ॥
 मन० ॥ १ ॥ मन मंदिर साहिव जव वमिया,
 गुण आवे सवि धममसिया ॥मन०॥२॥ दर्शन
 फरशन दुर्लभ पाभी, हृदय कमल मुज उह्यसि
 या ॥मन०॥३॥ मन मोहन मन मंदिर वेसि, क-
 र्म अहितको ल्ये तसीया ॥मन०॥४॥ वामुपूज्य
 जिन मनमथ^१ जाणी, विषय विकार अलगा
 खसीया ॥ मन० ॥५॥ न्यायसागर प्रभु सेवा
 करतां, अंतरंग गुण सवि हसिया ॥मन० ॥६॥
 (इति)

॥ श्री धर्मनाथ जिन स्तवन ॥

(ध्यानमे जिनके सदा० (अथवा) आ गया है
 कर्मयुग कुछ, कर्म करना शिखलो-ए चाल)

॥ छोड़ जिनपर को दुनीमे १ ढील लगा-
 कर क्या करुं ? ॥ हाथ हींग मील गया, कंकर
 को लेकर क्या करुं ? ॥ (ए आकणी) भवा-
 रण्यके तापमें, जलता कीरु केट कालमे ॥ कल्प
 उया मील गइ, ठूठाको २ सीरपर क्या करुं ? ॥
 छोड़ ० ॥ १ ॥ मोह अधी र्गनमें ३ चलतेही साइ
 टोफेर ॥ ज्ञान दिनकर देख कीर, बचीजला-
 कर क्या करुं ? ॥ छोड़ ० ॥ २ ॥ काल अनादि
 कर्मके, हु गेगसे पीडा हुआ ॥ धर्म बुझी मील
 गइ, बचेदां ४ बुलाकर क्या करुं ? ॥ छोड़ ०
 ॥ ३ ॥ देव देवी सेनमे, बटता रहा समारमें ॥
 मोक्ष दाता अत्र मीले, परकी पुजा कर क्या
 करुं ? ॥ छोड़ ० ॥ ४ ॥ गा रहाट्ट प्रेमने, प्रभु
 गुन प्रभुके मामने ॥ प्रान जो हो प्रमत्त कीर,

औरो=रीझाकर क्या करूं ? ॥ छोटो ॥ ५ ॥
(इति)

॥ श्री धर्मनाथ जिन स्तवन ॥

(श्री राग—वीर जिन दर्शन नयनःतंद—ए चाल)

॥ सर्वो भविजन धर्म जिनंद ॥ (ए आंकणी)
ज्युं बछडा नित चाहत धेनुं, चाहत सोर श्याम
वन वृंद ॥ कामी कामिनीसुं मन राचे, विंध्या-
चल रेवा जगवृंद ॥ सेवो० ॥१॥ राजहंस चाहत
कमलाकर, कमलाकर चाहत दिन इंद ॥ बावना
चंदन भोगी लिपटे, चाहे चंद विकासी चंद ॥
सेवो० ॥२॥ संजर सुंदर कोयला चाहे, ज्युं चाहे
मधुकर मकरंद ॥ धर्म जिनेश्वर त्युं नित चाहत,

१ दुनीसे=दुनियाथी. २ छत्ता=छत्री. ३ रैन=रात. ४
दिनकर=सूर्य. ५ वओदो=वैद्यो. ६ औरो=बीजाओ.

(२५३)

भविजन सुर नर मुनि गण दंड ॥ सेनो० ॥३॥
 वर्म जिनश्वर धर्म के दाता, पाता निज गुण महजा
 नद ॥ पीके भविजन तृप्त हुए बहु, नामे कर्म
 भरम मल फट ॥ सेनो० ॥४॥ राग मोह नहीं
 द्वेष जिनोमें, भानु सुप्रता माता नद ॥ सन-
 गतर रक्षा दग करके, आत्म उल्लभ हर्ष कर ॥
 सेनो० ॥५॥ (इति)

(श्री पुना वेताळ पेठ मटन)

॥ श्री गोडी पार्श्वनाथ जिन स्तवन ॥

(नेक नजर कग नाथजी (अथवा) प्यारो

जेणुजो मन सभरे-प देवी)

॥ जवन मुणो प्रभू मादरी, हारे हुतो चार
 चारु संया तादरी जीदो ॥ अग्न ० ॥ १ ॥ (ए
 जाकर्णी, तारे मोने लग्य चांगर्याना करमें, हारे

गयो काल अनंती चरमें जीहो ॥अरज०॥ २ ॥
 हारे भव उंच निच कुल पामीयो, हारे मद्गुरु
 वचन नवि मानियो जीहो ॥अरज० ॥३॥ हारे
 क्रोध मान मायालोभ जालमें, हारे गयो मान-
 वनो भव आलमें जीहो ॥अरज०॥४॥ हारे म्हे-
 तो कुमति कूटिलता संगमें, हारे रह्यो मोह मि-
 थ्यामति रंगमें जीहो ॥अरज० ॥५॥ हारे म्हे-
 तो कुगुरु कुदेवना पासमें, हारे रह्यो तृष्णा विष-
 यनी वासमें जीहो ॥अरज० ॥ ६ ॥ हारे क्यारे
 काठियां तेर अंतराविओ, हारे जाया पुत्र मित्र
 मन भाविओ जीहो ॥अरज० ॥ ७ ॥ हारे सुणो
 अश्वसेनजीके नंदना, हारे करुं बारंवार प्रभु वं-
 दना जीहो ॥अरज०॥ ८ ॥ हारे मोहे तारो अ-
 ग्यानी प्राणीनं, हारे प्रभु विरुद्ध तुमारों जाणीनं
 जीहो ॥अरज०॥९॥ हारे मंतो पुनामें गाडीजी

(२५५)

भेटाया, हारे मुनि चारित्र कहे दुःख भेटाया
जीहो ॥ अरज० ॥ १० ॥ (इति)

॥ श्री गोडी पार्श्वनाथ जिन स्तवन ॥

(बलिहारी बलिहारी बलिहारी, जगनाथ हो
जाउ तोरी, शानि जिन शानि०-य चाल)

॥ हितकारी सुखकारी दुःखहारी, प्रभु पार्श्व
अतरयामी, करुणाकर करुणा सेरक कीजिए जी
(ए आरुणी) गोटी पागम जिन, सेंतु में गत दिन ॥
मग्ना तुमरा में लिया धारी ॥ प्रभु पार्श्व० ॥ १ ॥
पास रहित पाम, पाममें भेगे वाम ॥ पाम कटो
जम पाम म्हागं ॥ प्रभु पार्श्व० ॥ २ ॥ प्रभु निगगी
रागी, सेरक तुम उटमार्गी ॥ अपना कहकी लाज
भागी ॥ प्रभु पार्श्व० ॥ ३ ॥ आम घरी में वाम, कीर्ना
हं तुमरे पाया ॥ पूरण रुगे आम मार्गी ॥ प्रभु पार्श्व०

(२५६)

॥४॥ रूप प्रभु जो आप, वोही हैं मेरो बाप ॥
अपनासा कीजे वाल धारी॥ प्रभु पार्थ ० ॥५॥ दृष्टी
सुधारस वर्षे, आतम लक्ष्मी हर्षे ॥ बल्लभ होवे
जय जय कारी॥ प्रभु पार्थ ० ॥६॥ (इति)

॥ श्री अंतरिक्ष पार्थनाथ स्तवन ॥

(भाक्ति सुधारस घोलनो रे (अथवा) तेजे तर
पीथी बडो रे, दोय शिखानो दिवडो रे—ए देशी)

॥ शिरपुर नगरमां शोभतां रे, अंतरिक्ष प्रभु
पास ॥ दक्षिण देश बन्हाडमां रे, बिचमें लियो
तुमे वास हो जिनजी ॥ भाक्ति हृदयमां धारजो
रे, अंतर वैरिने वारजो रे, तारजो दनिदयाल ॥१॥

(ए आंकणी) पहाड पर्वत ओलंघिया रे, झाडी
जंगी अति क्रुर ॥ तुझ दरशन करवा भणी रे,
आव्यो हुं इतनी दूर हो जिनजी भाक्ति ० ॥२॥

(२५७)

वामानदन वदिये रे, अश्वसेन कुल चढ ॥ सप्त
 फणें करि शोभतारे, सेने मुर नर डढ़ हो जिनजी ॥
 भक्ति० ॥३॥ अ्यामरण सोहामणो रे, अद्भुत निंन
 उदार ॥ तरण तारण जिनेश्वरु रे, आनागमन
 निवार हो जिनजी ॥ भक्ति० ॥४॥ धरणीथी
 उचा वसो रे, नयणें निरख्या सो प्रमाण ॥
 गिरुद नडो छे राजनो रे, माहिन चतुर मुजाण
 हो जिनजी ॥ भक्ति० ॥५॥ सप्त उगणीम
 तिया सेमे रे, माधन वदि मुखकार ॥ तियि
 दशमी यात्रा करी रे, आनद हरस अपार हो
 जिनजी ॥ भक्ति० ॥६॥ प्रभु भेट्या घणा भावसु
 रे, साथे मजल परियार ॥ मोहन मुनि कहे माहरी
 रे, कीजे तुज प्रतिपाल हो जिनजी ॥ भक्ति०
 ॥७॥ (इति)

॥ श्री फलवर्धी पार्श्वनाथ स्तवन ॥

(थारी लइरे शरण जगनाथ, आज मुज तारो तो
सही-ए चाल)

॥ थे तो फलवर्धी पारसनाथ, प्रभुको पुजो
तो सही ॥ पुजो तो सही मेरा चेतन पूजो तो
सही ॥ थे तो० ॥ (ए आंकणी) अष्टादश
दुषण करी वरजित, देवो तो सही ॥ दुक स्याम
सलूनो रूप आनंद भर, जोवो तो सही॥जोवो०
॥१॥ परमानंद कंद प्रभु पारस, पारस तो सही
॥ तुम निज आत्मको कनक करन दुक, फरसो
तो सही ॥फरसो०॥ २ ॥ अजर अमर प्रभु ईश
निरंजन, भंजन कर्म कही ॥ एतो सेवक मन
वंचित सब पूरण, अदभुत कल्प सही ॥ अद-
भुत०॥३॥ चंद्र अंक वेद दिव संवत्, षष्ठी मैत्र
लही ॥ मन हर्ष हर्ष प्रभुके गुण गावत, परमा-

नंद लही ॥ परमानंद० ॥४॥ (इति)

॥ श्री पार्श्वनाथ जिन स्तवन ॥

(आर्द्र इन्द्र नार, कर कर शृंगार, सटी जिनके
छार-ए चाल)

॥ सत्र करम जार, जिन सरन धार ॥ तुम
नाम मार, भरी सग्त कार ॥ अनुभव आधार,
समयतगम भीनो ॥ मंत्र० ॥ १ ॥ मनोदधि अपार
कर तार तार ॥ जग सत्यवाह, सत्र जग आधार
॥ तही परमनाथ, अजगमर कीनो ॥ मंत्र०
॥ २ ॥ मंत्र मेट सोग, सत्र निपत्र भोग ॥ कर
आज योग, मिटे मनका रोग ॥ तुम नाम लेत,
मोह भट जय कीनो ॥ मंत्र० ॥ ३ ॥ मम सखी
काम, तुम चरन पाम ॥ तुम वर्यो ध्यान, ग
यो पाप नाम ॥ आत्म आनंद, दग्गन कर
लीनो ॥ मंत्र० ॥ ४ ॥ (इति)

(२६०)

(मारवाड-श्री बलदुट गाम मंडन)

॥ श्री गोडी पार्श्वनाथजीनुं स्तवन ॥

(बटवा गुंथन दे रे मीजाजडा बट०-ए चाल)

॥ मुखडा देखन देरे सुभागीआ, मुखडां
देखन दे ॥ अहो मेरे प्रभुजीकी चंगी रे अंगीआं,
मुखडां देखन दे ॥ (ए आंकणी) एकतो देखना
चंद्रमुखी प्रिया, दुसरा देखनादी ॥ तीसरा देखना
मेमकी बत्तीया, मेरा प्रियाकाजी ॥ अहो मेरे ० ॥ १ ॥
एक तो हुं हुं में बाग बगीचा, दुसरा हुं हुं बजार ॥
चुन चुन कलीयां फुलोकी रचना, रचु मेरे किर-
तार ॥ अहो ० ॥ २ ॥ जेणे जो पीधा अमिका
प्याला, न गमे नठारा नीरा ॥ जेणे जो दीठां स्वर्गका
सखडां, तिनकुं न गमे पीड ॥ अहो ० ॥ ३ ॥ छेल
छवीली पार्श्वकी मुर्ति, नगर बलदुट मोजार ॥
२ जेनोकेरस 'नव' शशिकेवर्षे (१९६२), निरखे

(२६१)

जय जय कार ॥ अहो० ॥ ४ ॥ सूरि राजेंद्र गुरु
धम्मीलके राज्ये, वाचनाचार्य राज ॥ धनचन्द्रसूरि
मन या छरी प्यारी, तारण तरण जहाज अहो०
॥ ५ ॥ (इति)

॥ श्री पार्श्वनाथ जिन स्तवन ॥

(माता विशला झुलावे पुत्र पारणे-ए देशी)

॥ माता नामादे मोलावे जमना पासने, ज-
मना पैला थड ठे रमगने चित जाय ॥ चालो
तात तुमारा नहु थाये उतागला, बहेला हालोने
भोजनीया टाढा वाय ॥ माता० ॥ १ ॥ मातनु
वचन मुणीने जमगने नहु प्रेमशु, मुद्धी नाजोठ
टाली नेठा यह हुगीयार ॥ पिनय थाल अजु-
जाली लावन आगल मूकीयो, निनेक पाट-
कीयो मोभावे थाल मयार ॥ माता० ॥ २ ॥

॥ श्री पावापुरी महावीर जिन स्तवन ॥

॥ हर लिया हर लिया हर लिया रे, मेरा मनवा महावीरजीने हर लिया रे (ए आंकणी)
 विचरता वीर जिनेश्वर आया, पावापुर पावन
 कीया रे ॥ मेरा मनवा ० ॥ १ ॥ सुरवर समावसर-
 णकी रचना, करी भक्तिमें भर गीया रे ॥ मेरा ०
 ॥ २ ॥ सिंहासनपे प्रभुजी विराजी, देशना अमृत
 वरसीया रे ॥ मेरा ० ॥ ३ ॥ शोल पहोर प्रभु देश-
 ना दीनी, अवसर अणशण का लीया रे ॥ मेरा ०
 ॥ ४ ॥ सर्व समाधी अणशण पाली, मन बच
 काया बस कीया रे ॥ मेरा ० ॥ ५ ॥ शिवबधु वरि-
 या भवोदधि तरीया, पारंगतका पद लिया रे ॥
 मेरा ० ॥ ६ ॥ मोक्ष कल्याणिक महोच्छव जाणी,
 इंद्रादिक सब मिल गीया रे ॥ मेरा ० ॥ ७ ॥ वडे
 ठाठसे महोच्छव करके, नाम पावापुरी कह

(२६५)

गियारे ॥ मेरा० ॥ ८ ॥ तीरथ भेटी भवदुःख मे-
टी, आत्म आनंद ले लिया रे ॥ मेरा० ॥ ९ ॥
आगणीमे वासठ माघ शुद्धकी, पंचमी दिन
पावन यिया रे ॥ मेरा० ॥ १० ॥ वाग्निजय कहे
जीर जिणदका, दर्शन निन हम रह गया रे ॥
मेरा मनसा महामीर० ॥ ११ ॥ (इति)

॥ श्री आदिनाथ स्वामिनुं स्तवन ॥

(कयागी-नजर डुक महेरकी करके, दीया
देते नो क्या होगा-ए चाल)

॥ प्रभु श्री आदि जिन स्वामी, करु निनती
म शिरनामी ॥ करे भवपार शिवगामी, करुं
निनती म शिरनामी (ए आकर्णा) जगत बल्लभ
जगत रक्षक, देवाधिदेव सुप्रधामी ॥ जगत नायक
जगत दाता ॥ करु ० ॥ १ ॥ जनि जरा मरण दूख

दोहग, रोग और सोग नहीं खामी ॥ ऐसे भव
 समुद्रसे तारो ॥ करुं० ॥ २॥ नहीं क्रोधी नहीं मानी,
 नहीं मायी नहीं कामी ॥ प्रभु गंभीर सागर सम ॥
 करुं० ॥ ३॥ प्रभा प्रभु देहकी अद्भुत, अनुपम
 आतमारामी ॥ करे दिदार सुख पावे ॥ करुं० ॥ ४॥
 चरण जिनराजके पावन, सुरासुर नर नयति
 स्वामी ॥ निरंतर पूजते भावे ॥ करुं० ॥ ५॥
 प्रभु तुम नाम शिव कहिये, उपद्रवको दिये दामी ॥
 शिवंकर शिवगति दीजे, करुं० ॥ ६॥ हुए विशुद्ध
 जग देवा, दोष सब कर्म के वामी ॥ प्रभु निर्दोष
 सुज कीजे ॥ करुं० ॥ ७॥ उन्नीसौ छयासी विक्र-
 मके, वदि सृग तीज धन स्वामी ॥ हुआ उद्धार
 मंदिरको ॥ करुं० ॥ ८॥ आतम लक्ष्मी प्रभु हर्ष-
 वल्लभ सुख संपदा पामी ॥ बोले संघ पेण जय-
 कारा ॥ करुं० ॥ ९॥ (इति)

॥ श्री ऋषभदेव जिन स्तवन ॥

(आज श्याम मोही लोनो, यासरी बजा०-ए चाल)

॥ उठत प्रभात नाम, जिनजीको गाइयें ॥
 नामिजीके नदके, चरन चित लाइयें ॥ उठत०
 जानदके कद जाकु, पूजन सुरिद वृद ॥ ऐमो
 जिनराज छोड, ओरकुन ध्याइयें ॥ उठन० ॥ १ ॥
 जनम अयोध्या ठाम, माता मरुदेवा नामा ॥ लछन
 नृपम जाके, चरणा सुहाइये ॥ उठत० ॥ पाचमें
 धनुष्य मान, दीपत कनकमान ॥ चोराशी पूरव
 लाग, आयु स्थिति पाइयें ॥ उठत० ॥ २ ॥ आदि-
 नाथ आदिदेव, मुर नर मोरे सेव ॥ देवनके
 देव प्रभु, श्रियसुख दाइये ॥ उठन० ॥ प्रभुके पादा-
 गिंद, पूजत हरगचद ॥ मिटे दुखदद, सुख-
 सपति चटाइयें ॥ उठा० ॥ ३ ॥ (इति)

॥ श्री संभवनाथ जिन स्तवन ॥

(महावीर चरणमें जाय, मेरो मन लागी रह्यो
 (अथवा) भलार्जी मेरा नेम चलयो गिरनार,
 एकेली जानसे, मेरो नेम०-ए चाल)

॥ प्रभु संभव जिन सुखदाई, चित्तमें लागी
 रहो ॥ (ए आंकणी) दुःख संभवमें दूर कीयो
 है, सुख संभव थयो आज ॥ चित्तमें० ॥ प्रभु०
 ॥ १ ॥ एह संसार असार सार है, तुम शरणा
 महाराज ॥ चित्तमे० ॥ प्रभु० ॥ २ ॥ मोहसेन सव-
 चुर लीयो है, शिवपुर केरो राज ॥ चित्त० ॥ प्रभु०
 ॥ ३ ॥ दीन हिन दुखियो मुज देखी, सारो सेव-
 कको काज ॥ चित्त० ॥ प्रभु० ॥ ४ ॥ मोह द्रोह सव
 नाश करीने, राखो सेवककी लाज ॥ चित्त०
 ॥ प्रभु० ॥ ५ ॥ आतम आनंद प्रभुजी दीजो, वीर
 विजयको आज ॥ चित्त० ॥ प्रभु० ॥ ५ ॥ (इति)

॥ श्री शीतलनाथ जिन स्तवन ॥

(बैठे नहीं आसन नारीके, ब्रह्मचारी धीर वीर
(अथवा) महावीर तुमारी मनहर मुर्ति, देवी मन
हरदाय-ए चाल)

॥ शीतल जिन शीतल कारी, प्रभुजी टारो
भन वीर ॥ (ए आकणी) शीतलसे शीतल
माने, हरिचदन जगत पिछाने ॥ प्रभु तुम गुण
निरला जाने-प्रभुजी टारो० ॥ १ ॥ प्रथमाक्षर जिन
नहीं दिसै, सागरमें प्रियवा वीसे ॥ मानु छिप
गया तुम वीसे-प्रभुजी टारो० ॥ २ ॥ मध्याक्षर
जिन जग मारा, माने गोले जयकारा ॥ मुक्ति
गामीने धारा प्रभुजी-टारो० ॥ ३ ॥ अत्याक्षर
जिन कृपावे, प्राणिको नाच नचावे ॥ प्रभु तुम
जिन कौन बचावे-प्रभुजी टारो० ॥ ४ ॥ तीनों
सील माता कारी, बहिरतर ताप निहारी ॥

लीनी प्रभु अभिधा धारी-प्रभुजी टारो०॥५॥
 सुदि जेठ पंचमी आजै, शीतल जिन गादी
 विराजे ॥ विध विध वांजीतर वाजे-प्रभुजी
 टारो०॥ ६ ॥ ईषु वसु निधि इंदु वर्षे, आतम
 लक्ष्मी उत्कर्षे ॥ बह्म पाटण संघ हर्षे-प्रभुजी
 टारो भव पीर० ॥७॥ (इति)

॥ श्री सामान्य जिन स्तवन ॥

(आ गया है कर्मयुग कुछ, कर्म करना-ए चाल)

॥ है जगतमे नाम ये, रोशन सदा तेरा प्रभु ॥
 तारते उसको सदा जो, ले शरण तेरा प्रभु ॥
 (ए आंकणी) लाख चोरासीमें घेरी, कर्मने
 मारा मुझे ॥ ले बचा अब तो सहारा, है मुझे तेरा
 प्रभु ॥ है जग ० ॥१॥ सैंकड़ोंको तारते हो, मेहे-
 रकी करके नजर ॥ क्यों नही तारो मुझे है, क्या

गुना मेरा प्रभु ॥ है जग ० ॥ २ ॥ हाल जो तनका
 हुआ है, आप जिन किमको कह ॥ मोह राजाने
 मुझे, चारों तरफ घेरा प्रभु ॥ है जग ० ॥ ३ ॥
 आपसे हरदम तिलककी, तो यही अरदास है ॥
 आप चरणोंमें रहे, मेरा मदा डेरा प्रभु ॥ है जग ०
 ॥ ४ ॥ (इति)

॥ श्री सामान्य जिन स्तवन ॥

(मैतो दासी घनी (अथवा) जन हो खादी चापरा,
 हिंदुस्तानला घण्टा लागला—ए चाल)

॥ मुजने प्रमनो आधार (ए जाकणी) लक्ष
 चार्याशी माहे भूम्यो हु, मया दुःख अपारा ॥
 मेहर नजर करी मुजने निहालो, टळे चान्याशी
 फरा ॥ मुजने ० ॥ १ ॥ अज्ञाने हु गाढा भरीयो,
 कया पाप जनता ॥ तृणार्थी नही चाप्यो हु

तो, कृपा करो भगवंता ॥ मुजने० ॥ २ ॥ प्रभु वीना
 नहीं और जगतमां, एकट्ठा हग्नार ॥ भक्त-
 वत्सल भगवान् जीनेश्वर, शिव सुखनो दातार ॥
 मुजने० ॥ ३ ॥ शांत मुद्रा मोहनशारी, प्रभुनी
 प्यारी लागे ॥ काज सुधारो प्रभुजी मारा, जन
 समाज ए मांगे ॥ मुजने० ॥ ४ ॥ (इति)

॥ श्रीसिद्धाचलजी आदिनाथ स्तवन ॥

(मेरे मौला बुलालो मदिने मुझे ए चाल)

॥ आदिनाथ शत्रुंजे बुलालो मुझे ॥ (ए आंकणी)
 आप आये थे गिरिपे, पूर्व निन्नाणु अहो ॥ और
 भी जिनवर पधारे, विमल गिरि पुनित हो ॥ इस भू-
 मिका फरस करादे मुझे ॥ आदि० ॥ १ ॥ इस गिरिपे
 ध्यान धरके, जाप निजपदका किया ॥ कर्म शत्रुको
 हटाके, वोही शिव स्वामी हुवा ॥ यही ध्यानका
 पाठ सिखादे मुझे ॥ आदि० ॥ २ ॥ चंद्रशेखर

मुक्ति गामी, हुआ कर्म हटाय के ॥ हुआ कुम्कुट
 चंदराजा, सिद्धगिरि पर आय के ॥ इसी
 तोरका ज्ञान दिखादे मुझे ॥ आदि ० ॥३॥ श्री
 मिमथर देवने यु, कहा इन्द्रकी सामने ॥ तीर्थ
 शत्रुजय समा नहि, ओर है इम कालमें ॥ तीर्थ
 भक्तिका प्याला पिलादे मुझे ॥ आदि ० ॥४॥
 अन्यमति ससर्गसे में, द्वेष जिनमतका किया ॥
 कुमतिकी समर्गमें में, द्वेष मूर्तिकी किया ॥ जन
 चरणोंका दास बनाले मुझे ॥ आदि ० ॥५॥
 बालकी अरदास अमृत, पान भाक्ते लिजीये ॥
 सिद्धगिरि उलायके, निज आत्म दर्शन दीजिए ॥
 शिवरानी की शेर त्रिपादे मुझे ॥ आदि ० ॥६॥ (इति)

॥ श्रीशत्रुंजय तीर्थराज स्तवन ॥

(प्रभु पूजा करे बार बाधो आओ-ए चार)

॥ करिये नारिय जुहार जाओ आओ, मिलकर

(२७४)

सब परिवार आओ आओ ॥ (ए आंकणी)
श्रीशत्रुंजय संडनस्वामी, आदिनाथ प्रभु अंतर-
जामी ॥ जगवल्लभ घटघट विसरामी, दीपे
कांति उदार ॥ आओ आओ—करिये ० ॥ १ ॥
अष्ट करमको दूर निवारी, सिद्ध भये चिदरूप
विहारी ॥ हंसगति पंचम गति धारी, सुख संपत
आधार ॥ आओ आओ—क० ॥ २ ॥ मनमोहन
सुंदर प्रभु सुरत, समरस रंग भरी प्रभु मूरत ॥
भविजन मनके वंछित पूरन, चतुर नसे नरनार ॥
आओ आओ—क० ॥ ३ ॥ विमलाचल वि-
मलातम करता, शत्रुंजय शत्रु गुण हरता ॥ जो
भवि मनमें विवेकको धरता, लाभ भाव अनु-
सार ॥ आओ आओ क० ॥ ४ ॥ कंचनगिरि
जग कारज सारे, तारणगिरि भविजनको तारे ॥
जस दर्शन दुर्लभ संसारे, आवागमन निवार ॥

(२७५)

आओ आओ-क० ॥ ५ ॥ तीर्थनायक लायक
अग्रिहता, मेघध्वनि उपदेश करता ॥ मिद्धाचल
आये पुण्यप्रता, पूर्व निनाणने पार ॥ आओ
आओ-क० ॥ ६ ॥ जग चिंतामणि चिंता चूरण,
जगगुरु चद्र प्रभा मुख पूरण ॥ चरण सरण
प्रभु अत्र दल मूरण, जय जय जिन नलिहार ॥
आओ आओ-क० ॥ ७ ॥ तीर्थवास रमणीक
निचारी, भव्यजीन शिव आशा धारी ॥ आत्म-
भाव विकास निहारी, तीर्थ तारण हार ॥
आओ आओ-क० ॥ ८ ॥ नाण^५ वसु^८ निधि^९
इदु^१ नरमे (१९८५), पाटण शहर चोमामा
फरसे ॥ आत्म लस्मी प्रभु गुण नरमे, बह्म
हर्ष अपार ॥ आओ आओ-करिये० ॥ ९ ॥ (अति)

॥ अथ लावणीयोनो संग्रह ॥

॥ श्री आदिनाथजीनी लावणी ॥

॥ श्री आदिनाथ निर्वाणी, नमुं में ध्यानी ॥
नमुं० ॥ भवि जीव तरनके काज, बनाई बानी ॥
तुम नाभिराय कुलधारी, बडे अवतारी ॥ बडे०
॥ खुल रही खलकमें खुब, केसरकी क्यारी ॥
तुम मसता मनकी मारी, आतमा तारी ॥ आत०
॥ तज दीनी प्रीत विषयनकी, जान कर खारी ॥
तुम करी मुक्ति पद राणी, जगतमें जानी ॥
जग० ॥ भवि० ॥ १ ॥ जाण्या सुर नर सुख-
राशि हुआ हे उदासी ॥ हुआ० ॥ जल गई जवर
जंजाल, जगतकी फांसी ॥ तुम जगतपति अवि-
नासी, मुक्तिके वासी ॥ मु० ॥ शिवमंदिरमें

सुख सेज, पिछाई खासी ॥ तुम करी सफल
 जिंदगानी, मेरे मन मानी ॥ मेरे० भवि०॥२॥
 गडे ज्योतिरत जिनराज, जगतमें बाजे ॥ जगत०
 ॥ तेरो दरिसन हे सुखदायि, सुधारे काजे ॥
 तेरी धुनी गगनमें गाजे, वे सुरपति लाजे ॥ वे
 सुर० ॥ गल गया गरम पाखंड, कामना भाजे
 ॥ नाटक नाचे इट्टाणी, अधिक धुनि आणी ॥
 अधिक० ॥ भवि०॥३॥ तेरी महिमा कहिय न
 जावे, पार नहीं पावे ॥ पार० ॥ गधर्व सुरपति
 सन देव, तेरे गुण गावे ॥ तेरे चरनुमें लपटाइ,
 मरस लय लावे ॥ सरस० ॥ नर नागी हियाके
 माहे, भक्ति तेरी चहाने ॥ तेरी तृष्णा सन
 निरलाणी, मुक्तिकु ठाणी ॥ मु०॥भवि० ॥४॥
 मरु देवी कृष्णा जाया, अमर पद पाया ॥
 अमर०॥ छपन्न कुमारी नागी, मिली जस गाया

॥ दुर्गतिका दुःख विरलाया, सफल करी काया
॥ सफल० ॥ जिनदास निरंजन देख, सरन तेरे
आया ॥ समकितकी सहेज पीछान, मिली मोहे
टाणी ॥ मिली० ॥ भविजीव तरन के काज
बनाई बानी ॥ ५ ॥ (इति)

॥ श्री शान्तिनाथजीनी लावणी ॥

॥ श्री शान्तिनाथ महाराज विराजे, मांडव-
गढ मांहि ॥ सरव धातुकी मुरत खासी, दर-
सनणे त्यांहि ॥ शांति० ॥ १ ॥ ओलु दोलु वाचन
देरा, बीच जिनेसरजी ॥ मानभद्र महाराज
खडा हे, शोभा दर्शनकी ॥ शां० ॥ २ ॥ देश
देशके आवे जातरा, दर्शनके त्यांहि ॥ सुंदर
मूरत खुव रचना, मांडव गढमांहि ॥ शांति०
॥ ३ ॥ देख सुपना तेरे दर्शन आया, मांडव

गढमाहि ॥ गो मण तो घी चढाया, दीपकके
 माहि ॥ शाति० ॥ ४ ॥ उडुध सीका पच
 आया, माडवगढ माहि ॥ अष्ट दरवकी पूजा
 करके, गिनात जमनाई ॥ शाति० ॥ ५ ॥ सेनक
 अरज करे कर जोडी, मूरति में मागी ॥
 शातिनाथ दुर्बलके दाता, जनम मरण त्यागी
 ॥ शाति० ॥ ६ ॥ (इति)

॥ श्री नेमनाथजीनी लावणी ॥

॥ नेमजीकी जान बनी भारी, देखनकु आये
 नर नारी (ए आकणी) अनता घोडा ओर
 हार्थी, मनखरी गिनती नहीं आती ॥ उट पर
 धजा जो फरराती, गमकमें फिरती फरराती
 (दोहा) ममुद्रविजयका लाडिला, नेम उनूका
 नाम ॥ राजूलदेकु आये परणवा, उग्रमेन घर

ठाम ॥ प्रसन्न भई नगरी सब सारी ॥ नेमजीकी
 जान बनी भारी ॥ १ ॥ कसुंवल वावा अति
 भारी, काने कुंडल छवि हे न्यारी ॥ कलंगी तुरा
 सुखकारी, माल गले मोतीयनकी डारी (दोहा)
 काने कुंडल झगमगे, शीश खूब झलकार ॥ कोडि
 भानुंकी करुं उपमा, शोभा अधिक अपार ॥
 वाज रद्यां वाजां टंकसारी ॥ नेम० ॥ २ ॥ छुट
 रही उनकी वरराई, व्याहनमें आये-बडे भाई ॥
 झरूखे राजुलदे आई, जानकुं देखी सुख पाई
 (दोहा) उग्रसेनजी देखकें, मनमें करे विचार ॥
 बहोत जीव करि एकठा, वाडो भरचो अपार ॥
 करी सब भोजनकी तयारी ॥ नेम० ॥ ३ ॥
 नेमजी तोरण पर आये, पशु जीव सबही कुर-
 लाये ॥ नेमजी वचन फरमाये, पशु जीव
 कायेकूं लाये (दोहा) याको भोजन होवसी,

जान वासते एक ॥ एह वचन सुनी नेमजी,
 अरथर कापे देह ॥ भागसे चढ गये गिरनारी
 ॥ नेम० ॥ ४ ॥ पीछेसु राजुलदे आइ, हाथ
 जन पकड्यो छिनमाही ॥ काहा तु जाने मेरी
 जाट, और वर है तुझ मोकलाई (दोहा) मेरे
 तो वर एकही, हो गया नेम कुमार ॥ और
 भुवनमें वर नहीं, कोटी करो विचार ॥ दीक्षा
 जड राजुलने धारी ॥ नेम० ॥ ५ ॥ साहेल्या
 मनही समजान, हिये राजुलके नहीं आवे ॥
 जगत मन जुठो दसोने, मेरे मन नेम कुमार
 भावे (दोहा) तोड्या कण दोरडा, तोड्यो
 नमसर हार ॥ बाजल टीकी पान सोपारी,
 त्याग्यो सब सणगार ॥ साहेल्या मनही मिल-
 खाणी ॥ नेम० ॥ ६ ॥ तज्या मन सीले सिण-
 गारा, आभूषण रत्नजडित सारा ॥ लगे मोहे

सबही सुख आरा, छोड कर चाली निरधारा
 (दोहा) मात पिता परिवारकूं, तजतां न लागी
 वार ॥ विजोग कर चली आपशुं, जाय चढी
 गिरनार ॥ झूरती छोडी मा प्यारी ॥ नेम०
 ॥ ७ ॥ दया दिल पशुअनकी आई, त्याग जव
 कीनो छिनमाई ॥ नेम जिन गिरनारे जाई,
 पशुके बंधन छुडवाई (दोहा) नेम राजुल
 गिरनारपें, लीनो संजम दान ॥ नवलराम करी
 लावनी, उपन्यो केवलज्ञान ॥ जिनोकी किरिया
 बुद्धि सारी ॥ नेम० ॥ ८ ॥ (इति)

॥ श्रीगोडी पारसनाथनी लावणी ॥

॥ जगत भविककज मेहेर अनंत गुण, तेज
 तपत हे श्री जिनको ॥ प्रगट प्रबल प्रताप
 परम गुण, सुणतां सुख दिये तन मनको ॥

नील कमल दल नय कर दीपे, देह हे गुण-
 गणके वृदा ॥ नमो निरजन फणिपति सेवित,
 पाम गोडीचा सुखकटा ॥ १ ॥ (एआकणी)
 मोह करी कुभस्थल भेदन, कंठ ख प्रभु तु
 सचा ॥ हरि हर इंद्र विरचि देव गण, कर्म
 कीचमे पड कचा ॥ तुम सम ओर ठोर कुण
 जगमे, देव दुमरो जे उदा ॥ नमो० ॥ २ ॥ तु
 अकलक सरूपी अरूपी, परमानंद पद तु दायी ॥
 तु शकर ब्रह्मा जगदीश्वर, वीतराग तु निर्मायी,
 अनुपम रूप देख तुझ रीज्या, सुर नर नारीके
 वृदा ॥ नमो० ॥ ३ ॥ जलहल ज्वाल जलत
 चिट् कोरे, धूम घटा गगने चाली ॥ जलत काठ
 कोटर सर सर्पन, दरपत मरण दिशा आली ॥
 जगत सरण दु ख हरण प्रजल प्रभु, कहत कमठ
 मुण जोगिदा ॥ नमो० ॥ ४ ॥ तप जप करत

धरत नहिं करुणा, वासैं दुःख दोहग पावे ॥
 कहत कमठ तत्र अरुण नयन करी, जोग वात
 तुमकुं नावे ॥ पावक अंतर जलत नागकुं, सेवक
 हाथे निकसंदा ॥ न० ॥ ५ ॥ सुणी नवकार नाग
 जिन मुखसैं, धरणींदर पदवी पावे ॥ चंद कीरण
 उज्ज्वल जस पसरित, पास प्रभु निज घर आवे ॥
 तजी संसार चरण प्रभु लीनो, ध्यान धरत मन
 आनंदा ॥ नमो ० ॥ ६ ॥ ध्यान धरत प्रभु देखी
 कमठसुर, आय करी परिसह भारी ॥ गगन
 भाग चिहुं ओर घनाघन, घोर घटा उलटी
 धारी ॥ चंचला चपला होत चिहुं ओर, चंचल
 चंपलाके वृंदा ॥ नमो ० ॥ ७ ॥ कटट काटका
 होत गगनमें, गडड गडड चिहुं दिशि गाजे ॥
 फरर फरर घन पवन फुरत हे, तरुवर करड
 मरड भांजे ॥ छनन छनन पावस जड लागी,

मूशल धारे वरसदा ॥ नमो० ॥ ८ ॥ खलल
 खलल जगतीजल पसरत, छिनभर नाक तोड़े
 आला ॥ मेरु परें प्रभु वीर रही तव, ध्यान रसैं
 रहे मतवाला ॥ ततक्षण धरणरायको आसन,
 कपटी व्यान ज्यु चालदा ॥ नमो० ॥ ९ ॥
 ततक्षण धरण राय अरु वरणी, आय नमत
 जिनकु रगें ॥ शिरपर छत्र धरे फणिगणको,
 शेष नाग डोलत अगें ॥ हाथ्यो कमठ सरण
 करि प्रभुको, गयो निज स्थानक हर्षदा ॥ नमो०
 ॥ १० ॥ नाचत धरणरायकी ललना, ठमक
 ठमक पग ठमकती ॥ ठमक छमक नींदुआ
 छमकावत, धम धम घुघरी वमकती ॥ ताल
 तान लगमान प्रकार, नव नव उदे नाचदा ॥
 नमो० ॥ ११ ॥ धप मप वप मप मादल
 धमके, करड कण्ट करताल करे ॥ रण रण

(२८६)

रणके रण रणकंती, झल्लरी नाद रसैं पसरे ॥
दडड दडड दुक्कां वाजे, मुंगल भेरीना वृद्धा
॥ नमो० ॥ १२ ॥ वाजे श्रीमडल सरणाई,
वीणा ताल कंसाल छटा ॥ टुक टुक मिलत
मिलत एक एकसैं, जोर बनी तव रंग घटा ॥
प्रभू पण ज्ञान ध्यान लय लीना, मोडे कर्म
अरिवृंदा ॥ नमो० ॥ १३ ॥ केवल ज्ञान लही
प्रभु निर्मल, स्थापन चऊविह संघ करे ॥ चरण
कमल सुररचित कमल शिर, धरत धरणि जन
तिमिर हरे ॥ शत सम आयु करी प्रभु पूरण,
सिद्ध बधू कर पकरंदा ॥ नमो० ॥ १४ ॥ अजर
अमर अविनाशि निरंजन, सिद्ध बुद्ध समरौ रंगों ॥
परम महोदय परमात्म पद, लहियें जिन सेवन
संगें ॥ रोग सोग दोहग दुःख जावे, पावे सो-
हग सुखकंदा ॥ नमो० ॥ १५ ॥ अरि करी

जलण जलांदर जल भय, नाम जप्या सह दूर
 टले ॥ प्रभूपद पद्म सेवनमे कमला, रंगरसाला
 आय मिले ॥ रूपविजय कहे सुनत लावणी,
 पामे चित्त परमानदा ॥ नमो० ॥ १६ ॥ (इति)

॥ श्रीमहावीर भगवाननी लावणी ॥

॥ अनतनली जिनगज जगतपति, चरण
 अगुठे मरु कपाया ॥ देव देवीमिल करे वीनति
 सन सुरपति आनद पाया ॥ [ए आकगी] ॥
 तेरे गुणकी महिमा अर पाड, इतना गुनो बग-
 सीम करे ॥ समो अपराध प्रभू पापको, प्रेम
 नजर हम उपर धरे ॥ करि स्तुति उठे सुरि
 सुर मय, जन्म मोच्छ्य अर करणो सरे ॥
 अधिक अधिक धरि हर्ष दियेमें, आत्म जपने
 तनको हरे ॥ मुद तन मनमें करो महोन्मव,

शिव रमणीकुं सिताव वरो ॥ भगतिसें भर
 धर्यो हीथाकुं, अब दुर्गतिमुं काहेकुं डरो ॥ जनम
 मरनकुं भेट दिया हे, सो जिन भक्तिसें नहाया
 ॥ देव० ॥ १ ॥ सुरनकी संपत सुख दायक,
 जिनवरकी ए भक्ति भली ॥ दोहिलो तुं मत
 होय जीवडा, अण तेडी ऋद्धि आवे चली ॥
 उठाय कलश हाथोमें लीना, सुरपतिका मन
 हुवा रली ॥ जय जय शब्द मुखसें सब बोले,
 विषय गये तस दूर टली ॥ हरख वदन कर
 सुर सब गावे, आनंद घडी मुझ आय मिली
 ॥ जन्म हमारो लेखे लग्यो हे, सुखकी सेज
 सुरलोक ढली ॥ धन धन हे जिनकी जिंदगानी,
 जिनवरका गुण मुख गाया ॥ देव० ॥ २ ॥ करे
 निरत जिनवरके आगे, वाजांकी धुन बाज रही ॥
 सुरतका सुर नर हे सबला, महिमा मोसें न

जाय कही ॥ अग मोड हात जोड करे सन,
 सफल घडी मेरी आज भई ॥ उदय आनद
 दिनकर घर उम्यो, कुमति कलसण अलगी गई
 ॥ सुर नरका सुखकी नहीं गिनती, अमरापुर
 पद जाय लही ॥ छपन कुमारी जिन गुन गावे,
 सुखसु कथन कर कीरति कही ॥ ऐमो उलट
 धरि करता महोत्सव, हिरदे हरख अधिका
 आया ॥ देव० ॥ ३ ॥ मेरु शिखरपर कलस
 ढाल कर, हाथ जोड सुर आगे रखे ॥ मैं चर-
 णोका चाकर तेरा, अरज करे यु रखे रखे ॥
 छत्र चमर ढाले जिनवर पर, लालि लालि सन
 सुर पाय पड़े ॥ हुकम करो तो नीर नमणको,
 सन सुरपतिके सीम चढ़े ॥ इण विधिमें भक्ति
 जे करता, भय भयका सन पाप जड़े ॥ तुम
 गुनको सुर पार नहि ले, जिनदास कमो कसो

(२९०)

रडे ॥ फूल सुगंधी नीर छटकता, सुर सब
प्रभुकुं घर लाया ॥ देव० ॥ ४ ॥ (इति)

॥ अथ छंदोनो संग्रह ॥

॥ अथ श्री वीतरागाष्टकं छंद ॥

(भुजंग प्रयातं छंद) ॥ शिवं शुद्धबुद्धं परं
विश्वनाथं, न देवो न बंधुर्न कर्म न कर्त्ता ॥ न
अंगं न संगं न चेच्छा न कामं, चिदानंदरूपं
नमो वीतरागं ॥ १ ॥ न बंधो न मोक्षो न
रागादि लोकं, न योगं न भोगं न व्याधिर्न
शोकं ॥ न क्रोधं न मानं न माया न लोभं
॥ चि० ॥ २ ॥ न हस्तौ न पादौ न घ्राणं न
जिह्वा, न चक्षुर्न कर्णं न वक्त्रं न निद्रा ॥ न

स्वामी न मृत्यु न देहो न मर्त्यं ॥ चि० ॥ ३ ॥
 न जन्मं न मृत्युर्न मोद न चिंता, न क्षुद्रो न
 भीतो न कृश्य न तद्रा ॥ न स्वेद न खेद न
 वर्ण न मुद्रा ॥ चि० ॥ ४ ॥ त्रिदंडे त्रिखण्डे हरे
 विश्वनाथ, हृषीकेश त्रिध्वस्त कर्मरिजाल ॥ न
 पुण्य न पाप न चाक्षादि प्राण ॥ चि० ॥ ५ ॥
 न तालो न वृद्धो न तुल्यो न मूढो, न खेद न
 भेद न मूर्तिर्न मेघा, न कृष्ण न शुक्ल न मोह
 न तद्रा ॥ चि० ॥ ६ ॥ न आद्य न मध्य न
 अंत न माया, न द्रव्य न क्षेत्र न कालो न
 भावाः ॥ न गुर्वो न शिष्यो न हीन न दीन
 ॥ चि० ॥ ७ ॥ इदं ज्ञानरूप स्रव्य तत्त्ववेदा,
 न पूर्ण न शून्य न चैत्यमरूपी ॥ न अन्यो-
 ज्य भिन्न न परमार्थमेक ॥ चि० ॥ ८ ॥ (शा-
 द्गुणिकोक्तिवृत्तम्) ॥ आत्मागमगुणाकरगुण-

निधि, चैतन्य रत्नाकरं ॥ सर्वे भूतगतागते सुख-
दुःखे, ज्ञाते त्वया सर्वगे ॥ त्रैलोक्याधिपते
स्वयं स्वमनसा, ध्यायन्ति योगीश्वरा ॥ वंदे तं
हरिवंशहर्षहृदयं, श्रीमान् हृदाभ्युद्यतं ॥९॥ (इति)

॥ अथ श्री शांतिनाथजीनो छंद ॥

(वीर जिनेसर केरोशिष्य-ए देशी)

॥ शांतिनाथको कीजे जाप, कोड भवोना
कापे पाप ॥ शांतिनाथजी म्होटा देव, सूर नर
सारे जेहनी सेव ॥१॥ दुःख दारिद्र जावे दूर,
सुख संपति होवे भरपुर ॥ ठग फांसीगर जावे
भाग, बळती होवे शीतळ आग ॥२॥ राजलो-
कमां कीर्ति धणी, शांति जिनेश्वर माथे धणी ।
जो ध्यावे प्रभुजीनुं ध्यान, राजा देवे अधिकुं

मान ॥३॥ गड गुवड पीडा मिट जाय, देखी
 दुश्मन लागे पाय ॥ सवळो भाग्यो मननो भर्म,
 पांम्यो ममकित काट्या कर्म ॥३॥ सुणो प्रभु
 मोरी अरदाग, हुं सेनक तमे पुरो आश ॥ मुज
 मन चितित कारज करो, चिंता आरति विमज
 हगे ॥५॥ भेटो म्हारा आळ जजाळ, प्रभु मुजने
 तुं नयण निहाळ ॥ आपनी कीति ठामो ठाम,
 सुधारो प्रभु म्हारा काम ॥६॥ जो नित्य नित्य
 प्रभुजीने रेट, मोतीनधा फूला कटे ॥ चप ला-
 नण दोनु जळ जाय, विण औपध कट जाने
 छाय ॥७॥ शातिनाथना नामथी थाय, आखे
 दूट पडळ कट जाय ॥ कमळो पीळो जळ जळ
 धरे, शाति जिनेश्वर शाता करे ॥ ८ ॥ गरभी
 व्याधि मिटावे राग, मज्जन मित्रनो मळे
 मयोग ॥ एह्यो देव न दीसे ओर, नहि चाले

दुग्धनको जोर ॥ ९ ॥ लुंटारा सब जावे नास,
 दुर्जन फीटी होवे दास ॥ शान्तिनाथनी कीर्ति
 धणी, कृपा करो तमे त्रिभुवन धणी ॥ १० ॥
 अरज करुं हूं जोडी हाथ, आपशुं नहि कोई
 छानी बात ॥ देखि रह्या छो पोते आप, काटो
 प्रभुजी म्हारां पाप ॥ ११ ॥ मुज मन चिंतित
 करिये काज, राखो प्रभुजी म्हारी लाज ॥ तुम
 सम जगमांहि नही कोय, तुम भजवाथी शाता
 होय ॥ १२ ॥ तुम पास चल नहि मरकी रोग,
 ताव तेजरो नांखे तोड ॥ मारि मिटाइ कीधी
 प्रभु संत, तुज गुणनो नहि आवे अंत ॥ १३ ॥
 तुमने समरे साधु सती, तुमने समरे जोगी
 जती ॥ काटो संकट राखो मान, अविचळ
 पदनुं आपो थान ॥ १४ ॥ संवत अठार चो-
 राणुं जाण, देश माळवो अधिक वखाण ॥

शेहर जानरा चैतर माम, हु प्रभु तुम चरणाको
 दाम ॥ १५ ॥ ऋषि रुगनाथजी कीधो छद,
 कादो प्रभूजी म्हारा फद ॥ हु जोउ प्रभुजीनी
 वाद, मुज आगति चिंता सनि काट ॥ १६ ॥ (इति)

॥ श्री पार्श्वनाथनो छंद ॥

(ब्रोटकछ्छ) ॥ आपण घर बेठा लील करो,
 निज पुत्र कलत्र शुभ्र प्रेम धरो ॥ तुम देश देशांतर काट
 दोडो, नित्य पाम जपो श्री जिन रुडो ॥ १ ॥
 मन बाछिउ मधका काज मेरे शिर डपर छत्र
 चामर धर ॥ कलमल आगल चाले घोडो
 ॥ निन्य० ॥ २ ॥ भूत भैत पिशाच नर्का,
 मायणि दायणि जाय टटो ॥ छछ छिद्र न
 केउ लोग लटो ॥ निन्य० ॥ ३ ॥ एकांतर
 ताय मियां दाह, औपध पिण जाये क्षण माह ॥

(२९६)

नवि दुःखे माथुं पग गुडो ॥ नित्य० ॥ ४ ॥
कंठमाला गड गुंवड सवळा, तस उदर रोग
टळे सवळा ॥ पीडा न करे फिन गळ फोडो
॥ नित्य० ॥ ५ ॥ जागतो तीर्थकर पास बहु,
एम जाणे सवळो जगत सहू ॥ ततक्षण अशुभ
कर्म तोडो ॥ नित्य० ॥ ६ ॥ पास चाणारशि
पुरि नगरी, तिहां उदयो जिनवर उदय करी ॥
समय सुंदर कहे करजोडी ॥ नित्य पास जपो
श्री जिन रुडो ॥ ७ ॥ इति ॥

॥ श्रीभीडभंजन पार्श्वनाथनो छंद ॥

(झुलणा छंद) राग प्रभाती—(मात पृथ्वी
सुत, प्रात उठी नमो—ए देशी)

॥ भीड भंजन प्रभु, भीड भंजन सदा, नहिं
कदा निष्फल थाय सेवा ॥ भविजन भावशुं,

(२०७)

भजनमाही भजे, परमपद सपदा तसत लेवा
 ॥ १ ॥ कार्गी वणारशी, जिनपद पुरे जयो,
 वामा अश्वसेन सुत निश्च दीवो ॥ सेढी वत्रक
 तटे, खेटक पुर तपे, कल्पनी कोड कृपाल
 जीयो ॥ २ ॥ भीड मन भित्ति भय, भावठ
 भजणो, भक्ति जन रजणो, भावे भेटयो ॥
 आज जिनराज मृज, काज सिद्धा मने, मोह
 राजाननो मान मेटयो ॥ ३ ॥ कोडि मन का-
 मना, मुजम न्हू ठामना, शिन मुख धामना
 आज साध्या ॥ मंगल मालिका, आज दीपा-
 लिका, मुज मन मदिरे मोज वाध्या ॥ ४ ॥
 पाठके ठाठमे, कात्तिवट आठमे, मत्तर अठथे-
 तरे पाम गायो ॥ उदय निज दामनी, एह
 अरदाम मुणि, हित घरी नाथजी हाथ साक्षो
 ॥ ५ ॥ (इति)

(२०८)

॥ अथ श्री गौतम स्वामीनो छंद ॥

(वीर जिणेसर केरो शिष्य-ए देशी)

॥ जयो जयो गौतम गणधार, म्होटी लब्धी
तणो भंडार ॥ समरे वांछित सुख दातार, जयो
जयो गौतम गणधार ॥ १ ॥ वीर वजीर वडो
अणगार, चौद हजार मुनि शिरदार ॥ जपतां
नाम हूवे जयकार ॥ जयो० ॥ २ ॥ गय
गमणी रमणी जग सार, पुत्र कलत्र सज्जन
परिवार ॥ आपे कनक कोडी विस्तार ॥ जयो०
॥ ३ ॥ घेर घोडा पायक नही पार, सुखासन
पालखी उदार ॥ वैरी विकट थाये विसराळ
॥ जयो० ॥ ४ ॥ ग्रह उठी जपीये गणधार,
क्रिद्धि सिद्धि कमळा दातार ॥ रुप रेख मयण
अवतार ॥ जयो० ॥ ५ ॥ कवि रुपचंद गुरु

(२९९)

कैरो शिष्य, गौतम गुरु प्रणमो निश दिश ॥
 कहे चद ए सुमतागाग ॥ जयो० ॥ ६ ॥ (इति)

॥ श्री जिन नव अंग पूजाना दूहा ॥

॥ जळ भरी मण्ड पत्रमा, युगलिक नर पूजता ॥
 ऋषभ चरण अगुठटो, दायक भयजल अत ॥ १ ॥
 जानु वळे काउमगा रक्षा, निचर्या देश नि-
 देश ॥ गडा खटा केवल लघु, पूजा जानु नरेश
 ॥ २ ॥ लोकातिक वचने करी, परस्या वरगी दाना ॥
 वरकाटे प्रभु पूजना, पूजा भवि नहु मान ॥ ३ ॥
 मान गपु दोय असधी, देखी रीर्य अनत ॥ भूजा
 वळ भयजल तरया, पूजा गव मदन ॥ ४ ॥ मिद
 गिला गुण उजळी, लोकाने मगवन ॥ तगीया
 नेणे पाण भरी, शिर शिखा पूजत ॥ ५ ॥

तीर्थकर पद पून्यथी, त्रिभुवन जन सेवत ॥
 त्रिभुवन तिलक समा प्रभु, भाल तिलक
 जयवत. ॥ ६ ॥ सोळ पोहार प्रभु देशना,
 कंठ विवर वरतुल ॥ मधुरध्वनी सुरनर स्र-
 णे, तीणे गळे तिलक अमूल. ॥ ७ ॥ हृदय कम-
 ल उपशम वळे, बाळ्या रागने रोष ॥ हीम दहे
 वन खंडने, हृदय तिलक संतोष. ॥ ८ ॥ रत्न-
 त्रयी गुण उजली, सकळ सुगुण विसराम ॥ नाभि
 कमळनी पूजना, करतां अविचळ धाम ॥ ९ ॥
 उपदेशक नव तत्त्वना, तिणे नव अंग जिणंद ॥
 पूजा बहुविध रागशुं, कहे शुभवीर मुणिंद ॥ १० ॥

॥ अथ पंडित श्री कुंवरविजयजी

कृत अष्ट प्रकारी पूजा ॥

(दोहा) त्रिजग नायकतुं धर्णी, महा महोटी

महाराज ॥ महोटे पुण्ये पामियो, तुम दरिशन
 हु आज ॥ १ ॥ आज मनोरथ मनि फल्या,
 प्रगट्या पुण्य रुछोल ॥ पाप करम दूरे टल्या,
 नाठा दुःख ददोल ॥ २ ॥ सुखदाई प्रभु तु
 बडो, तुज सम अजर न कोड ॥ कर्म मल दूरे
 कर्या, पाम्या शिपद सोय ॥ ३ ॥ ज्ञानावर-
 णीय (१) क्षय करी, दर्शनावरणीय (२)
 कर्म ॥ वेदनीय (३) कर्म दूरे करी, टाल्यु
 मोहनीय (४) कर्म ॥ ४ ॥ नाम (५) कर्म
 ने आयु (६) कर्म, गोत्र (७) अने अतराय
 (८) ॥ अष्ट कर्म एणी परे, दूर कर्या महाराज
 ॥ ५ ॥ दोष अढारे क्षय गया, प्रगट्या पुण्य
 अनत ॥ अतरंग मुख भोगवे, निश्चल धीर
 महत ॥ ६ ॥ कल्प वृक्षने कामकुम, पूरे मनना
 कोड ॥ प्रभु सेनाथी ते मले, जा मछा' होय

अडोल ॥ ७ ॥ व्रण भुवनमां तुं वडो, तुज
 सम अवर न कोय ॥ इंद्र चंद्रने चक्रवा^१, तुज
 पद सेवे सोय ॥ ८ ॥ प्रभु सेवा भावे करे,
 प्रेम धरी मन रंग ॥ दुःख दोहग दूरे टले,
 पामे सुख मन चंग ॥ ९ ॥ पूजा करतां प्रा-
 णीया, पोते पूजनिक होय ॥ आभव परभव
 सुख घणां, तस तोले नहि कोय ॥ १० ॥
 जीवडा जिनवर पूजिये, जिन पूज्या सुख थाय ॥
 दुःख दोहग दूरे टले, मनवंचित सुख थाय
 ॥ ११ ॥ द्रव्यभावथी अतिघणो, हैडे हरख न
 माय ॥ एणेविध जिनवर पुजतां, पाप करम
 दुर जाय ॥ १२ ॥

॥ अथ प्रथम श्री जल पुजा ॥

(दोहा) सुगंधमय जल वासिने, जे पुजे जि-

नराय ॥ तस त्रिभुवन जग विस्तरे, दुर्गंधता दूर
जाय ॥ १ ॥ मलीन वस्तु उज्ज्वल करे, ए
स्वभावा जल माही ॥ जलशु जिनवर पूजता,
कर्म कलक मिट जाय ॥ २ ॥ तीर्थोदक कुभे
करी, रतन प्रमुख श्रीकार ॥ अट महस्स अड
जातिना, अथवा कलशा चार ॥ ३ ॥ आठ
जाति कलशे करी, नवगवे जिनगय ॥ तस
त्रिभुवन जग विस्तरे, सुरपति सेने पाय ॥ ४ ॥
ज्ञान कलश भरी आत्मा, ममता रम भरपूर
॥ श्री जिनने नरनामता, कर्म थाय चकचूर ॥ ५ ॥
॥ अथ द्वितीय श्री चंदन पुजा ॥

(टोहा) केशर चंदन द्रव्य यकी, भाव यकी
बहु मान ॥ जिनवर अगे चरचता, प्रगटे
आत्म ज्ञान ॥ १ ॥ केशर चंदन घमी करी,
भरी कचोला मार ॥ जिनवर अगे चरचता,

पाप कयों परिहार ॥ २ ॥ बावना चंदन अति
 भलुं, कस्तुरी वरास ॥ एणी विध जिनवर सेवतां,
 पामे लील विलास ॥ ३ ॥ कनक कचोलां भरी
 करी, सेवे जिनपति पाय ॥ दुःख दोहग दूर
 टले, मनवंछित सुख थाय ॥ ४ ॥ तपत वस्तु
 शीतल करे, चंदन शीतल आप ॥ चंदनसें
 जिन पूजतां, मिटे मोह संताप ॥ ५ ॥ पूजाने
 परिणाम दोय, करो चंदनकी रीत ॥ शीतलता
 ने सुगंधता, जेणे भाजे भव भीत ॥ ६ ॥

॥ अथ तृतीय श्री पुष्प पूजा ॥

(दोहा) प्रणिधाने सदगति होवे, पुजार्थी
 केम नव होय ॥ सुमनस भावे दुर्गता^१, पुजा
 पंचाशक जोय ॥ १ ॥ शतपत्री वर मोगरो, चंप-
 क जाई गुलाब ॥ केतकी डमरो बोलसीरी ॥
 पूजो जिन भरी छाव ॥ २ ॥

(३०५)

॥ अथ चतुर्थ श्री धूप पूजा ॥

(दोहा) ॥ पावक ग्रहे सुगंधकु, धूप कहा-
घत सोय ॥ उखेत धूप जिणदकु, कर्म दहन
सन होय ॥१॥ धूप उखेत जे जना, प्रभु आ-
गल नहु मान ॥ दुर्गंधता दुरे करे, पामे अमर
निमान ॥२॥ हुतागनमें काष्ठ ज्यु, तेम व्याना-
नल कर्म ॥ तेणे मिश्रे धूप पूजा करो, जिम पा-
मो शिव शर्म ॥३॥

॥ अथ पंचम श्री दीप पूजा ॥

(दोहा) ॥ केवलनाण प्रभावशु, जेम लहो
लोकालोक ॥ तेम पूजा द्रव्य दीपकी, कृता
शिवफल गेक ॥१॥ जगदीपक प्रभु दीपजे, क-
रता भागो एह ॥ अवरानु जे अनादिनु, ज्ञान
लहो निज वेद ॥२॥

(३०६)

॥ अथ षष्ठ श्री अक्षत पूजा ॥

(दोहा) ॥ हवे अक्षत पूजा करो, शालि
ब्रीहि^१ गोधूम ॥ उज्ज्वल परिपरि ढोवके, टालो
मोहकी धूम ॥१॥ अक्षय फल लेवा भणी, अ-
क्षत पुजा उदार ॥ एह भव पण नविक्षय होवे,
राज्य रिद्धि भंडार ॥२॥

॥ अथ सप्तम श्री नैवेद्य पूजा ॥

(दोहा) ॥ हवे नैवेद्यनी पूजना, कीजे जीम
हलिराय ॥ भव निर्वेद प्रभु मुखे, मागो अविचल
ठाय ॥१॥ कर्ता भोक्ता मुज नहिं. पुंदगल भा-
वनो जीव ॥ तेणो पुदगलनी तर्जना, करतां शर्म
सदैव ॥ २ ॥

॥ अथ अष्टम श्री फल पूजा ॥

(दोहा) ॥ फल पूजा करतां थकां, सफल

(३०७)

करो अतार ॥ फल मागो प्रभु आगले, तार
 तार मुज तार ॥१॥ जय फल उपम जग नहि,
 पाम्या पडी नहि अत ॥ अव्याघ्र अचल अ-
 जर, मागु शिव अनत ॥ २ ॥ जे जेसी करणी
 करे, ते तेसा फल होय ॥ फल पुजा जिन दे-
 चकी, निश्चे शिवपट होय ॥ ३ ॥ अष्ट प्रकारी
 एणी परे, जे पूजा करे उदार ॥ अष्टमी गति
 फल ते लहे, पामिजे मन पार ॥४॥ जिन उत्तम
 पद पदनी, नित सेवा करो व्रण काल ॥ निज-
 रूप प्रगटे सुख होये, अमि कुण कहें नहि
 पार ॥ ५ ॥

॥ इति पंडित श्री कुण्विजयजी कृत
 अष्ट प्रकारी पूजा ममाप्र ॥

पंडीत श्री उत्तमविजयजी कृत अष्टप्रकारी
संपूर्ण पूजामांथो फक्त दुहानो संग्रह.

॥ श्री अष्टप्रकारी पूजाना दुहा ॥

न्हवण विलेपन कुसुमनी, धूप दीप मनोहार;
अखंड अक्षत नैवेद्यनी, अष्टमी फळ सुविचार॥१॥
भाव—स्तवने कारणे, द्रव्य स्तव अधिकार;
कारणथी कारण सधे, तेणे धुर पूजा उदार ॥२॥
पिठ मनोहर थापिने, अरिहंत प्रतिमा सार;
ताल मृदंग वाजित्र युक्त, करिये हर्ष अपार॥३॥

(प्रथम जल पूजा)

तीर्थोदक कुंभो भरी, रत्न प्रमुख श्रीकार ॥
अष्ट सहस्र अड जातिना, अथवा कलशा च्यार
॥१॥ इणी परे जल पूजा करी, करीए अप्पा शुद्ध;
माने छिणुं जे एहमां, जाणो तेह अबुद्ध ॥ २ ॥

(चीजी चदन पूजा)

हरे करवा गुणवासना, असख्यात प्रदेश;
चदननी पूजा करो, आणी भाव विशेष ॥ १ ॥
पूजाने परिणाम दोउ, करो चदनकी रीत,
शीतलत्ताने सुगंधता, जीम भाजे भव भीत ॥ २ ॥

(श्रीजी पुष्प पूजा)

हवे श्रीजी सुमनस तणी, पूजा अतिही उदार;
सुमनस मुख जीणथी लहे, त्रिणे सुमनस प्रकार १
'श्रीणिधाने सद्गति होये, पूज्ये किम नवी होय;
'सुमनस भावे दुर्गता, पूजा पचाशक जोय, ॥ २ ॥

(चोथी धूप पूजा)

हुताशनवी काष्ट ज्यु, तिम ध्यानानले कर्म,

१ एकाग्र भावे २ चोम्या भावे ३ दुर्गता (गरीब)
नारी भगवत् महावीर देवने वडा पूजा करवा जनी
माणमान भावुध्द क्षय बदली चोम्या भावधी वादने
पाथी ४ भक्ति

तिणे मिश्रे धुप पूजा करो, पामो ज्युं शिव शर्मा ॥१॥
 इणीपरे धुप पूजा करी, जिन आंगळ शुभ भाव;
 टाळी विभावनी परिणति, दूर करो परभाव ॥२॥

(पांचमी दीप पूजा)

१ जगप्रदीप पुर दीप शुभ, करतां भावो एह;
 अवरणुं जे अनादिनुं, ज्ञान लहो निज तेह ॥१॥
 केवळनाण २ पडवशुं, ज्युं लहे लोकालोक;
 त्युं पूजा द्रव्य दीपनी, करतां शिव फळ रोक ॥२॥

(छठी अक्षत पूजा)

हवै ३ अक्षत पूजा करो, शाळी ब्रीहि गोधूम;
 उज्वल प्रभुपर ढोहते, टाळो मोहकी धूम ॥१॥
 अक्षय फळ लेवा भणी, अक्षत पूजा उदार;
 इह भव पण नवि क्षय होवै, राज ऋद्धि भंडार ॥२॥

१ जगदीपक श्री जिनेश्वर आगळ जयणायुक्त (गायना
 धीनो) दीप प्रगटावतां. २ प्रदीप-दपिक. ३ (अणीशुद्ध)
 शाली-चोखादि.

(३११)

(सातमी नैवेद्य पूजा)

हो नैवेद्य निवेदना, कीजे जिम हली राय,
भय निर्वेद प्रभु मुखे, मागो अचिळ ठाय ॥१॥
कर्ता भोक्ता मुज नहि, पुद्गल भावनो जीन,
तिणे पुद्गलनी त्याजना, करता गर्म सदैव ॥२॥

(अष्टमी फळ पूजा)

फळ पूजा करता थका, सफल करो अत्रतार;
फळ भागो प्रभु आगळे, तार तार मुज तार ॥१॥
जम फळ ओपम जग नहि, पाम्था पळी न अत,
अव्यायाध अचळ अरुन, मागो सुख अनत ॥२॥

*** (इति श्रीअष्टप्रकारि पूजाना दुहा संपूर्ण) ***

१ सुमार उपरवी देगाय

श्री नवपदजी (सिद्धचक्रजी) ना
 आयांबिलनी ओळीमां खमासमण
 वखते बोलवाना काव्यो तथा पदो.

॥ १ ॥ प्रथम दिवसें श्री अरिहंत पद ॥

॥ अरिहंत पद ध्यातो थको, दब्बह गुण
 पज्जाय रे ॥ भेद छेद करी आतमा, अरिहंत
 रुपी थाय रे ॥ वीर जिनेश्वर उपदिशे, सांभळजो
 चीत लाइ रे ॥ आतम ध्यान आतमा, ऋद्धि
 मळे सर्वा आई रे ॥ महावीर० ॥ १ ॥

॥ इच्छामि खमासमणो ! वंदिउं, जाव-
 णिज्जाए निसीहिआए, मत्थएण वंदामि ॥

(ए प्रमाणे खमासमण देई)

ॐ नमो अरिहंताणं, ए प्रथम पदे श्री

अरिहतजी, चार गुणें शोभित, मध्यभागें चिरा-
जमान, उज्ज्वल वर्ण सहित, एवा श्री अरिहंत
भगवन्तने महारी त्रिकाल बदना होजो.

(ए प्रमाणे चार (१२) समासमण देवा)

॥२॥ द्वितीय दिवसे श्री सिद्ध पद ॥

॥ रूपातीत स्वभाज्जे, केवल दसण नाणी
रे ॥ ते ध्याता निज आत्मा, होये सिद्ध गुण
साणी रे ॥ महारी० ॥ २ ॥

(समासमण देई)

ॐ नमो नमो सिद्धाण, ए बीजे पदें श्री
सिद्ध परमात्मा, आठ गुणें शोभित, पूर्वदिशें
चिराजमान, रक्त वर्ण सहित, एवा श्री सिद्ध
भगवन्तने महारी त्रिकाल बदना होजो.

(ए प्रमाणे आठ (८) समासमण देवा)

॥३॥ तृतीय दिवसे श्री आचार्य पद ॥

॥ ध्याता आचारज भला, महामंत्र शुभ
ध्यानी रे ॥ पंच प्रस्थाने आत्मा, आचारज
होय प्राणी रे ॥ महावीर० ॥ ३ ॥

(खमासमण देई)

ॐ न्ही नमो आयरियाणं, ए त्रीजे पदे
श्री आचार्यजी, छत्रीश गुणें शोभित, दक्षिण
दिशें विराजमान, पीतवर्ण सहित, एवा श्री
आचार्यजीने महारी त्रिकाळ वंदना होजो.

(ए प्रमाणे छत्रीश (३६) खमासमण देवा)

॥४॥ चतुर्थ दिवसे श्री उपाध्याय पद ॥

॥ तप सज्जाये रत सदा, द्वादश अंगनो
ध्याता रे ॥ उपाध्याय ते आत्मा, जग बंधव
जग भ्राता रे ॥ महावीर० ॥ ४ ॥

(स्वमासमण देई)

ॐ न्ही नमो उवज्झायाण, ए चोथे पदे
 श्री उपाध्यायजी, पचीस गुणें शोभित, पश्चिम
 दिशें निराजमान, नील वर्ण सहित, एना श्री
 उपाध्यायजीने महारी त्रिकाल वदना होजो.

(ए प्रमाणे पचीस (२५) स्वमासमण देवा)

॥ ५ ॥ पंचम दिवसे श्री साधु पद ॥

॥ अप्रमत्त जे नित्य रहे, ननि हरये नवि शेचे
 रे ॥ साधु सुवा ते आत्मा, शु मुढे शु लोचे
 रे ॥ महारीर० ॥ ५ ॥

(स्वमासमण देई)

ॐ न्ही नमो लोएमन्वसाट्टण, ए पाचम
 पदे श्री साधुजी, मत्तावीश गुण शोभित, उत्तर
 दिशें निराजमान, कृष्ण वर्ण सहित, ग्या मर्न

साधुने महारी त्रिकाल वंदना होजो.

(ए प्रमाणे सत्तावीश (२७) खमासमण देवा)

॥ ६ ॥ षष्ठ दिवसे श्री दर्शन पद ॥

॥ शम संवेगादीक गुणा, क्षय उपशम जे आवे रे ॥ दर्शन तेहीज आतमा, शुं होय नाम धरावे रे ॥ महावीर० ॥ ६ ॥

(खमासमण देई)

ॐ नमो दंसणस्स, ए छठे पदे श्री सम्यक् दर्शन, सडसठ बोलें शोभित, अग्नि खूणे विराजमान, श्वेत वर्ण सहित, एवा श्री दर्शन पदने महारी त्रिकाल वंदना होजो.

(ए प्रमाणे सडसठ (६७) खमासमण देवा.)

॥ ७ ॥ सुप्त दिवसे श्री ज्ञान पद ॥

॥ ज्ञानावर्णि जे कर्म छे, क्षय उपशम तस

(३१७)

थाय रे ॥ तो हुये एहीज आतमा, ज्ञान अ-
बोधता जाय रे ॥ महारीर० ॥ ७ ॥

(समासमण देखे)

ॐ ह्रीं नमो नाणस्स, ए सातमे पदे श्री स-
म्यक् ज्ञान, एकावन भेदे शोभित, नैऋत्य रूपे
निराजमान, श्वेत वर्ण सहित, एवा श्री ज्ञान प-
दने महारी त्रिकाल वदना होजो.

(ए प्रमाणे एकावन (५१) समासमण देखा)

॥८॥ अष्टम दिवसे श्री चारित्र पद ॥

॥ जाण चारित्र ते आतमा, निज स्वभा-
वमा रमतो रे ॥ लेश्या शुद्ध अलकयो, मोह-
वने नरी भमतो रे ॥ महारीर० ॥ ८ ॥

(समासमण देखे)

ॐ ह्रीं नमो चारित्तस्स, ए आठमे पदे श्री

(३१८)

चारित्र, सत्तर भेदें अने शित्तेर प्रकारे शोभित,
वायव्य खूण विराजमान, श्वेतवर्ण सहित, एवा
श्री चारित्र पदने महारी त्रिकाल वंदना होजो.
(ए प्रमाणे शित्तर (७०) समासमण देवा)

॥ ९ ॥ नवम दिवसे श्री तप पद ॥

॥ इच्छारोधे संवरी, परिणती समता योगे रे ॥
तप ते एहीज आतमा, वर्त्ते नीज गुण भोगे रे ॥
महावीर० ॥ ९ ॥ (॥१०॥) आगमनो आगम
तणो, भाव ते जाणो साचो रे ॥ आतम भावे
थीर होजो, परभावे मत राचो रे ॥ वीर० ॥ ११ ॥
अष्टक सकल समृद्धिनी, घटमाहे ऋद्धि दाखी रे ॥
तेम नवपद ऋद्धि जाणजो, आतम राम छे सा-
खी रे ॥ वीर० ॥ १२ ॥ योग असंख्य छे जिन
कह्या, नवपद मुख्य ते जाणो रे ॥ एह तणे अव

(३१९)

लंने, आतम ध्यान प्रमाणो रे ॥ वीर० ॥ १३ ॥
 ठाळ वारमी एहवी, चोथे खडे पूरी रे ॥ वाणी
 वाचक जस तणी, कोर्ड नये नअगुरी रे ॥ महा
 वीर० ॥ १४ ॥ (इति)

(समासमण देई)

ॐ ह्रीं नमो तवस्स, ए नवमे पदे श्री तप,
 चार भेदे अने पचाश प्रकारे गोभित, ईशान-
 खूणे निराजमान, श्वेतवर्ण सहित, एवा श्री तप
 पदने महारी त्रिकाल वदना होजो.

(ए प्रमाणे पचाश (५०) समासमण देवा

आ प्रमाणे आयत्रिलना ओळीना नये दिवस जिन
 मंदिरादिनां सिद्धचक्रजीनी स्थापना करी प्रदक्षिणा स
 हीत समासमण देवा छेह्ण दशमा (पारणांना) दिवसे
 नये दिवसना पदमाथी एक एक समासमण देई नव
 समासमण देवा

॥ अथ प्रभातनां पञ्चख्खाण ॥

॥ १ ॥ नमुक्कारसहि मुठसहिनुं ॥

॥ उग्गएसूरे, नमुक्कारसहिअं, मुठिसहिअं; पच्च-
ख्खाइ ॥ चउव्विहंपि आहारं, असणं, पाणं, खाइमं,
साइमं ॥ अन्नत्थणाभोगेणं, सहसागारेणं, महत्त-
रागारेणं, सव्वसमाहिवत्तियागारेणं, वोसिरे ॥ १ ॥

॥ २ ॥ पोरिसि साढपारिसिनुं ॥

॥ उग्गएसूरे, नमुक्कारसहिअं, पोरिसिं, साढ-
पोरिसिं मुठिसहिअं, पच्चख्खाइ ॥ उग्गएसूरे, चउ-
व्विहंपि आहारं, असणं, पाणं, खाइमं, साइमं ॥
अन्नत्थणा भोगेणं, सहसागारेणं, पच्छन्नकालेणं,
दिसामोहेणं, साहूवयणेणं, महत्तरागारेणं, सव्व-
समाहिवत्तियागारेणं वोसिरे ॥ २ ॥

॥ ३ ॥ पुरिमड्डु अचट्टनु पच्चत्ताण ॥

॥ उग्गए सुरे नमुक्कारसाहिअ पुरिमड्डु अचट्टु
मुटिसहिअ पच्चत्ताण सुरे उग्गए चउत्तिहिपि
आहार, असण, पाण, खाडम, साडम, अन्नत्थणा
भोगेण सहमागारेण पच्छन्नकालेण दिमामोहेण
साहुवयणेण महत्तरागारेण मव्वममाहिअत्ति-
यागारेण जेमिरे ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ विगड निविगडनु पच्चत्ताण ॥

॥ विगडओ निविगडओ पच्चत्ताण अन्न-
त्थणामोहेण सहमागारेण लेयान्तेणेण गिहत्थ-
ममटेण उरिपत्तविज्जेणेण पट्टच्चमस्त्रिपण पा

१ विगडओ—जमेने एक विगडनो त्याग २ निविगडओ—
गय विगडनो त्याग करबो होय गो ए आगार करेबो

रिठावणियागारेणं महत्तरागारेणं सव्वसमाहिव-
त्तियागारेणं वोसिरे ॥ ४ ॥

॥ ५ ॥ वियासणा एकासणानुं पच्चखाण ॥

उग्गए सुरे, नमुक्कारसहिअं, पोरिसिं साढपोरिसिं,
सूरे उग्गए पुरिमडुं मुठिसहिअं, पच्चखाइ। उग्ग
ए सुरे, चउविहंपि आहारं, असणं, पाणं, खाइमं,
साइमं। अन्नत्थणाभोगेणं, सहसागारेणं, पच्छन्न-
कालेणं, दिसामोहेणं, माहुवयणेणं, महत्तरागारेणं,
सव्व समाहिवत्तियागारेणं (१) विगइओ पच्च-
खाइ ॥ अन्नत्थणाभोगेणं, सहसागारेणं, लेवा-
लेवेणं, गिहत्थसंसठेणं, उखिखताविवेगेणं, पडु-

१ छ विगयमांथी कोई पण विगइ त्यागनुं पच्चखाण
करवुं होय तो कौसमां बतावेल आगार कहेवा. विगय
त्याग न करवी होय तो ए आगार कहेवानी जरूर तथो.

च्चमखिण्णणं, पारिठाणियागारेण, महत्तरागा-
 रेण, सच्चसमाहिवात्तियागारेण,) वियासणं
 पचरुत्ताड, तिप्पिहंपि आहार, असण, खाडमं,
 साडम, अन्नत्थणाभोगेण, सहसागारेण, सागा
 रियागारेण आउटण पमारेण, गुरु अब्भुठाणेण,
 पारिठावाणियागारेण, महत्तरागारेण, सच्चसमा-
 हिवात्तियागारेण॥ पाणस्म लेणवा, अलेवेण वा,
 अच्छेण वा, बहुलेण वा, ससित्थेणवा, असित्थे-
 णवा वोसिरे ॥ जो एकामणानुपच्चरत्ताण करतु
 होय तो, वियासणेने ठेकाणे एकासणनो
 पाठ केहेवो ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ आयविल्लनु पच्चरत्ताण॥

॥ उगगएसूरे नमुक्कासहिअ, पोरिमिं, साड
 पोरिमिं, सूरे उगग पुरिमड्डु, मुठिमाहिअ

पञ्चख्खाइ ॥ उग्गए सुरे चउच्चिहंपि आहारं,
 असणं, पाणं, खाइमं, साइमं, अन्नत्थणाभोगेणं,
 सहसागारेणं, पच्छन्नकालेणं, दिसामोहेणं, साहु-
 वयणेणं, महत्तरागारेणं, सव्वसमाहिंवत्तियागारेणं
 ॥ आयंवलं पञ्चख्खाइ ॥ अन्नत्थणाभोगेणं,
 सहमागारेणं, लेवालेवेणं, गिहत्थसंसठेणं,
 उखिखत्तविवेगेणं, पडुच्चमखिखएणं, पारिठा-
 वणियागारेणं, महत्तरागारेणं, सव्वसमाहिंवत्ति-
 यागारेणं ॥ एंगासणं पञ्चख्खाइ ॥ तिविहंपि-
 आहारं, असणं, खाइमं, साइमं ॥ अन्नत्थणा-
 भोगेणं, सहसागारेणं, सागारिआगारेणं, आठं
 टण पसारेणं, -गुरुअब्भुठाणेणं, पारिठावणिया-
 गारेणं, महत्तरागारेणं, सव्वसमाहिंवत्तियागारेणं
 ॥ पाणस्स लेवेण वा, अलेवेण वा, अच्छेणं वा, बहु-
 लेवेण वा, ससित्थेण वा, असित्थेण वा, बोम्मिरे ॥

॥ ७ ॥ चउविहार उपवासनुं पच्चरत्ताण ॥

॥ सुरे उग्गए अम्भत्तठ पच्चरत्ताड ॥ चउ-
विहपि आहार, असण, पाण, साहम, माहम,
अन्नत्यणामोगेण, सहमागारेण, पारिठाणणिया-
गारेणं, महत्तरागारेण, सन्नसमाहिवत्तियागारेण
चोसिरे ॥ ७ ॥

॥ ८ ॥ तिघिहार उपवासनुं पच्चरत्ताण ॥

सुरेउग्गए, अम्भत्तठ पच्चरत्ताड ॥ तिघिहपि
आहार, अमण, साहम, साहम, अन्नत्यणामो-
गेण, सहमागारेणं, पारिठाणणियागारेण, मह-
त्तरागारेण, सन्नसमाहिवत्तियागारेण ॥ पाण-
हार पोरिसिं, साढपोरिसिं, सुरे उग्गए पुरि-
मट्ट, अजट्ट, मुठिमहिअ, पच्चरत्ताड ॥
अन्नत्यणामोगेण, सहमागारेण, पच्चन्नकालेणं,

दिसामोहेणं, साहुवयणेणं, महत्तरागारेणं, सव्वस-
माहिवत्तियागारेणं ॥ पाणस्स लेवेण वा, अलेवे-
णवा, अच्छेण वा, बहुलेवेण वा, ससित्थेण
वा असित्थेण वा, वोसिरे ॥ ८ ॥

॥ ९ ॥ चउत्थ छट्ठ अट्ठम भत्तादिकनुं पच्चख्खाण ॥

॥ सुरे उग्गाए^१ चउत्थभत्तं अभत्तठं पच्चख्खाइ,
सुरे उग्गाए^२ छट्ठभत्तं अभत्तठं पच्चख्खाइ, सुरे
उग्गाए^३ अट्ठमभत्तं अभत्तठं पच्चख्खाइ, तिविहं

१ चउत्थभत्तं—उपवासना पहेला अने छेला दिवसे एका
सणु करी उपवास एक करवो तै. २ छट्ठभत्तं—वै उपवास.
३ अट्ठमभत्तं—त्रण उपवास. एज प्रमाणे च्यार उपवास
वालाने दसम भत्तं, पांच उपवास वालाने द्वादश भत्तं
आप्रमाणे जेटला उपवास होय तेनी वमणी संख्या करी
तैमां वै मेळवी जे संख्या थाय तेटला भत्त कहेजुं.

पिआहारं (वाकीना आगार तिविहार उपवास
मा नह्या प्रमाणे कहेवा) ॥ ९ ॥

॥१०॥ छट्ट अट्टमादिक तप करे अने बीजा दिवसादि-
क पाणी वापरुं होय त्यारे पाणहारनु पच्चख्खाण
॥ पाणहार पोरिसिं मुठिसहिअ पच्चख्खाण,
अन्नत्यणा भोगेण, सहमागारेण, पच्छन्नकालेण,
दिसामोहेण, माहुवयणेण, महत्तरागारेण,
सन्नसमाहिअत्तियागारेण, पाणस्स लेवेण
वा, अलेवेण वा, अच्छेण वा, बहुलेवेण वा,
सासित्येण वा, असित्येण वा, वोसिरे ॥ १० ॥

॥११॥ गटसहिय आदि अभिग्रहोनुं पच्चख्खाण ॥
॥ गटमठिअ नेट्टुमाहिअ दिवसहिअ थिनुग-
सहिअ मुठिमाहिअ पच्चख्खाण. अन्नत्यणाभोगे-

र्णं सहस्रगारेणं महत्तरांगारेणं सन्वसमाहिवत्ति-
यागारेणं वोसिरे ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ चउद-नियम धारनारे सवारे अने सांझे
लेवानुं देसावगासिकनुं पच्चख्खाण ॥

॥ देसावगासियं उवभोग परिभोगं पच्चख्खा-
इं, अन्नत्थणाभोगेणं, सहस्रगारेणं, महत्तरांगारेणं,
सन्वसमाहिवत्तियागारेणं, वोसिरे ॥ १२ ॥

॥ अथ सांझना पच्चख्खाण ॥

(तिहां प्रथम वीयासणं, एकासणं, निवि-
गइ, आयंविहं, तिविहार उपवास अने छठ अ-
ठमादि पच्चख्खाण करे तो तेणें सांझे पाणहारनुं
पच्चख्खाण करवुं, ते आवी रीतेः—)

॥ १३ ॥ पाणहार दिवसचरिमं पच्चख्खाइ ॥

अन्नत्यणामोगेण, सहसागारेण, महत्तरागारेण,
सर्वसमाहिवत्तियागारेणं, वासिरे ॥ १३ ॥

॥ १४ ॥ चउविहारनु पच्चरखाण ॥

॥ दिवस चरिम पच्चरखाइ ॥ चउविह-
पि आहार, असण, पाण, खाइम, साइम ॥
अन्नत्यणामोगेण, सहसागारेण, महत्तरागारेण,
सर्वसमाहिवत्तियागारेण वोसिरे ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ तिनिहारनु पच्चरखाण ॥

॥ दिवस चरिम पच्चरकाइ ॥ तिनिहपि आहार,
अमण, खाइम, साइम, अन्नत्यणामोगेण, सह-
सागारेण, महत्तरागारेण, सर्वसमाहिवत्ति-
यागारेण वोसिरे ॥ १५ ॥

॥ १६ ॥ दुविहारनु पच्चरखाण ॥

॥ दिवस चरिम पच्चरखाइ ॥ दुविहपि

अहारं, असणं, खाइमं, अन्नथणांभोगेणं, सह-
सागारेणं, महत्तरागारेणं, सव्वसमाहिवत्ति
यागारेणं वोसिरे ॥ १६ ॥

(श्रीमान् श्री हेमचंद्राचार्य प्रणित)

॥ श्री महादेव स्तोत्रनो संस्कृत
श्लोक उपरथी गुजरार्था भाषामां
अनुवादना काव्यो ॥

(प्रयोजक सांकळचंद पितांबरदास शाह.)

(हरिगीत छंद.)

जेनुं अतिशय शान्तरसथी भरेलुं दर्शनं यथा,
जगजीवने जे अभय दाता मंगळिक मानुं तथा;
दर्शन अमोघ अपूर्व उत्तम भव्य भयहर छे सदा,

તેથીજ તે શિવ શ્રેષ્ઠ છે હુ હર્ષ ભર નમું મુદા. ૧
 મૌ દેવતા પળ દેવ જે અતિ સર્વ સમૃદ્ધિવાન છે,
 તેથી મહેશ્વર માનીએ ઠકુરાડને ચિદ્ જ્ઞાન છે,
 એવા સમર્થ સ્વ રાગ દ્વેષથી રહિત પરમાત્મા પરા,
 તે જિનેશ્વરને નમુ જે સુખ દાયકા પાપન કરા. ૨
 પરકાશ લોકા લોકને કરનાર જસ મહા જ્ઞાન છે,
 મહાદયાને મહા દમન તે જગનાથને મહા ધ્યાન છે;
 એ લક્ષણે મહાદેવ તે ત્રિશુનન વિષે કહેવાય છે,
 ત્રીજા અનેરા નામ માત્ર કુદેવ તેહ ગણાય છે. ૩
 નિજ શરિરમા રહેનાર વિષય કપાય આદિક^૧ ત-
 સ્કરો, તે સર્વથા જીતી લીધા એ દેવ સેના આદરો;
 તે મહાદેવ ગણાય ત્રીજા રાગ દ્વેષી દેવલા,
 નવ તર્યા તે કેવ તારણે જે મગ્ન નૌકા મમ પલા. ૪
 દુર્જય મહા જે રાગ દ્વેષ રૂપી મહા સુખદો તળો,

ભવસ્થા વિપે જેણે કર્યો જય સર્વથા જિન તે મળો;
 ત્હેનેજ હું મહાદેવ માનું નામ ધારી અન્ય છે, અહા !
 મહાદયા જગજીવ-શાસન રસિક કરવા ધન્ય છે. ૫
 લૌકિક મતમાં શબ્દ માત્રજ મહાદેવ મનાય છે,
 પણ જૈન શાસનમાં સદા ગુણ યુક્ત દેવ ગણાય છે;
 એ શબ્દને વઢી અર્થથી મહાદેવ જૈનો માનતા,
 વિપરીત અન્યમતિ સદા કલ્પિત દેવ પિછાણતા. ૬
 વઢી શક્તિ માત્ર વિજ્ઞાન લક્ષણ લૌકિકે મહાદેવ છે,
 પણ જૈન શાસનમાં હ્ય વ્યક્ત વિજ્ઞાન લક્ષણ દેવ છે; એ
 લક્ષણે મહાદેવ શ્રી વીતરાગ^૧ તે સ્વયમેવ છે, જેણે
 વધી મહા મોહ જાઠ^૨ ઉછેદી તે મહાદેવ છે ૭
 મહામદ વિવર્જીત મહાલોભ વિમુક્ત દેવ સ્વરૂપ છે,
 વઢી મહાગુણ યુત એજ છે મહાદેવ ચિદ્વન રૂપ છે;
 તે ગુણયુત મહાદેવને હું નમસ્કાર કરું મુદા, જે

તરણ તારણ દુઃખ નિવારણ અભય આપે છે સદા. ૮
 મહા રાગ દ્વેષને મોહ તેમજ કપાયો જેણે હળ્યા,
 તે સત્ય જગ મહાદેવ યાહુ અપર કુદેવો ગળ્યા,
 તે હુબ્યા પોતે ઘુહાડે નિજ ભક્તને કલિપત અહા,
 નર ભજે ત્રિપુધો કુદેવોને ભજે તે મુઠા મહા. ૯
 મહા કામ જ્વરનો નાશ કીધો મહા ભય દૂરે કર્યા,
 ઉપેગ મહાગ્રનનો કર્યો તે મહાદેવ સરા' ધરા;
 હુ ગળણ કરુ મહાદેવ આ જિતેન્દ્રિયનુ સર્વદા,
 સામ્રાજ્ય જે શિવપૂરિનુ આપે શિવ તે મદુ સદા. ૧૦
 મહા ક્રોધને મહા માન માયા મહા મદ જેણે હળ્યા,
 મહા લોભ આદિક દોષ સગ્યા હળ્યા જેણે મૂઠ
 રળ્યા,
 અહા તે સરા મહાદેવ શુભ કહેવાય જગમા શાશ્વતા,
 વીજા મરાગી દેવ જુઠા કપાયો યુત લાજતા ૧૧
 જે મહા દયાહુ મહાનદી અને મહા જ્ઞાની પૂરા, મહા

યોગી ને મહા તપસ્વી મહા મૌની તે પ્રભુજી સ્વરા;
 મહાદેવ એ શુભ લક્ષણો યુત સદા શોભે જયકરા,
 વ્યાં જિનપતિ સુ ગર્જેદ્ર સમ વ્યાં અન્ય દેવો
 સ્વર^૧ ધરા. ૧૨

મહા વીર્યને મહા ધૈર્ય વળી મહાશીલ જેમાં છે સદા,
 મહા ગુણને મહા ક્ષમા આદિક સત્ત્વ જેમાં છે યદા;
 મહાદેવ એ કહેવાય જે છે અભયદાતા સર્વથા, જે
 પમાડે જગજીવને શાતા વધુ શી કહું કથા ? ૧૩
 થયું સ્વતઃપરગટ જ્ઞાન લોકાલોક પરકાશક યથા,
 જેમાં અનંતુ વીર્યને ચારિત્ર જેનામાં તથા;
 સાક્ષાત્ એ શુભ ઉદ્ભવ્યાં તે સ્વયંભુ કહેવાય છે,
 વીજા અનેરા દેવ તેહ સરાગી દ્વેષિ ગણાય છે. ૧૪
 સ્ત્રી શસ્ત્ર આદિ રહિત જે કાયોત્સર્ગ મુદ્રા મુદા,
 મુદ્રા પર્યકાસન ધરી જે પ્રશમ રસ શીલે સદા;

એવા પ્રભુ જિનપતિ તે ધિય અને શંકર જાણીએ,
 ઈથી રહિત અન્યમતિ દેવો દેવ રૂપ ન માનીએ. ૧૫
 સાકાર નિરાકાર છે વહી મૂર્ત અમૂરત જેહ છે,
 જે પરમ આત્મા નાશ આત્મા અતરાત્મા તેહ છે,
 છે સ્વરૂપ એનું અકલ જે નવ ઓલસે અજો હરી,
 પાડિતજનો કરતા પરીક્ષા ત્રીતરાગ તળી સુરી. ૧૬
 જે પરમ દર્શન જ્ઞાન યોગથી અક્ષય આત્મ
 સ્વભાવને,
 પામ્યા વહી જે થયા પરમાત્માજ તજીય વિભાવને,
 જે જમા પરમ અને દયાયુત સતા પરમાત્મા સુરા,
 કહનાય છે સાર્યક નવી પ્રભુ નિરર્થક
 જગ ભાસ્કરા, ૧૭
 જે મિદ્ધ આત્મનાશીજ સુખ મપ્રાપ્તથી પરમાત્મ છે,
 વહી પ્રથમ કર્મવશાત્ સંસારે મમ્યા ગાદ્યાત્મ છે, તે-
 મજ નિરેકથી દેહવારી છતા અતર આત્મ છે, એ ત્ર-

ज प्रकारे गिव मनाय श्रीजिनपाति ते आप्त छे. १८
 जे अवस्था दोषित तेह सकल अवस्था जाणवी,
 वळी दोष रहित निष्फल अवस्था तेज साची
 मानवी;

ते सर्वथा निज देह रहित थतां परमपद स्थित दशा,
 वीतराग ते पामे दशा बीजा सुमार्गेथी खळ्या! १९
 जे एक मूर्ति छतां पण पर्याय नये त्रिमूर्ति छे,
 आत्मा तणा शुद्ध ज्ञान दर्शन चरण गुणथी पूर्ति छे;
 तेथीज ब्रह्मा विष्णु महेश्वर त्रिमूर्ति कहेवाय छे, वी-
 तराग ने उपमा घटे ए अवरमां न घटाय छे. २०
 जे एक मूर्ति छतां ब्रह्मा विष्णु महेश्वर नव घटे,
 ए त्रिंश भाग न वने छे भिन्न परस्पर मिथ्या रटे;
 ए त्रिंशनी मूर्ति यथाविध एक कदी नव संभवे.
 आवे विरोध ए वात कहेतां अन्यमति जेम तेम
 लवे. २१

छे विष्णु कार्य स्वरूप ब्रह्मा क्रियारूप जाणो यथा,
 बळी महेश्वर कारण रूपे छे एक मूर्ति नव तथा,
 एवीज रीते कार्य कारण युक्त मूर्ति न एक छे,
 घटना घटे नव एऊ कहेंता कहें ते नर' भेक छे
 ॥२२॥

छे प्रजापतिनो पुत्र ब्रह्मा मात पद्मानति कही,
 अभिजित नक्षत्रे जनम जम एक मूर्ति नर रही,
 अहा ! अर्थ व्यर्थ करे मुढात्मा तत्त्व ते जाणे नहीं,
 वीतराग प्रणित न मूत्र जाणे वात जुक्ति नर रही.
 ॥२३॥

वसुदेवनो सुत विष्णु छे माता कही जम देवकी,
 नक्षत्र जन्मनु राहिणी तो एक मूर्ति क्या टकी ?
 जिन शामने कही युक्त वातो अन्यपति नव मट्टे,
 कल्पित-कपोल कथा कु विकथा मिरो गी इत उत
 लहे. ॥२४॥

पेढालनो सुत रुद्र छे तस सत्यकी माता कही,
 नक्षत्र मूळमां जन्म जेनो एक मूर्ति कयां रही ?
 अर्धांग राखे अंगना जे शूळ शस्त्र धरे सदा, वीत-
 रागने नहीं शस्त्र रमणि प्रशमरस झीले मुदा. २५

॥ भुजंगी छंद ॥

जुवो वर्ण रातोज ब्रह्मा तणो छे,
 वळी श्वेतवर्णि महेश्वर भण्यो छे;
 तथा श्यामवर्णि अहा ! विष्णु केवो ?
 न मूर्ति कदा संभवे एक देवो ? ॥२६॥
 जपे जापमाला सदा एह ब्रह्मा,
 धरे रुद्र त्रिशूळने अंक रासा;
 वळी शंखने चक्र छे विष्णु पासे,
 न मूर्ति कदा संभवे एक खासे ? ॥२७॥
 वळी चार मुखोज ब्रह्मा कह्यो छे,
 तथा त्रिङ्गण नेत्रे महेश्वर रह्यो छे;

अहा ! पिण्डने हाथ छे चार केना ?
 न मूर्ति कदा संमये एरु देवा ? ॥२८॥
 मथुरा विषे जन्म ब्रह्मा तणो छे,
 महेश्वर तणो राजगृहिमा भण्यो छे,
 चळी द्वारिका कृष्णना जन्म जाणो,
 न मूर्ति कदा एरु तो केम ताणो ? ॥२९॥
 जुमो ह्मनुं 'यान ब्रह्मा तणु छे !
 चळी नर्दांनु यान तो रुद्रनु छे,
 तथा पिण्डनु यान जाणो गरुटे,
 न मूर्ति कदा एक तो केम शुडे ? ॥३०॥
 जुमो पद्म ब्रह्मा तणे हाथ दीसे,
 महेश्वर तणा हाथमा शूळ सीमे,
 तथा पिण्डना हाथमा चक्र केतु ?
 न मूर्ति कदा एरु के केम एतु ? ॥३१॥

થયા કૃત યુગેજ બ્રહ્મા વિચારા,
 થયા યુગ ત્રેતા વિષે રુદ્ર ન્યારા;
 અને દ્વાપરે વિષ્ણુની ઉત્પતિ છે,
 ન મૂર્તિ કદા એક એ કુટ્ટતિ છે. ॥૩૨॥
 વઠી જ્ઞાન તે વિષ્ણુ સાચાચ માનું,
 સદા શુદ્ધ ચારિત્ર બ્રહ્મા વચ્ચાણું;
 કહ્યા જ્ઞાન સમ્યક્ત્વથી શિવ શાન્તિ,
 ઘટે મૂર્તિ અર્હત તળી સૌમ્ય કાન્તિ. ૩૩
 ૧મહી ૨વારી વા ૩વન્હિ યજમાન માનું,
 વઠી ૪વ્યોમને ૫સોમ જે શ્રેષ્ઠ ૬માનુ;
 યથા આઠગુણો વિત્યા રાગ જેના,
 ઘટે ત્હેમને તે વીજાને ઘટેના. ॥૩૪॥
 પ્રસન્ના સુવારી ક્ષમા તેજ પૃથ્વી,
 નિઃસંગી સુવાયુ અને યોગ વન્હિ;

છતા મુર્ખ માને કષાયો ભરેલા,
 કુદેવો છતા દેવ માને છકેલા. ॥૩૫॥
 દયા દાનને જે તપો યુક્ત આત્મા,
 સરા એજ યજ્ઞમાન માનો પ્રમાત્મા,
 અને લેપ વર્જો સ્વભાવે મુઆત્મા,
 સદા વ્યોમની તુલ્ય માનુજ મહાત્મા ૩૬
 સદા સૌમ્ય મૂર્તિ રૂપે હુ પિછાણુ,
 સરા ચદ્ર શ્રી અર્હતોને વચાણુ,
 અને જ્ઞાન વિકાસથી સ્વર્ગ જાણુ,
 વીજા અન્ય જે આગિયાને ન માનુ. ૩૭
 'નિમુક્તા અહા ! પુણ્યને પાપ વેથી,
 વઢી 'વર્જોતા રાગ ને દ્વેષ તેથી,
 નમસ્કાર તે અર્હતો ને કરે જે,
 ન ઇચ્છા છતા શિવ શ્રી ને વરે તે. ૩૮

अकारेथी विष्णु रकारेथी ब्रह्मा,
 हकारे शिवा जाणवा जे प्रशम्या;
 नकारेथी मानो सदा श्रेष्ठ मुक्ति,
 रह्यो अर्थ अर्हन् पदे ए सुयुक्ति. ३९
 अकारेज आदि प्रबोधे सुधर्मो,
 वळी आदि मुक्ति स्वरूप ज्ञान परमो;
 तथा विध अर्हन् पदे ए अकारे,
 रह्यो अर्थ युक्तो कह्यो सौ स्विकारे. ४०
 रूपीने अरूपी स्वरूप द्रव्य वांच्युं,
 प्रभु त्हे दीडु ज्ञान चक्षुथी साचुं;
 लोकालोक दीठा प्रभु त्हे प्रकाश्या,
 भणे भाग्यशाली रकारे सु रासा. ४१
 हण्या राग ने द्वेष मोहादि जेणे,
 परीसा सह्या ने हण्या कर्म एणे;
 अहा ! वीतरागे जीती सर्व बाजी,

હફારે મળ્યા તે થયા વિશ્વ કાજી. ૪૨
 વઢી પુણ્યને ગાપ જાણ્યા પ્રમુતા,
 અને આઠ સુપ્રાતિહાર્યોથી યુક્તા,
 સદા શુદ્ધ મતોપથી પૂર્ણ સ્વામી,
 નકારે મળે પટિતો શીર નામી. ૪૩
 મગો વીજના અકુરા રાગ આદી,
 ગયા ઢોપ જેના ચણાટી પ્રમાદી,
 મલે વ્રત્ર ત્રિણુ હરો જિન હાને,
 નમસ્કાર ત્હેને કરુ પાપ ધાને. ॥૪૪॥

॥ હરિગીત છંદ ॥

મગાનુ હેમાચાર્ય જે મર્મન કાઢિફાઢે રરા,
 મહાદેવ મ્તાંત્ર રચ્યો રુડો જે ધર્મધુરધર ધરા,
 અનુગ્રાદ આ શુભચ્છદ માઝ્ઝચંદ રાધિ મ્તવના કરે,
 જે મળે નિમુગે મન્ય તે નિશ્ચે વેરે જિવશ્રી
 સંગ ॥ ૪૫ ॥

॥ श्री आदिनाथजीनी आरती ॥

॥ जय जय आरती आदि जिणंदा, नाभिराया
मरुदेवीको नंदा ॥ जय जय० ॥ १ ॥ पहेली
आरती पूजा कीजे, नरभव पामीने लाहो लीजे ॥
जय जय० ॥ २ ॥ दूसरी आरती दीन दयाळा,
धुलेवा मंडन प्रभु जग अजवाळ्या ॥ जय जय०
॥ ३ ॥ तीसरी आरती त्रिभुवन देवा, सुर नर
इंद्र करे तौरी सेवा ॥ जय जय० ॥ ४ ॥ चोथी
आरती चउगति चुरे, मनवंछित फळ शिवसुख
पुरे ॥ जय जय० ॥ ५ ॥ पांचमी आरती पुन्य
उपावे, मूळचंद्र रीखव गुण गावे ॥ जय
जय० ॥ ६ ॥ (इति)

॥ अथ श्री आदिनाथ जिन आरती ॥

॥ पहेली आरती प्रथम जिणंदा, श्रेष्ठजा

मंडण रूपम जिणदा ॥ आरती कीजे जिनराज
 तुमारी ॥१॥ दुमरी आरती मारुदेवी माता,
 युगला धर्मनिवार करता ॥ आर० ॥२॥ तीमरी
 आरती त्रिभुवन मोहे, रत्न मिंघासण मारा प्र-
 भुजीने सोढे ॥ आर० ॥३॥ चौथी आरती नित्य
 नरी पूजा, देव निरजन अजर न दुजा ॥ आर०
 ॥४॥ पाचमी आरती प्रभुजीने भावे, प्रभुजीना
 गुण मेवक डम गावे ॥ आर० ॥५॥ (इति)

॥ श्री आदिनाथजीनी आरती ॥

॥ अपठरा कर्तू आरती जिन जागे, हागे
 जिन आगे रे जिन आगे ॥ हागे ए तो अविचळ
 सुखटा भागे, हागे नाभिनदन पाम ॥ अपठरा०
 ॥१॥ ता येई नाटक नाचती पाय ठमके, हागे दोय
 चरणे क्षात्र अमके ॥ हागे मोहनमय घुंवरी

घमके, हारे लेती फूदडी वाल--अपछरा० ॥२॥
 ताल मृदंगने वासळी डफ वीणा, हारे रुडा
 गावती स्वर झीणा ॥ हारे मधुर सुरासुर नयणां,
 हारे जोती मुखडुं निहाळ ॥ अपछरा० ॥ ३ ॥
 धन्य मरुदेवी मातने प्रभु जाया, हारे जेनी
 कंचनवरणी काया ॥ हारे में तो पुरण पुन्ये पाया,
 हारे देख्यो प्रभुनो देदार ॥ अपछरा० ॥ ४ ॥
 प्राणजिवन परमेश्वर प्रभु प्यारो, हारे हूं तो
 सेवक छु जिन तारो ॥ हारे भवो भवना दुखडां
 वारो, हारे तुं छे दीनदयाळ ॥ अपछरा० ॥ ५ ॥
 सेवक जाणी आपनो चित्त धरजो, हारे मारी
 आपदा सवळी हरजो ॥ हारे मुनि माणेक सुखीयो
 करजो, हारे जाणी पोतानो वाल ॥ अपछरा० ॥ ६ ॥

॥ श्री शांतिनाथजीनी आरती ॥

॥ जय जय आगती शांति तुमारी, तोग चरण
 कमळकी में जाऊ बलिहारी ॥ जय जय० ॥ १ ॥
 विश्रमेन अचिराजीके नदा, शांतिनाथ मुख
 पुनम चदा ॥ जय जय० ॥ २ ॥ चाळीश धनुष्य
 सोननमय काया, मृगलछन प्रभु चरण मोहाया ॥
 जय जय० ॥ ३ ॥ चक्रवर्ती प्रभु पचम सोहे,
 सोळमा जिनगर जग सहु मोहे ॥ जय जय०
 ॥ ४ ॥ मगळ आरती तोरी कीजे, जन्मोज-
 न्मनो लाहो लीजे ॥ जय जय० ॥ ५ ॥ कर
 जोडी मेनक गुण गावे, सो नरनारी अमरपद
 पावे ॥ जय जय० ॥ ६ ॥ (इति)

॥ श्री पार्श्वनाथजीनी आरती. ॥

॥ सकट मगळकारी, त्रिभुवन उपगारी ॥ दुर्गति

दूर निवारी, वरिया शिवनारी ॥ जयदेव ! जय-
देव ! ॥ १ ॥ तुज मूरति बहु सारी, लागे मुज
प्यारी ॥ झगमग ज्योति भारी, मोहे सुर नारी ॥
जय० ॥ २ ॥ तीन जगत राया, वामाए जाया ॥
अश्वसेन घर आया, नीलवरण काया ॥ जय०
॥ ३ ॥ पार्श्वनाथ नामी, चिंतामणी स्वामी ॥
करुं आरती शिर नामी, मूज अंतरजामी ॥ जय०
॥ ४ ॥ कमठको हठ वामी, ज्ञान केवल पामी ॥
भक्तनमन शिवराभी, भये सिद्ध स्वामी ॥ जय०
॥ ५ ॥ तुज गुण हुं रसियो, मुज मन तुं
वसियो ॥ तुज मयाथकी उल्लसियो, गुण गावा-
धसमसियो जय० ॥ ६ ॥ (इति)

श्री वर्द्धमान[महावीर]जीनी आरती.

॥ श्री सरस्वती माई, कृपाकरो आई ॥ सरस

(३४०)

वचन सुख दाई, द्यो मुज चतुराई ॥ जयदेव !
जयदेव ! ॥ १ ॥ श्री वर्द्धमान देवा, जगमान नहि
एवा ॥ पातक दूर करेना, करे इंद्र सेवा ॥ जय०
॥ २ ॥ रत्नत्रय राया, त्रिशलाना जाया ॥ मिद्वार-
थ कुळ आया, कचनमय काया ॥ जय० ॥ ३ ॥
शासन गहु सारो, लागे मुज प्यारो ॥ संकट दूर
नियारो, भयसायर तारो ॥ जय० ॥ ४ ॥ त्रिभुवन
तुम स्वामी, कर्म मेल गामी ॥ केवलज्ञान सुपामी,
शिखपुरना स्वामी ॥ जय० ॥ ५ ॥ भव आरत
ढाळो, नेह नजर न्याळो ॥ भया करी मुज उपर,
कृपा करी मुज उपर, मुज कर तुम झालो ॥
जय० ॥ ६ ॥ (अति)

॥ अथ आरती ॥

॥ त्रिविध रत्नमणी जडित रचारो, थाळ

(३५०)

विशाळ अनोपम लावो ॥ आरती उत्तारो प्रभु-
जीने आगे, भावना भावि शिवसुख मागे
॥ आ० ॥ १ ॥ सात चौदने एकवीस भेवा,
त्रण त्रण वार प्रदक्षिणा देवा ॥ आ० ॥ २ ॥
जीम जीम जळधारा देई जंणे, तिम तिम दोहग
थरहर कंणे ॥ आ० ॥ ३ ॥ वहू भव संचित
पाप पणासे, द्रव्य पुजाथी भाव उल्लासे ॥ आ०
॥ ४ ॥ चौद भुवनमां जीनजीने तोले, कोई
नहीं आरती इम बोले ॥ आ० ५ ॥ (इति)

॥ अथ पंच तीरथनी आरती ॥

॥ पेहेली आरती प्रथम जिणंदा, शेत्रुंजे मंडण
ऋषभ जिणंदा ॥ श्री सिद्धाचल तीर्थे आव्या,
पूरव नवाणुं भविक मन भाव्या ॥ आरती कीजे
श्री जिनवरकी ॥ १ ॥ दुसरी आरती शांति जिणं

दकी, गाति करे प्रभु गिन मारगकी ॥ पारेनो
 जिणें गरणें राख्यो, केवल पामीने धर्म प्रका
 स्यो ॥ आर० ॥ २ ॥ तीसरी आरती श्री नेमनाथ,
 राजुल नारी तारी निज हाथ ॥ सहस पुरुषमु सयम
 लीधो, करी निज आतम कारज सीधो ॥ आर०
 ॥ ३ ॥ चौथी आरती चिहु गति नारी, परमनाथ
 भनिकु हितकारी ॥ गोडी पाम सखेश्वरो पाम,
 भनिजननी ते पूरे आस ॥ आर० ॥ ४ ॥ पाचमी
 आरती श्री महावीर, मेरुपरें जिम रह्या धीर ॥
 साढानार वरम तपतपीया, कर्म सपायीनें गिन-
 पुर वसीया ॥ आर० ॥ ५ ॥ ढणिपरे प्रभुजीनी आरती
 कर्म, शुभ परिणामें गिनपुर वरसें ॥ ढणिपरे जिन-
 जीनी आरती गाये, शुभ परिणामें गिनपुर जाये ॥
 आर० ॥ ६ ॥ करजोडी मेनक डम नोलें, नही
 कोठ माग जिनजीनें तोले ॥ आर० ॥ ७ ॥ इति ॥

॥ श्री चक्रेसरी मातानी आरती ॥

॥ जय जय आरती देवी तुमारी, नित प्रणमं हुं
तुम चरणारी जय० ॥१॥ श्री सिद्धाचल गिरी
रखवाली, नाम चक्रेसरी जग सौख्याली ॥ जय० ॥
॥२॥ विधिपक्ष गच्छनी शासन देवी, सकल
श्री संघने सुख करेवी ॥ जय० ॥३॥ नीलवट
टीलडी रत्न विराजें, काने कुंडल दोय रवि शशि
छाजें ॥ जय० ॥४॥ बांहें बाजुबंध बेरखां सोहें,
नीलवरण सुंचके मन मोहें ॥ जय० ॥५॥ सोवन
मांहें नित चूनडी खलके, पाए घुघरडा घम घम
घमके ॥ जय० ॥६॥ वाहन गरुड चड्यां बहु
प्रेमे, तुजगुण पार न पाउं केमें ॥ जय० ॥७॥
चूनडी जडामां देह अति दीपे, नवसरो हारें
जग सहु जीपें ॥ जय० ॥८॥ नित नित मानी
आरती उतारे, रोग सुगय भय दूर निवारें ॥

जय० ॥९॥ तस घर पुत्र पुत्रादिक छाजे, मन-
वडीत सुख संपद आपे ॥ जय० ॥१०॥ देव-
चंद्र मुनि आरति गावे, जयो जयो मंगल नित
वधावे ॥ जय० ॥११॥ (इति)

॥ अथ मंगळ दीवो ॥

॥ दीवो रे दीवो मंगळिक दीवो, आरती उत्तारण
बहु चिरजीवो ॥ दीवो० ॥ १ ॥ सोहामणु घेर
पर्व दीवाळी, अजर खेले अमरावाळी ॥ दीवो०
॥ २ ॥ दीपाळ भण एणे कुळ अजुआळी,
भावे भक्ते वदन निहाळी ॥ दीवो० ॥ ३ ॥
दीपाळ कवि कहे टण कलिकाले, आरती
उतारी राजा कुमारपाले ॥ दीवो० ॥ ४ ॥ अम
घेर मंगळिक तम घेर मंगळिक, मकळ सघ घेर
मंगळिक होजो ॥ दीवो० ॥ ५ ॥ (इति)

॥ अथ मंगळ दीवो बीजो ॥

॥ दीवोरे दीवो मंगळिक दीवो, भुवन प्रका-
शक जिन चिरंजीवो ॥ दीवो० ॥ १ ॥ चंद
सुरज प्रभु तुम मुख केरां, लुंछन करता दे
नित्य फेरा ॥ दीवो० ॥ २ ॥ जिन तुज आगल
सुरनी अमरी, मंगळदीप करी दिये भमरी
॥ दीवो० ॥ ३ ॥ जिम जिम धुप घटी प्रग-
टावे, तिम तिम भवनां दुरित दझावे ॥ दीवो०
॥ ४ ॥ नीर अक्षत कुसुमांजलि चंदन, धुप
दीप फल नैवेद्य वंदन ॥ दीवो० ॥ ५ ॥ एणी
पेर अष्टमकारी कीजे, पुजा स्नात्र महोत्सव
पथणीजे ॥ दीवो० ॥ ६ ॥ (इति)

॥ अथ चार मंगळ [मंगळ दीवो त्रीजो]

॥ चारो मंगळ चार, आज घेर प्रभुजी पधार्या ॥

पहेले मंगळ प्रभुजीने पुजु, घसी केशर घनमार
 आज० ॥ १ ॥ वीजे मंगळ अगर उखेवु, कठ
 टपु फूल हार ॥ आज० ॥ २ ॥ वीजे मंगळ आग-
 ती उतारु, घट वजापु रणकार ॥ आज० ॥ ३ ॥
 चाधे मंगळ प्रभु गुण गाळु, नाचु येई येईकार
 आज० ॥ ४ ॥ रूपचढ कहे नाथ निरजन,
 चरण कमळ त्रिहारा ॥ आज० ॥ ५ ॥ (इति)

॥ अथ चार मंगळ [मंगळ दीवो चौथो]

॥ चारो मंगळ चार ॥ आजो मारो ॥ चारो मंगळ
 चार ॥ देव्यो दश मग्म जीनजीरां, शोभा
 मुदर सार ॥ आज० ॥ १ ॥ छीनु छीनु छीनु मन-
 मोहन चरव्यो, घसी केशर घनमार ॥ आज०
 ॥ २ ॥ निरीध जातीके पुण्य मगावो, मोगर लाल
 गुलाल ॥ आज० ॥ ३ ॥ घुप उग्येवांने तरे आरती,

(३५६)

मुख वोलो जयकार ॥ आजे० ॥४॥ हर्ष धरी
आदेश्वर पुजो, चौमुख प्रतिमा चार ॥ आजे०
॥५॥ हैये धरी भाव भावना भावो, जीम पामो
भवपार ॥ आजे० ॥६॥ सांकळचंद सेवक जी-
नजीको, आनंदघन उपकार ॥ आजे० ॥७॥

॥ श्री चैत्यवंदन करवानो विधि ॥

(तेमां आवतां सूत्रो सहित)

(प्रथम जीन मंदिरने व्रण प्रदक्षिणा दइ प्रभु
सामे उभा रहीबे हाथ जोडी मधुर स्वरे उच्चार करी
निचेनो दोहो कहेवो)

॥ शांत सुधारस मुखडुं, कंचन वरणी काय ॥
आंख कृपारस कुंपीका, जय जय श्रीजिनराय ॥१॥

---

(३५७)

(पछी घणवार समासमण देवा)

॥ इच्छामि समासमणो, वदिउं जागणिज्जाए,
निसीहिआए, मत्थएण उदामि ॥ (इति)

(एम कहेवा पूर्वक रे हाथ रे पग अने मस्तक
ए पाचे अगोने नमायी, घण समासमणा देवा
पछी बेसी ढायो ढाँचण (पग) उभो राखी, रे
हाथ जोडीने शातवृत्तिथी उच्चार करयो के—)

॥ इच्छाकारेण मदिसह भगवन् ' चैत्यवदन
करु ? ' इच्छ ॥

॥ मकल दुशल चष्टिः पुष्करार्त मेघो ॥
दुग्ति तिमिर भानु, कलर नृलोपमानः ॥१॥ भव-
जलनिधि पीतः मर्म सपात्ति हेतुः ॥ ममयतु मन्तव
य. श्रेयमे शातिनाथः श्रेयमे पार्थनाथ ॥२॥

---

(३५८)

॥ श्री चोवीश तीर्थकरनुं चैत्यवंदन ॥

॥ ऋषभ अजीत संभव प्रभु, अभिनंदन सुमति ॥
पद्मप्रभ ने सुपार्श्वनाथ, चंद्रप्रभ सुविधि ॥१॥
शीतल श्रेयांसने वासुपूज्य, विमलनाथ अनंत ॥
धर्म शांति जिन कुंथु अर, मल्लिनाथ गुणवंत
॥२॥ मुनिसुव्रत नमि नेमनाथ, पार्श्वनाथ महा-
वीर ॥ चोवीशे जीन वंदता, वेगें लहुं भव
तीर ॥३॥ (इति)

(ए अथवा बीजु गमे ते चैत्यवंदन कहेवु पछी)

(जंकिंचि सूत्र) जंकिंचि नाम तिथ्यं, सगो
पायालि माणुरो लोए ॥ जाइं जिण विंवाइं, ताइं
सव्वाइं वंदामि ॥१॥ (इति)

॥ अत्र नमुत्युण वा शक्रम्नच सूत्र ॥

॥ नमुत्युण, अरिहताणं, भगवताण ॥ १ ॥ आङ्ग-
 गराण, तित्थयराणं, सयमवुद्धाण ॥ २ ॥ पुरिसु-
 त्तमाण, पुरिसमीहाण, पुरिमन्नपुटरीआण,
 पुरिसवरगधहर्त्याण ॥ ३ ॥ लोगुत्तमाण, लोग-
 नाहाणं, लोगहिआण, लोगपट्टाण, लोगपज्जो-
 अगाराण ॥ ४ ॥ अभयदयाण, चख्खुदयाण, मग्ग-
 दयाण, मरणदयाण, मोहिदयाण ॥ ५ ॥ वम्मद-
 याण, वम्मडेमयाण, धम्मनायगाण, धम्मसार-
 हीण, वम्मपरचाउरतचक्कपट्टीण ॥ ६ ॥ अप्पाडि-
 हयन्नणाण, दमणधराण, निअट्टउत्तमाण ॥ ७ ॥
 जिणाण जावयाण, तिन्नाण तारयाण, बुद्धाण
 बोद्धयाण, मुत्ताण मोअगाण, ॥ ८ ॥ मव्वन्तूण,
 सव्वदरिसीण मित्र मयल मरुअ-मणत-म
 रस्सय-मव्वानाह-मपुणरापित्ति-मिद्धिगइ-ना-

ઢાલ-

સમકિત ગુણુઢાણે પરિણુમ્યા, વળી વ્રતધર સંયમ
સુખ રમ્યા; વીશ સ્થાનક વિધિએ તપ કરી,
એસી ભાવદયા દીલમાં ધરી. ૧

જે હોવે મુજ શક્તિ ઈસી, સવિજીવ કરું શાસનરસી;
શુચિ રસ ઢલતે તિહાં બાંધતા, તીર્યકર નામ નિકાચંતા. ૨

સરાગથી સંયમ આચરી, વચમાં એક દેવનો ભવ કરી;
વ્યવી પંતર ક્ષેત્રે અવતરે, મધ્ય ખંડે પણ રાજવી કુલે. ૩

પટરાણી કુખે ગુણુનીલો, જેમ માનસરોવર હંસલો;
સુખ શય્યાએ રજની શેષે, ઉતરતાં ચૌદ સુપન દેખે ૪

ઢાલ-સ્વપ્નની.

પહેલે ગજવર દીઠો, બાજે વૃષભ પછટો;
ત્રીજે કેશરી સિંહ, ચોથે લક્ષ્મી અખીહ. ૧
પાંચમે કૂલની માળા, છ ચન્દ્ર વિશાળા;
રવિ રાતો દ્વિજ મહોટો; પૂરણ કળશ નહિ છોટો. ૨

દશમે પદ્મ સરોવર, અગિયાગમે રતનાકર,
 ભુવન વિમાન રતનગણ, અગ્નિગિખા ધૂમ વર્ણ ૩
 અપ્ન લહી જઈ ગયને ભાષે, ગળ અર્થ પ્રકાશે,
 પુન તીર્થ કં ત્રિભુવન નમશે, સડલ મનોગથ ફળશે. ૪

વસ્તુ-૭૬

અવધિ-નાણે અવધિ-નાણે, ઉપના જિનગણ,
 જગત જસ પગમાણુઆ, વિસ્તર્યા વિશ્વજતુ સુખકાર,
 મિથ્યાત્વ તાગ નિર્મજા, ધર્મહિય પગભાત સુદર,
 માતા પણુ આનદિયા, જગતી ધર્મ વિવાન,
 જાણુતી જગ-તિનક મમે, હોગે પુન પ્રમાન ૧

હુહો!

શુભ લગે જન જનમીયા, નાગરીમાં સુખ જ્યોત
 સુખ પામ્યા ત્રિભુવન જના, હુઓ જગત હિચોત. ૧

હાલ

(કડખાની દેશી)

સાંભળો કળત જિન-મહોત્પત્તનો ધર્મ,

જીવન કુમરી દિશિ, વિદિશિ આવે તિહાં;
માય સુત નમીય, આણુંદ અધિકો ધરે,
અષ્ટ સવર્ત-વાયુથી કચરો હરે.

૧

વૃષ્ટિ ગંધોદ્ધે, અષ્ટકુમરી કરે,
અષ્ટકલશા ભરી, અષ્ટ દર્પણુ ધરે;
અષ્ટ ચામર ધરે, અષ્ટ પખા લહી,
ચાર રક્ષા કરી, ચાર દીપક ગ્રહી.

૨

ધર કરી કેળનાં, માય સુત લાવતી,
કરણુ શુચિકર્મ, જલ-કળશે નહવરાવતી;
કુસુમ પૂજી, અસંકાર પહેરાવતી,
રાખડી ખાંધી જઈ, શયન પધરાવતી.

૩

નમીય કહે માય ! તુજ, ખાળ લીલાવતી,
મેરૂ રવિ ચન્દ્ર ત્રણે, જીવજો જગપતિ;
સ્વામી-ગુણુ ગાવતી, નિજ ધર જાવતી,
તેણે સમે ઈન્દ્ર-સિંહાસન કંપતી

૪

૩૬૫

હાલ

(એકવીસાની દેશી)

જિન જનમ્યાછ, જિણુ વેળા જનની વરે,
 તિણુ વેળાછ, ઈન્દ્ર-સિંહાસન થગ્હરે,
 દાહિણોત્તગછ, જેતા જિન જનમે યદા,
 દિસિનાયકછ, મોહમ ઈશાન એહુ તદા

૧

ત્રોટ્ક-૭૬

તના ચિંતે ઈન્દ્ર મનમા, કોણુ અવગર એ મન્યો,
 જિનજન્મ અવધિનાર્ણે ગણી, હર્ષ આનંદ ઉપન્યો,
 મુરોપ આદે ધટ નારે, ત્રોપણા મુગમે કરે,
 અવિ દેરી દેવા જન્મમરોત્તમે, આવન્તે મુગિરિવરે ૨

(અહીં ધટ વખાડવો)

હાલ-પૂર્વેલી

એમ માંતગીછ, મુગવ કોડી આવી મને,
 જન્મ-મરોત્તવગ, કરવા મેં ઉપા ચલે,

સોહમપતિજી, બહુ પરિવારે આવીયા,
માય જિનનેજી, વાંદી પ્રભુને વધાવીયા.

૩

(અહી પ્રભુને ચોખાથી વધાવવા.)

ત્રેાટક-છંદ.

વધાવી બોલે હે રત્નકુક્ષી-ધારિણી ! તુજ સુતતણો,
હું શક સોહમ નામે કરશું, જન્મ મહોત્સવ અતિ ધણો;
એમ કહી જિન-પ્રતિબિંબ સ્થાપી, પંચરૂપે પ્રભુ ગ્રહી,
દેવ દેવી નાચે હર્ષ સાથે, સુરગિરિ આવ્યા વહી. ૪

ઠાલ-પૂર્વલી.

મેર ઉપરજી, પાંડુકવનમે ચિહું દિશે,
શિલા ઉપરજી, સિંહાસન મન ઉદ્ભસે;
તિહાં બેસીજી, શકે જિન બોળે ધર્યાં,
હરિ ત્રેસઠજી, બીજા તિહાં આવી મળ્યા.

ત્રેાટક-છંદ.

મળ્યા ચોસઠ સુરપતિ તિહાં, કરે કળશ અડ જાતિના,
માગધાદિ જળ તીર્થ ઔષધિ, ધૂપ વળી બહુ ભાતિના;

અન્યુત્પત્તિએ હુન્મ કીનો, સામજો દેવા સયે,
દીગ્ગલધિ ગમા-નીર લાવો, ઝટિનિ વિન મહોત્સવે ૬

કાલિ.

(વિવાહવાની દેશી.)

મુઠ આલગીને અચરીયા, માગધ વગદામે ચરીયા,
પદ્મદ ગગા આવે, નિર્મલ જલ કનક લગાવે
તીગ્ધ જન આગધિ લેના, વળી દીગ્ગલમુદે જાના,
જલ દગશા બદ્ધન લગાવે, ફૂલ ચગેરી ચાળા લાવે ૨
મિદામન ચામર ધારી, ધૂપરાખા ગઢનો ચાગી,
મિદામે લાખ્યા જેલ, ઉપજાપ મિદાવે તેલ ૩
તે દેવા મુગિગિ આવે, પ્રભુ દેખી આનદ પાવે,
દલસાલિ મદ્દ નિદા દાવ, જફતે પ્રજુના પ્રજા આવે ૪

કાલિ

(રાત્ર-વનાશી.)

આનમમ્મિ મત્સા જેઈ દેવા, જેના મિત્રનુ જઈ
નાગી દેવા વગી વિજ કલવટ, મમીં દર્મ સપાઈ,

જોઈસ વ્યંતર ભુવંનપતિના, વૈમાનિક સુર આવે,
અચ્યુતપતિ હુકમે ધરી કળશા, અરિહાને નહવરાવે.

આતમ ૧

અડબતિ કળશા પ્રત્યેકે, આઠ આઠ સહસ પ્રમાણે,
ચઉસઠ સહસ હુઆ અભિષેકે, અઢીસેં ગુણા કરી જાણે;
સાઠ લાખ ઉપર એક કાઠી, કળશાનો અધિકાર,
બાસઠ ઇન્દ્રતણા તિહાં બાસઠ, લોકપાલના ચાર.

આતમ ૨

ચન્દ્રની પંક્તિ છાસઠ છાસઠ, રવિસેણિ નરલોકા,
ગુરુસ્થાનક સુરકેરો એકજ, સામાનિકનો એકા;
સોહમપતિ ઇશાનપતિની, ઇન્દ્રાણીના સોલ,
અસુરની દશ ઇન્દ્રાણી નાગની, બાર કરે કલ્લોલ.

આતમ ૩

જ્યોતિષ વ્યંતર ઇન્દ્રની ચઉ ચઉ, પર્ષદા ત્રણનો એકા,
કટકપતિ અંગરક્ષક કરો, એકે એક સુવિવેકા;
પરચુરણ સુરનો એક છેલો, એ અઢીસેં અભિષેકા,

ધશાન ઈન્દ્ર કહે મુજ આપો, પ્રભુને ક્ષણ અતિગ્રેહ
આતમ ૪

તવ તસ ખોળે હવી અગિદાને, મોહમપતિ મનરંગે,
જ્યમ રૂપ કરી શૂંગ જળે ભરી, નહવણ કરે પ્રભુ અંગે,
પુષ્પાદિક પૂજને છટિ, કરી કેમ ગરોલે,
મગળદીવો આગતી છતા, સુવર જ્ય જ્ય ખોલે
આતમ ૫

ભેરી ભૂગત તાપ ગમવન, વળિયા જિન કર ધારી
જનની ધર માનાને મોખી, ઝોગીપેરે રચન હચ્ચારી,
પુત્ર સુમારે આમી હમારે, અમ મેવક આધાર,
પથ ધારી ગણાદિક થાપી, પ્રભુ ખેનાવણુ હાર
આતમ ૬

ખતીસ કાઠી કેનક મણિ માણિક, વચની તટિ કરાવે,
પગ્ગુ દર્પ કેવા દાગણુ, દીપ નદીસર નત્રે,
કગપ અદાઈ હિ સવ દેના, નિજ નિજ કલ્પ સધાવે,
દીક્ષા કેનને અભિ ભાવે, નિન નિન જિન ગુપ્ત ગાવે

તપગચ્છ ઇસર સિંહ-સૂરીસર, કેરા શિષ્ય વડેરા.
 સત્યવિજય પન્થાસતણે પદ, કંપૂરવિજય ગંભીરા;
 ખિમાવિજય તસ સુજસવિજયના, શ્રીશુભવિજયસવાયા.
 પંડિત વીરવિજય તસ શિષ્યે, જિન-જન્મ મહોત્સવ ગાયા.

આતમ ૮

ઉત્કૃષ્ટા એકસો ને સિતેર, સંપ્રતિ વિચરે વીશ,
 અતીત અનાગત કાલે અનંતા, તીર્થંકર જગદીશ;
 સાધારણુ એ કળશ જે ગાવે, શ્રી શુભવીર સવાઈ,
 મંગલલીલા સુખભર પાવે, ઘર ઘર હર્ષ વધાઈ.

આતમ ૯

(અહિં કળશાભિષેક કરી, પંચામૃતનો પખાલ
 કરવો. પછી પૂજા કરી, યુષ્પ ચઢાવી, લૂણુ ઉતારી,
 આરતી ઉતારવી. પછી પ્રતિમાજીને આડો પડદો
 રાખી, સ્નાત્રીઆએ પોતાના નવ અંગે કંકુના ચાંદલા
 કરવા. પછી પડદો કાઢી નાખી મંગલ દીવો ઉતારવો.
 જે સ્નાત્ર ભણુવ્યા પછી તરત જ શાન્તિકલશ

ભણાવયો હોય તો આ બધી ક્રિયા પઠી હોય)

કૃતિ પડિત શ્રી વીંગવિજયજી કૃત-

સ્નાન પ્રજ સમાપ્ત

શ્રી જ્ઞાનવિમલચન્દ્રિત-

શ્રી શાન્તિનાથજીનો કલગ

[નાર્દલવિકીરિત-વૃત્તમ્ ।]

ધેય શ્રીજયમન્નતામ્યુન્યતાવળીપ્રરોહામ્યુદો,
દારિદ્ર્યદ્રુમકાનનૈવન્તને મસોદુર સિન્ધુર ।

વિશ્વઽસ્મિન્ પ્રવટ્પ્રમાવમદ્દિમા સૌમાગ્યમાગ્યોદય ,
મ શ્રીશાન્તિજિનેશ્વરોઽગિમત્તદો જીયાન્ મુર્વર્ણચાવિ ॥૧॥

ગથ-પાઠ-

બહો ! મધ્યમધ્યા । પ્રણુન તાવન્ મકલ્મશ્ચમાલા
વેલિહત્તનત્તમકનાત્તીપારમગોલમ્બિઽચિત્તહૃત્ત । વિહિત
ધીગજિનેન્દ્રમલિદ્ધહૃત્ત । માપ્રજ ધીત્તદાનિર્ગિજના
મિપેવજ્જશો મોદત-

ઢાલ-પહેલી.

(રાગ-વસત તથા નદ્ય, દેશાખ.)

[આરામ મદર લાવ-એ દેશી.]

શ્રી શાંતિ-જિનવર સયલ-સુખકર કળશ
 ભણીએ તાસ, જિમ લવિક-જનને સયલ સંપત્તિ
 બહુલ લીલ વિલાસ; કુંડ નામે જનપદ તિલક
 સુમોવડ હૃત્થિણાદિર સાર, જિણ નયરી કંચણ
 રચણ ધણ કણ મુગુણ-જન આધાર ॥ ૧ ॥ તિહાં
 રાય રાજે બહુ દિવાજે વિશ્વસેન-નરીંદ, નિજ
 પ્રકૃતિ સોમહ તેજે તપનહ માનુ ચંદ દિણંદ;
 તસ પણુય-ખાણી પટ્ટરાણી નામે અચિરા નાર,
 સુખ સેજ સૂતાં ચૌદ પેખે સુપન સાર ૧દુવાર ॥ ૨ ॥
 શ્રી શાંતિકરણ જિન શાંતિ જિનેસર-દેવ, જે યોગ-

૧ ખે વાર; (શ્રી શાંતિનાથ ભગવાનને એક ભવમાં
 ‘તીર્થ’કર’ની અને ‘ચક્રવર્તી’ની એમ બે પદવીઓ
 હતી, તેથી અચિરા માતાએ-દુવાર-એટલે ખે વાર ચૌદ
 સ્વપ્નાં દેખ્યાં.

धेमः ॥ ७४ ॥ दिना निमेष विमेष-नमः
 नन मम-धि-यद, मा-रजन इयमाने ॥
 नृपः ॥ ३ ॥ ११ पथम-यत्री गोलगनो
 निमनाय ॥ ७५ ॥ मेमपगा दलि-पुत्र ॥ ४ ॥
 पुप-पा मरि-गा-पुन निर मुप उ-ता यी-य
 १०, ११ ॥ ४ ॥

इति

क-र-य-गा-या दृष्ट, इत्य-म-वादी नोद
 निम-पुन-दापु ॥ ७६ ॥ ३१ नि-दे-द-तेद ॥ १ ॥

इति-गीति

(११३-११४, ११५ ॥ ११६ ॥)

११७ ॥ ११८ ॥ ११९ ॥ १२० ॥ १२१ ॥ १२२ ॥
 १२३ ॥ १२४ ॥ १२५ ॥ १२६ ॥ १२७ ॥ १२८ ॥
 १२९ ॥ १३० ॥ १३१ ॥ १३२ ॥ १३३ ॥ १३४ ॥
 १३५ ॥ १३६ ॥ १३७ ॥ १३८ ॥ १३९ ॥ १४० ॥

ધોરી વૃષભ કહાવે, ભરતે ભવિ-ક્ષેત્રે ગોધિખીજ
 વર વાવે; જસ ઉન્નત કકુદ ઉન્નત ગોત્ર ને વંશ,
 સિન અમૃત મગલ-મુખ ખીજે વૃષભ અવતંસ
 ॥ ૨ ॥ પરતીર્થિક શ્વાપદ-પીડિત ભવિ-વન રાખે,
 એકલમદલ દુર્હરસિંહ પરાક્રમ દાખે; પરીસહ-ગજ
 ભેદી નહિ સહાય અખીહ, એહવા એ હોશ્યે
 ત્રીજે આવી એમ કહે સિંહ ॥ ૩ ॥ દૈર્ઘ્ય વાર્ષિક
 દાને જિનપદ-લચ્છી લેશે, મુજ ચાપલ દૂષણ એહને
 સંગે મીટશે; જડ-કંટક-સગી નિજકજ છંડી વાસ,
 કહે લક્ષ્મી એથે સુપને અર્થે-વિલાસ ॥ ૪ ॥
 ત્રિભુવન-શિર ધરશે જસ આણા સુરધામ સુમદામ,
 નિજ જસભર સુરભિત જગત હુશ્યે ઉદામ; એ પંચમ
 સુહણે છંદુ શશાંવર દેખે, નિળકલક હુ થાઉં તુજ
 સુત સગ વિશેષે ॥ ૫ ॥ કુવલયે મુદ દેશ્યે શમ-
 ચન્દ્રાતપ યુક્ત, હવે સપ્તમે દિનકર મિથ્યા તિમિર
 વિમુક્ત; ભવિ-કમલ વિકાસે માનું કહે પુષ્પદંત,
 પ્રમ સુત પરિ અમ્હરો નિત્ય ઉદય પલણુત

॥ ૬ ॥ કુલ-જ્વળ પ્રમ નદન ધર્મજ્વળે મોહત,
 સવિ ત્રિભુવનમાહે એહિજ એટ મહત, ઈમ
 અદ્દમ સુહૃદે ભવિષ્ણે ભાવ જણાવે, હવે નવમે
 કલ્પે। સુપને એમ કહાવે ॥ ૭ ॥ જ્ઞાન-દર્શન-
 આગ્નિ વર્મ મહાપ્રાસાદ, તમ તિખરે ઠવગે આતમ
 નહિં વિખવાદ, દસમે પદ્મસરોવર સુર-દૂત-કજ
 પદ ઠાવે, એ પાવન કરસ્યે જ્ઞાન-જને મગન ભાવે
 ॥ ૮ ॥ છજ સુત ગુણ-ગુણે ગભીરા મુગુણ
 મહેદો, થયો જાણી સેવે ક્ષીરસમુદ્ર જ મીદો, તેહ
 જાણી મુજ નીચે ઇન્દ્રો તનુ પન્થોગ, એકાદમે
 મુહરે માનુ એ વિનતિ યોગ ॥ ૯ ॥ વળી
 જનન-નિમાનાવિષ ચહિ રેન-નિદાય, સેવિન એ
 હોરમે પામે સુર અમુદાય, આત્મે એ જાણો તેરમે
 અપુનો ગગી, ધન દયન નઈ કરસ્યે ત્રિગડેવાસી
 ॥ ૧૦ ॥ નાનાદિક શુભ-મણિ દેખે ભરિને એહ,
 વર-ચંદ્રિયા ચોરી પૂવપરે શુભ-લેહ, નિજ દર્મ-
 ઈધણને ધ્યાનાનતરયુ જવાની, નિજ આતમ નિર્મલ

કંચન પરે અણુવાળી ॥ ૧૧ ॥ નિર્ઘ્ન-અગ્નિ
 સમ ભવિ-સોવન કરી શુદ્ધ, ચૌદસમે મુહુર્તે અષ્ટ-
 કર્મ ક્ષયે સિદ્ધ; ચઉદરાજની ઉપરે કરશ્યે જે
 અહિઠાણુ, તેહ ભણી સંપૂર્ણ ચૌદ સુપન મંડાણ
 ॥ ૧૨ ॥ ગુણ-લક્ષણ-લક્ષિત અતિસુંદર આકાર,
 જિન માતા ચૌદ દેખે સુપન ઉદાર; પણ
 ચકી-માતા કાંઈક તેજે હીણુ, - દેખે દાય પદ-
 ધર દાય વાર ગુણ-પીણુ ॥ ૧૩ ॥ કુલ-કીરતિ-
 થંભો કુલાધાર કુલ-મેર, કુલ-સુરતર પાદપ જેહને
 નહિ ભવ ફેર; કુલ-મંડણુ દીપક જીપક દુશ્મન
 કાડી, ત્રિભુવન જસ ભગતે નમશ્યે પદ કરજોડી
 ॥ ૧૪ ॥ વળી હોડ ન એહની કરતા ભુવન
 મઝાર, લોકોત્તર ચરિતે ધન્ય હોશ્યે અવતાર; વળી
 જ્ઞાનવિમલ ગુણ જેહના કહેતાં પાર, ન લહે મુખે
 કહેતાં જે સુર-ગુર અવતાર ॥ ૧૫ ॥

ઈતિ શ્રીશાન્તિજિનચતુર્દશસ્વપ્નાર્થ-સ્તવનમ્ ।

સંવદ્ધ સિદ્ધ-વિમાનથી તવ ચવીચ ઉચરે
 ઉપેત્ર, મહુભદ્ર ૧ભદ્રવ-હિસાણ-સત્તમી દિવસ
 ગુણુ-અપત્ર, તવ રોગ મોગ વિયોગ-વિદુગ-મારી
 -ઈતિ સમન્ત, વગ સયલ મગવ કેલિ-કમના ધરે
 ધરે વિનમન્ત ॥ ૧ ॥ વગ ચદ યોગે જિહ્વ તેરસ
 વદિ દિન થયો જન્મ, તા મજૂઝ-ચણી દિશાકુમરી
 કરે સુધકિન્ન, તવ ચલિય-આસન ઈદ્ર મુણિય સવિ
 હરિ ધદ-નાદે મેની, સુરવિદ-સત્યે મેર-મથે રચે
 મજ્જન કેલિ ॥ ૨ ॥

હાલ-ગ્રીષ્મ

(નામિરાયા ધરે નદન જનમિયા પ્રે-એ રેશી)

॥ તાલ ॥ વિશ્વસેન નૃપ ધરે નદન જનમીયા
 એ, નિયણુ ભવિયણુ પ્રેમશુ પ્રણુમીયા એ ॥ તુટક ॥
 પ્રણુમીયા ચઉમદ્દ ઈ, લેઈ હવે મેર-ગિરીદ, ગુ-
 નડીય નીગ ગમીગ, નિહાં દીગ-જનિધિ-નીગ ॥ ૧ ॥

સિંહાસને સુરરાજ, તિહાં મહ્યા દેવ-સમાજ; સવિ
 ઔષધિની જાત. વર સરસ કમલ વિખ્યાત ॥ ૨ ॥
 તાલ ॥ વિખ્યાત વિવિધ પરિકર્મના એ, તિહાં
 હરખહર સુરભિ વરદામના એ ॥ ત્રુટક ॥ વરદામ
 માગધ નામ, જેહ તીર્થ ઉત્તમ ઠામ; તેહ તણી
 માટી સર્વ, કર ગ્રહે સર્વ સુપર્વ ॥ ૩ ॥ આવના-
 ચંદન સાર, અભિયોગી સુર અધિકાર; મન ધરી
 અધિક આણુંદ, અવલોકતા જિનચંદ ॥ ૪ ॥
 તાલ ॥ શ્રી જિનચંદને સુરપતિ સવિ નહવરાવતા
 એ, નિજ નિજ જન્મ સુકૃતારથ ભાવતા એ ॥
 ત્રુટક ॥ ભાવતા જન્મ પ્રમાણ, અભિષેક કલશ
 મંડાણ; સાઠ લાખ ને એક કોડી, શત-દોય પંચાસ
 જોડી ॥ ૫ ॥ આઠ જાતિના તે હોય, ચઉસઠિ-
 સહસા જોય; એણિ પરે ભક્તિ ઉદાર, કરે પૂજન
 વિવિધ-પ્રકાર ॥ ૬ ॥ તાલ ॥ વિવિધ પ્રકારના
 કરીય સિણગારશ્યું એ, ભરિય જલ વિમલના
 વિપુલ ભૂંગારના એ ॥ ત્રુટક ॥ ભૂંગાર થાલ

ચંગેરી, સુપ્રતિષ્ઠ પ્રમુખ સુમેરી, સવિ કલથ
 પટે મગણ, તે વિવિવ વસ્તુ પ્રમાણ ॥ ૭ ॥
 આરતી મગલ-દીપ, જિનગજને સમીપ, ભગવતી-
 ચૂરણિ-માહિ, અધિકાર એહ ઉચ્છાહિ ॥ ૮ ॥
 તાલ ॥ અધિક ઉચ્છાહિશ્યુ હન્ય ભરી જલ
 ભીજતા એ, નવ નવ ભાતિશ્યુ ભક્તિ-ભર કીજતા
 એ ॥ સુદૃઢ ॥ કીજતા નાટક નગ, ગાજતી ગુહી
 મુદ્ગ ટિટ ટિટતિ તિહા કડતાવ, ચહિતાન તાલ
 કસાવ ॥ ૯ ॥ રાખ પણવ ભૂગળ બેરી, ઝનરી
 નીણા નફરી, એક કટે હથહેપાર, એક કટે ગજ
 ગુનકાર ॥ ૧૦ ॥ તાલ ॥ ગુનકાર ગર્જના રવ
 ઢરે એ, પાય ધુર ધુર ધૂર સુર વટે એ ॥ 'સુદૃઢ ॥
 સુર ધટે અવિઢ બહુમાન, નિહા કરે નવ નવા તાન,
 વર વિનિધ જાતિ છદ, જિન ભક્તિ સુન્તર-કદ
 ॥ ૧૧ ॥ વળી કટે મગન આદ, એ જન્મપત્તિ
 પાદ, થય-યુદ્ધ મગવ એમ, મન ધરે અતિ-મદુ
 પ્રેમ ॥ ૧૨ ॥ તાલ ॥ મદુ પ્રેમ સુપોષણ પુષ્યની

સુર સહુ એ, સમકિત-પોષણા શિષ્ટ-સંતોષણા ઈમિ
 બહુ એ ॥ તુટક ॥ બહુ પ્રેમશ્યું સુખ ખેમ, ધરે
 આણીયા નિધિ જેમ; બત્રીસ કોડી સુવત્ત, કરે વૃષ્ટિ
 રચણની ધન ॥ ૧૩ ॥ જિન જનની પાસે મહેલી,
 કરે અઢાઈની કેલી; નન્દીસરે જિનગેહ, કરે મહોત્સવ
 સસનેહ ॥ ૧૪ ॥

ઢાલ-ચોથી.

હવે રાય મહોત્સવ કરે રગભર હવે જખ
 પરભાત, સુર પૂજિઓ સુત નયણે નિરખી હરખીયો
 તવ તાત; વર ધવત્ર મંગલ ગીત ગાતાં ગંધર્વ ગાવે
 રાસ, બહુ દાને માને સુખીયા કીધા સયલ પૂગી આશ
 ॥ ૧ ॥ તિહાં પંચવરણી-કુંડુમ-વાસિત, ભૂમિકાં
 સંલિત, વર અગર કુંદરૂ ધૂપધૂપણાં છટા કુંડુમ
 દિત્ત; શિર મુકુટ મહત્ત દાને કુંડલ હૈયે નવસર હાર,
 ઈમ સયલ-ભૂષણ-મૃપિતામ્બર જગતજન પરિવાર
 ॥ ૨ ॥ જિન જન્મ-કલ્યાણક મહોત્સવે ૧ચૌદ

જીવન ઉઘોન, નાગદી ધાવઁ પ્રમુખ મુખિયા સકલ
 મગન હોત, દુષ્ટ દુરિત ઈતિ સમિત સનગા જિન
 ગજ જન્મ પ્રનાપ, તિજે હેતે શાન્તિકૃમાર હવીઉ
 નામ ઈતિ આનાપ ॥ ૩ ॥ એમ ગાતિ-જિનનો
 કલગ લણુતા હોએ મગવમાલ, કથ્યાણુ કમલા દેનિ
 દગતા લહીએ લીન વિશાલ, જિનન્નાન કરીયે મહેજે
 તરીએ ભવ-સમુદ્ર અપાગ, શ્રી જ્ઞાનવિમલ-સૂરીઠ
 જપે શ્રી શાન્તિ-જિન જયકાર ॥ ૪ ॥

ઈતિ શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિ-ચરિત

શ્રી શાન્તિનાથ-જિનકલગ સ પૂર્ણ

લણુ ઉતારણુ

લણુ ઉતારો જિનવર અંગે, નિર્મલ જલ
 ધાગ મનગંગે ॥ લણુ ॥ ૧ ॥ જેમ જેમ તડ
 તડ લણુજ ફટે, તેમ તેમ અશુભ કર્મ બધ તુટે
 ॥ લણુ ॥ ૨ ॥ નયન સલણુ શ્રી જિનજના,

અનુપમ રૂપ દયારસ ભીનાં ॥ લૂણ૦ ॥ ૩ ॥ રૂપ
સલૂણું જિનજીવું દીસે, લાન્યું લૂણુ તે જલમાં પેસે
॥ લૂણ૦ ॥ ૪ ॥ ત્રણ પ્રદક્ષિણા દેઈ જલધારા,
જલણુ ખેપવીયે લૂણુ ઉદારા ॥ લૂણ૦ ॥ ૫ ॥
જે જિન ઉપર દુમણો પ્રાણી, તે એમ થાયે લૂણુ
જયું પાણી ॥ લૂણ૦ ॥ ૬ ॥ અગર કૃષ્ણાગર કુંદર
સુગંધે, ધૂપ કરીજે વિવિધ પ્રબંધે ॥ લૂણ૦ ॥ ૭ ॥

આરતિ.

જય જય આરતિ આદિ જિણુંદા; નાભિરાયા
મરદેવાડો નંદા ॥ જય૦ ॥ ૧ ॥ પહેલી આરતિ
પૂજા કરીજે; નરભવ પામીને લહાવો લીજે ॥ જય૦
॥ ૨ ॥ દુસરી આરતિ દીન દયાળા; ધુળેવા મંડપમાં
જગ અણુવાળા ॥ જય૦ ॥ ૩ ॥ ત્રીસરી આરતિ
ત્રિભુવન દેવા; સુર નર ઈન્દ્ર કરે તોરી સેવા ॥ જય૦
॥ ૪ ॥ ચોથી આરતિ ચહગતિ ચૂરે; મન વાંછિત
રૂપ શિવસુખ પૂરે ॥ જય૦ ॥ ૫ ॥ પાંચમી

આરતિ પુણ્ય ઉપાયા, મૂલ્યદે-ત્રપદ ગુણ ગાયા
 ॥ જયં ॥ ૬ ॥

મગલ-દીવો

દીવો ૩ દીવો મગલિક દીવો, આરતિ ઉતાગીને
 બહુ ચિંતવો ॥ દીવો ॥ ૧ ॥ સોહામણ વગ
 પર્વ દિવાળી, અબગ એને અમગ બાળી ॥ દીવો ॥
 ૨ ॥ દીપાળ ભણે એણે કુન અભુનાળી, ભાવે
 ભગતે વિપન નિવારી ॥ દીવો ॥ ૩ ॥ દીપાળ
 ભણે એણે કલિકાલે, આગતિ ઉતાગી ગજ કુમાર
 પાલે ॥ દીવો ॥ ૪ ॥ અમ વેગ મગલિક તુમ
 વેગ મગલિક, મગલિક અતુર્વિધ સધને હોળે ॥
 દીવો ॥ ૫ ॥

દેવવન્દન-વિધિ

પ્રથમ ખમાસણુ દઈ, ‘ઈન્દિયાદીપા’ પદિ
 ક્રમી, ઉત્તમણુ નાખી, ખમાં દઈ, ઈન્દિયાં સદિં

ભગ૦ ‘ચૈત્યવંદન કરું ?’ એમ આદેશ માગી,
 પછી ‘ઈચ્છા’ કહી પાછળ ગતાવેલાં ચૈત્યવંદ-
 નોમાંથી કોઈ ચૈત્યવંદન કહી, ‘જ’ કિંચિ’ તથા
 ‘નમુત્યુણુ’ કહી ‘આભવમખંડા’ સુધી ‘જય
 વીયરાય’ કહેવા, પછી ખમાસણુ દઈ, ચૈત્યવંદન
 કહી, ‘જ’ કિંચિ’—‘નમુત્યુણુ’ આદિ કહી—યાવત
 ચાર સ્તુતિઓ કહેવી. પછી ‘નમુત્યુણુ’—આદિ
 કહીને, બીજી વાર ચાર સ્તુતિઓ કહેવી. પછી
 ‘નમુત્યુણુ’ અને ‘જવંતિ’ કહી, ખમાસણુ દઈ,
 ‘જવંત કે વિ સાહૂ’ અને ‘નમોઽર્હત’ કહી
 સ્તવન કહેવું, સ્તવન કહ્યા પછી ‘જય વીયરાય’
 આભવમખંડા સુધી કહી, ખમા૦ દઈ, ‘ચૈત્યવંદન’
 કહી ‘જ’ કિંચિ’ તથા ‘નમુત્યુણુ’ કહી, સંપૂર્ણ
 ‘જય વીયરાય’ કહેવા પછી ખમા૦ દઈ ‘અવિદ્ય
 આશાતના મિચ્છામિ દુક્કડ’ કહેવું.

દેવવંદનમાં ઉપયોગી સ્તુતિ-જોડા.

શ્રી સિદ્ધચક્રની સ્તુતિ

અગ્નિહુત નમો વળી સિદ્ધ નમો, આચાર્ય
 વાચક માહુ નમો, દર્શન જ્ઞાન ચાગ્રિ નમો,
 તપ એ સિદ્ધચક્ર મદ પ્રથમો ॥ ૧ ॥ અદિત
 અનત થયા થાને, વળી ભાવ નિરોપે ગુણ માને,
 પ્રક્રિયા દેવવંદન વિધિયુ, આમિલ-તપ મળાવું
 ગણે વિધિયુ ॥ ૨ ॥ ૭-ગી પાગી ને તપ
 દાને, શ્રીપાત તપી પેરે ભવ તાગે સિદ્ધચક્રને કુ।
 આવે તોસે, એકના જિન-આગમ ગુણ મોસે ॥ ૩ ॥
 સાચા વગે એ તપ પૂરે, એ દર્મ વિભાજ્ય
 તપ શ્રો, સિદ્ધચક્રને મન-મહિ થાપો, નયવિમલે
 સુ વ-આપો ॥ ૪ ॥

શ્રી સિદ્ધચક્રની મુનિ.

જિન ધાસન વજિન-પૂજ્ય દેવ મહાજ, જ્યારે

ભવિ ભણીએ સિદ્ધચક્ર ગુણમાળ; ત્રિહું કાલે એહની
 પૂજા કરે ઉજમાળ, તે અમર અમરપદ સુખ પામે
 સુવિશાળ ॥ ૧ ॥ ૧અરિહંત રસિદ્ધ વંદો
 ૩આચાર્ય ૪ઉવજ્જાય, ૫મુણિ ૬દરિસાણ ૭નાણ
 ૮ચરણ ૯તપ એ સમુદાય; એ નવ પદ સમુદિત
 સિદ્ધચક્ર સુખદાય, એ ધ્યાને ભવિનાં ભવકોટી દુઃખ
 જાય ॥ ૨ ॥ આસો ચૈતરમાં શુદ્ધ સાતમથી
 સાર, પૂનમ લગી કીજે નવ આંખિલ નિર્ધાર;
 દોય સહસ ગણુણું પદ ૧સમ સાડાચાર, એકાશી
 આંખિલ તપ આગમ અનુસાર ॥ ૩ ॥ શ્રી સિદ્ધ-
 ચક્ર સેવક શ્રી વિમલેસરદેવ, શ્રીપાળ તણી પરે સુખ
 પૂરે સ્વયમેવ; દુઃખ દોહગ નાવે જે કરે એહની
 સેવ, શ્રી સુમતિ સુગુરુનો રામ કહે નિત્યમેવ ॥ ૪ ॥

શ્રી શત્રુંજય-તીર્થની સ્તુતિ.

શત્રુંજય મંડન, ઋષભ-જિણુંદ દયાળ, મર-

દેવા-નદન, વદન હૃદય ત્રણ દાળ, એ તીર્થ જાણી,
 પૂવ નવાડ વાગ, આદીશ્વર આજ્યા, જાણી લાભ
 અપાગ ॥ ૧ ॥ ત્રેવીસ તીર્થ દર, ચઢીયા ઈશુ ગિરિ
 રાય, એ તીર્થના ગુણ, મુગ-અમુગાદિક ગાય, એ
 પાવન તીર્થ, ત્રિશુવન નદિ તમ તોતે, એ તીર્થના
 ગુણ, શ્રીમધર મુખ જોસે ॥ ૨ ॥ પુરૂરીકગિરિ
 મહિમા, આગમમાં પગસિદ્ધ, વિમલાચલ બેરી,
 સદિયે અવિચલ ત્રદ, પચમી ગતિ પહોંચ્યા, મુનિ
 વગ ઠાણકોઠ, એલો તી થે આની, કર્મ-વિપાક વિડાલ
 ॥ ૩ ॥ શ્રી શત્રુજય કેરી, અરુણિય ન્યાકારી, શ્રી
 આદિ-નિતેશ્વર, આજુ હલ્યમા ધારી, શ્રીમયવિષ્ણુદર
 કવડ જલ મગન, શ્રી વિષ્ણુપ્રગાગર, સધનાં
 સદૃશ ચુર ॥ ૪ ॥

શ્રી પર્યુત્તર-પર્વની આતિ.

સુખ જેનું જિન પૂજા અર્પે, નાન-મરોત્તમ
 દોરેલ, રાવ દામા બેરી નરેશ-જસરી ના

સુણીને છ; વીર-જિન આગળ લાવના ભાવી-
 માનવ ભવ ફળ કીને છ, પર્વ પલ્લુસણ પૂરવ
 પુણ્યે-આવ્યાં એમ જાણીને છ ॥ ૧ ॥ માસ પાસ
 વળી દસમ દુવાલસ-ચતારિ અઢ કીને છ, ઉપર
 વળી દસ દોય કરીને-જિન ચોવીશે પૂછને છ; વડા-
 કલ્પનો છઠ્ઠ કરીને-વીર વખાણ સુણીને છ, પડેને
 દિન જન્મ મહોત્સવ-ધવળ મગળ વરતીને છ
 ॥ ૨ ॥ આઠ દિવસ લગે અમર પળાવી-અઢમનો
 તપ કીને છ, નાગકેતુની પરે કેવળ લહીએ-જો
 શુભ ભાવે રહીયે છ; તેલાધર દિન ત્રણ કલ્યાણક-
 ગણધર વાઢ વદીને છ, પાસ નેમીસર અંતર-
 ત્રીને-ઋષભ ચરિત્ર સુણીને છ ॥ ૩ ॥ બારમા
 સૂત્રને સામાચારી-સંવચ્છરી પડિક્કમીયે છ, ચૈત્ય-
 પ્રવાહી વિધિશું કીને-સકલ જંતુને ખામીને છ;
 પારણાને દિન સ્વામીવત્સલ-કીને અધિક વડાઈ છ,
 માનવિજય કહે સકલ મનોરથ-પૂરે દેવી સિદ્ધાઈ
 છ ॥ ૪ ॥

શ્રી પર્યુપણ-પર્વની સ્તુતિ

મણિ ગચિત સિંહાસન-મેઠા જગદાધાર, પર્યુ
પણ કુરો-મહિમા અગમ અપાર, નિજ મુખથી
દાખી-આખી સુર નર વદ, એ પર્વ પર્વમાં-નિમ
તાગમા ચદ ॥ ૧ ॥ નાગકેતુની પત્રે-જપ સાધના
કીજે, ત્રન નિયમ આખડી-શુર મુખ અધિકી લીજે;
દોષ ભેદ પૂજન-દાન પથ પ્રકાર, કર પડિક્કમણા
ધર-શિવ અખડિત ધાર ॥ ૨ ॥ જે નિકળ શુદ્ધ
-આગધે નન વાગ, ભન સાત આઠ નવ-ગેવ તાસ
સસાર, સહુ સુત શિગેમણિ-દ્વંદ્વમ્બર મુખકાર, તે
અવશે ગુણીને-સફળ કરો અનનાગ ॥ ૩ ॥ સહુ
ચેત્ય જુદાગી-ખમત ખામણાં કીજે, કરી સાદમ્ભિ
વચ્છન-દુગતિ દાર પદ કીજે; અદ્વાઈ મહોત્તમ-
ચિદાનંદ ચિત્ત લાઈ, ઈર્મે કરનાં મધને-ચાસન
દેવ સદાઈ ॥ ૪ ॥

શ્રી આદિનાથ-પ્રભુની સ્તુતિ.

પ્રહ ઉઠી વહું-ઋષભદેવ ગુણવંત, પ્રભુ ખેઠા
 સોહે-સમવસરણ ભગવંત; ત્રણ છત્ર વિરાજે
 -આમર ઢાળે ઇન્દ્ર, જિનના ગુણ ગાવે-સુર નર
 નારીના વંદ ॥ ૧ ॥ ખાર પર્ષદા ખેસે-ઈંદ્ર ઈંદ્રાણી
 રાય, નવ કમળ રચે સુર-તિહાં ઠવના પ્રભુ પાય;
 દેવ દુંદુભિ વાળે-કુસુમવૃષ્ટિ ખહુ હુંત, એવા
 જિન ચોવીશે-પૂજે એકણ ચિત્ત ॥ ૨ ॥ જિન
 જોજન ભૂમિ-વાણીનો વિસ્તાર, પ્રભુ અર્થ પ્રકાશે-
 રચના ગણધર સાર; સો આગમ સુણતાં-છેદીજે
 ગતિ ચાર, જિન વચન વખાણી-લીજે ભવનો
 પાર ॥ ૩ ॥ જક્ષ ગોમુખ ગિરવો-જિનની ભક્તિ
 કરેવ, તિહાં દેવી ચક્રકેસરી-વિધન કાઢી હરેવ;
 શ્રી તપગચ્છ નાયક-વિજયસેનસૂરિરાય, તસ કરે
 આવક-ઋષભદાસ ગુણ ગાય ॥ ૪ ॥

શ્રી શાતિનાથસ્વામીની સ્તુતિ

(શાતિ સુહૃદ સાહિબો-એ દેશી)

શાતિ જિનેસર સમરીએ-જેની અચિરા માય,
 વિશ્વસેન હલ ઉપ-યા-મૃગ લછન પાય, ગજપુર
 નયરીનો ધણી-ઠચન વણી ડેકાય, ધનુષ ચાલીગતી
 દેહડી-લાખ વચનુ આય ॥ ૧ ॥ શાન્તિ જિનેસર
 સોલમા-ચઢી પચમ જાણુ, કુન્થુનાથ ચઢી છઢા-
 અરનાથ વખાણુ, એ ત્રણે ચઢી સહી-દેખી આણુદુ,
 સજમ લેષ મુગતે ગયા-નિત્ય ઉઠીને વદુ ॥ ૨ ॥
 શાન્તિ જિનેસર કેવલી-મેશ ધર્મ પ્રકાશે, દાન શિયલ
 તપ ભાવના-નર મોહે અખ્યામે એ રે વચન જિનન
 તણા-જેણે હંડે ધરીયા, મુણના સમન્તિ નિર્મળા-નિશ્ચે
 કેવલ વરીયા ॥ ૩ ॥ અમેતગિખર ગિરિ ઉપરે-જેણે
 અણુસણ કીવા, કાહિસગ્ગ ધ્યાન મુદા ગદી-જેણે મોક્ષ
 લીધા, જક્ષ ગરૂડ સમડ ચદા-દેવી નિર્વાણી,
 ભવિક શ્વ પુમે સાબનો-ઋપસાસની વાણી ॥ ૪ ॥

શ્રી નેમિનાથસ્વામીની સ્તુતિ.

રાજુલ વરનારી-રૂપથી રતિહારી, તેહના પરિ-
હારી-આલથી બ્રહ્મચારી; પશુઆં ઉગારી-હુઆ
ચારિત્રધારી, કેવલસિરિ સારી-પામીયા ધાતી
વારી ॥ ૧ ॥ ત્રણ જ્ઞાન સંયુતા-માતની કૃપે
હુંતા, જનમે પુરૂષતા-આવી સેવા કરંતા; અનુ-
ક્રમે વ્રત લહંતા-પંચ સમિતિ ધરંતા, મહીયલ
વિચરંતા-કેવલ શ્રી વરંતા ॥ ૨ ॥ સવિ સુરવર
આવે-ભાવના ચિત્ત લાવે, ત્રિગુણ સોહાવે-દેવછંદો
બનાવે; સિંહાસન ઠાવે-સ્વામીના ગુણ ગાવે; તિહાં
જિનવર આવે-તત્ત્વ વાણી સુણાવે ॥ ૩ ॥ શાસન-
સુરી સારી-અંબિકા નામ ધારી, જે સમકિતી
નર નારી-પાપ સંતાપ વારી; પ્રભુ સેવા કારી-
જાપ જપીએ સવારી, મંથ દુરિત નિવારી-પદ્મને
જેહ પ્યારી ॥ ૪ ॥

શ્રી ગાંધેશ્વર-પાર્શ્વનાથની સ્તુતિ

શાંખેશ્વર પાસછ પૂજ્યે, નગાવનો લાહો
 લીજ્યે, મન વંછિત પૂણુ સુગરુ, જ્ય વામા-સુત
 અનવેચ ॥ ૧ ॥ ૧દાય ગતા જિનવર અતિ બના,
 રદાય ધોના જિનર ગુણુ નીવા, ષદાય નીના ષદાય
 શામન દહા, મોલે જિ ૧ કચન વર્ણુ લલા ॥ ૨ ॥
 આગમ તે જિનવર ભાખીયો, ગણુધર તે દંડે ગખીયો,
 તેહનો નસ જોણુ ચાખીયો, તે દુવો ચિત્રમુખ માખીયો
 ॥ ૩ ॥ ધરોદ્રગય પદ્માવતી, પ્રભુ પાર્શ્વ તણુ ગુણુ
 ગાવતી, સદુ સવનાં મદદ ચૂતી, નયવિમલના
 વંછિત પૂતી ॥ ૪ ॥

શ્રી મહાવીર જિન-સ્તુતિ

જ્ય જ્ય જીવિ દિનમ્ મીર-જિનેશ્વર દેવ,

૧-પદ્મપ્રભ અને વાસુપૂજ્ય. ૨-ચંદ્રપ્રભ અને
 સુવિધિનાથ. ૩-મસ્તિનાથ અને પાર્શ્વનાથ. ૪-મુનિ
 સુમતસ્વામી અને નેમિનાથ.

સુર-નરના નાયક જોહની-સારે સેવ; કણ્ણારસ
 કંદો વંદો આનંદ આણી, ત્રિશલા-સુત સુન્દર
 ગુણમણિ કેરો ખાણી ॥ ૧ ॥ જસ પંચ કલ્યાણક
 દિવસ વિશેષ સુહાવે, xપણુ થાવર નારક તેહને
 પણુ સુખ થાવે; તે રચ્યવન રજન્મ ઉત્તર ઝનાણુ
 અને પનિરવાણુ, સવિ જિનવર કેરાં એ પાંચે અહિ-
 ઠાણુ ॥ ૨ ॥ જિહાં પંચ સમિતિ યુત પંચ મહાવ્રત
 સાર, જોહમાં પરકાશ્યા વળી પાંચે વ્યવહાર;
 ૧પરમેષ્ઠી રચ્ચરિહંત ઝનાથ ઝસર્વજ્ઞ તે પપાર,
 એહ પંચ પદે લલો આગમ-અર્થ ઉદાર ॥ ૩ ॥
 માતંગ સિદ્ધાઈ દેવી જિનપદ સેવી, દુઃખ દુરિત
 ઉપદ્રવ જે ટાળે નિતમેવી; શાસન-સુખદાયી આઈ
 સુણો અરદાસ, શ્રી-જ્ઞાનવિમળ ગુણુ પૂરો વંછિત
 આસ ॥ ૪ ॥

ચિન્તાચૂરક-શ્રીચિ તામણિ-પાર્શ્વનાથાય નમ ।

શ્રી સિદ્ધાયલ-મહાતીર્થાદિ સ્તવનાવલી

માતમો-વિભાગ

નવમ્ભરણો, શ્રી ગૌતમસ્વામીનો રાસ,

શ્રી ગૌતમાદેવ-છઠ અને નવકાર

મહામત્ર-માહાત્મ્ય દર્શક-છઠ

ન - વ - રમ - ર -ણો.

નવકાર-મહામત્ર:

[પ્રથમ રમરણમ]

નમો અગ્નિતાણુ ॥ ૧ ॥ નમો સિદ્ધાણુ

॥ ૨ ॥ નમો આયરિયાણુ ॥ ૩ ॥ નમો ઉવ-

જ્ઞાયાણુ ॥ ૪ ॥ નમો લોચે સંવસાદૂણુ

॥ ૫ ॥ એસો પથ નમુક્કારો ॥ ૬ ॥ સંવ-

પાવપ્પણાસણે ॥ ૭ ॥ મંગલાણું ચ સંવેસિ
 ॥ ૮ ॥ પઢમં હવઈ મંગલં ॥ ૯ ॥

ઉવસગ્ગહરં સ્તવનમ્.

[દ્વિતીયં સ્મરણમ્.]

ઉવસગ્ગહરં પાસં, પાસં વંદામિ કમ્મ-
 ધણુમુક્કં; વિસહરવિસનિન્નાસં, મંગલકટ્ટાણુ-
 આવાસં ॥ ૧ ॥ વિસહરકુલિંગમંતં, કંઠે
 ધારેઈ જો સયા મોણેઓ; તસ્સ ગહરોગમારી-
 હુકજરા જંતિ ઉવસામં ॥ ૨ ॥ ચિદ્દહ દૂરે
 મંતો, તુજ્જ યણામે વિ બહુકલો હોઈ; નર-
 તિરિએસુ વિ જીવા, પાવંતિ ન હુકખ-દોગચ્ચં
 ॥ ૩ ॥ તુહ સમત્તે લક્ષે, ચિંતામણિકખ-
 પાયવળ્લહિએ; પાવંતિ અવિગ્ગેણું, જીવા અય-
 રામરં ઠાણું ॥ ૪ ॥ ઈચ્છા સંથુઓ મહાયસ !,

ભત્તિજ્જરનિજ્જરેણ હિયએણ, તા દેવ ! દિજ્જ
એહિં, ભવે ભવે પાસ ! જિણ્યદ્દ ! ॥ ૫ ॥

સંતિકર સ્તવનમ્

[તૃતીય અંગણમ્]

સ તિકર સ તિજિણ, જગસરણ જય-
સિરીઈ દાયાર, સમરામિ ભત્તપાલગ-નિંવાણી-
ગરુડ-કયસેવ ॥ ૧ ॥ ૐ સનમોવિષ્ણોસહિ,-
પત્તાણ સ તિસામિપાયાણ, ૐ ક્વાહામ તેણ,
સંવાસિવદુગ્ગિઅકરણાણ ॥ ૨ ॥ ૐ સ તિન
મુક્કારો, એવોસહિમાઈલલ્લિપત્તાણ, ૐ હ્રો
નમો સંવે,-સહિપત્તાણ ચ દેઈ સિરિ ॥ ૩ ॥
વાણીતિદુગ્ગણસામિત્તિ, - સિરિદેવીજદ્ધખગયગ-
ણ્ણિપિડગા, ગહ-દ્દિસિપાલ-મુગ્ગિ દા, સયા વિ
રદ્ધખતુ જિણ્ણત્તે ॥ ૪ ॥ રદ્ધખતુ મમ

રોહિણી, પન્નતી વન્નસિંખલા ય સયા;
 વન્નકુસિ ચક્કેસરિ, નરદત્તા કાલિ મહાકાલી
 ॥ ૫ ॥ ગોરી તહ ગંધારી, મહાનલા માણવી
 અ વર્ધરુદ્ધા; અછુત્તા માણુસિઆ, મહામાણુ-
 સિઆ ઉ દેવીઓ ॥ ૬ ॥ જક્ખા ગોમુહ
 મહાજક્ખ, તિમુહ જક્ખેસ 'તુ'ંખસ્વ કુસુમો;
 માયંગવિજયઅનિઆ, ખંભો માણુઓ સુરકુમારો
 ॥ ૭ ॥ છમ્મુહ પયાલ કિન્નર, ગરૂડો ગંધવ
 તહ ય જક્ખિખંદો; કૂખર વરુણો ભિઉડી, ગોમેહો
 પાસ માયંગો ॥ ૮ ॥ દેવીઓ ચક્કેસરિ,
 અનિઆ દુરિઆરિ કાલિ મહાકાલી; અચ્ચુઅ
 સંતા નલા, સુતારયાડસોય સિરિવચ્છા ॥ ૯ ॥
 અ ડા વિજયંકુસિ, -પન્નઈત્તિ નિંવાણિ અચ્ચુઆ
 ધરણી; વર્ધરૂદ્ધુત્ત (દત્ત) ગંધારિ, અંખ પઉ-
 માવર્ધ સિદ્ધા ॥ ૧૦ ॥ ઇઅ તિત્થરક્ખણુરયા,

અન્નેડવિ સુરા સુરીય ચઠિહા વિ, વતગ-જોઈ
 છિપમુહા, કુણ્ણુ ગૂળ સયા અમ્હ ॥ ૧૧ ॥
 એવ મુદિદિસુરગણુ, -સહિઓ સધસ્સ સતિ-
 જિણુય હો, મજ્જા વિ કરેડ રૂળ, મુણિમુદર-
 મુરિથુઅમહિમા ॥ ૧૨ ॥ ઈઅ સતિનાહ-
 સમ્મ, -દિદિ રૂળ સરઈ તિહાલ જો, સંવે
 વદવગહિઓ, સ લહઈ મુહસપય પરમ
 ॥ ૧૩ ॥ તવગચ્છગયણુદિણુયર-જુગવરસિન્હિસો-
 મમુદરગુરુણુ, સુપસાયલહગણુહર-વિજ્ઞાસિ
 હી બણઈ સીસો ॥ ૧૪ ॥

તિજયપહુત-સ્તોત્રમ્.

[ચતુર્થે રમગ્ધુમ્.]

તિજયપહુતપયાસય, —અહમહાપાડિહરજુ-
 તાણુ; સમયરિખતઠિઆણુ, સરેમિ ચાક્ક જિણિ

દાણું ॥ ૧ ॥ પણવીસા ય અસીઆ, પનરસ
 પન્નાસ જિણુવરસમૂહો; નાસેઉ સયલદુરિઅં,
 ભવિઆણું ભત્તિજીતાણું ॥ ૨ ॥ વીસા પણ-
 ચાલા વિ ય, તીસા પન્નતરી જિણુવરિદા;
 ગહભૂઅરક્ષસાધણિ—ધોરૂવસગ્ગં પણાસંતુ
 ॥ ૩ ॥ સત્તરિ પણુતીસા વિ ય, સદી પંચેવ
 જિણુગણો એસો; વાહિજલજલણુહરિકરિ,—ચોરા-
 રિમહાભયં હરઉ ॥ ૪ ॥ પણુપન્ના ય દસેવ
 ય, પન્નદી તહ ય ચેવ ચાલીસા; રક્ષાંતુ મે
 સરીરં, દેવાસુરપણુમિઆ સિદ્ધા ॥ ૫ ॥ ઓં
 હરહુંહ સરસુંસા; હરહુંહ: તહ ય ચેવ સર-
 સુંસા; આલિહિયનામગખલં, અક્કં કિર સન્વ-
 ઓભદં ॥ ૬ ॥ ઓં રોહિણિ પન્નત્તિ, વજ્જ-
 સિંખલા તહ ય વજ્જઅંકુસિઆ, અક્કેસરિ
 નરદત્તા, કાલિ મહાકાલી તહ ગોરી ॥ ૭ ॥

ગધારિ મહાજ્ઞાતા, માણવિ વર્ધકદૃ તહય
 અચ્યુતા, માણસિ મહામાણસિઆ, વિજ્ઞા-
 દેવીઓ રક્ષતુ ॥ ૮ ॥ -પચદસકમ્મભૂમિસુ,
 ઉપન્ન સત્તરિ જિણાણુ સય, વિવિહરય-
 ણાધવન્નો,-વસોહિથ હરઉ દુગ્ગિઆઈ ॥ ૯ ॥
 ચઉત્તીસ અધમયચ્ચુઆ, અદ્ધમહાપાડિહર-કય-
 મોહા, તિત્થયરા ગયમોહા, જાએઅન્વા પયતેણુ
 ॥ ૧૦ ॥ ઓ વરકણુયસ ખવિહ્દુમ્,-મગ્ગયધણુ-
 સન્નિહ વિગયમોહ, સત્તરિસય જિણાણુ,
 સન્વામરપ્પઈથ વદે સ્વાહા ॥ ૧૧ ॥ ઓ
 ભવણુવર્ધવાણુવતર,-જેઈસવાસી વિમાણુવાસી
 અ, જે કે વિ હુદ્દેવા, તે સન્વે ઉવસમ તુ મમ
 ॥ સ્વાહા ॥ ૧૨ ॥ ચદણુ-કપ્પૂરેણુ, ફલજે
 લિહિભિણુ ખાલિઅ પિઅ; એગ તરાઈગહભૂઅ,-
 સાધણિમુગ્ગ પણામેઈ ॥ ૧૩ ॥ ઈઅ સત્ત-

રિસયજંતં, સમ્મં મંતં દુવારિ પડિલિહિઅં;
 દુરિઆરિવિજયવંતં, નિખલંતં નિચ્ચમચ્ચેહ
 ॥ ૧૪ ॥

નમિતિણ સ્તોત્રમ્.

[પંચમં સ્મરણમ્.]

નમિતિણ પણ્યસુરગણ, - ચૂડામણિકિરણુરં-
 જિઅં મુણિણો; ચલણુજુઅલં મહાલય, - પણા-
 સણું સંથવં વુચ્છં ॥ ૧ ॥ સડિયકરચરણુન-
 હમુહ, નિખુડ્ડનાસા વિવત્તલાયત્તા; કુટ્ઠમહારો-
 ગાનલ, - કુલિગનિદ્દસંવંગા ॥ ૨ ॥ તે તુહ
 ચલણુરાહણ, - સલિલંજલિસેય^૧ વુડ્ઢિયચ્છાયા;
 વણુદવદ્ડા ગિરિપા, - યવ વ્વ પત્તા પુણો લચ્છિં
 ॥ ૩ ॥ હંવાયખુલિઅ જલનિહિ^x, ઉખલડકદ્ધો-

૧- 'વુદ્ધિદુચ્છાહા' ઈતિ પાઠાંતર. x પ્રાકૃતત્વાત
 સપ્તમી લોપઃ

લભીસણારાવે, સ જ તણયવિસ ફૂલ,—નિજગામ-
 યમુકકવાવારે ॥ ૪ ॥ અવિદલિઅળણવત્તા,
 ખણેણ પાવનિ ધ્વજિઅ ફૂલ, પાસજિણયલ-
 ણુણુઅલ, નિચ્ચ ચિઅ જે નમતિ નરા
 ॥ ૫ ॥ અગ્નવણધૂયવણદવ—જાલાવલિમિલિ-
 અસયલદુમગહણે, ડજૂઝ તમુદ્દમયવહુ,—ભીસણ-
 રવભીમણમિમ વણે ॥ ૬ ॥ જગગુરુણે કમ-
 નુઅલ, નિન્વાવિઅસયવતિહુઅણાસોઅ, જે
 સ ભરતિ મણઆ, ન મુણધ્વ જલણે ભય
 તેમિ ॥ ૭ ॥ વિલસ તલોગભીસણ—કુરિઆરુ
 ણુનયણતરલ્લહાલ, હિગ્ગણુઅગ નવજલય,—
 સચ્છહ ભીસણાચાર ॥ ૮ ॥ મત્તતિ દીડસ-
 રિસ, દરપન્નિહૂઠવિમમવિસવેજા, તુહ નામદખ-
 રકુડસિ,—દ્દમ તગુરુઆ નરા લોએ ॥ ૯ ॥
 અડવિસુ સિદ્ધિતક્કર,—પુલિદસદ્દલસદ્દશીમાસુ,

ભયવિહુરવુન્નકાયર,-ઉલ્લૂરિયપહિયસત્થાસુ ॥

॥ ૧૦ ॥ અવિહુત્તવિહવસારા, તુહ નાહ !

પણામમત્તવાવારા, વવગયવિગ્ધા સિગ્ધં, પત્તા
હિઅધન્ધિયં ઠાણું ॥ ૧૧ ॥ પજ્જલિઆન-

લનયણું, હ્રરવિચારિયમુહં મહાકાયં; નહકુલિ-
સધાયવિઅલિઅ,-ગઈદંકુંભત્થલાભોઅં ॥ ૧૨ ॥

પણુયસસંભમપત્થિવ,-નહમણિમાણિર્ક્કપડિઅ-
પડિમસ્સ; તુહ વયણુપહરણુધરા, સીહં કુદ્ધં

પિ ન ગણુંતિ ॥ ૧૩ ॥ સસિધવલદંતમુસલં,
દીહકરૂણાલવુડિઉદ્ધાહં; મહુપિંગનયણુણુઅલં,

સસલિલનવજલહરારાવં ॥ ૧૪ ॥ ભીમં મહા-
ગઈદં, અઆસન્નંપિ તે ન વિ ગણુતિ; જે

તુમ્હ ચલણુણુઅલં, મુણિવર્ધ ! તુગં સમદ્વીણા
॥ ૧૫ ॥ સમરમ્મિ તિક્ખખખગ્ગા,-ભિગ્ધાય-

પવિદ્ધઉદ્ધુયકખંધે; કુંતવિણિભિન્નકરિકલ,-હમ્મ-

દુઃસિદ્ધાગ્નિરગ્નિ ॥ ૧૬ ॥ નિનિજઅદ્યુધુ
 રગિઉ, -નરિદ-નિવહા ભડા જસ ધવલ, પાવ તિ
 પાવપસમિણુ, પાસજિણુ ! તુહ પ્પલાવેણુ ॥ ૧૭ ॥
 રોગ-જલ-જલણુ-વિસહર, -ચોગરિ-મઈદ-ગય
 -જલયાઈ, પાસજિણુનામસકિ, -તણેણુ પસ-
 મતિ સંવાઈ ॥ ૧૮ ॥ એવ મહાભયહર,
 પાસજિણુ દસ્મ મથવમુઆર, ભવિયજણાણુ-
 દયર, કહાણુપર પરનિહાણુ ॥ ૧૯ ॥ રાયભય
 જરખ-રજખસ, -કુસુમિણુ-દુસ્સઉણુ-ગિરખ-પી-
 ડાસુ, સઝાસુ દોસુ પ યે, ઉવસગ્ગે તહ ય રયણીસુ
 ॥ ૨૦ ॥ ને પદઈ ને અ નિસુણુઈ, તાણુ
 કઈણેા ય માણુત્તગસ્સ, પામેા પાવ પસમેઉ,
 સયલભુવણુચ્ચિયયલણેા ॥ ૨૧ ॥ ઉવસગ્ગતે
 કમહા, -સુરમ્મિ આણાઉ ને ન સચલિઓ,
 સુર-નર-દિન્નર-સુવર્ધહિ, સથુઓ જયઉ પાસ-

કૃત્સિદ્ધારપઉરમ્મિ ॥ ૧૬ ॥ નિન્નિજઅદ્ધુધુ
 રરિઉ, - નરિદ્ધ-નિવહા ભડા જસ ધવલ, પાવ તિ
 પાવપસમિણ, પાસજિણુ' તુહ પ્પલાવેણ ॥ ૧૭ ॥
 રોગ-જલ-જલણુ-વિસહર, - ચોગાગિ-મઈદ્ધ-ગય
 - રણુભયાઈ, પાસજિણુનામસકિ, - તણેણુ પસ-
 મતિ સંવાઈ ॥ ૧૮ ॥ એવ મહાભયહર,
 પાસજિણુદસ્સ સ ધવમુઆર, ભવિયજણુણુ-
 હયર, કલ્લાપુપર પરનિહાણુ ॥ ૧૯ ॥ રાયભય
 જરૂખ-રરૂખસ, - કુસુમિણુ-દુસ્સઉણુ-રિરૂખ-પી-
 ડામ્મ, સ આમ્મ દોમ્મ પ થે, ઉવસગ્ગે તહ ય રયણ્ણિસુ
 ॥ ૨૦ ॥ ને પદ્ધ ને અ નિસુણુઈ, તાણુ
 કઈણ્ણે ય માપુત્તંગસ્સ, પાસો પાવ પસમેઉ,
 સયલબુવણુચ્ચિયચલણ્ણે ॥ ૨૧ ॥ ઉવસગ્ગાતે
 કમહા, - સુરમ્મિ આણુઉ ને ન સચલિઓ,
 સુર-નર-કિન્નર-બુવઈઈ, સચુઓ જયઉ પાસ-

જિણે ॥ ૨૨ ॥ એઅસ્સ મજ્જયારે, અઠાર-
 સઅક્ખરેહિં જો મંતો; જો જાણુઈ સો ઝાયઈ,
 પરમપયત્થં કુડં પાસં ॥ ૨૩ ॥ પાસહ
 સમરણુ જો કુણુઈ, સંતુદ્ધહિયએણુ; અદ્ધુતર-
 સયવાહિભય, નાસઈ તસ્સ દ્ધરેણુ ॥ ૨૪ ॥

અજિતશાન્તિ-સ્તવનમ્.

[પૃષ્ઠં સ્મરણુમ્.]

અજિઅં જિઅસંવભયં, સંતિં ચ પસં-
 તસંવગયપાવં; જયશુર સંતિશુણુકરે, દો વિ
 જિણુવરે પણિવયામિ ॥ ૧ ॥ ગાહા ॥ વવગ-
 યમંશુલભાવે, તે હં વિઉલતવનિમ્મલસહાવે;
 નિરુવમમહપ્પભાવે, થોસામિ સુદ્ધિસખભાવે
 ॥ ૨ ॥ ગાહા ॥ સંવદુક્ખપ્પસંતીણું, સંવ
 પાવપ્પસંતીણું; સયા અજિઅસંતીણું, નમો

અજિઅસ તિણુ ॥ ૩ ॥ સિલોગો ॥ અજિઅ-
 જિણુ ! સુહૃપવતણુ, તવ પુરિસુત્તમ ! નામ-
 કિતણુ, તહ ય ધિર્ધમર્ધપવતણુ, તવ ય
 જિણુત્તમ ! સતિ ! કિતણુ ॥ ૪ ॥ માગહિઆ
 ॥ કિરિઆવિહિસચિઅકમ્મકિલેસવિમુદ્ધપયર,
 અજિઅ નિચિઅ ચ ગુણેહિ મહામુણિસિદ્ધિ-
 ગય, અજિઅરસ ચ સતિમહામુણિણે વિ અ
 સતિકર, સયય મમ નિવુદ્ધકારણય ચ નમ-
 સણુય ॥ ૫ ॥ આર્તિગણુય ॥ પુરિસા ! જર્ધ
 દુદ્ધપવારણુ, જર્ધ ય વિમગ્ગહ સુદ્ધકારણુ,
 અજિઅ સતિ ચ ભાવણે, અભયકરે સરણુ
 પવજજહા ॥ ૬ ॥ માગહિઆ ॥ અરર્ધ-રર્ધ-
 તિમિર-વિરહિઅ-મુવરય-જરમરણુ સુર-અમુ
 ર-નરેલ-ભુય-વર્ધ-પયવ-પણિવર્ધય, અજિઅ-
 મહમવિ અ સુનયનયનિઉલ્લમભાયર, સરણુ

भुवसरिअ भुविद्विविजमहियं सययभुवणुमे ॥
 ७ ॥ संगययं ॥ तं अ जिणुत्तम-मुत्तम-
 नित्तमसत्तधरं; अज्जव-मद्व-अंति-विमु-
 त्तिसमाहिनिहिं; सन्तिकरं पणुमाभि द्दमुत्त-
 मतित्थयरं, सन्तिमुण्णी मम सन्तिसमाहिवरं
 द्दिसु ॥ ८ ॥ सोवाणुयं ॥ सावत्थिपुण्वप-
 त्थिवं अ वरहत्थिमत्थयपसत्थवित्थिन्नसत्थियं,
 थिरसरित्थवच्छं मयगललीलायमाणुवरगंधह-
 त्थिपत्थाणुपत्थियं सन्थवारिहं; हत्थिहत्थिआहुं
 धंतकणुग-रुअग-निरुवहय-पिंजरं पवर-ल-
 क्खअण्णोवत्थिअसोमयाइस्सवं, सुधसुहमण्णालिराम-
 परमरमण्णिज्जवरदेवहुंहुहिनिनायमहुंरयर-सु-
 हगिरं ॥ ९ ॥ वेइहणो ॥ अज्जिअं जिआ-
 रिगणुं, जिअसण्वलयं लवोहरिहं; पणुमाभि
 अहं पयणो, पावं पसमेउ मे लयवं !

॥ ૧૦ ॥ રાસાલુહ્યો ॥ કુરુજણુવયહત્થિણા-
 ઉરનરીસરો પઢમ તઓ મહાયહ્લવદ્વિભોએ
 મહાપભાવો, જો ખાવતરિ-પુરવર-સહસ્સ-વર
 નગરનિગમ-જણુવયવર્ધ-ળાતીસારાયવરમહસ્સા-
 લ્યાયમગ્ગો, ચઉદસવરરયણુનવમહાનિહિ-ચઉ-
 સહિસહસ્સપવરણુવર્ધણુ સુદરવર્ધ, ચુલસી-હય
 -ગય-રહ-સયસહસ્સસામી છન્નવર્ધગામકોડિ-
 સામી આસી જો ભારહમ્મિ ભયવ ॥ ૧૧ ॥
 વેહ્લઓ ॥ ત સતિ સતિઠર, સતિણુ
 સંવભયા, સતિ ચુણામિ જિણુ, સતિ વિહેઉ
 મે ॥ ૧૨ ॥ રાસાનદિય ॥ ઈશ્વરભાગ ! વિદે-
 હનરીસર ! નરવસહા ! મુદ્ધિવસહા !, નવસાર-
 યમ્મસિસકલાણુણુ ! વિગયતમા ! વિહુઅરયા !,
 અજિ ! ઉત્તમ ! તેઅશુદ્ધિ મહામુણુ-અમિ-
 અળલા ! વિહવહ્લવા !, પણુમામિ તે ભવભય-

મૂરણુ ! જગસરણુ ! મમ સરણુ ॥ ૧૩ ॥
 ચિત્તવેહા ॥ દેવ-દાણુવિંદ-ચંદ-સૂરવંદ !
 હંદ-તુદ-ગિદ-પરમ, લદ-સ્વ ! ધંત-સ્વપ-
 -પદ-સેય-સુદ્ધ-નિદ્ધ-ધવલ, -દંતપંતિ ! સંતિ !
 સત્તિ-કિત્તિ-મુત્તિ-શ્રુત્તિ-ગુત્તિપવ !, દિત્તતે-
 અવંદ ! ધેઅ ! સંવત્સોઅ-ભાવિઅપભાવ !
 જોઅ ! પર્ધસ મે સમાહિં ॥ ૧૪ ॥ નારા-
 યઓ ॥ વિમલસસિકલાધરેઅસોમં, વિતિમિર-
 સૂરકરાધરેઅતેઅં; તિઅસવર્ધગણાધરેઅસ્વવં,
 ધરણિધરપ્પવરાધરેઅસારં ॥ ૧૫ ॥ કુસુમ-
 લયા ॥ સત્તે અ સયા અન્નિઅં, સારીરે અ
 બલે અન્નિઅં; તવસંજમે અ અન્નિઅં, એસ
 શુણામિ જિણુ અન્નિઅં ॥ ૧૬ ॥ ભુઅગપ-
 રિરિંગિઅં ॥ સોમગુરુહિ પાવર્ધ ન તં નવ-
 સરયસસી, તેઅગુણેહિ પાવર્ધ ન તં નવ-

સરયરવી, સ્વપગુણેહિં પાવર્ધ ન ત તિઅસગ-
 લુવર્ધ, સાગુણેહિં પાવર્ધ ન ત ધરણિધરવર્ધ
 ॥ ૧૭ ॥ ખિન્નિજઅય ॥ તિત્થવરપવત્તય
 તમરયરહિય, ધીરજણુથુઅરિયઅ ચુઅકલિ
 કલુસ, સતિમુહપ્પવત્તય તિગરણુપયઓ,
 સતિમહા મહામુણિ સરણુમુવણુમે ॥ ૧૮ ॥
 લલિઅય ॥ વિણુઓણુય-સિરરર્ધઅ જલિ-
 રિસિગણુસથુઅ થિમિઅ, વિણુહાહિવધગુ
 વર્ધનરવર્ધ-થુઅ-મહિઅચ્ચિઅ ખહુસો, અર્ધ-
 રુગગયસરય-દિવાયર-સમહિઅ-સપ્પલ તવ-
 સા, ગયણુગચુ-વિયરણુ-સમુર્ધઅ-ચારણુવ દિ-
 અ સિરસા ॥ ૧૯ ॥ કિસલયમાલા ॥
 અસુર-ગરુલ-પરિવદ્દિઅ, કિન્નરોરગ-નમ-
 સિઅ, દેવકોડિસય-સથુઅ, સમણુસ ધપગિ-
 વદ્દિઅ ॥ ૨૦ ॥ સુમુહ ॥ અભય અણુહ,

અરયં અરયં; અનિચં અનિચં, પયચો
 પણમે ॥ ૨૧ ॥ વિજ્ઞવિલસિચં ॥ આગયા
 વેરવિમાણદિવકણગ, -રહ-તુરય-પહકર-સચેહિં
 હુલિચં; સસંભમે અરણ્યુભિયલુલિયચલ, -કુંડ-
 લંગયતિરીડસોહંત-મઉલિમાલા ॥ ૨૨ ॥
 વેદ્યો ॥ જં સુરસંઘા સાસુરસંઘા વેરવિઉત્તા ભ-
 ત્તિસુજ્જુત્તા, આયરભૂસિચસંભમપિંડિચ-સુદૃઢ-
 સુવિમ્હિચસંવખલોઘા; ઉત્તમ-કંચણ-રચણ-
 પરુવિયભાસુરભૂસણભાસુરિચંગા; ગાયસમોણચ-
 ભત્તિવસાગયપંજલિપેસિયસીસપણામા ॥ ૨૩ ॥
 રચણમાલા ॥ વંદિજિણ થોજિણ તો જિણું, તિગુ-
 ણમેવ ચ પુણો પચાહિણું; પણમિજિણ ચ જિણું
 સુરાસુરા, પમુર્ધચા સલવણાઈ તો ગયા ॥ ૨૪ ॥
 ખિતયં ॥ તં મહામુણિમહં પિ પંજલી,
 રાગ-દોસ-ભય-મોહ-વનિજચં; દેવ-દાણુવ-

नरिह-व द्विअ, स तिमुत्तममहातव नमे
 ॥ २५ ॥ भित्तय ॥ अणरतरविआरपि-
 आहिं, लविअहस-वहुगामिपिआहिं, पीछु-
 सोछिधनुसालिछिआहिं, मउलकमलदलवो-
 अछिआहिं ॥ २६ ॥ द्वीवय ॥ पीछुनिर-
 तरथछुभरविछुभिअ-गायलआहिं, मछिकयछु-
 पसिदिलमेडलमोडिअमोपितडाहिं, वरभिभि-
 छि-नेउर-सतिलय-वलय-विभूसपिआहिं, रध-
 कर-यउर-मछोडर-मुडर-दसपिआहिं ॥ २७
 ॥ चित्तदभरा ॥ देवमुदरीहिं पायवद्विआहिं
 वद्विआ य जरस ते सुविज्जमा उमा, अण्णछो
 निडावअेहिं मउछोडउछुअगारअेहिं डेहिं डेहिं
 वी, अवजतिलय-पत्तवेहनामअेहिं चिह्णअेहिं
 स गय गयाहिं, जत्ति-सन्निवि -वद्विआगयाहिं
 इति ते वद्विआ पुणे पुणे ॥ २८ ॥ नर

યયો ॥ તમહં જિણુચંદં, અજિઅં જિઅમોહં;
 ધુયસંવકિલેસં, પયયો પણુમામિ ॥ ૨૯ ॥
 નંદિઅયં ॥ શુઅવંદિઅયસ્સા રિસિગણુદેવગ-
 જેહિં, તો દેવવહુહિં પયયો પણુમિઅસ્સા; જસ્સ-
 જગુત્તમ-સાસણુઅસ્સા, ભત્તિવસાગયપિંડિઅ-
 યાહિં; દેવવરચ્છરસાખહુઆહિં, સુરવરરઘુણુપ-
 ડિઅયાહિં ॥ ૩૦ ॥ ભાસુરયં ॥ વ સ-સદ-તાંતિ-
 તાલમેલિએ તિઉકખરાલિરામ-સદ-મીસએ કએ
 અ, સુધસમાણુણે અ સુદ્ધસજ્જગીઅપાયજ્જલ-
 લંટિઆહિં; વલય-મેહલા-કલાવ-નેઉરાલિરામ-
 સદ-મીસએ કએ અ, દેવનદિઆહિં હાવ-ભાવ-
 -વિજ્જભમ-પગારએહિં, નચ્ચિગિણુ અંગહાર-
 એહિ વંદિઆ ય જસ્સ તે સુવિક્કમા કમા,
 તયં તિલોયસંવસત્તસંતિકારયં પસંતસંવપા-
 વદોસમેસ હં નમામિ સંતિમુત્તમં જિણુ ॥ ૩૧ ॥

નારાયણો ॥ છત-ચામર-પડાગ-જૂથ-જવ-મ-
 ડિઆ, ઝયવર-મંગર-તુરય-સિરિવચ્છસુલ છણા,
 દીવ-સમુદ્ધ-મદર-દિસાગય-સોહિઆ, સત્થિઅ
 -વસહ-સીહ-રહ-ચક્ર-વરકિઆ ॥ ૩૨ ॥
 લલિઅય ॥ સહાવલદ્ધા સમખપદ્ધિ, અદોસદ્ધા
 શુભેહિં નિદ્ધા, પસાયસિદ્ધા તવેણુ પુદ્ધા, સિરીહિં
 ઈદ્ધા રિસીહિં જુદ્ધા ॥ ૩૩ ॥ વાણુવાસિઆ ॥ તે
 તવેણુ ધુઅસવ્વપાવયા, સવ્વસોઅહિઅમૂલપાવયા,
 સથુઆ અજિઅ-સતિ-પાયયા, હુતુ મે સિવસુ
 હાણુ દાયયા ॥ ૩૪ ॥ અપરાતિકા ॥ એવ તવ-
 ખલવિઉલ, થુઅ મએ અજિઅસતિનિષ્ણુઅલ,
 વવગયકમ્મરયમલ, ગઈ ગય સાસય વિઉલ
 ॥ ૩૫ ॥ ગાહા ॥ ત બહુગુણપ્પસાય, સુદ્ધ-
 સુહેણુ પરમેણુ અવિસાય, નાસેઉ મે વિસાય,
 કુણુઉ અ પરિસા વિ અ પ્પસાય ॥ ૩૬ ॥

ગાહા ॥ તં મોચેઉ અ નંદિં, પાવેઉ અ નંદિસેણ-
 મલિનંદિ; પરિસા વિ અ સુહનંદિં, મમ ય દિસઉ
 સંજમે નંદિં ॥ ૩૭ ॥ ગાહા ॥ પદ્મિઅ-
 ચાઉમ્માસિઅ, -સંવચ્છરિઅે અવસ્સ ભણિઅ-
 વ્વેા; સોઅવ્વેા સંવેહિં, ઉવસગ્ગ-નિવારણેા
 એસો ॥ ૩૮ ॥ જો પઢઈ જો અ નિસુણુઈ,
 ઉભઅેા કાલં પિ અજિઅસંતિથયં; ન હુ
 હુંતિ તસ્સ રોગા, પુવ્વુપ્પન્ના વિ નાસંતિ
 ॥ ૩૯ ॥ જઈ ઈચ્છહ પરમપયં, અહવા
 કિત્તિં સુવિત્થડં ભુવણે; તા તેલુક્કુદ્ધરણે,
 જિણુવયણે આયરં કુણુહ ॥ ૪૦ ॥

ભક્તામર-સ્તોત્રમ્.

[સપ્તમં સ્કન્ધમ્.]

ભક્તામરપ્રણૃતમૌલિમણિપ્રભાણા-મુદ્ધો-

તક દલિતપાપતમોવિતાનમ્, સમ્યક્ પ્રણમ્ય
 જિનપાદયુગ યુગાદા, - વાલમ્બાન ભવજલે
 પતતા જનાનામ્ ॥ ૧ ॥ ય સસ્તુત સકલ-
 વાહ્મયતત્ત્રયોધા, - હૃદ્બૂતબુદ્ધિપદ્મિ સુરલોક-
 નાથૈ, સ્તોત્રૈર્જગતિતયચિત્તહરૈરુદારૈ, સ્તોત્ર્યે
 કિલાહમપિ ત પ્રવમ જિનેન્દ્રમ્ ॥ ૨ ॥
 બુદ્ધ્યા વિનાડપિ વિબુધાર્યિતપાદપીઠં, સ્તોતું
 સમુદતમતિર્વિગતત્રયોડ્ધમ્, બાલ વિહાય
 જલસસ્થિતમિન્દુભિમ્બ, - મન્ય ક ઈચ્છતિ જન
 સહસા ગ્રહીતુમ્ ? ॥ ૩ ॥ વક્તું શુણ્ણાન્ શુણ્ણ-
 સમુદ્રં શશાન્કકાન્તાન્, કસ્તે ક્ષમ સુરગુરુ
 પ્રતિભોડપિ બુદ્ધ્યા, કલ્પાન્તકાલપવનોદ્ધતનક-
 ચક, દેા વા તરીતુમલમમ્બુજાનર્ધિ બુજાધ્યામ્ ?
 ॥ ૪ ॥ સોડ્ધ તથાપિ તવ ભક્તિવશાન્મુ-
 નીશં, કર્તુ સ્તવં વિગતશક્તિરપિ પ્રવૃત્ત,

ग्रीत्यात्मवीर्यमविचार्य भृगोः भृगेन्द्रं, नाश्चे-
 ति किं निजशिशोः परिपालनार्थम्? ॥ ५ ॥
 अल्पश्रुतं श्रुतवतां परिह्लासधाम, त्वद्भक्ति-
 नेव मुभरीकुरुते षलान्ममाम्; यत्कोकिलः किल
 मधौ मधुरं विरोति, तन्म्यारुयूतकलिकानिकरैक-
 हितुः ॥ ६ ॥ त्वत्संस्तवेन लवसन्ततिसान्न-
 षद्धं, पापं क्षणात्क्षयमुपैति शरीरलान्मम;
 आकान्तलोकमलिनीलमशेषमाशु, सूर्यांशुलिङ्ग-
 भिव शार्वरमन्धकारम् ॥ ७ ॥ भवेति नाथ!
 तव-संस्तवनं भयेद्, -भारुच्यते तनुधियाऽपि
 तव-प्रभावात्; येतोऽहरिष्यति सतां नलिनीद-
 लेषु, मुक्ताङ्गलघुतिमुपैति ननूद्वणिन्दुः ॥ ८ ॥
 आस्तां तवस्तवनमस्तसमस्तदोषं, त्वत्संक-
 थापि जगतां दुरितानि हन्ति; द्वरे सङ्क्षकि-
 रण्युः कुरुते प्रलैव, यस्माकरेषु जलजानि विका-

શભાગ્નિ ॥ ૯ ॥ નાત્યદ્ભુત ભુવનભૂષણુ
 તનાય !, ભૂતૈર્ગુણૈર્ભુવિ ભવન્તમભિદુવન્ત ,
 તુલ્યા ભવન્તિ ભવતો નનુ તેન કિં વા ? , ભૂત્યા-
 શ્રિત ય ઈહ નાત્મસમ કરોતિ ॥ ૧૦ ॥
 કંદુવા ભવન્તમનિમેષવિલોકનીય , નાન્યત્ર તોપ-
 મુપયાતિ જનસ્ય ચક્ષુ , પીત્વા પય શશિકર-
 દ્યુતિદુગ્ધસિન્ધો , ક્ષાર જલ જલનિધેરશિતુ
 ક ઈચ્છેત્ ? ॥ ૧૧ ॥ યે શાન્તરાગરુચિભિ
 પરમાણુભિસ્ત્વ , નિર્માપિતસ્ત્રિભુવનૈકલલામ-
 ભૂત !, તાવન્ત એવ ખલુ તેડપ્યણુવ પૃથિ
 વ્યા , યત્તે સમાનમપર નહિ સ્વપમસ્તિ
 ॥ ૧૨ ॥ વક્ત્ર ક્વ તે સુરનરોરગનેત્રહારિ,
 નિ શેષનિર્જિતજગત્રિતયોપમાનમ્ ? , ખિમ્બ
 કલકમલિન ક્વ નિશાકરસ્ય ? , યદ્વાસરે ભ-
 વતિ પાણ્ડુપલાયકલ્પમ્ ॥ ૧૩ ॥ સમ્પૂર્ણ-

भाउलशशाङ्ककलाकलाप, - शुभा गुणास्त्रिभुवनं
 तव लङ्घयन्ति; ये संश्रितास्त्रिजगदीश्वर !
 नाथमेकं, कस्तान्निवारयति संश्रतो यथेष्टम् ?
 ॥ १४ ॥ चित्रं किमत्र यदि ते त्रिदशाङ्ग-
 नास्त्रि-नीतं मनागपि मनो न विकारमार्गम्;
 कल्पान्तकालमरुता यलितायलेन, किं मन्दराद्रि-
 शिखरं यलितं कदाचित् ? ॥ १५ ॥ निर्धूम-
 वर्त्तिरपवर्जिततैलपूरः, कृत्स्नं जगत्त्रयमिदं
 प्रकटीकरोषि; गम्यो न जतु मरुतां यलिता-
 यलानां, दीपोऽपरस्त्वमसि नाथ ! जगत्प्रकाशः
 ॥ १६ ॥ नास्तं कदाचिदुपयासि न राहुगम्यः,
 स्पष्टीकरोषि सहसा युगपज्जगन्ति; नाभ्योध-
 रोदरनिरुद्धमडाप्रलावः, सूर्यातिशायिमहिमा-
 ऽसि मुनीन्द्र ! लोके ॥ १७ ॥ नित्योदयं दलित-
 तमोहमहान्धकारं, गम्यं न राहुवदनस्य न

વારિદાનામ્, વિભ્રાજતે તવ સુખાબ્જમનદય-
 કાન્તિ, વિદ્યોતયન્નગદ્યપૂર્વશઃ કષિમ્બમ્ ॥
 ૧૮ ॥ ઈ શર્વરીયુ શશિનાડાલિ વિવસ્વતા વા,
 ચુમ્મન્મુખેન્દુદલિતેષુ તમસ્સુ નાથ !, નિષ્પન્ન-
 શાલિવનશાલિનિ ઉવલોકે, કાર્ય ક્રિયન્નલધરૈ-
 ન્નલભારનમ્રૈ ॥ ૧૯ ॥ જ્ઞાન યથા ત્વયિ
 વિભાતિ કૃતાવકાશ, નૈવ તથા હરિહરાદિષુ
 નાયકેષુ, તેજ સ્કુન્મણિષુ યાતિ યથા મહત્ત્વ,
 નૈવ તુ કાચશકલે કિરણાકુલેડપિ ॥ ૨૦ ॥
 મન્યે વર હરિહરાદય એવ દષ્ટા, દષ્ટેષુ યેષુ
 હૃદય ત્વયિ તોષમેતિ, કિં વીક્ષિતેન ભવતા
 ભુવિ યેન નાન્ય, કશ્ચિન્મનો હરતિ નાથ !
 ભવાન્તરેડપિ ॥ ૨૧ ॥ સ્ત્રીણાશતાનિ ચતથો
 જનયન્તિ પુત્રાન્, નાન્યા સુત ત્વદુપમ
 જનની પ્રસૂતા, સર્વા દિથો દધતિ ભાનિ સહ-

स्वरश्मि, प्राप्येव द्विगुं जनयति स्फुरदं शुभ-
 दम् ॥ २२ ॥ त्वामामनन्ति मुनयः परमं
 पुमांस, - मादित्यवर्णममलं तमसः परस्तात्;
 त्वामेव सम्यगुपलब्धं जयन्ति मृत्युं, नान्यः
 शिवः शिवपदस्य मुनीन्द्र ! पन्थाः ॥ २३ ॥
 त्वामव्ययं विबुधयिन्त्यमसङ्ग्यमाद्यं, प्रवृत्ताणु-
 भीश्वरमनन्तमनङ्गकेतुम्; योगीश्वरं विद्वित-
 योगमनेकमेकं, ज्ञानस्वरूपममलं प्रवदन्ति
 सन्तः ॥ २४ ॥ शुद्धस्त्वमेव विष्णुधार्यित-
 शुद्धिप्रोधात्, त्वं शङ्करोडास भुवनत्रयशङ्क-
 रत्वात्; धातासि धीर ! शिवमार्गविधेर्विधानात्,
 व्यक्तं त्वमेव भगवन् ! पुरुषोत्तमोऽसि ॥ २५ ॥
 ॥ तुभ्यं नमस्त्रिभुवनार्तिहराय नाथ !, तुभ्यं
 नमः क्षितितलामलभूषणाय; तुभ्यं नमस्त्रि-
 जगतः परमेश्वराय, तुभ्यं नमो जिन ! सर्वो-

दधिशोषणाय ॥ २६ ॥ के विस्मयोऽत्र यद्वि
 नाम शुद्धैरशेषैः,—स्त्व सश्रितो निरवकाशतया
 मुनीश !, दैर्घ्यैरुपात्तविविधाश्रयन्तर्गवैः, स्व-
 भान्तरेऽपि न कदाचिदपीक्षितोऽसि ॥ २७ ॥
 उच्चैरशोकतरुस श्रितमुन्मयूष्मन्,—माभातिरूपम-
 मल भवतो नितान्तम्, स्पष्टोऽक्षसत्किरणम-
 भूततमोवितानं, भिम्भ रवेरिव पयोधरपा-
 र्श्ववर्ति ॥ २८ ॥ मिहसने मद्युभयूष्मशि-
 भाविचित्रे, विभ्राजते तव वपुः कनकावहातम्,
 भिम्भ विद्यद्विलसद्दशुलतावितानं, तु गोढ
 याद्रिशिरसीव सहस्ररश्मे ॥ २९ ॥ कुन्दावहा-
 तयलयाभरयारुशोभ, विभ्राजते तव वपुः
 कलधौतकान्तम्, उच्चैश्चाङ्गुलिनिर्झरवारि-
 धार,—मुच्चैस्तट सुरगिरेरिव शातकोम्भम्
 ॥ ३० ॥ छत्रत्रय तव विभाति यथाङ्गकान्त,—

मुञ्चैःस्थितं स्थगितलानुकरप्रतापम्; मुक्ताक्ष-
 लप्रकरणलविवृद्धशोभां, प्रज्यापयत्त्रिजगतः
 परमेश्वरत्वम् ॥ ३१ ॥ उन्निद्रहेमनवपङ्कज-
 पुञ्जकान्ती, पथुदलसन्नभमयूषशिखारामौ;
 पादौ पदानि तव यत्र जिनेन्द्र ! धत्तः,
 पद्मानि तत्र विष्णुधाः परिकल्पयन्ति ॥ ३२ ॥
 र्थं यथा तव विभूतिरभूज्जिनेन्द्र !, धर्मोप-
 देशनविधौ न तथा परस्य; यादृक् प्रभा दिनकृतः
 प्रहृतान्धकारा, तादृक् कुतो अहणुस्य विकाशि-
 नोऽपि ? ॥ ३३ ॥ श्रियोतन्महाविलविद्योलकपो-
 लमूल, -मत्तभ्रमद्भ्रमरनादविवृद्धकोपम्; श्रै-
 रावतालमिलमुद्धतभापतन्तं, दृष्ट्वा लयं
 लवति नो लवहाश्रितानाम् ॥ ३४ ॥ लिन्नेलकुं-
 लगलहुङ्गवदशोषिताकृत, -मुक्ताक्षलप्रकरभूषित-
 भूमिभागः; गच्छकमः कुमगतं हरिणाधिपो-

ऽपि, नाकाभति कभयुगायलसश्रित ते ॥ ३५ ॥
 ॥ कल्पान्तकालपवनोद्धतवह्निकल्प, हावानल
 न्वलितमुग्धवलमुत्तुर्विगम्, विश्व निध-
 त्सुमिव स मुष्मभापतन्त, त्वन्नामकीर्त्तनजल
 यमयत्यशेषम् ॥ ३६ ॥ रक्षतेक्षु सभट्टको-
 किलकषुठनिल, कोषोद्धत क्षुण्णमुत्क्षुभाप
 तन्तम्, आकाभति कभयुगेन निरस्तशङ्क,-
 स्त्वन्नामनागदमनी हृदि यस्य पुस ॥ ३७ ॥
 वङ्गात्तुरङ्गगजगर्जितलीमनाह,-मानै जल
 जलवतामपि भूयतीनाम्, उद्यद्दिवाकरमयूष्म-
 शिभाऽपविद्ध, त्वत्कीर्त्तनात्तम धिवाशु लिङ्गा-
 मुपैति ॥ ३८ ॥ कुन्ताग्रभिन्नगजशोणितवारि-
 वाह,-वेगावतारतरणातुरयोधलीमे, युद्धे जय
 विजितदुर्जयेयपक्षा,-स्त्वत्पादपङ्कजवनाग्रयि
 ष्णो ललन्ते ॥ ३९ ॥ अभ्योनिधौ क्षुभितली

વેણુનકેચક, - પાઠીનપીઠભયદ્વોદ્ભણુવાડવાગ્નો; ર-
 ડુગત્તરડ્ગશિખરસ્થિતયાનપાત્રા, - સ્નાસં વિહાય
 ભવતઃ સ્મરણાદ્ વ્રજન્તિ ॥ ૪૦ ॥ ઉદ્ભૂત-
 ભીષણુજલ્લોદરભારભુગ્નાઃ, શોઞ્યાં દશામુપગતા-
 શ્ચ્યુતજીવિતાશાઃ; ત્વત્પાદપડ્કજરજ્જેડમૃતદિગ્ધ-
 દેહા, મર્ત્યા ભવન્તિ મકરદેવજતુલ્યસ્વપાઃ
 ॥ ૪૧ ॥ આપાદકણ્ઠમુરુશૃંખલવેષ્ટિતાંગા, ગાઠં
 ખૃદન્નિગડકોટિનિઘૃષ્ટજંઘાઃ, ત્વન્નામમન્ત્રમનિશં
 મનુજાઃ સ્મરન્તઃ, સઘઃ સ્વયં વિગતખન્ધલયા
 ભવન્તિ ॥ ૪૨ ॥ મત્તદ્વિપેન્દ્રમૃગરાજદવાન-
 લાહિ, - સંત્રામવારિધિમહોદરખન્ધનોત્થમ્; ત-
 સ્યાશુ નાશમુપયાતિ ભયં ભિયેવ, યસ્તાવકં
 સ્તવમિમં મતિમાનધીતે ॥ ૪૩ ॥ સ્તોત્રસ્મ-
 જં તવ જિનેન્દ્ર ! શુભૈર્નિખદ્ધાં, ભક્ત્યા મયા
 રચિરવંણુવિચિત્રપુષ્પામ્; ધત્તે જનો ય ઇહ

कष्टगतामजस्र, त मानतुङ्गमवशा समुपैति
लक्ष्मी ॥ ४४ ॥

कल्याणमन्दिर-स्तोत्रम्.

[अष्टम स्मरणम्]

कल्याणमन्दिरमुद्धारमवद्यत्सेहि, लीतालयप्र-
हमनिन्दितमद्भिपद्मम्, स सारसागरनिमज्ज-
शेषजन्तु, -पोतायमानमलिनम्य जिनेश्वरस्य ॥
१ ॥ यस्य स्वयं सुरशुक्लार्दिभाम्भुराशे, स्तोत्र
सुविस्तृतमतिर्न विभ्रुर्विधातुम्, तीर्थेश्वरस्य
कमलमयधूमकेतो, -स्तस्याहमेव किल स भूतवन
करिष्ये ॥ २ ॥ युग्मम् ॥ सामान्यतोऽपि
तव वर्णयितुं स्वस्वम्, -मस्मादृशा द्यमधीश !
भवन्त्यधीशा, धृष्टोऽपि केशिकेशिशुर्यादि वा
द्विबान्धो, स्वयं प्ररूपयति किं किल धर्मरश्मे ?

॥ ३ ॥ मोहक्षयादनुभवन्नपि नाथ ! मर्त्ये,
नूनं शुणान् गणयितुं न तव क्षमेत; कल्पान्त-
वान्तपयसः प्रकटोऽपि यस्मान्, भीयेत केन
जलधेर्ननु रत्नराशिः ? ॥ ४ ॥ अद्युद्यतो-
ऽस्मि तव नाथ ! जडाशयेऽपि, कर्तुं स्तव-
लसदसङ्ख्यशुणाकरस्य; ग्राह्योऽपि किं न निज-
ग्राह्युगं वितत्य, विस्तीर्णतां कथयति स्वधि-
याम्भुराशेः ? ॥ ५ ॥ ये योगिनामपि न
यान्ति शुणास्तवेश !, वक्तुं कथं भवति तेषु
मभावकाशः ?; ज्ञाता तद्देवमसमीक्षितकारितेयं,
जल्पन्ति वा निजगिरा ननु पक्षिणोऽपि ॥
६ ॥ आस्तामयिन्त्यमहिमा जिन ! संस्तवस्ते,
नामापि पाति भवतो भवतो जगन्ति; तीव्रा-
तपोपहतपान्थजनान्निदाधे, प्रीणाति पद्मसरसः
सरसोऽनिद्योऽपि ॥ ७ ॥ हृदयैर्नि त्वयि

વિભો ! શિથિલીભવન્તિ, જન્તો ક્ષણેન નિવિડા
 અપિ કર્મબન્ધા, સધો ભુજડૂગમમયા ઈવ
 મધ્યભાગ, - મધ્યાગતે વનશિખરિડનિ ચન્દનસ્થ
 ॥ ૮ ॥ મુચ્યન્ત એવ મનુજા સહસ્રા જિજ્ઞે-
 ન્દ્ર !, રૌદ્રેરુપદ્રવ્યતૈન્ત્રવયિ વીક્ષિતેડપિ, ગોસ્વા-
 મિનિ સ્ફુરિતતેજસિ દૃષ્ટમાત્રે, ચૌરૈરિવાશુ
 પથવ પ્રપલાયમાર્તે ॥ ૯ ॥ ત્વ તારકે
 જિન ! ઇથ ભવિના ? ત એવ, ત્વામુદ્ગહન્તિ
 હૃદયેન યદ્દત્તરન્ત, યદ્વા દતિસ્તરતિ યજ્જલ-
 મેપ નૂન, - મન્તર્ગતમ્ય મરત સ ડિલાનુભાવ
 ॥ ૧૦ ॥ યસ્મિન્ હરપ્રભૃતયોડપિ હૃતપ્રભાવા,
 સોડપિ ત્વયા રતિપતિ ક્ષપિત લાણેન, વિ-
 ધ્યાપિતા હૃતભુજ પયસાડય યેન, પીત ન કિં
 તદપિ હૃદ્ગ્વાડવેન ? ॥ ૧૧ ॥ સ્વામિન-
 નદયગરિમાણુમપિ પ્રપન્ના, - સ્ત્વા જન્તાવ કથ-

भडो ! इदृये दधानाः; जन्मोदधिं लघु तरन्त्य-
 तिलाधवेन, चिन्त्यो न हन्त भडतां यद्वि वा
 प्रभावः ॥ १२ ॥ कोधस्त्वया यद्वि विलो !
 प्रथमं निरस्तो, ध्वस्तास्तदा भत कथं किं
 कर्मयौराः ?; प्लोपत्यमुत्र यद्वि वा शिशिराऽपि
 लोके, नीलद्रुमाणि विपिनानि न किं हिमानी ?
 ॥ १३ ॥ त्वां यो गिनो जिन ! सदा पर-
 मात्मरूप, — मन्वेषयन्ति इदृयाम्पुण्ड्रकेशदेशे;
 पूतस्य निर्मलरुच्येयं यद्वि वा किमन्य, — दक्षस्य स-
 म्भवि पदं ननु कर्णिकायाः ? ॥ १४ ॥ ध्याना-
 निजनेश ! लवतो लविनः क्षण्णुन, दृढं विहाय पर-
 मात्मदशां प्रवृजन्ति; तीव्रानलाद्दुपलभावमपास्य
 लोके, यामीकरत्वमग्निरादिव धातुलेहाः ॥ १५ ॥
 अन्तः सदैव जिन ! यस्य विलाप्यसे त्वं, लव्यैः
 कथं तदपि नाशयसे शरीरम् ?; ऐतत्स्वरूप-

भव मध्यविवर्त्तिनो हि, यद्विग्रहं प्रथमयन्ति
महानुभावाः ॥ १६ ॥ आत्मा मनीषिलिरय
त्वद्वेदेषुद्धया, ध्यातो निनेन्द्र ! भवतीह भव-
त्प्रभाव , पानीयमभ्यभृतमित्यनुयिन्त्यमान , किं
नाम नो विषविकारमपाकरोति ? ॥ १७ ॥
त्वामेव वीततमस परवादिनोऽपि, नूनं विक्षो !
हरिहरादिधिया प्रयत्ना , किं कायकामलिभिरीश !
सितोऽपि शङ्खो, नो गृह्यते विविधवर्णुवि-
पर्ययेषु ? ॥ १८ ॥ धर्मोपदेशसमये सविधा-
नुभावा, - हास्ता जनो भवति ते तत्तदभ्यशोऽह ,
अक्युङ्गते दिनपतो समहीच्छोऽपि, किं वा
विशोधमुपयाति न लवलोऽह ? ॥ १९ ॥
यित्र विक्षो ! क्वमवाङ्मुष्णवृन्तामेव, विष्वक्
पतत्यविरला सुरपुष्पवृष्टि ? , त्वद्गोचरे सुम-
नसा यदि वा मुनीश !, गच्छन्ति नूनमध एव

हि षन्धनानि ॥ २० ॥ स्थाने गभीरहृदयो-
 दधिसम्भवायाः, पीयूषतां तव गिरः समुद्दीर-
 यन्ति; पीत्वा यतः परमसंभदसङ्गलान्ते, लब्ध्या
 व्रजन्ति तरसाऽप्यजरामरत्वम् ॥ २१ ॥
 स्वामिन् ! सुहृदमवनम्य समुत्पतन्तो, मन्ये
 वदन्ति शुभयः सुरन्यामरौघाः; येऽस्मै नतिं
 विदधते मुनिपुङ्गवाय, ते नूनमूर्ध्वगतयः
 भवु शुद्धभावाः ॥ २२ ॥ श्यामं गभीर-
 गिरमुज्ज्वलदंभरत्न, -सिंहासनस्थमिदं लब्ध-
 शिष्यिष्ठनस्त्वम्; आलोकयन्ति रत्नसेन नद-
 न्तमुच्चैः, -श्यामीकराद्रिशिरसीव नवाभ्युवाहम्
 ॥ २३ ॥ उद्गच्छता तव शितिघतिमण्डलेन,
 द्रुप्तच्छदच्छविरशोकतरुर्भूव; सान्निध्यतोऽपि
 यद्वि वा तव वीतराग !; नीरागतां व्रजति
 केन सयेतनोऽपि ? ॥ २४ ॥ लो. लो. अ-

माहमवधूय बज्रध्वमेन,—मागत्य निर्वृतिपुरी
 प्रति सार्ववाहम्, ज्योतिर्वेदयति देव ! जग-
 त्रयाय, मन्ये नदन्नलिनम् सुरदुन्दुभिस्ते
 ॥ २५ ॥ उद्योतितेषु भवता भुवनेषु नाथ !,
 तारान्वितो विधुरस्य विहताधिकार, मुक्ताकला
 पकलितोऽध्वसितातपत्र,—व्याज्जलत्रिधा धृतत-
 तुर्धुनमभ्युपेत ॥ २६ ॥ स्वेन प्रपूरितजग-
 त्रयपिष्टितेन, कान्तिप्रतापयशसाभिव सञ्च-
 येन, भाषिष्यतेभरजतप्रविनिर्भितेन, सालत्रयेषु
 जगवन्नभितो विभासि ॥ २७ ॥ दिव्यस्मृते
 जिन ! नमस्त्रिदशाधिपाना,—मुत्सृज्य रत्नरश्मि
 तानपि भोलिगन्धान्, पादौ श्रयन्ति भवतो
 यदि वा परत्र, त्वत्सगमे सुमनसो न रमन्त
 ज्येव ॥ २८ ॥ त्व नाथ ! जन्मजलधेर्विप-
 राद्भुजोऽपि, यत्तारयन्त्यसुमतो निजपृष्ठ-

अनान्; युक्तं हि पार्थिवनिपस्य सतस्तवैव,
 यित्रं विभो! यदसि कर्मविपाकशून्यः ॥ २९ ॥
 विश्वेश्वरोऽपि जनपालक! दुर्गतस्त्वं, किं
 प्रादक्षरप्रकृतिरभ्यलिपिस्त्वमीश!; अज्ञानवत्यपि
 सदैव कथञ्चिद्देव, ज्ञानं त्वयि स्फुरति विश्व-
 विकारादेतुः ॥ ३० ॥ प्रागुत्तारसंलृप्तनलांसि
 रज्ज्वांसि रोषा,—दुत्थापितानि कर्मठेन शठेन यानि;
 छायाऽपि तैस्तव न नाथ! हुता हुताशो, अस्त-
 स्त्वमीलिरयमेव परं दुरात्मा ॥ ३१ ॥ यद्-
 गज्जङ्घ्नीर्जङ्घतधनौघमद्वल्लभीमं, अश्वत्तडिन्मु-
 सलमांसलघोरधारम्; दैत्येन मुक्तमथ दुस्तरवा-
 रि दधे, तेनैव तस्य जिन! दुस्तरवारिकृत्यम्
 ॥ ३२ ॥ ध्वस्तोर्ध्वकेशविकृताकृतिमर्त्यमुष्ट, —
 प्रादम्भल्लृङ्गलघवद्वक्त्रविनिर्यदृशिः; प्रेतप्रजः प्र-
 ति लवन्तमपीरितो यः, सो स्यालवत्प्रतिलवन्

ભવદુ ખહેતુ ॥ ૩૩ ॥ ધન્યાસ્ત એવ ભુવના-
 ધિપ ! યે ત્રિસન્ધ્ય, — મારાધયન્તિ વિધિવદ્વિધુ-
 તાન્યકૃત્યા , ભક્ત્યોલ્લસત્પુલકપદ્મભલદેહદેશા ,
 પાદદય તવ વિભો ! ભુવિ જન્મભાજ ॥ ૩૪ ॥
 અસ્મિન્નપારભવવારિનિધૌ મુનીશ !, મન્યે
 ન મે વ્રવણુગોચરતા ગતોડસિ, આકર્ષિતે તુ
 તવ ગોત્રપવિત્રમન્ત્રે, ડિં વા વિપદ્વિપધરી
 સવિધ સમેતિ ? ॥ ૩૫ ॥ જન્માન્તરેડપિ તવ
 પાદયુગ ન દેવ !, મન્યે મયા મહિતગીહિત-
 દાનદક્ષમ્, તેનેહ જન્મનિ મુનીશ ! પરાભ-
 વાના, જતો નિકેતનમહ મથિતાશયાનામ્
 ॥ ૩૬ ॥ નૂન ન મોહતિમિરાવૃતલોચનેન, પૂર્વ
 વિભો ! સદૃદપિ પ્રવિલોહિતોડસિ, મર્માવિધો
 વિધુરયન્તિ હિ મામનર્વા , ત્રોદત્પ્રબન્ધગતય
 કવમન્યયૈતે ? ॥ ૩૭ ॥ આકર્ષિતોડપિ મહિ

तोऽपि निरीक्षितोऽपि, नूनं न येतसि मया
विधृतोऽसि लक्ष्म्या; ज्ञतोऽस्मि तेन जनणा-
न्धव ! दुःभयात्रं, यस्मात् क्रियाः प्रतिक्षलन्ति
न लावशून्याः ॥ ३८ ॥ त्वं नाथ ! दुःखि-
जनवत्सल ! हे शरण्य !, कारुण्यपुण्यवसते !
वशिनां वरेण्य !; लक्ष्म्या नते मयि भडेश !
ह्यां विधाय, दुःभांकुरोद्दलनतत्परतां विधेहि
॥ ३९ ॥ निःसङ्ख्यसारशरणं शरणं शरण्य,-
भासाद्य सादितरिपु प्रथितावहातम्; त्वत्पाद-
पङ्कजमपि प्रणिधानवन्द्यो, वन्द्योऽस्मि श्रेष्ठ-
भुवनपावन ! हा हतोऽस्मि ॥ ४० ॥ हेवेन्द्रवन्द्य !
विदिताभिदवस्तुसार !, संसारतारक ! विलो !
भुवनाधिनाथ !; त्रायस्व देव ! करुणाऽह !
मां पुनीहि, सीदन्तमद्यलयद्वयसनांभुराशेः
॥ ४१ ॥ यद्यस्ति नाथ ! लवहंघ्रिसरोरुडाण्यां,

भक्षते इल डिमपि सततिसञ्चिताया, तन्मे
 त्वदेकेशरस्य शरस्य ! भूया, स्वामी त्वमेव
 भुवनेऽत्र लवान्तरेऽपि ॥ ४२ ॥ धृत्य समा-
 हितधियो विधिवन्निग्नेन्द्र !, सान्द्रोऽलसत्पुलकं
 व्युकितागभागा, त्वद्भिम्बनिर्भलमुष्णान्धुज्ज
 हलक्ष्या, ये सस्तव तव विभो ! रचयन्ति
 भव्या ॥ ४३ ॥ जननयनकुमुदयन्द्र !, प्रजा-
 स्वरा स्वर्गस्य पदो भुङ्क्त्वा, ते विगलित-
 भलनियया, अचिरान्मोक्ष प्रपद्यन्ते ॥ ४४ ॥
 युग्मम् ॥

भृङ्गश्चान्ति-स्तोत्रम्.

[नवम स्तम्भम्]

लो लो भव्या शृणुत वयन प्रभुत
 सर्वमेतद्, ये यात्राया त्रिभुवनगुरोराहता भ

कितलान्ः; तेषां शान्तिर्भवतु लवतामर्द्ध-
द्विप्रलावा,-दारोग्यश्रीधृतिमतिकरी इद्वेशविध्वं-
सहेतुः ॥ १ ॥

लो लो लव्यद्वोका ! छि छि लरतैरावतवि-
द्वेहसंलवानां समस्ततीर्थकृतां जन्मन्यासनप्र-
कम्पानन्तरभवधिना विज्ञाय, सौधर्माधिपतिः
सुधोषाधण्डायादनानन्तरं सकलसुरासुरेन्द्रैः सह
समागत्य सविनयमर्द्धद्वलद्वारकं गृहीत्वा, गत्वा
कनकाद्रिशृंगे, विहितजन्मोत्तिष्ठेकः शान्तिमु-
द्घोषयति यथा, ततोऽहं कृतानुकारमिति कृत्वा
महाजनो येन गतः स पन्था इति लव्यज-
नैः सह समेत्य, स्नात्रपीठे स्नात्रं विधाय,
शान्तिमुद्घोषयामि, तत्पूजयात्रास्नात्रादिमहो-
त्सवानन्तरमिति कृत्वा कर्णुं दत्त्वा निशम्यतां
निशम्यतां स्वाहा.

ૐ પુણ્યાહ પુણ્યાહ પ્રીયન્તા પ્રીયન્તાં
ભગવ તોડહન્ત સર્વજ્ઞા સર્વદર્શિનસ્ત્રિલોક-
નાથાસ્ત્રિલોકમહિતાસ્ત્રિલોકપૂત્યાસ્ત્રિલોકેશ્વરાસ્ત્રિ-
લોકોદ્યોતકરા

ૐ ઋષભ-અજિત-સ ભવ-અભિનન્દન-
સુમતિ-પદ્મપ્રભ-સુપાર્શ્વ-ચન્દ્રપ્રભ-સુવિધિ-શી-
તલ-ત્રેયાસ-વાસુપૂજ્ય-વિમલ-અનન્ત-ધર્મ-
શાન્તિ-કુન્થુ-અર-મદિલ-મુનિસુવ્રત-નભિ-ને
ભિ-પાર્શ્વ-વર્ધમાનાન્તા જિના શાન્તા શા-
ન્તિકરા ભવન્તુ સ્વાહા

ૐ મુનયો મુનિપ્રવરા રિપુવિજયદુર્ભિક્ષ-
કાન્તારેપુ દુર્ગાભાગેષુ રક્ષન્તુ વો નિત્ય સ્વાહા

ૐ શ્રી શ્રી ધૃતિ-મતિ-કીર્તિ-કાન્તિ-
બુદ્ધિ-લક્ષ્મી-મેધા-વિદ્યાસાધન-પ્રવેશ-નિવેશ-
નેપુ સુગૃહીતનામાનો જયન્તુ તે જિનેન્દ્રા

ॐ रोहिणी-प्रसूति-वज्रशृंगला-वज्रां-
कुशी-अप्रतियक्षा-पुरुषदत्ता-काली-महाकाली-
गौरी-गान्धारी-सर्वास्त्रा महाज्वाला-मानवी-
वैरोद्या-अश्रुता-मानसी-महामानसी षोडश
विद्यादेव्यो रक्षन्तु वो नित्यं स्वाहा.

ॐ आचार्योपाध्यायप्रभृति-आतुर्वर्ण्यस्य
श्रीश्रमणसंघस्य शान्तिर्भवतु पुष्टिर्भवतु
पुष्टिर्भवतु.

ॐ अहोश्चन्द्र-सूर्याङ्गारक-भुध-भृङ्गस्यति-
शुक्र-शनैश्चर-राहु-केतुसहिताः सप्तोक्तपादाः
सोम-यम-वरुण-कुमेर-वासवाहित्य-स्कन्द-वि
नायकोपेता ये आन्येऽपि ग्राम-नगर-क्षेत्रदे-
वतादयस्ते सर्वे प्रीयन्तां, प्रीयन्तां, अक्षीणुकेश-
केशागारा नरपतयश्च लवन्तु स्वाहा.

ॐ पुत्र-मित्र-भ्रातृ-कलत्र-सुहृत्-स्वजन-

સ બન્ધિ-બન્ધુવર્ગસહિતા નિત્ય આમોદપ્રમોદકા
રિણુ , અસ્મિન્નશ્ચ ભૂમણ્ડલાયતન-નિવાસિ-સાધુ-
સાધ્વી-શ્રાવક-શ્રાવિકાણા રોગોપસર્ગ-વ્યાધિ હુ -
ખ-હુર્ભિદ્ધ-દૌર્ભનસ્યોપશમનાય શાન્તિર્ભવતુ

ૐ તુષ્ટિ-પુષ્ટિ-ઋદ્ધિ-વૃદ્ધિ-માર્ગદ્યોત્સવા
સદા પ્રાદુર્ભૂતાનિ પાપાનિ શામ્યન્તુ હરિતાનિ,
શત્રવ પરાડમુખા ભવન્તુ સ્વાહા

શ્રીમતે શાન્તિનાથાય, નમ શાન્તિવિધાયિને,
ત્રૈલોક્યસ્યામરાધીશ, -મુકુટાભ્યર્ચિતાઘ્રયે ॥ ૧ ॥
શાન્તિ શાન્તિઃ શ્રીમાન્, શાન્તિ દિશ્યતુ મે
શુરુ, શાન્તિરેવ સદા તેષા, યેષા શાન્તિગૃહે
ગૃહે ॥ ૨ ॥ ઉન્મૃષ્ટ-રિષ્ટ-હૃષ્ટ, -અહંગતિ-હુન્વ
ન-દુર્નિમિત્તાદિ, સ પાદિતહિતસ પ, -નામમ-
હુણુ જયતિ શાન્તે ॥ ૩ ॥ ત્રીસદ્ધજગન્ન-
નપદ, -રાત્રધિપરાજસન્નિવેશાનામ, ગોષ્ઠિકપુર

मुખ्यानां, व्याहुरणैर्व्याहुरेच्छान्तम् ॥ ४ ॥

श्रीश्रमणसंघस्य शान्तिर्भवतु. श्रीजन-
पदानां शान्तिर्भवतु. श्रीराजधिपानां शान्ति-
र्भवतु. श्रीराजसन्निवेशानां शान्तिर्भवतु. श्री-
गोष्ठिकानां शान्तिर्भवतु, श्रीपौरमुख्यानां शा-
न्तिर्भवतु. श्रीपौरजनस्य शान्तिर्भवतु. श्री-
प्रह्लादोक्तस्य शान्तिर्भवतु. ॐ स्वाहा, ॐ स्वाहा,
ॐ श्री पार्श्वनाथाय स्वाहा.

अथ शान्तिः प्रतिष्ठा-यात्रा-स्नानाद्यव-
सानेषु, शान्तिकलशं गृहीत्वा कुंकुम-चन्दन-
कपूरगुरु-धूपवास-कुसुमाञ्जलिसमेतः स्नान-
चतुष्टिकायां श्रीसंघसमेतः शुचिशुचिवपुः पुष्प-
वस्त्र-चन्दनाभरणालङ्कृतः पुष्पमालां कण्ठे
कृत्वा, शान्तिमुद्घोषयित्वा शान्तिपानीयं म-
स्तके हातव्यमिति.

નૃત્યન્તિ નૃત્ય મણિપુષ્પવર્ષ, સ્મૃજન્તિ
 ગાયન્તિ ચ મહાગલાનિ, સ્તોત્રાણિ ગોત્રાણિ
 પઠન્તિ મન્ત્રાન્, કલ્યાણભાગે હિ જિનાભિપેકે
 ॥ ૧ ॥ શિવમમ્તુ સર્વજગત, પરહિતનિરતા
 ભવન્તુ ભૂતગણા, દોષા પ્રયાન્તુ નાશ, સર્વત્ર
 સુખી ભવતુ* લોક ॥ ૨ ॥ અહ તિત્થયર-
 માયા, સિવાદેવી તુમ્હ નયર-નિવાસિની, અમ્હ
 સિવ તુમ્હ સિવ, અસિવોપમમ સિવ ભવતુ
 સ્વાહા ॥ ૩ ॥ ઉપસર્ગા ક્ષય યાન્તિ, છિદ્રન્તે
 વિદ્મવદ્વય, મન પ્રસન્નતામેતિ, પૂજ્યમાને
 જિનેશ્વરે ॥ ૪ ॥ સર્વમગલમાગલ્ય, સર્વ-
 કલ્યાણકારણમ્ પ્રધાન સર્વધર્માણા, જૈન
 જયતિ શાસનમ્ ॥ ૫ ॥

સર્વલબ્ધિનિધાનાય શ્રીગૌતમસ્વામિને નમઃ ।

શ્રી ગૌતમસ્વામીનો રાસ.

: ભાષા :

વીર જિજ્ઞેસર ચરણકમળ, કમલાકયવાસો;
 પણુમવિ પલણિશુ સામિ સાલ, ગોયમગુરુ રાસો;
 મણુ તણુ વયણુ એકંત કરવી, નિસુણો ભો ભવિયા!
 જિમ નિવસે તુમ્હ દેહ ગેહ, ગુણુગણુ ગહગહીયા
 ॥ ૧ ॥ જંખૂદીવ સિરિ ભરહખિત્ત, ખોણીતલ
 મંડણુ; મગધ દેસ સેણિય-નરેસ, રિઉ દલ ખલ
 ખંડણુ; ધણુવર ગુખખર ગામ નામ, જિહાં ગુણુગણુ
 સજ્જન; વિખ્ય વસે વસુભૂઈ તત્થ, જસુ પુહવી
 બજ્જન ॥ ૨ ॥ તાણુ પુત્ત સિરિ ઇંદિભૂઈ, ભૂવલય
 પસિદ્ધો; ચઉદ્દહ વિજ્જન વિવિહ રૂવ, નારી રસ વિદ્ધો

(લુહો), વિનય વિવેક વિચાર સાગ, ગુણ ગણહ
 મનોહર, સાત દાઘ સુપ્રમાણ દેહ, રૂપે ગભા વગ ॥ ૩ ॥
 નયણ વયણ કગ ચણ, જિણવિ પગ જળે પાણિ,
 તેજ તારા ચદ સર, આઠાસ ભમાણિ, રૂપે મયણ
 અનગ કગવિ, મેલિઓ નિગધાણિ, ધીરમે મેર ગભીર
 સિંધુ, ચગમચયયાણિ ॥ ૪ ॥ પેખવિ નિરવમ રૂવ
 ભસ, જણ જપે કિંચિય, એઠાટી કલિ ભીત ઈત્ય, ગુણ
 મેહલ્યા મચિય, અહવા નિચે પુષ્પ જન્મ, જિણવગ
 ઈણ અચિય, ગભા પહિમા ગૌરી ગગ, નતિ હા । વિધિ
 વચિય ॥ ૫ ॥ નહિ ભુધ નહિ ગુર કવિ ન કાઈ,
 જસુ આગન ગદિઓ, પચમયા ગુણપાત્ર છાત્ર, હોડે
 પગવરિઓ, ઘરે નિગતર યગ ધર્મ, મિથ્યામતિ મોહિય,
 ઈણ હવ હોગે ચરમ નાણ, દસણહ વિસોહિય ॥ ૬ ॥

વસ્તુ - છ દ

જખૂનીવહ જખૂનીનહ, ભરહ વામંચિ, ખોણી
 તનમણ મગન દેસ, સેણિય નરેસહ વગ ગુખમર
 ગામ તિહાં, વિષ્ણ વસે વસુભૂર્ સુર, તસુ બલમ

પુહવી સયલ, ગુણગણ રૂવ નિહાણ; તાણ પુત
વિજ્ઞાનિલયો, ગોયમ અતિહિ સુખાણ ॥ ૭ ॥

: ભાષા :

ચરમ જિણેસર કેવલનાણી, ચઉવિવહ સંઘ પધઠા
જાણી; પાવાપુરી સામી સંપત્તો, ચઉવિવહ દેવ નિકાયે
જુતો ॥ ૮ ॥ દેવે સમવસરણુ તિહાં કીજે, જિણુ
દીઠે મિથ્યામતિ ખીજે; ત્રિભુવન-ગુરૂ સિંહાસણુ બધઠા,
તતખિણુ મોહ દિગંતે પધઠા ॥ ૯ ॥ ક્રોધ માન માયા
મદ પ્રેરા, જાયે નાઠા જિમ દિન ચૌરા; દેવ દુંદુહિ
આકાશે વાજે, ધર્મ નરેસર આવ્યા ગાજે ॥ ૧૦ ॥
કુસુમવૃષ્ટિ વિરયે તિહાં દેવા, ચોસઠ ઈંદ્ર જસુ માગે સેવા;
ચામર છત્ર શિરોવરિ સોહે, રૂપેહિ જિણુવર જગ સહ
મોહે ॥ ૧૧ ॥ ઉવસમ રસભર ભરી વરસંતા, જોજન
વાણી વખાણુ કરંતા; જાણુવિ વદ્ધમાણુ-જિણુપાયા,
સુર નર કિન્નર આવે રાયા ॥ ૧૨ ॥ કાંતિ સમૂહે
ઝલઝલકંતા, ગયણુ વિમાણે રણુરણુકંતા; પેખવિ ઇંદ્રભૂર્ધ
મન ચિંતે, સુર આવે અમ્હ યજ્ઞ હોવતે ॥ ૧૩ ॥

તીગતરકક નિમ તે વહતા, સમવસરણુ પુહતા ગહ-
 ગહતા, તો અભિમાને ગોયમ જપે, ઈણિ અવમરે
 કાપે તપ્પ કપે ॥ ૧૮ ॥ મૂઢ લોડ અગ્નિશીઠિ બોયે,
 મુર જાણુતા ઈમ કાઈ ડોલે, મૂ આગળ કો જાણુ
 બાણીજે, મેર અવર કિમ ઉપમા દોજે ॥ ૧૫ ॥

વસ્તુ - ૭૬ -

વીર-જિપુવર વીર-જિણુવર નાણુ મપત્ર, પાવા-
 પુગી મુર મહિય પત નાહ મસાર તાગળ, તિહિ દેવેદિ
 નિમ્મવિય સમનસગપ્પ બહુ મુખ-કા પુ, જિણુવર જગ
 ઉત્તેય કરે, તેજે કરી દિનકાર સિંહાસણે સામિય
 ઠયો, હુઓ મુજય જયકાર ॥ ૧૬ ॥

ભાના

તવ ચરિઓ વણ-માણુ ગજે, ઇદિભૂર્ષ જૂદેવ તો,
 દુનારો કરી ગ્રંથગિઓ કવણુમુ જિણુવર દેવ તો
 લેજનભૂમિ સમેસરણુ, પેખવી પ્રથમાન તો, દહ
 દિસિ દેખે નિશુધ વધુ, આવતી સુગમ તો ॥ ૧૭ ॥
 મહિમય તો જુ દ-ધન, કાચીને નરપાટ તો, વે

વિવર્જિત જાતુ ગણુ, પ્રાતિહારજ આઠ તો; સુર નર
 કિન્નર અસુરવર, ઈંદ્ર ઈંદ્રાણી રાય તો; ચિત્તે ચમક્રિય
 ચિંતવે એ, સેવંતા પ્રભુ પાય તો ॥ ૧૮ ॥ સહસ-
 કિરણુ સમ વીરજિણુ, પેખવી રૂપ વિશાળ તો; એહ
 અસંભવ સંભવે એ, સાચો એ ઈંદ્રજનના તો; તો ઘોલાવે
 ત્રિજગગુરુ, ઈંદ્રભૂર્ષ નામેણુ તો; શ્રીમુખ સંશય સામી
 સવે, ફેડે વેદ પચેણુ તો ॥ ૧૯ ॥ માન મેલ્હી મદ
 ડેલી કરી, ભગતે નામે સીસ તો; પંચસયાશુ વ્રત
 લીધો એ, ગાયમ પહિલો સીસ તો; બંધવ
 સંજમ સુણુવિ કરી, અગ્નિભૂર્ષ આવેઈ તો; નામ
 લેઈ આભાસ કરે, તે પણ પ્રતિષ્ઠાધેઈ તો ॥ ૨૦ ॥
 ઈંદ્રિ અનુક્રમે ગણુહર રયણુ, થાપ્યા વીર અગ્નીઆર
 તો; તવ ઉપદેશે ભુવનગુરુ, સંજમશું વ્રત આર તો; બિહું
 ઉપવાસે પારણું એ, આપણુપે વિહરંત તો, ગાયમ
 સંજમ જગ સયલ, જય જયકાર કરંત તો ॥ ૨૧ ॥

: વસ્તુ - છંદ :

ઈંદ્રભૂર્ષ ઈંદ્રભૂર્ષ, ચઢિય બહુમાન; હુંકારો કરી

સચરિઓ, સમવસરણુ પુહતો છુરત, ઈહ સસા
 સામિ સવે, ચરમનાહુ ફેડે કુત, જોધિબીજ
 સજાય મતે, ગાયમ ભવહ વિગત, દિદ્ધા લેઈ મિદ્ધા
 સહિય, ગણહુર પય સંપત્ત ॥ ૨૨ ॥

ભાષા

આજ હુઓ સુવિહાણુ, આજ પચેનિમાં પુણ્ય
 ભરો, દીપા ગાયમસામી, જો નિય-નયણે અમિય
 ભરો, સિરિ ગાયમ ગણહાર, પય સયા મુનિ પગિ-
 વગિય, જમિય કરીય વિહાર ભવિયણુ જન પડિમોહ
 કરે, સમવસરણુ મઝાર, જો જો સસા ઉપજે એ,
 તે તે પગ ઉપગાર, કારણ પૂછે મુનિપવરો ॥ ૨૩ ॥
 જિહા જિહા દીજે દિદ્ધા, તિહા તિહા કેવન ઉપજે
 એ, આપ કન્હે અણુજીન, ગાયમ દીજે દાન ધમિ,
 ગુરુ ઉપજ ગુરુમત્તિ, સામિય ગાયમ ઉપનીય, ઈણુ
 જત કેવતનાણુ, ગગન રાખે ગગ ભરે ॥ ૨૪ ॥
 જો અષ્ટાપદ સૈવ, વદે ચઢી ચઢિવીચ જિણુ, આતમ
 વખિધવસેણુ, ચરમસરીરી સોઈ મુનિ, ઈચિ દેસણુ

નિસુણેઈ, ગોયમ ગણહર સંચલિઓ; તાપસ પત્રસ-
 એણ, તો મુનિ દીકો આવતો એ ॥ ૨૫ ॥ તવ-
 સોસિય નિય અંગ, અમ્હ શક્તિ નવિ ઉપજે એ;
 કિમ ચદશે દદ-કાય, ગજ જિમ દિસે ગાજતો એ;
 ગિરઓ એણે અભિમાન; તાપસ જો મન ચિંતવે-
 એ; તો મુનિ ચઢિયો વેગ, આલંબવિ દિનકર કિરણ
 ॥ ૨૬ ॥ કંચણ મણિ નિષ્પન્ન, દંડ કલસ ધજવડ
 સહિય; પેખવિ પરમાણુંદ, જિણહર ભરહેસર મહિય;
 નિય નિય કાય પ્રમાણ, ચઢિદિસે સહિય જિણહર
 પ્રિય; પણમવિ મન ઉલ્લાસ, ગોયમ ગણહર તિહાં
 વસિય ॥ ૨૭ ॥ વચરસામીનો જીવ, તિયગૂંભક
 દેવ તિહાં; પ્રતિઓધે પુંડરીક, કંડરીક અધ્યયન ભણી;
 વળતા ગોયમસામી, સવિ તાપસ પ્રતિઓધ કરે; લેઈ
 આપણે સાથ, ચાલે જેમ જૂથાધિપતિ ॥ ૨૮ ॥ ખીર
 ખાંડ ધૂત આણી, અમિય વૂઠ અંગુઠ ઠવે; ગોયમ
 એકણ પાત્ર, કરાવે પારણું સવે; પંચસયા શુભ ભાવ,
 ઉજ્જવલ ભરીયો ખીર મીસે; સાચા ગુરૂ સંજોગ, કવલ તે

કેવલરૂપ હુઆ ॥ ૨૯ ॥ પયસયા જિજ્ઞુનાહ, સમ
વસગણુ પ્રાદાગ્ર ત્રય, પેખવિ કેવલનાણુ, ઉપત્તૂ ઉત્તેય
કરે, જાણે જિજ્ઞુવિ પીયૂષ, જાજતી વણુ મેવ જિમ,
જિજ્ઞુ-વાણી નિસુરોઈ, નાપી હુઆ પયસયા ॥ ૩૦ ॥

વરણુ - ૭૬

ધરો અનુક્રમે ઈણે અનુક્રમે, નાણુસ પત્ર, પત્રરહ
સય પરિવર્ગિય, હગિય દુગિય જિજ્ઞુનાહ વદઈ,
જાણુવિ જગદુરે વયપુ, તિહ નાણુ અપ્પાણુ નિદઈ
ચગમ જિજ્ઞેસન ઈમિ જાણુઈ, ગોયમ । મ કરીસ ખેડે,
કેહી જઈ આપણુ સહી, હોમુ ગુલા ખેડે ॥ ૩૧ ॥

ભાષા

સામિઓ એ નીગ-જિજ્ઞુદ, પૂનિમ ચદ જિમ
ઉત્તસિઅ, વિહગિઓ એ જાહનાસામિ, વગિસ બદ્ધતે
મવસિઅ, ઉવતો એ કણુય પઉમેડુ, પાય-કમન નાદિ
સદિઅ, આવિઓ એ નયણુણુદ, નયર પાવાપુગી નુ
મહિય ॥ ૩૨ ॥ પેસિઓ એ ગોયમ-સામી, દેવનામી
પ્રતિબોધ કએ, આપણો એ નિહનાદેરી, નદન પહાતો

પરમપત્ને; વળતાં એ દેવ આકાસ, પેખવિ જાણીય જિજ્ઞ
 સમે એ; તો મુનિ એ મન વિખવાદ, નાદ ભેદ જિમ ઉપનો
 એ ॥ ૩૩ ॥ કુણુ સમો એ સામિય દેખી, આપ કન્હેં હું
 ટાળિઓ એ; જાણુ તો એ તિહુઅણુનાહ, લોક વિવહાર
 ન પાલિઓ એ; અતિ ભહું એ કીધતું સામિ, જાણીયું
 કેવલ માગશે એ; ચિંતવિયું એ જાળક જેમ, અહવા કેડે
 લાગશે એ ॥ ૩૪ ॥ હું કિમ એ વીરજિણુંદ, ભગતે
 ભોળો ભોળવ્યો એ; આપણો એ અવિહક નેહ, નાહ !
 ન સંપે સાચવ્યો એ; સાચો એ તુંહી વીતરાગ, નેહ ન
 જેણે લાલિઓ એ; ઈણુ સમે એ ગોયમ ચિત્ત, રાગ
 વૈરાગે વાળીઓ એ ॥ ૩૫ ॥ આવતું એ જે ઉત્તર,
 રહેતું રાગે સાહિડં એ; કેવળું એ નાણુ ઉપ્પત્ત, ગોયમ
 સહેજે ઉમાહિઓ એ; તિહુઅણુ એ જય-જયકાર,
 કેવળ મહિમા સુર કરે એ; ગણુહર એ કરય વખાણુ,
 ભવિયણુ ભવ ઈમ નિસ્તરે એ ॥ ૩૬ ॥

: વસ્તુ - છંદ :

પદમ ગણુહર પદમ ગણુહર, વરિસ પત્યાસ;

ગિહિવામે મેવસિય, તીસ વરિસ મંજમ વિભૂસિય,
 મિતિ દેવલનાથુ પુણ, બાઝ વગિસ તિહુયણુ નમસિય,
 ગયગિહિ-નયગીહિ હવિય, બાણનઈ વરિસાહિ, સામી
 ગાયમ ગુણુનિલો, હોગે સિવપુર હાહ ॥ ૩૭ ॥

ભાષા

જિમ મહારે કાપન ટડુકે, જિમ કુસુમ-વને
 પરિમત મહક, જિમ ચદન સુગધ-નિવિ, જિમ
 ગગાજગ લેહકે હહકે, જિમ કણુનાયન તેજે ઝવકે, તિમ
 ગાયમ મૌભાન્ય નિધિ ॥ ૩૮ ॥ જિમ માનસરોવર
 નિવમે હમા, જિમ સુન્વર સિતિ કણુયવનસા, જિમ
 મહુયર ગણ્ય વને, જિમ ગ્યાપુાયર ગ્યસે વિનમે, જિમ
 અમર તા ૧-ગાપુ વિદ્યમે, તિમ ગાયમ ગુણુ કલિ વને
 ॥ ૩૯ ॥ પૂનમ નિસિ જિમ સુસહર મોહે, સુગતર
 મહિમા જિમ જગ મોહે, પૂન્વ દિસિ જિમ મહસકરે,
 પચાનન જિમ ગિગિવર ગજે, ન વર્ત ધર જિમ મયગન
 ગાજે, તિમ જિનથાત્તન મુપિવરા ॥ ૪૦ ॥ જિમ
 સુગતર વર મોહે વાખા, જિમ ઉત્તમ મુખ મધુરી બાખા,

જિમ વન કેતકી મહમહે એ; જિમ ભૂમિપતિ ભુવખલ
 ચમકે, જિમ જિનમંદિર ઘંટા રણકે, તિમ ગોયમ
 લખ્ધે ગહ ગહે એ ॥ ૪૧ ॥ ચિંતામણિ કર ચઢિઓ
 આજ, સુરતર સારે વાંછિત કાજ, કામકુંભ સવિ વશ
 હુઆ એ; કામગવી પૂરે મન કામિય, અષ્ટ-મહાસિદ્ધિ
 આવે ધામિય, સામિય ગોયમ આણસરો એ ॥ ૪૨ ॥
 પણવફખર પહેલો પભણીજે, માયાખીજ શ્રવણ નિસુ-
 ણીજે, શ્રીમતી શોભા સંભવે એ; દેવહ ધૂરિ અરિહત
 નમીજે, વિનય-પહુ ઉવજ્જાય થુણીજે, ઈણુ-મંત્રે
 ગોયમ નમો એ ॥ ૪૩ ॥ પુર પુર વસનાં કાંઈ
 કરીજે?, દેશ દેશાંતરે કાંઈ ભમીજે?, કવણુ કાજ આયાસ
 કરો?; પ્રહ ઉડી ગોયમ સમરીજે, કાજ સમગ્રહ
 તતખણુ સીઝે, નવનિધિ-વિલસે તાસ ઘરે ॥ ૪૪ ॥
 ચઉદ્ધ સય આરોત્તર વરસે, ગોયમ ગણહર કેવલ દિવસે,
 કિઉં કવિત્ત ઉપગાર પરો; આદેહિ મંગલ એહ પભણીજે,
 પરવ મહોચ્છવ પહિલો લીજે, ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ દુદ્યાણુ કરો
 ॥ ૪૫ ॥ ધન્ય માતા જિણે ઉદરે ધારિયા, ધન્ય પિતા

જિણુ મુન અનનગિયા, ધન્ય સરગુર જિણે દિદિખ્યા એ,
 વિનયવત વિદ્યાભજાગ, જસ ગુણુ કોઈ ન લખે પાર,
 વિદ્યાવત ગુર વિનવે એ, ગૌતમસ્વામીના રાસ
 ભણીજે, ચઉન્નિહ મવ ગતિયાવત કીજે, ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ
 કલ્યાણુ કો ॥ ૪૬ ॥

ઈતિ શ્રી ગૌતમસ્વામીના રાસ સ પૂર્ણ

શ્રી ગૌતમાષ્ટક-૭૬

લીગ જિતેશ્વર કો રાખ્ય, ગૌતમ નામ જપો નિનદિશ્ય,
 જો કીજે ગૌતમનુ ધ્યાન, તો વગ વિનસે નવે જિનાન ૧
 ગૌતમ નામે ગયવગ ચટે, મન ચાઠિત હેવા મપજે,
 ગૌતમ નામે નાવે ગેગ, ગૌતમ નામે સર્વ મલોગ ૨
 જો વૈરી વિરૂઆ વડ્યા, તમ નામે નાવે દૂકડા,
 મૂત પ્રેત નવિ ઇડ પ્રાણુ, તે ગૌતમના કર વખાણુ ૩
 ગાતમ નામે નિર્મળ કાય, ગૌતમ નામે વાધે આય,
 ગૌતમ જિન શાસન ચાપુગાગ, ગૌતમ નામે જય જયકાર ૪

શાલ દાલ સુરહાં ધૃત ગોળ, મનવંછિત કાપડ તંબોળ;
 ઘરે સુધરણી નિર્મલ ચિત્ત, ગૌતમ નામે પુત્ર વિનીત. ૫
 ગૌતમ ઉદયો અવિચલ બાણુ, ગૌતમ નામ જપો જગ જાણુ;
 મ્હોટાં મંદિર મેરૂ સમાન, ગૌતમ નામે સફળ વિહાણુ. ૬
 ઘર મયગલ ઘોડાની જોડ, વારૂ પહોંચે વંછિત કોડ;
 મહીયલ માને મહોટા રાય, જે તૂઠે ગૌતમના પાય. ૭
 ગૌતમ પ્રણમ્યાં પાતિક ટળે, ઉત્તમ નરની સંગત મળે;
 ગૌતમ નામે નિર્મળ જ્ઞાન, ગૌતમ નામે વાધે વાન. ૮
 પુણ્યવંત અવધારો સહુ, ગુરૂ ગૌતમના ગુણુ છે બહુ;
 કહે લાવણ્યસમય કર જોડ, ગૌતમ તૂઠે સંપત્તિ કોડ. ૯

શ્રી નવકાર મહામંત્ર-માહાત્મ્ય દર્શક-છંદ.

સમરો મંત્ર બલો નવકાર, એ છે ચૌદ પૂરવનો સાર;
 એના મહિમાનો નહીં પાર, એનો અર્થ અનંત અપાર. ૧
 સુખમાં સમરો દુઃખમાં સમરો, સમરો દિવસ ને રાત;
 જીવતાં સમરો મરતાં સમરો, સમરો સહુ સંધાત. ૨

યોગી સમરે ભોગી સમરે, સમરે રાગ ૨ક,
 દેવો સુમરે દાનવ સમરે, સમરે સુખ નિવક ૩
 અસક અક્ષર એના જાણો, અસક તીર્થ સાર,
 આક સપદાયો પરમાણો, અક મિદિ દાતાર ૪
 નવ પદ એના નવ નિધિ આપે, જવોભવના દુખ કાપે,
 વીર વચન જો હૃદયે વ્યાપે, પરમાત્મ પદ આપે ૫

નીલાકાંઠિવદ્યુરવર્ણનકર વાણી યદીવાકમયા,
 માધુર્યેષુ નિગાધ આકમ્બુદભવ ગોષેષુ ગગનગમ,
 નન્વર્વાસ્થિદિનોદસશ સગ્ગ માનેન પદ્મદિપુ,
 ભક્ત્યા ન પ્રથમામિ વીરવિજયોપાધ્યાયમટોભિદે ૧

વિદ્વદ્વદ્યુરવર્ણન મુદ્ગલુમહર્વૈદ્યમુદ્રાધર
 શ્રેયનુષ્ઠિતદુઃકૃતપસા પૃથિવ્યામા ગુર,
 મોહધ્યાન્તનિનોદનેનજનતાકારુણ્યકલ્પદુમ,
 કલ્યાણ તનુતા કૃતાક્ષવિજય શ્રીદાનસૂરીચર ૨

સુરાસુગ્રાધીશસેવિત—

ભગવચ્છીમદ્વર્જમાનસ્વામિપાદપદ્મેન્યો નમઃ

સિદ્ધાચલ-મહાતીર્થાદિ સ્તવનાવલી.

આઠમો—વિભાગ.

શ્રી ઋષભદેવ—શ્રી મહાવીરસ્વામી અને

સામાન્ય જિન-સ્તવન પદો.

વૈરાગ્ય-જનક અને ઉપદેશક પદો, જિન-

વધાર્થ તથા મેળાવડા પ્રસંગે ગાવાનું

મંગળાચરણ.

[૧]

[રાગ-ગોડ સારંગ તથા પૂર્વી.]

પસારી કર લીજે, ઇશ્વરસ ભગવાન !; ચઢત
શિખા શ્રેયાંસકુમગ્ધી, માનું નિરમલ ધ્યાન ॥ પસારી ૦
॥ ૧ ॥ ટેક ॥ મેં પુરુષોત્તમ-કરકી ગંગા, તું તો ચરન

નિદાન, ઈત ગજા અમર તજનકુ, માનુ ચલી અસમાન
 ॥ પસારી૦ ॥ ૨ ॥ કીધો વિધુ-મિજ સુધાયુ ચાહત,
 આપ મનુગતા માન, કીધો દાયકડી પુણ્ય પર પર, દાખત
 સગ્ગ વિમાન ॥ પસારી૦ ॥ ૩ ॥ પ્રભુ-ઢરે ઇનુસ
 દેખી કગત હે, ઐસી ઉપમા જન, જગ કહે ચિત વિત
 પાત મિનાવે, યુ ભવિડુ જિન-ભાન ॥ પસારી૦
 ॥ ૪ ॥

[૧]

દેખો માર્છ ! આજ કપલ ઘર આવે, રૂપ
 મનોહર જગાનદન, અમલી ૬ મન ભાવે-દેખો
 માર્છ ! ॥ ૧ ॥ કઈ મુક્તાક્ષ ધાળ વિદ્યાળા, કઈ
 મણિ માણિક્ય ભાવે-દેખો ॥ ૨ ॥ હય ગય ગ્ય
 પાયક બહુ કન્યા, પ્રજુગ્તુ વેગે વધાવે-દેખો ॥ ૩ ॥
 તી ઐયાનદુમાર દાનેશ્વર, ઇનુ સ વહોનવે-દેખો ॥
 ॥ ૪ ॥ ઉત્તમ નન દીએ અમૃતકન, સાંહુ ડીર્ઘિ
 ગુણ ગાવે-દેખો ॥ ૫ ॥

[૩]

[રાગ-ગોડી સારંગ.]

(વિમલાચલ પર દાદાની અજબ જટા-એ દેશી.)

તુહારે શિર રાજત અજબ જટા, છારયે માનું
 ગયન ન છારત, સીસ સાણુગાર છટા ॥ તુહારે૦
 ॥ ૧ ॥ ક્યું ગંગા અમરી સસુર સેવત, યમુના
 ઉભય તટા; ગિરિવર શિખરે એહ અનોપમ, ઉન્નત
 મેઘ ઘટા ॥ તુહારે૦ ॥ ૨ ॥ કેસે બાલ લગે લવી
 ભવજલ, તારત અતિ વિકટા; હરિ કહે જસ પ્રભુ
 ઋષભ રખો એ, હમહિ અતિ ઉલટા ॥ તુહારે૦ ॥ ૩ ॥

[૪]

[રાગ-આઈ વસંત બહાર.]

આદિજિનંદ દયાલ હો, મેરી લાગી લગનવા
 ॥ એ ટેક ॥ વિમલાચલ મંડન દુઃખ ખંડન, મંડન
 ધર્મ વિસાલ હો ॥ મેરી૦ ॥ ૧ ॥ વિષધર મોર
 ચોર કામિજન, દરિસન કર નિહાલ હો ॥ મેરી૦

॥ ૨ ॥ હું અનાથ તું ત્રિભુવનનાથ, કર મેરી
 મંજાત હો ॥ મેરી૦ ॥ ૩ ॥ આતમ આનન્દ
 કંઠે દાતા, નાતા પરમ દયાત્ર હો ॥ મેરી૦ ॥ ૪ ॥

[૫]

[રાગ-આસાવરી]

મનુષ્યાગ મનુષ્યાગ, રિખવદેન-મનુષ્યારા મનુ-
 પ્યારા ॥ ઐ આઠણી ॥ પ્રથમ તીર્થે પ્રથમ નરેસર,
 પ્રથમ પતિવ્રત ધાગ-રિખવદેવ૦ ॥ ૧ ॥ નાજિગયા
 મરદેલીકો નદન, લુગલાધર્મ નિવાગ-રિખવદેવ૦ ॥ ૨
 ॥ કેવળ વર્ષ પ્રભુ મુલે પોહાતા, આવાગમન નિવાગ-
 રિખવદેવ૦ ॥ ૩ ॥ આનદવન પ્રભુ ! ઇતની
 વિનતિ, આ તપ પાવે તો ॥-રિખવદેવ૦ ॥ ૪ ॥

[૬]

[રાગ-કમ્પાસ]

માર્ગ ! મેરો મન તેરો નદ દુરે ॥ ઐ

આંકણી ॥ કંચનવરણુ કમલ દલ લોચન, નિરખત નેન
 કરે ॥ માર્ઘં ॥ ૧ ॥ પંચ વરણુ મનહરન ધરન
 પર, ઠમ ઠમ પાઉં પરે; રતન જડિત કંચન ધુધરિયાં,
 રણુ ઝુણુકાર કરે ॥ માર્ઘં ॥ ૨ ॥ હલત લસત મુગતા-
 ફલ માલા, પીત વરન ઉપરે; માનુ ચુલ હીમવંત શિખરસેં,
 ગંગા પ્રવાહ ઝરે ॥ માર્ઘં ॥ ૩ ॥ ધન્ય ત્રિશલાદે
 ભાગ્ય તિહારો, તું ત્રિહુ-ભુવન શિરે; તિન ભુવનકા
 નાયક તેરે, આંગનમેં વિચરે ॥ માર્ઘં ॥ ૪ ॥

[૭]

મહાવીર ચરનમેં જાય, મેરો મન લાગી રહ્યો
 મહાવીર; વીર ચરનમે જાય—મેરો મન ॥ એ
 આંકણી ॥ સિદ્ધારથ કુલ નદન ઐસો, રાની ત્રિશ-
 લાદે માય ॥ મેરો ॥ ૧ ॥ જનમત હી પ્રભુ
 મેર કપાયો, મંશય દિયો હૈ મિટાય ॥ મેરો ॥ ૨ ॥
 ક્ષત્રિયકુંડ પ્રભુ જનમ લિયો હૈ, મુગતિ પાવાપુરી જાય

૧ મેરો ૧૦ ॥ ૩ ॥ જિતે ઝુધ્યાયા તિતે ફલ પાયા,
 ૫ દ્રકીરત ગુન ગાય ॥ મેરો ૧૦ ॥ ૪ ॥

[૮]

[આઈ વસત બહાર-એ દેશી]

પી-જિનદ દૂપાલ હો, તુ મુજ મન ભાયા-
 એ દેડ ॥ તેરે જિન ઝોન અવમ હિદાગણુ, વાગણુ
 મિથ્યા જન હા ॥ તુ મુજ ૦ ॥ ૧ ॥ બચન
 સુવાગ્ય તુમ જગ પ્રગટે, ગદ-ભવિજલ લાન હો
 ॥ તુ મુજ ૦ ॥ ૨ ॥ આતમ આનંદરમ ભર
 લીનો, અજગ અમર અકાલ હો ॥ તુ મુજ ૦ ॥ ૩ ॥

[૯]

બીહારી બડે વારી, મહાવીર તોરી સમો-
 સરપુડી બલીહારી ॥ એ આઝણી ॥ નણ ગદ
 હિપ નખત નિગજે, બેડી છે પર્વદ બારી-મહાવીર ૦
 ॥ ૧ ॥ વાપી જોજી સદુ કોઈ સાંભજે, તાર્યા

છે નર તે નારી-મહાવીર૦ ॥ ૨ ॥ આનન્દધન
 પ્રભુ એણી પેરે ખોલે, આવા ગમન દે નિવારી-
 મહાવીર૦ ॥ ૩ ॥

---

[૧૦]

સોહે સોરન ગાતી, સંગાતી સોહે સોરન ગાતી
 ॥ એ આંકણી ॥ સંગીત બંધ ગત થેઈ તતા
 થેઈ થેઈ, નાચે નાટક સાથી ॥ સંગાતી૦ ॥ ૧ ॥
 બળવે મૃદંગ ભાવે ધા ધા કીટધા ધા ધા કીટધા,
 ધપ મપ ધુની જાતી ॥ સંગાતી૦ ॥ ૨ ॥ તા
 ધી લાંગ ધુન કીટ કીટ ધન કીટ, ધિના કીટધા
 ધિના કીટધા ધિના કીટધા ધાતી ॥ સંગાતી૦
 ॥ ૩ ॥ જનમ સમયે જિન જન આન સખ,
 શિખર શૈલ જાતી ॥ સંગાતી૦ ॥ ૪ ॥ સુરા-
 સુરેન્દ્ર સખ ચલે બાલ મિલ, ગાતી બજાતી આતી
 ॥ સંગાતી૦ ॥ ૫ ॥

---

[૧૧]

(રાગ-કાનડો)

દરિસન પ્રાણુજીવન મોહે દીજે ॥ દરિસન૦
 ॥ એ આજણી ॥ બિન દરિસન મોહે જલ ન પત
 લ, ૧ તરફ તરફ તણુ રીજે ॥ દરિમન૦ ॥ ૧ ॥
 કહા કહુ કહુ કહત ન આવત, ૩ બિન કહિયા કિમ
 રીજે, ૪ સમજાયો સખિ! જાય મનાયો, આપ હી આપ
 પતીજે ॥ દરિસન૦ ॥ ૨ ॥ ૫ દેવર દેગતી સાસુ
 જોડાતી, યુ સમ હી મિન ખીજે, આનદધન બિન
 પ્રાન ન ગહે જિન, ૬ કાટી જતન જી લીજે ॥ દરિ
 સન૦ ॥ ૩ ॥

[૧૨]

(રાગ-ધનાશ્રી, અથવા શ્રવણી)

જિન! તેરે ચરનકી સરન શ્રુતિ-એ દેક ॥

૧-તરફ તરફ ૨-દીજે ૩-બિન સેત ૪-યુ જીજે
 ૫-મો હુ ખાઈ સખી કાહુ મનાયો ૬-દેવર ૭-કાગ
 જતન લે કીજે આ પ્રમાણે પાડલેદ પદ દેખાય છે

હૃદય કમલમેં ધ્યાન ધરત હું, શિર તુજ આણુ વહું
 ॥ જિન!૦ ॥ ૧ ॥ તુજ સમ ખોલ્યો દેવ ખલ-
 કમેં, પેખ્યો નાહિ કમહું; તેરે ગુણનકી જપું જપમાલા,
 અહનિશિ પાપ દહું ॥ જિન!૦ ॥ ૨ ॥ મેરે
 મનકી તુમ સમ જનો, ક્યા મુખ બહોત કહું ?;
 કહે જસનિજય કરો ત્યું સાહિબ!, જ્યું ભવ-દુઃખ
 ન લહું ॥ જિન!૦ ॥ ૩ ॥

---

[૧૩]

(રાગ-સૂતિ ટોડી)

પ્રભુ ! તો સમ અવર ન કોઈ ખલકમેં ॥
 એ ટેક ॥ હરિ હર બ્રહ્મા વિગૂને સો તો, મદન જીયો
 તેં પલકમેં-પ્રભુ ० ॥ ૧ ॥ જ્યું જલ જગમેં અગન
 જૂઝાવન, વડવાનલ સો પીયે પલકમેં-પ્રભુ ० ॥ ૨ ॥
 અનંદધન પ્રભુ વામા રે નંદન, તેરી હામ ન હોત
 હલકમેં-પ્રભુ ० ॥ ૩ ॥

---

[૧૪]

(રાગ-માલગૈયા)

દ્યુ કર બાજી કરે પ્રભુ તેરી-દ્યુ કર૦ ॥
 ક્રોધ લોભ મદ માન વિષય ગ્મ, છાન ગેન ન મેરી-
 દ્યુ કર૦ ॥ ૧ ॥ કર્મ નચારે તિમ હી નાચત, માયા-
 વલ નદ ચેરી-દ્યુ કર૦ ॥ ૨ ॥ દષ્ટિગમ દ્વ મનન
 બાધો નિવસન ન લહી સેરી-દ્યુ કર૦ ॥ ૩ ॥ રૂત
 પ્રવસા સમ મિન અપની, પનિદા અધિકેરી-દ્યુ કર૦
 ॥ ૪ ॥ કહત માન જિન-બાવ બગતિ મિન, ચિત્ત-
 ગતિ હોત ન તેરી-દ્યુ કર૦ ॥ ૫ ॥

[૧૫]

(રાગ-માલ, તાલ-લીન)

નિન જન યાગ ! મોહો કેમે મિલે ?-નિર
 જન૦ ॥ એ દેવ ॥ દુર દેખુ મે દીઆ દુગર, ઉચે
 બાદલ તીચે જમીયુ તરે-નિર જન૦ ॥ ૧ ॥ ધગતીમે

૧દૂંદૂં તિહાં ન પીછાનું, અગનિ રેલહું તો મેરી દેહ જલે-
નિરંજન૦ ॥ ૨ ॥ આનંદધન કહે જસ સુનો આતાં,
યેહી મિલે તો મેરો ફેરો ટલે-નિરંજન૦ ॥ ૩ ॥

[૧૬]

(રાજ-રામત્રી.)

ફ્યારે ભુને મિલશયે? માહરો - સંત!
૪સનેહી - ફ્યારે૦ ॥ ૫સંત! સનેહી કસુરીજન
૭પાપે, રાપે ન ધીરજ દેહી-ફ્યારે૦ ॥ ૧ ॥
જન જન આગલ ૯અંતરગતની, વાતલડી કહું ૧૦કેહી?
-ફ્યારે૦ ॥ ૨ ॥ ૧૧આનંદધન પ્રભુ વૈદ્ય વિયોગે,
કિમ જીવે મધુ મેહી? -ફ્યારે૦ ॥ ૩ ॥

૧-ધડુતા ન પીછાનું. ૨-સહુ. આ પ્રમાણે પાઠભેદ પણ
છે. ૩-હે સંત પુરૂષો. ૪-મારું શુદ્ધ સ્વરૂપ. ૫-હે સતો.
૬-સગા, સ્વજન. ૭-વિરહે, વિના. ૮-પ્રાણી. ૯-મનની.
૧૦-કેટલી. ૧૧-આનંદરાશિ ભગવાન રૂપ (કુશળ) વૈદ્યના
વિયોગે જીવે મધુપ્રમેહ થયેલ હોય તે કેવી રીતે જીવી શકે?

[૧૭]

(રાગ-કાશી ઝુમરી)

નાવરીયા મેળા કૌન ઉતારે બેડા પાર ? ॥
 એ અચલી ॥ યહ સસાર અમ્મર જાલીગ, કિન-
 બિધ ઉતરના પાન-નાવરીયા ॥ ૧ ॥ ગળ દેપ
 દાય નહિયાં બહત હ, ભ્રમર દિગ્ત ગતિ ચાર-નાવ
 રીયા ॥ ૨ ॥ વ્રપલદાસકો દગિસન ચાહીએ,
 નિનતડી અવવાગ-નાવરીયા ॥ ૩ ॥

[૧૮]

(રાગ-દેવધાર)

દખો મારી અજબ રૂપ જિનલકો-દખો ॥
 ॥ એ દેવ ॥ ઉનક આગે ઓઁ સગલકા, રૂપ તાગે
 મોહે રીકો-દખો ॥ ૧ ॥ લોચન કુના અમૃત
 ડ્યોલે, મુખ મોહે અતિ નીકા-દખો ॥ ૨ ॥
 શિવ જસનિજ્ય કહે યુ ચાહિય, નેમજ પ્રિયુવન
 રીકા-દખો ॥ ૩ ॥

[૧૯]

એ અરજ મોરી સધ્યાં, મોહિ તાર લીજે
 બધ્યાં-એ અરજી ॥ એ ટેક ॥ ઈન કરમો કે
 વસ હોય કે, મે ભટક્યો ચતુર ગતિ મધ્યાં; ઈન
 કેહ વાર લધ્યાં-મોહિ ॥ ૧ ॥ મેં તારણ તરણ
 સુતો હૈ, મેં આયો ચરણ ગ્રહીયાં; દૂજો નાહી જનું
 સધ્યાં-મોહિ ॥ ૨ ॥ હિતકરકે દાસ, નિહારો,
 કર-જોડ પડત મેં પધ્યાં; શિવ ક્યું ન દેત સધ્યાં-
 મોહિ ॥ ૩ ॥

વૈરાગ્ય-જનક પદો.

[૨૦]

(રાગ-કેરવો.)

સમજ પરી મોહિ સમજ પરી, જગ માયા
 સખ જૂહી-મોહિ સમજ પરી ॥ એ આંકણી ॥ કાલ
 કાલ તું કયા કરે મૂરખ, નાંહી ભરસા પલ એક થડી
 ॥ મોહિ ॥ ૧ ॥ ગાર્હિલ છિન ભર નાંહી રહો તુમ,

શિર પગ ધુમે તેરે કાલ અરી ॥ મોહો ॥ ૨ ॥
 વિદાનદ એ વાત હમારી પ્યારે, જશો મિત્ત ।
 મનમોહો ખરી ॥ મોહો ॥ ૩ ॥

---

[૨૧]

(રાગ-ધન્યાશ્રી)

ઢોન ડિસીકો મિત્ત જગતમે, ઢોન ડિસીકો
 મિત્ત ૧, માત તાત ઓગ જન મ રજનસે, કાઈ -હત
 નિચિત્-જગતમે ॥ ૧ ॥ સર્પાદિ અપને આગ્યકે
 હે, પગમાગ્ય નહિ પ્રીત, સ્વારથ નિણુમે સગો ન હોસી,
 મિત્તા । મનમે ચિત્-જગતમે ॥ ૨ ॥ ગઠ ચનેગો
 આપ એકીનો, તુહો તુ સુનિદિત, કો નહિ તેરો તુ
 નહિ કિસકો, એક અનાદિ ગીત-જગતમે ॥ ૩ ॥
 તાતે એક ભગવાન ભજનપી ગખો મનમે ચિત્,
 જ્ઞાનમાર કહે વહ વનાવરી, ॥યો આનમ ગીત-
 જગતમે ॥ ૪ ॥

ઉપદેશક-પદ.

[૨૨]

(રાગ-ધન્યાશ્રી.)

ચેત તું ચતુર સુખાણુ-ચેતન, ચેત તું ચતુર
 સુખાણુ; ભૂલી ગયો તું જ્ઞાન-ચેતન, ચેત તું ચતુર
 સુખાણુ ॥ એ આંકણી ॥ મદન કોદવા આણુશોધી
 ખાધા, ગયું દિસે તુજ નાણુ ॥ ચેતન૦ ॥ ૧ ॥
 વસ્તુ-ધર્મ અછતો ભાસે, એ તુજ ઝઘડિ હાણુ ॥
 ચેતન૦ ॥ તુજ માન્યતા મનુષ્ય જાંઘી, વિષયાસક્ત
 ગુલતાન ॥ ચેતન૦ ॥ ૨ ॥ પ્રાપ્તે જગના જીવો દિસે,
 બાલ ચેષ્ટાનું જ્ઞાન ॥ ચેતન૦ ॥-સુસંતોષી ગાળી
 કરવી, એ કેમ નહી તુજ સાન ? ॥ ચેતન૦ ॥ ૩ ॥
 અજ્ઞાની આલાપ સંલાપે, કેમ બંધનની ખાણુ ॥
 ચેતન૦ ॥ મોહ મદિરા જાકે વિકલ્પો, શુદ્ધ બુદ્ધ લીધી
 તાણુ ॥ ચેતન૦ ॥ ૪ ॥ ગણ્યા ગાંધ્યા આયુષ્ય
 દિવસો, મિથ્યા પ્રવૃત્તિ કરે દહાણુ ॥ ચેતન૦ ॥ શું સુખે
 તુજ નિદ્રા આવે, શું સુખે મોજ માણુ ॥ ચેતન૦ ॥

૫ ॥ આમ છતાં પણ તુજ પ્રવૃત્તિ, સુધરી નહી હે
અગાણી ॥ ચેતન૦ ॥ હા ! હા ! મૂઝાપતા તુજ કેવી,
પરભવ સોચ ન આણી ॥ ચેતન૦ ॥ ૬ ॥ ધન
ત્રીયાદિઃ અતર્દષ્ટે, ઐશ્વર્યં સુખ પ્રમાણુ ॥ ચેતન૦ ॥
પૂન્યાર્થ ખાઈ પૂર્ણ પસ્તાર્થ, રસી કર જઈશ અનાણી ॥
ચેતન૦ ॥ ૭ ॥

[૨૩]

(રામ-આશા-મી.)

મેર મેર નહી આવે, અવસર-મેર મેર નહી
આવે ॥ યહુ ટેક ॥ જ્યુ જાણે ત્યુ કર લે લલાઈ,
જનમ જનમ સુખ પાવે-અવસર૦ ॥ ૧ ॥ તન
વ । જોખન મજહી જૂરો, પ્રાણુ પલડમે જાવે-અવ
સર૦ ॥ ૨ ॥ તન છુટે નન કૌન કામ દાઈ, ડાયડ
કૃપણ કહાવે-અવમગ્ન૦ ॥ ૩ ॥ જાકે દિલમે સાચ
જસત હૈ, તાકુ જૂઠું ન જાવે-અવસર૦ ॥ ૪ ॥
આનંદવન પ્રભુ ચનત પથમે, સિમર સિમર ગુણુ
ગાવે-અવસર૦ ॥ ૫ ॥

જિન-વંધાઈ

[૧]

(રાગ-સોહીની તાલ-ત્રિતાલ.)

દીનાનાથની બંધાઈ બાજે છે, મારા પ્રભુની
 બંધાઈ બાજે છે. શરણાઈ સુર નોખત બાજે, ઝોર
 ધનનનન ગાજે છે-મારાં ॥ ૧ ॥ ઈદ્રાણી મિલ
 મંગલ ગાવે, મોર્તાયોના ચોક પૂરાવે છે-મારાં ॥ ૨ ॥
 સેવક પ્રભુજીશું ચરજ કરત હે, ચરણોની સેવા
 ખ્યારી લાગે છે-મારાં ॥ ૩ ॥

[૨]

(રાગ-માલવ, તાલ-લાવણી.)

આજ તો વંધાઈ રાજ, નાભિકે દરબાર રે;
 મરદેવાએ ખેટો જયો, ઋષભ-કુમાર રે-આજ ॥
 ૧ ॥ અયોધ્યામે ઉચ્છવ હોવે, મુખ ખોલે જય-
 કાર રે; ધનનન ધનનન ઘંટા વાજે, દેવ કરે થેઈકાર
 રે-આજ ॥ ૨ ॥ ઈદ્રાણી મત્તી મંગલ ગાવે, લાવે
 મોતી-માલ રે; ચંદને ચરચી પાયે લાગે, પ્રભુ જીવે

ચિત્ર દાવ કે-આજી૦ ॥ ૩ ॥ નાલિ-ગળ દાનજ
 દેવે, વગમે અખડ ધાગ કે, ગામ નગર પુર પાટણ દેવે,
 દેવે મણિ-ભાગ કે-આજી૦ ॥ ૪ ॥ હાવી દેવે
 સાથી દેવે, દેવે ગવ તૂખાગ ર, હીર ચીગ પીનામ્યગ દેવે,
 દેવે સવિ રાજગાગ કે-આજી૦ ॥ ૫ ॥ તીન-યોદ્ધમે
 દિનકર પ્રગદ્યો, વગ વગ મગળ-માળ કે, જવન કમના
 રૂપ નિગજન, આદીશ્વર દયાળ કે-આજી૦ ॥ ૬ ॥

મેળાનડા પ્રમગે ગાવાનુ મગલાચળુ

(રાગ સારંગ)

નમેા નમેા મગલમે મહાનીર, રાસનપતિ
 વડવીર ॥ નમેા ॥ એ આટલી ॥ જૈન સમાજ
 મિત્રી મન ગે, ચમકત નિગમત ચીગ ॥ નમેા ॥ ૧ ॥
 એક એકકે અતગની, કંઠી મની તતખી ॥ નમેા
 ॥ ૨ ॥ દેખો દાર એ જૈન વગા, સાયન વ્યુ
 ગલોગ ॥ નમેા ॥ ૩ ॥ મગન આનદ આજ જ્યો
 હૈ, આઈ દિનમે વીગ ॥ નમેા ॥ ૪ ॥ કરી મુધાગે
 ધર્મ વવારો, પાઈ આગા વીર ॥ નમેા ॥ ૫ ॥

વિનય, કાળે-ધરી બહુ માન; સૂત્ર અર્થ તદુભય કરી સૂઝાં,
 બણીએ વહી ઉપધાન રે ॥ પ્રા૦ જ્ઞા૦ ॥ ૨ ॥
 જ્ઞાનોપગરણુ પાટી પોથી, દવણી નોકારવાલી; તેહ તણી
 કીધી આશાતના, જ્ઞાન ભક્તિ ન સંભાળી રે ॥ પ્રા૦
 જ્ઞા૦ ॥ ૩ ॥ ઇત્યાદિક વિપરિતપણાથી, જ્ઞાન વિરાધ્યું
 જેહ; આ ભવ પરભવ વળી રે ભવોભવ, મિચ્છામિ દુક્કડં
 તેહ રે ॥ પ્રાણી સમકિત દ્યો શુદ્ધ જાણી, વીર વદે
 એમ વાણી રે ॥ પ્રા૦ સં૦ ॥ ૪ ॥ જિન વચને શંકાં
 નવિ કીજે, નવિ પરમત અભિલાષ; સાધુ તણી નિદાં
 પરિહરજે, રૂળ સંદેહ મ રાખ રે ॥ પ્રા૦ સં૦ ॥ ૫ ॥
 મૂઠપણું છંડો પરશંસા, ગુણુવંતને આદરીએ; સાહ-
 મ્મીને ધર્મે કરી સ્થિરતા, ભક્તિ પ્રભાવના કરીએ રે
 ॥ પ્રા૦ સં૦ ॥ ૬ ॥ સંઘ ચૈત્ય પ્રાસાદ તણો જે,
 અવર્ણુવાદ મન લેખ્યો; દ્રવ્ય દેવડો જે વિણુસાણ્યો,
 વિણુમંતો ઉત્તેખ્યો રે ॥ પ્રા૦ સં૦ ॥ ૭ ॥ ઇત્યાદિક
 વિપરીતપણાથી, સમકિત ખણ્યુ જેહ; આ ભવ પર-
 ભવ વળી રે ભવોભવ, મિચ્છામિ દુક્કડં તેહ રે ॥

પ્રાણી ચારિત્ર દ્યો ચિત્ત આણી, વીગ વદે એમ
 વાણી રે ॥ પ્રાં ચાં ॥ ૮ ॥ પચ મમિતિ ત્રણ
 ગુણિ વિગધી, આડે પ્રવચન માય, સાધુ તણે ધગમે
 પ્રમાદે, અગુદ્ધ વચન મન કાય રે ॥ પ્રાં ચાં ॥
 ॥ ૯ ॥ શ્રાવ-ને ધર્મે સામાયિક, પોસહમા મન વાળી,
 જે જયણા પૂર્વે એ આડે, પ્રવચન માય ન પાળી રે
 ॥ પ્રાં ચાં ॥ ૧૦ ॥ ઇત્યાદિક વિપરીતપણાથી,
 ચાગ્નિ હોહોયુ જેહ, આ ભવ પ ભવ વળી રે
 ભવોભવ, મિચ્છામિ દુક્ક તેહ રે ॥ પ્રાં ચાં ॥
 ॥ ૧૧ ॥ બાગે બેદે તપ નવિ કીયો, છતે યોગે નિજ
 રાકતે, ધર્મે મન વચ કાયા વીગજ, નવિ દેગ્રીયુ
 ભગતે રે ॥ પ્રાં ચાં ॥ ૧૨ ॥ તપ વીગજ આચારજ
 એણીગેરે, વિવિધ વિગધ્યા જેહ, આ ભવ પગભવ
 વળી રે ભવોભવ, મિચ્છામિ દુક્ક તેહ રે ॥ પ્રાં
 ચાં ॥ ૧૩ ॥ વળીય વિગેરે ચારિત્ર કેગ, અતિચાર
 આયોધએ, વીગ જિહોસઠ વચણ સુણાને, પાપ મેન
 સવિ વોધએ રે ॥ પ્રાં ચાં ॥ ૧૪ ॥

હાલ-ખીજી.

(ખામી સુગર પસાય-એ દેશી.)

પૃથ્વી પાણી તેહિ, વાયુ વનસ્પતિ; એ પાંચે ઘાવર
 કલા એ, કરી કરસણ આરંભ, ખેત્ર જે ખેડીયાં; કુવા
 તણાવ ખણાવીયા એ ॥ ૧ ॥ ઘર આરંભ અનેક, ટાંકાં
 ભોંયરાં; મેડી માળ ચણાવીયા એ, લીંપણ ગુંપણ કાજ,
 એણીપરે પર પરે; પૃથ્વીકાય વિરાધીયા એ ॥ ૨ ॥
 ઘોયણ નાહણ પાણી, ઝીલણ અપકાય; છોતિ ઘોતી કરી
 દુહવ્યા એ, ભાડીગર કુંભાર, લોહ સોવનગરા; ભાડભુંજ
 લીહાણાગરા એ ॥ ૩ ॥ તાપણ શેકેણ કાજ, વસ્ત્ર નિખા-
 રણ; રંગણ રાંધણ રસવતી એ, એણીપરે કર્માદાન, પરે પરે
 કેલવી; તેહિ વાહિ વિરાધીયા એ ॥ ૪ ॥ વાડી વન આરામ,
 વાવી વનસ્પતિ; પાન ફૂલ ફળ ચુંટીયાં એ, પહોંક પાપડી
 શાક, શેક્યાં સૂકવ્યાં; છેઘાં છુંઘાં આથીયાં એ ॥ ૫ ॥
 અળશીને એરંડા, ઘાલી ઘાણીયે; ઘણા તિલાદિક પીલીયા
 એ, ઘાલી કાણુ માંહે, પીલી શેલડી; કંદમૂળ ફળ વેચીયાં
 એ ॥ ૬ ॥ એમ એકેન્દ્રિય જીવ, હણ્યા હણાવીયા;

હણુતા જે અનુમોદીયા એ, આ ભવ પરભવ જેહ, વધીય
 ભવોભવે, તે મુજ મિચ્છામિ દુક્કઃ એ ॥ ૭ ॥ કમી
 ચગ્મીયા કીડા, ગાડર ગડોવા, ઈયળ પૂરા તે અનશીયા
 એ, વાળા જળો ચૂડેલ, વિચલિત ગસતણા, વળી અથાણા
 પ્રમુખના એ ॥ ૮ ॥ એમ જેઈદ્રિય જીવ જે મે દુહ્યા,
 તે મુજ મિચ્છામિ દુક્કઃ એ, ઉધેહી જૂલીખ, માઠણુ
 મકોડા, ચાચડ કીડી કુચુઆ એ ॥ ૯ ॥ ગદ્દદિઆ
 ધીમેન, જાનખજૂડા, ગીગોડા ધનેરીયા એ, એમ
 તેઈદ્રિય જીવ, જે મે દુહ્યા, તે મુજ મિચ્છામિ દુક્કઃ
 એ ॥ ૧૦ ॥ માખી મચ્છર ડાસ, મસા પનગીયા, કસારી
 કોવિયાવા એ, દોંધુ વીંછી તીડ, ભમરા ભમરીઓ,
 કોતા બગ ખડમાડી એ ॥ ૧૧ ॥ એમ ચૌગિન્દ્રિય
 જીવ, જે મે દુહ્યા, તે મુજ મિચ્છામિ દુક્કઃ એ,
 જળમા નાખી જળ, જળચર દુહ્યા, વનમા મૃગ
 સતાપીયા એ ॥ ૧૨ ॥ પીડ્યા પખી જીવ, પાડી
 પાસમા, પોપટ ઘાલ્યા પાન્દે એ, એમ પચેન્દ્રિય જીવ,
 જે મે દુહ્યા, તે મુજ મિચ્છામિ દુક્કઃ એ ॥ ૧૩ ॥

ઢાલ-ત્રીજી.

(વાણી વાણી હિતકારીજી-એ દેશી.)

ક્રોધ લોભ ભય હાસ્યથીજી, ખોટ્યાં વચન અસત્ય;
 ફૂડ કરી ધન પારકાંજી, લીધાં જેહ અદત્ત રે-જિનજી!
 -મિચ્છામિ દુક્કડં આજ, તુમ સાખે મહારાજ રે
 -જિનજી; દેધ સાડં કાજ રે-જિનજી, મિચ્છામિ દુક્કડં
 આજ ॥ ૧ ॥ દેવ મનુષ્ય તિર્યંચનાંજી, મૈથુન સેવ્યાં
 જેહ; વિષયારસ લંપટપણેજી, ઘણું વિડંબ્યો દેહ રે ॥
 જિનજી ॥ ૨ ॥ પગ્ગિહની મમતા કરીજી, ભવે ભવે
 મેત્રી આથ; જે જિહાં તે તિહાં રહીજી, કાઈ ન આવી
 સાથ રે ॥ જિનજી ॥ ૩ ॥ રચણી ભોજન જે કર્યાંજી,
 કીધાં ભક્ષ અભક્ષ; રસના રસની લાલચેજી, પાપ કર્યાં
 પ્રત્યક્ષ રે ॥ જિનજી ॥ ૪ ॥ વ્રત લેઈ વિસારીયાંજી,
 વળી ભાગ્યાં પચ્ચખખાણ; કપટ હેતુ કિરિયા કરીજી; કીધાં
 આપ વખાણ રે ॥ જિનજી ॥ ૫ ॥ ત્રણ ઢાલ
 આડે દુહેજી, આલોયા અતિચાર; શિવગતિ આરાધન
 તણેજી, એ પહેલો અધિકાર રે ॥ જિનજી ॥ ૬ ॥

ઢાલ-ચોથી

(સાહેલડીની-દેશી)

પત્ર મહાનત આદરો-સાહેલડી રે, અથવા લ્યો
 વ્રત બાર તો, યથાશક્તિ વ્રત આદરી-સાહેલડી રે,
 પાળો નિન્તિયાગ તો ॥ ૧ ॥ વ્રત લીધા સભારીએ
 -સાં, હૈડે ધરીય વિચાર તો, શિવ ગતિ આરાધન
 તણો-સાં, એ ખીન્ને અધિકાર તો ॥ ૨ ॥ ઁવ સર્વ
 ખમાવીએ-સાં, ચોનિ ચોગસી લાખ તો, મન શુદ્ધ
 કરી ખામણી-સાં, કોઈશુ રાખ ન રાખ તો ॥ ૩ ॥
 સર્વ મિત્ર કરી ચિંતવો-સાં, કોઈ ન જાણો ચતુ તો,
 રાગ દોષ એમ પગિદરો-સાં, કોઈ જન્મ પવિત્ર તો ॥
 ૪ ॥ આમી સધ ખમાવીએ-સાં, જે ઉપની અપ્રીત
 તો, રવજન કુટુમ કરી ખામણી-સાં, એ જિનયાસન
 રીત તો ॥ ૫ ॥ ખમીયે ને ખમાવીએ-સાં, એહિજ
 ધર્મનો સાર તો, ચિન્નનિ આગધન તણો-સાં, એ
 નીન્ને અધિકાર તો ॥ ૬ ॥ મૃદાનાદ દિસા ચોરી-સાં,
 ધન મૂર્છા મૈયુન તો, ક્રોધ માન માયા તૃપ્તિ-સાં, પ્રેમ

દ્વેષ પૈશુન્ય તો ॥ ૭ ॥ નિંદા કલહ ન કીજીએ-સાં,
 કૂડાં ન દીજે આળ તો; રતિ અંરતિ મિથ્યા તન્ને-સાં,
 માયા મોહ જંજળ તો ॥ ૮ ॥ ત્રિવિધ ત્રિવિધ
 વોસરાવીએ-સાં, પાપસ્થાન અઢાર તો; શિવગતિ
 આરાધન તણો-સાં, એ ચોથો અધિકાર તો ॥ ૯ ॥

ઢાલ-પાંચમી.

(હવે નિસુણો ઈહાં આવીયા એ-એ દેશી.)

જનમ જરા મરણે કરી એ, આ સંસાર અસાર તો;
 કર્યા કર્મ સહુ અનુભવે એ, કોઈ ન રાખણહાર તો ॥
 ૧ ॥ શરણુ એક અરિહતનું એ, શરણુ સિદ્ધ ભગવત
 તો; શરણુ ધર્મ શ્રી જિનનો એ, સાધુ શરણુ ગુણુવંત તો
 ॥ ૨ ॥ અવર મોહ સવિ પરિહરી એ, ચાર શરણુ ચિત્ત
 ધાર તો; શિવગતિ આરાધન તણો એ, એ પાંચમો અધિ-
 કાર તો ॥ ૩ ॥ આ ભવ પરભવ જે કર્યા એ, પાપ કર્મ
 કેઈ લાખ તો; આત્મ સાખે તે નિંદીએ એ, પડિઠ્ઠમિએ
 ગુરૂ સાખ તો ॥ ૪ ॥ મિથ્યામત વર્તાવીયા એ, જે
 બાખ્યાં ઉત્સૂત્ર તો; કુમતિ કદાગ્રહને વશે એ, જે ઉત્થાખ્યાં
 સૂત્ર તો ॥ ૫ ॥ ઘડ્યાં ઘડાવ્યાં જે ઘણાં એ, ઘરંટી હળ

હથિયાતો, ભવ ભવ મેની મૂકીયા એ, કરતા યવ મહાતો
 તો ॥ ૬ ॥ પાપ કરીને પોષીયો એ, જનમ જનમ
 પગિયાતો, જનમાતો પોહોમ્યા પછી એ, કાણે ન કીધી
 સાતો તો ॥ ૭ ॥ આ ભવ પગભવ જે કર્યા એ, એમ
 અધિગણુ અનેક તો, ત્રિવિધે ત્રિવિધે મોસગનીએ એ,
 આણી હલ્ય વિવેક તો ॥ ૮ ॥ દુષ્ટ ત નિંદા એમ
 કરી એ, પાપ કરો પન્દિતો તો, શિવગતિ આગધન
 તણો એ, એ છટો અધિકાર તો ॥ ૯ ॥

હાલ-છટ્ટી

(આથે હુ જોયને જીવડા-એ દેશી)

નન નન તે દિન માહુરો, જહા પ્રીધો ધર્મ, દાન
 શીયજ તપ ભાવધી, ટાળ્યા દુષ્ટન કર્મ ॥ ૧ ॥
 ગેનુગ્નદિત તીર્થની, જે કીવી મન, જુગતે જિનવડ
 પૂજ્યા, વળી પોપા પાન ॥ ૨ ॥
 પુસ્તક
 જ્ઞાન વખાનીયા, રનિજહુ ઝેલિ રચ્ય, ૬૨૪ ચતુર્વિધ

૧-જ્ઞાન ૨-જિન ૩-જિન પ્રતિમા ૪-સાધુ,
 સાધ્વી, પ્રાવક અને મારિ ૫-ચતુર્વિધ સધ-એ ૬-સાવ શ્રેય

સાચવ્યાં, એ સાતે ક્ષેત્ર ॥ ધન૦ ॥ ૩ ॥ પડિક્કમણી
 સુપરે કર્યાં, અનુકંપા દાન; સાધુ સૂરિ ઉવજ્જાયને, દીધાં
 બહુ માન ॥ ધન૦ ॥ ૪ ॥ ધર્મકાર્ય અનુમેદિએ, એમ
 વારોવાર; શિવગતિ આરાધન તણે, એ સાતમે અધિકાર
 ॥ ધન૦ ॥ ૫ ॥ ભાવ બલો મન આણીએ, ચિત્ત આણી
 ઠામ; સમતા ભાવે ભાવીએ, એ આતમરામ ॥ ધન૦ ॥
 ૬ ॥ સુખ દુઃખ કારણુ જીવને, કોઈ અવર ન હોય; કર્મ
 આપ જે આચર્યાં, ભોગવીયે સોય ॥ ધન૦ ॥ ૭ ॥
 સમતા વિણુ જે અનુસરે, પ્રાણી પુણ્યનું કામ; છાર ઉપર
 તે લીંપણું, ઝાંખર ચિત્રામ ॥ ધન૦ ॥ ૮ ॥ ભાવ બલો
 પરે ભાવીએ, એ ધર્મનો સાર; શિવગતિ આરાધન તણે,
 એ આઠમે અધિકાર ॥ ધન૦ ॥ ૯ ॥

ઠાલ-સાતમી.

(રૈવતગિરિ હુઆં, પ્રભુનાં ત્રણ કલ્યાણક-એ દેશી.)

હવે અવસર બાણી, કરી સંખેલન સાર; આણુસણુ
 આદરિયે, પચ્ચખી ચારે આહાર; લલુતા સવિ મૂકી,
 છાંડી મમતા અંગ; એ આતમ ખેલે, સમતા જ્ઞાન તરંગ

॥ ૧ ॥ ગ્રંથિ ચારે કીધા, આહાર અનત નિ થક, પણ
 તૃપ્તિ ન પામ્યો, જીવ લાલચીયો નક, દુલહો એ વળી
 વળી, અણુસણનો પરિણામ, એહથી પામીજો, શિવપદ
 સુખપદ ઠામ ॥ ૨ ॥ ધન ધનો શાલિભદ્ર, ખધો મેન
 ડુભાર, અણુમણુ આનધી, પામ્યા જવનો પાગ, શિવ-
 મહિર જાગે, ડરી એક અવતાર, આગધન કેગે, એ નવમે
 અધિકાર ॥ ૩ ॥ દસમે અધિકારે, મહામન નવકાર,
 મનથી નવિ મૂકો, શિવસુખ-ફન સહકાર, એહ જપતા
 જાયે, દુર્ગતિ દોષ વિકાર, સુખરે એ સમરો, ચૌદ પૂજવો
 માર ॥ ૪ ॥ જનમાતર જાતા, જો પામે નવકાર, તો
 પાતિડ ગાળી, પામે સુર અવતાર, એ નવપદ સરીખો,
 મન ન કો સમાર, આ જીવ ને પગજાવે, સુખ સપત્તિ
 દાતાર ॥ ૫ ॥ જ્યુ લીલ જીવડી, ગગન ગણી થાય,
 નનપદ મહિમાથી, રાજસિદ્ધ મહાગાય, ગણી ગ્તનવતી
 મેહુ, પામ્યા છે સુખભોગ, એક જન પછી લેને, શિવ-વધૂ
 મજોગ ॥ ૬ ॥ શ્રીમતીને એ વળી, મન દુલ્યો
 તકડાવ, દુણીધર ફીટીને, પ્રગટ થઈ દુનમાળ, શિવકુમરે

જોગી, સોવન પુરિસો કીધ; એમ એણે મંત્રે, કાજ
 ઘણાનાં સિદ્ધ ॥ ૭ ॥ એ દશ અધિકારે, વીર
 જિણેસર લાખ્યો; આરાધન કેરો વિધિ, જેણે ચિત્ત-
 માંહી રાખ્યો, તેણે પાપ પખાળી, ભવભય દૂરે નાંખ્યો;
 જિન વિનય કરંતા, સુમતિ અમૃત રસ ચાખ્યો ॥ ૮ ॥

ઢાલ-આઠમી.

(નમો ભવિ ભાવશુ-એ દશી.)

સિદ્ધારથ રાય કુલ-તિલો એ, ત્રિશલા માત મલ્હાર
 તો; અવનીતલે તમે અવતર્યા એ, કરવા અમ ઉપકાર
 -જયો જિન વીરજી એ ॥ ૧ ॥ મેં અપરાધ કર્યા
 ઘણા એ, કહેતાં ન લહુ પાર તો; તુમ ચરણે આવ્યા લાણી
 એ, જો તારે તો તાર ॥ જયો ॥ ૨ ॥ આશ કરીને
 આવીયો એ, તુમ ચરણે મહારાજ તો; આવ્યાને ઉવેખશો
 એ, તો કેમ રહેશે લાજ ? ॥ જયો ॥ ૩ ॥ કરમ
 અલુજણુ આકરાં એ, જન્મ મરણ જંજાળ તો; હું છું
 એહથી ઉભગ્યો એ, છોડાવ દેવ ! દયાલ ! ॥ જયો ॥
 ॥ ૪ ॥ આજ મનોરથ મુજ ફળ્યા એ, નાઠાં દુઃખ

દેદાલ તો, તુલ્યો જિન ચોવીસમો એ, પ્રગટયા પુન્ય
 રસોલ ॥ જયો ૧૦ ॥ ૫ ॥ ભવે ભવે વિનય તુમાગડો
 એ, ભાવ ભક્તિ તુમ પાય તો, દેવ ! દયા કરી દીજીએ
 એ, ખોધિમીજ સુપસાય ॥ જયો ૧૦ ॥ ૬ ॥

— કળશ —

ઈહ તગણુ તાગણુ સુગતિ ગરણુ, દુખ નિવારણુ
 જગ જયો, ત્રી વીજ-જિનવજ ચગણુ યુણતા, અધિક
 મન ઉલટ થયો ॥ ૧ ॥ શ્રીવિજયદેવસુરિંદ-પદધન,
 તીગથ જગમ એણી જગે, તપગચપતિ શ્રીવિજય-
 પ્રભસજિ, સુરિ તેજે ઝગમગે ॥ ૨ ॥ શ્રીહીરવિજય-
 મરિસિપ્ય નાચડ, -હીતિવિજય સુરગુરુ સમો, તસ
 ગિપ્ય વાચડ-વિનયવિજયે, યુણ્યો જિન ચોવીસમો
 ॥ ૩ ॥ અયમતજ સવત ઝોગણુનોગે, રહી રાઢેર
 ચોમાસ એ, વિજય દશમી વિજય કાણુ કીયો ગુપ
 અખ્યાસ એ ॥ ૪ ॥ ન ભવ-આનાધન સિદ્ધિસાધન,
 નુકૂત તીવ-નિવાસ એ, નિર્જગ હેતે રતાનન રચિયુ,
 નામે પુન્યપ્રજાગ એ ॥ ૫ ॥

ચાર-શરણાં

: ૧ :

મુજને ચાર શરણાં હોજો, અરિહંત સિદ્ધ
 સુસાધુજી; કેવલી ધર્મ પ્રકાશિયો, રત્ન અમલખ
 લાધુજી ॥ મુજ૦ ॥ ૧ ॥ ચઉ ગતિ તણાં દુઃખ છેદવા,
 સમરથ શરણાં એહોજી; પૂર્વે મુનિવર જે હુવા, તેણે
 શરણાં કીધાં તેહોજી ॥ મુજ૦ ॥ ૨ ॥ સંસાર માહે
 જીવને, સમરથ શરણાં ચારોજી; ગણી સમયસુંદર
 એમ ભણે, કલ્યાણ મગલકારોજી ॥ મુજ૦ ॥ ૩ ॥

: ૨ :

લાખ ચોરાશી જીવ ખમાવીએ, મનધરી પરમ વિવંકો-
 જી; મિચ્છામિ દુક્કડં દીજીએ, જિન-વચને લહીએ ટંકોજી
 ॥ લાખ૦ ॥ ૧ ॥ સાત લાખ જુદાં તેઉ વાઉના, દશ
 ચૌદ વનના ભેદોજી; ૪૨ વિગત સુર તિરિ નારકી, ચઉ
 ચઉ (ચઉ) ચઉદે નરના ભેદોજી ॥ લાખ૦ ॥ ૨ ॥ મુજ
 વૈર નહી કેહશું, સહુશું મૈત્રી ભાવોજી; ગણી સમયસુંદર
 એમ કહે, પાખીએ પુણ્ય પ્રજાવોજી ॥ લાખ૦ ॥ ૩ ॥

પાપ અદારે જીવ પદિલે, અગ્નિ ત સિદ્ધની સાખેજ,
 આતોયાં પાપ ધુળિએ, જાત ત ઝાડી પેરે જાખેજ ॥
 પાપ ॥ ૧ ॥ આજેવ કપાલ દોષ બનના, વળી કલક
 અભ્યાખાતો, તિ અગ્નિ ધેરુપ નિહના, માયાનોસ
 મિથ્યાતોજ ॥ પાપ ॥ ૨ ॥ ના વાલ દાવાએ જે
 કર્યા, નિચ્છાનિ દુષ્ટ તેજાડ, વળી સગપરુ ન એમ
 કરી, જૈન સમ ગો નર્મ ઝેરોજ ॥ પાપ ॥ ૩ ॥

અવ અવ તે રિત નુકર કાઠે દાડે, રૂં પાનીય
 રૂં ભ સુગોષ્ટ; પૂર્વ ન વિષયે નાપમ ॥ અવને પ્રતિ
 પુરો ॥ અવ ॥ ૧ ॥ અવ પ્રતિ નિગ નોરી,
 ન રો નુકર ૬૬ નુકર મિત નાપ
 રો નુકર ૬૬ નુકર ૬૬ નુકર ૬૬
 રો નુકર ૬૬ નુકર ૬૬ નુકર ૬૬
 રો નુકર ૬૬ નુકર ૬૬ નુકર ૬૬
 રો નુકર ૬૬ નુકર ૬૬ નુકર ૬૬
 રો નુકર ૬૬ નુકર ૬૬ નુકર ૬૬

મહાસતી સીતાજીની સજ્જાય.

જનક-સુતા હું નામ ધરાવું, રામ છે અંતરજમી,
પાલવ મ્હારો મેલને પાપી, કુળને લાગે છે ખામી-
અડશેા માંજે ॥ માંજે માંજે માંજે-અડશેા માંજે ॥
મ્હારો નાહલીયો દુહવાય-અડશેા ॥ મને સગ કેતો
ન સુહાય-અડશેા ॥ મ્હારું મન માંહેથી અકળાય-
અડશેા ॥ એ આંકણી ॥ મેરૂ-મહીધર કામ તજે
જે, પત્થર પંકજ ઉગે; જે જળધિ મર્યાદા મૂકે,
પાંગળો અખર પૂજે-અડશેા ॥ ૧ ॥ તો પણ તું
સાંભળને રાવણ, નિશ્ચય શીયલ ન ખંડુ; પ્રાણ હમારા
પરલોકે જવે, તો પણ સત્ય ન છડું-અડશેા ॥ ૨ ॥
કુણ રૂણિધરનો મણિ લેવાને, હૈડે ઘાલે હામ; સતી
સઘાતે સ્નેહ કરીને, કહો કુણ સાધે કામ-અડશેા ॥
૩ ॥ પર દારાનો સંગ કરીને, આખર કોણ ઉગરીયો;
હંડુ તો તુ જોને આલોચી, સહી તુજ દહાડો ફરીઓ-
અડશેા ॥ ૪ ॥ જનક-સુતા હું જગ સહુ જાણું,

ભામડલ છે બાઈ, દગરય-નદન શિરે છે ન્વામી,
 લક્ષ્મણુ ડગે લગાઈ-અડશે ॥ ૫ ॥ ૮ ધણીયાતી
 પિયુ ગુણુ ગતી, હાથ છે મ્હારે છાતી, ગહે અળગો
 તુજ વયણે ન ચળુ, કા કુળે વાયે છે કાતી-અડશે ॥
 ૬ ॥ ઉદયરતન કહે ધન્ય એ અમળા, સીતા
 જેહનુ નામ, સતીયો માહે ગિગેમણિ દહિયે, નિત્ય નિત્ય
 હોતે પ્રણામ-અડશે ॥ ૭ ॥

શ્રી રહનેમિ-રાજિમતીની સજ્જાય

(બાલ બાલ બાલ જુલ્યો બાલ-એ દેશી)

નાલ નાલ નાલ, છેડા નાજ, દેવરીયા મુનિ
 વડ છેડા નાજ, અયમ તત બાગે-છેડાં, યાદવ
 કુલને ખાપણુ વાગે-છેડાં ॥ એ આડપૂં ॥
 અગ્નિકુ-મા ને તલુ હોમે, પણ નન્ડુ વિન નવિ લેને,
 તે અગધન કુનના બોગી, તે કેમ ફરી નિપ મેને-
 છેડાં ॥ ૧ ॥ જોક હમે ને પુત્ર અવિ નિકમે,
 વિદસે દુર્ગતિ બારી, એમ જાણીને કહો ડાણુ મેવે,
 પાપ-પદ પનાગી-છેડાં ॥ ૨ ॥ તથી વિનમે

સંયતીની સંગે, બોધિ-બીજ બળી જવે; સાહિબ-
બંધવ નામ ધરાવે, તો કિમ લાજ ન આવે?—છેડો ૧૦
॥ ૩ ॥ મૂરખ ડોઈ દહી કરી ચંદન, છાર કાયલો
લેવે; વિષય હલાહલ પાન નિકંદન, કુણુ જીવવાને
સેવે?—છેડો ૧૦ ॥ ૪ ॥ રાજીલ બાલા વચન રસાના,
જેમ અંકુશે સુંઢાલા; ઈમ થિર કરી રહુનેમિ પ્રગટ્યા,
જ્ઞાનવિમલ ગુણુ-માલા—છેડો ૧૦ ॥ ૫ ॥

પાંચમી અન્યત્વ ભાવના.

[દુહા.]

ભવસાયર બહુ દુઃખ-જલ, જન્મ મરણ તરંગ;
મમતા તંતુ તિણે ગ્રહો, ચેતન ચતુર માતંગ ॥ ૧ ॥
ચાહે જે છોડણુ ભણી, તો ભજ ભગવંત મહંત;
દૂર કરે પર બંધને, જિમ જલથી જલકંત ॥ ૨ ॥

ઢાળ-પાંચમી

(કપૂર હવે અતિ ઉજળો રે—એ દેશી.)

પાંચમી ભાવના બાવીયે રે, જીવ ! અન્યત્વ-
વિચાર; આપ સવારથી એ સહુ રે, મિલીયો તુજ

પગિવા ॥ સવેગી મુદ્દા ! યુગ્મ મા મૂળ ગમાર
 ॥ ૧ ॥ તાર કા નહિ ઈથ સમાર, તુ કેહનો નહિ
 નિવાર ॥ સવેગી ॥ ૨ ॥ પથ સિરે પથી મળ્યા
 ર, કીજે દિલુહીયુ પ્રેમર, ગતિ વમે પ્રહ હડી ચલે રે,
 નેહ નિવાહ કમર ॥ સવેગી ॥ ૩ ॥ જિમ મેળો
 તીગ્ધે મળે રે, જન જન વણુજની આહ, કે ત્રોટો કે
 રાયદો ર, લેઈ લેઈ તિજ ર જાય ॥ સવેગી ॥
 ૪ ॥ જિહા લાજ જેહના સરે ર, તિહા તે દાખે નેહ,
 સ્ત્રીજતાની પરે ર, છટી દેખાડે હેહ ॥ સવેગી ॥
 ૫ ॥ ચૂનપી અગર મારવા રે, ફૂડ કરે જતુ-ગેહ,
 ભગત બાહુબલિ મૂળવા ર, જૂઓ જૂઓ નિજના નેહ
 ॥ સવેગી ॥ ૬ ॥ એપિર પુત્રે બાધીયો રે, લીધુ
 વડગી રાજ, દુ ખ દીડુ બાડુ તાતને રે, રેખો સુતના કાજ
 ॥ સવેગી ॥ ૭ ॥ ઈથુ જાવને સિર-પદ લહે
 ર, ત્રી મરદેની માય, તી-રિખ્ય કેવલ લથુ રે,
 શ્રી ગોતમ-જયરાય ॥ સવેગી ॥ ૮ ॥

કર્મની સર્જનાય.

મુખ દુઃખ સરજ્યાં પામીએ રે, આપદ મંપદ હોય;
 લીલા દેખી પરતણી રે, રોપ મ ધરજો કાચ રે-પ્રાણી,
 મન નાણા વિષવાદ, એ તો કર્મ તણા પરસાદ
 રે-પ્રાં ॥ મં ॥ ૧ ॥ ફળને આહારે ઝવીઆ રે,
 બાર વરસ વન રામ; સીતા રાવણુ લેઈ ગયો રે,
 કર્મ તણાં એ કામ રે-પ્રાં ॥ મં ॥ ૨ ॥ નીર
 પાખે વન એકલો રે, મરણુ પામ્યો રે મુકુંદ; નીચતણે
 ધર જળ વહ્યાં રે, શીર ધરી હરિચંદ્ર રે-પ્રાં
 ॥ મં ॥ ૩ ॥ નલે દમયંતી પરિહરી રે, રાત્રિ
 સમય વન બાલ; નામ કામ કુલ ગોપવી રે, નલે
 નિરવાહ્યા કાલ રે-પ્રાં ॥ મં ॥ ૪ ॥ રૂપે અધિક
 જગ જાણીએ રે, ચક્રી સનતકુમાર; વરસ સાતસેં
 ભોગવી રે, વેદના વિવિધ પ્રકાર રે-પ્રાં ॥ મં ॥ ૫ ॥
 રૂપે વળી સુર સારિખા રે, પાંડવ પાંચ વિચાર; તે રણવાસે
 રડવડ્યા રે, પામ્યા દુઃખ સંસાર રે-પ્રાં ॥ મં
 ॥ ૬ ॥ સુર નર જસ સેવા કરે રે; ત્રિભુવનપતિ

વિખ્યાત, તે પણ કર્મે વિટળીયા રે, તો માણસ કેઈ
 માન રે-પ્રાં ॥ મં ॥ ૭ ॥ દોષ ન દીજે કેહને
 રે, કર્મ વિટળન હાર, દાન મુનિ કહે ડવને રે,
 ધર્મ સદા સુખદાર રે-પ્રાં ॥ મં ॥ ૮ ॥

તપની સજ્જાચ

કીર્તિ કર્મ નિહવા રે, લેવા મુગતિનુ દાન,
 હત્યા પાતિઃ છૂટવા રે, નહિ કાર્ય તપ સમાન
 ॥ ભવિકં ૧ ॥ તપ કરજો મન શુદ્ધ ॥ ૧ ॥ ઉત્તમ
 તપના યોગવી રે, સુ નર સેને પાય, લખિ અદ્વાવીશ
 ઉપજે રે, મન-વહિત કવ થાય ॥ ભવિકં ॥ ૨ ॥
 તીર્થ કર પદ પામીએ રે, નાસે સમજા રોગ, રૂપ લીપા
 સુખ સાહિબી રે, લહીએ તપ મન્નેગ ॥ ભવિકં ॥ ૩ ॥
 તે શુ છે સસાગ્રમા રે, તપથી ન હાવે જોડ, જે જે
 મનમા કામીએ રે, અફન ફને અહી તેઠ ॥ ભવિકં
 ॥ ૪ ॥ અણ કર્મના ઝોધને રે, તપ દારે તનકાવ,
 અવસર નહીને એહનો રે, ખપ કુને ઉત્તમાગ
 ॥ ભવિકં ॥ ૫ ॥ ગાણ અન્યતર જે કવા રે,

તંપના બાર પ્રકાર; હોળો તેહની ચાલમાં રે, જેમ
 ધનો અણુગાર ॥ ભવિકં ॥ ૬ ॥ ઉદયરત્ન કહે
 તપ થકી રે, વાધે સુજસ સન્નર; સ્વર્ગ હોવે ધર
 આંગણું રે, દુર્ગતિ જાયે દૂર ॥ ભવિકં ॥ ૭ ॥

વૈરાગ્યની સજ્જાયા.

ઉંચાં મંદિર માળીયાં, સોડ વાળીને સૂતો;
 કાઢો કાઢો એને સહુ કહે, જાણે જન્મ્યો જ નહોતો.
 એક રે દિવસ એવો આવશે ॥ ૧ ॥ એ
 આંકણી ॥ મન સખજોજી સાલે; મંત્રી મળ્યા સવિ
 કારમા, તેનું કાંઈ ન ચાલે ॥ એક રે ॥ ૨ ॥
 સાવ સોનાનાં રે સાંકળાં, પહેરણુ નવ નવા વાધા;
 ઘોણું રે વસ્ત્ર એના કર્મનું, તે તો શોધવા લાગા
 ॥ એક રે ॥ ૩ ॥ ચર કંઠાઈયાં અતિ ઘણાં,
 ખીજનું નહિ લેખું; ખોખરી હાંડી એના કર્મની, તે
 તો આગળ દેખું ॥ એક રે ॥ ૪ ॥ કેનાં છોર?
 ને કેનાં વાછર!, કેનાં માય ને બાપ? અંત કાળે જવું
 જવને એકલું, સાથે પુણ્ય ને પાપ ॥ એક રે ॥

૧ ૫ ॥ સગી એ નારી એની કામિની, હજી ટગમગ
 થૂં, તેનું પલ્લુ કાઠી ચાલે નહિ, બેડી નુસંકે એ
 ॥ એક રે ॥ ૬ ॥ વહાવા તે વહાના થુ કંગે, વહાના
 મેળાવી વળરો, વહાલા તે વનના જાકડા, તે તો સાથેજ
 મળજે ॥ એક રે ॥ ૭ ॥ નહિ તાપો નહિ તુનડી,
 તથી તગવાનો આગે, દિયગતન પ્રભુ ! ઈમ બસો,
 મને પાગ ઉતારે ॥ એક રે ॥ ૮ ॥

આપ સ્વભાવની સજ્જાવ

આપ સ્વભાવમા રે, અવધૂ મદા મનમ
 હેના, જગત ય્ય હે કમ્ભાધીના, અચગિજ દલુઅ ન
 ધીના ॥ આપ ॥ ૧ ॥ તુ નહીં કરા કાઈ નહીં
 તેગ, કયા કરે મેગ મે ॥ તેગ હે સો તેગી પાસે, અવગ સમ
 અનેગ ॥ આપ ॥ ૨ ॥ વધુ વિનાસી તુ અવિનાસી,
 અમ દે ઈનડા વિનાસી વધુ સગ જગ દગ નિકામી,
 તમ તુમ શિરના નાસી ॥ આપ ॥ ૩ ॥ ગા ને
 ગીસા દોય ખીસા, એ તુમ દૂ ખસા દાસા, જગ તુમ ઈનક
 દૂ કીસા તમ તુમ જગમ ઈસા ॥ આપ ॥ ૪ ॥

પરકી આશા સદા નિરાશા, એ હે જગજન પાસા; વે
કાટનકું કરો અબ્યાસા, લહો સદા સુખવાસા ॥ આપ૦
॥ ૫ ॥ કમહીક કાળ કમહીક પાળ, કમહીક હુવા
અપબ્રાળ; કમહીક જગમેં કીર્તિ ગાળ, સખ પુદ્ગલકી
બાળ ॥ આપ૦ ॥ ૬ ॥ શુદ્ધ ઉપયોગ ને સમતા
ધારી, જ્ઞાન ધ્યાન મનોહારી; કર્મ કલંકકું દૂર નિવારી,
જીવ વરે શિવ નારી ॥ આપ૦ ॥ ૭ ॥

શરીર અને ધનની વિનશ્વરતાની સજ્જાય.

કાયા માયા દોનું કારમી-પરદેશી રે, કમહું
અપની ન હોય-મિત્ર પરદેશી રે; ઇનકા ગર્વ ન
કીજીયે-પર૦, જિનમેં દિખાવે છેહ-મિત્ર૦ ॥ ૧ ॥
જેસો રંગ પતંગકો-પર૦, જીનમેં ફીકો હોય-મિત્ર૦
॥ મણિ માણેક મોતી હીરલા-પર૦, ત્રાણુ શરણુ
નહીં કોય-મિત્ર૦ ॥ ૨ ॥ જિસ ઘર હય ગય
ધુમતે-પર૦, હોતે જતીસ રાગ-મિત્ર૦ ॥ સો મંદિર
સૂતાં પડ્યાં-પર૦, એસણુ લાગા કાગ-મિત્ર૦ ॥ ૩ ॥
મણિ માણેક મોતી પહેરતી-પર૦, રાજા હરિશ્ચંદ્ર

ધગનાગ-મિત્ર૦ ॥ એક દિન એસા હુઈ ગયા-પર૦,
 પગ-વગડી પનીહાગ-મિત્ર૦ ॥ ૪ ॥ હાથે પર્વત
 નોતરતે-પર૦, ઢગતે નગપતિ સેવ-મિત્ર૦ ॥ સો બી નગ
 મગ ચલ ગએ-પર૦, તેરી ક્યા ગિનતી અમેન-મિ ૧૦
 ॥ ૫ ॥ ડો કે મલિ માતીયા-પર૦, કર તે ગિનતુ
 રાગ-મિત્ર૦ ॥ વો નિંદી હો નોચના-પર૦, લગમી
 ઈન તન આગ-મિત્ર૦ ॥ ૬ ॥ જૂદો સખ સસાર
 હ-પર૦, સુપનેમ સગ ખેન-મિત્ર૦ ॥ નગ દહે તાસ
 સમ-ગે-પર૦, કર તે પ્રણયુ મેન-મિત્ર૦ ॥ ૭ ॥

લધુતા-સુપાદર્શિ-પદ-(સદ્ગાથ)

(૧૧-મિહામ અથવા તોડી)

લધુતા મેરે મન માની, હદી ચુરમન યાન
 નિયાની-લધુતા૦ ॥ મદ રેઅટ ગિનોને મારે, તે
 દુર્મનિ ૧૫ ગિયાર, દેખો નમને ઉઘાની, દુ ખ વદન

૧-નમવા ૨-ગાઠ ૩-ભાવિ નદ વપ નદ, ૧૫ નદ, ૧૭
 નદ, યાન નદ, ૬૩ મ, ૬૩ ૧૬, અને ઐયર્ધ મ. ૩-છે.

અધિક અભિમાની ॥ લઘુતા૦ ॥ ૧ ॥ ૧શશિ સૂરજ
 બડે કહાવે, તે રાહુકે રવથ આવે; તારાગણુ લઘુતા ધારી,
 ૩સ્વર્ભાનુ ૪ભીતિ નિવારી ॥ લઘુતા૦ ॥ ૨ ॥ છોટી
 અતિ ૫જ્ઞેયણુગધી, લહે ૬ખટરસ સ્વાદ સુગંધી; ૭કરટી
 મોટાઈ ધારે, તે ૮છાર નિજ શિર ૯ડારે ॥ લઘુતા૦ ॥ ૩
 ॥ જળ ૧૦બાલચંદ હોઈ આવે, તખ સહુ જગ દેખણુ
 ૧૧ધાવે; ૫નમ દિન બડા કહાવે, તખ ખીણુકલા હોઈ જાવે
 ॥ લઘુતા૦ ॥ ૪ ॥ ૧૨ગુરુવાઈ મનમેં વેદે, નૃપ ૧૩શ્રવણુ
 નાસિકા છેદે; અંગમાંહે લઘુ કહાવે, તે કારણુ ચરણુ પૂજાવે
 ॥ લઘુતા૦ ॥ ૫ ॥ ૧૪શિશુ રાજવામમેં જાવે, સખી
 હીલ મીલ ૧૫ગોદ ખીલાવે; હોય બડા જાણુ નવિ પાવે,
 જાવે તો શીષ કટાવે ॥ લઘુતા૦ ॥ ૬ ॥ અંતરમહલાવ
 ૧૬વહાવે, તખ ત્રિભુવનનાથ કહાવે; ઇમ ચિદાનંદ ગુણુ
 ગાવે, રહણી વિરલા કાઉ પાવે ॥ લઘુતા૦ ॥ ૭ ॥

૧-ચ દ્ર. ૨-રાહુથી ગ્રસાય. ૩-રાહુ. ૪-ખીક. ૫-કીડી. ૬-છ રસ.
 ૭-હાથી. ૮-કચરો. ૯-નાંખે. ૧૦-ખીજનો ચ દ્ર. ૧૧-દોડે. ૧૨
 મ્હોટાઈ. ૧૩-કાન. ૧૪-ખાળક. ૧૫-ખોળામાં. ૧૬-દૂર કરે.

શ્રીમદ્ગણાધકમ્.

મદ્ગણ ભગવાનૃષીરો, મદ્ગણ ગૌતમ પ્રભુ,
 મદ્ગણ સ્યૂલભદ્રાધા, જૈનો ધર્મોડસ્તુ મદ્ગણમ્ ૧
 નાભેયાધા જિના સર્વે, ભરતાધાશ્ચ ચક્રિણુ,
 ડુર્વન્તુ મદ્ગણ મીરિ-વિષ્ણુન પ્રતિવિષ્ણુવ ૨
 નાભિ-સિદ્ધાર્થજ્ઞપાદ્યા, જિનાના પિતર સમે,
 પાલિતાડખણસાત્રાન્યા, જનયન્તુ જય મમ ૩
 મદ્દેવા-ત્રિશલાધા, વિખ્યાતા જિનમાતર,
 ત્રિજગજૂજનિતાનન્દા, મદ્ગણાય ભવન્તુ મે ૪
 શ્રીપુણ્ડરીકેન્દ્રભૂતિ - પ્રમુખા મણ્ડાગિણુ,
 સુતકેવલિનોડન્યેડપિ, મદ્ગણાનિ દિશન્તુ મે ૫
 બ્રાહ્મી-ચન્દનખાલાધા, મહામલ્યો મહત્તરા,
 અખણ્ડશીવનીવાડ્યા, યચ્છન્તુ મમ મદ્ગણમ્ ૬
 ચક્રેશ્વરી-સિદ્ધાયિજા - મુખ્યા ધાસનદેવતા,
 સમ્યગ્દૃશા વિમલતા, ગચ્ચન્તુ જયત્રિયમ્ ૭
 કપરિ-માતૃજ્ઞમુખ્યા, વદ્યા વિખ્યાતવિક્રમા,
 જૈનવિમલરા નિત્ય, દેવાનુર્મદ્ગણાનિ મે ૮

यो भङ्गलाष्टकमिदं पटुधीरधिते,
 प्रातर्नरः सुकृतभाषितचित्तवृत्तिः;
 सौभाग्यभाग्यकलितो धृतसर्वविघ्नो,
 नित्यं स भङ्गलमलं लभते जगत्याम . ८

श्रीगौतमाष्टकम्.

श्रीमद्भूतिं वसुभूतिपुत्रं, पृथ्वीभवं गौतम-
 गोत्ररत्नम्; स्तुवन्ति देवाः सुर-मानवेन्द्राः, स
 गौतमो यच्छतु वाञ्छितं मे ॥ १ ॥ श्रीवर्द्ध-
 मानात् त्रिपदीमवाप्य, मुहूर्त्तमात्रेण कृतानि येन;
 अङ्गानि पूर्वाणि यतुर्दशाऽपि, स गौतमो ॥
 २ ॥ श्रीवीरनाथेन पुरा प्रणीतं, मन्त्रं भटानन्द-
 सुप्ताय यस्य; ध्यायन्त्यमी सूरिवराः सभगाः, स गौत-
 मो ॥ ३ ॥ यस्याऽभिधानं मुनयोऽपि सर्वे, गृह्-
 णन्ति लिङ्गाभ्रमणस्य काले, मिष्टान्नपानाम्बरपूर्णा-
 कामाः, स गौतमो ॥ ४ ॥ अष्टापदाद्रौ गगने
 स्वशक्या, ययौ जिनानां पदवन्दनाय; निशम्य तीर्था-

તિવ્રય મુરેશ્વ, સ ગૌતમે૦ ॥ ૫ ॥ ત્રિ-પન્થસડ્
ખ્યાતતાપસાના, તપ કૃતનામપુનર્ભવાય, અક્ષીણુવ
અધ્યા પન્માજ્ઞતા, સ ગૌતમે૦ ॥ ૬ ॥ અદક્ષિણુ
ભોજનમેવ દેય, આધર્મિક સડ્સપયથેવ, દેવ-ન્યવસ્ત્ર
પ્રદો મુનીના, મ ગૌતમે૦ ॥ ૭ ॥ તિવ્ર ગતે ભર્ત્ત
વીરનાયે, યુગપ્રધાનત્વમિદેવ મત્વા, પટ્ટાભિષેકે
વિદ્યે મુરેન્દ્રે, સ ગૌતમે૦ ॥ ૮ ॥ ત્રેનોદ્યખીજ
૧પગ્માતમખીજ, સજ્જ્ઞાનમીજ પગ્મેષ્ઠીખીજ, યન્નામ
મન્ન નિવે મુરેન્દ્રે, સ ગૌતમે૦ ॥ ૯ ॥ શ્રીગૌતમ
અ્યાષ્ટમાર્ગેષુ, પ્રમોધકાયે મુનિપુરુષનાયે, પાન્તિ ત
મપિત્ત સર્વવા-ડડનેન્દ્ર લક્ષન્તે મુક્તા ક્રમેણ ॥ ૧૦ ॥

શિવગણતનુ મમન્જુ

લગ્નિનન ગૌતમજ્ઞાપુનાર, ભુવિષ્ણે અવિદ્યા
અભયકુમાર પ્રહ ઉગેને કી પ્રણામ, શિવગણતના
નીજે નામ ॥ ૧ ॥ પહેલા નેનિત્રિનેશ્વરાય,

૧-પરમેષ્ઠીખીજ, સજ્જ્ઞાનમીજ ત્રિનરણમીજ,
યન્નામ ચોક્ત વિદ્યાતિ સિદ્ધિ, સ ગૌતમે૦ ॥ આ પ્રનામે
પાઠસેઠ પણ દેખાય છે.

ખાળ-બ્રહ્મચારી લાગું પાય; બીજા જંબૂકુંવર મહાભાગ,
રમણી આઠનો કીધો ત્યાગ ॥ ૨ ॥ ત્રીજા સ્થૂલભદ્ર
સાધુ સુબાણ, કોશ્યા પ્રતિબોધી ગુણખાણ; ચોથા સુદર્શન
શેઠ ગુણવંત, જોણે કીધો ભવનો અંત ॥ ૩ ॥ પાંચમા
વિજય શેઠ નર-નાર, શિયળ પાળી ઉતર્યા ભવપાર; એ
પાંચેને વિનતિ કરે, ભવ-સાયર તે હેલા તરે ॥ ૪ ॥

નોંધ-આ સ્તવનાવળીનો ઘણો ભાગ છપાઈ
ગયા પછી કેટલાક ધર્મપ્રેમી સર્જનોની, નીચે
આપવામાં આવતા સ્તવનને દાખલ કરવા માટે
સૂચના થતાં છેવટના ભાગમાં પણ તેને સ્થાન
આપવામાં આવ્યું છે શ્રી નયસુન્દરજી કૃત-શત્રુંજય
ઉદ્ધારની બાર ઢાળો છે તે પૈકીની આ પાંચમી
ઢાળ છે. અને આ સ્તવનાવળીના ૧૦૫ માં પેજમાં
છપાયેલ-‘ સાંભળી જિનવર મુખથી સાચું,’
આ તેની ચોથી ઢાળ છે.

હાળ-પાચમી

(કનક કનક પનકા કવે જે-એ દેશી.)

નયગી અયોધ્યાધી મચવા એ, લેઈ લેઈ સહિ
અગેલ-ભરતનૃપ ભાવન્યુ એ, રતુનય યાના
ગગભરે એ, આવે આવે ઉનટ અગ-ભરત ॥ ૧ ॥
આને આવે સપભનો પુન, વિમનગિયિ યાના મે એ, લાવે
લાવે ચકવર્તિની સહિ-ભરત ॥ મ-ગીક મુગટ-નદ
ધણા એ, ખનીચ મહસ નેચ-ભરત ॥ ૨ ॥ દમ દમ
વાજે હદયુ એ, લાખ ચોરાશી નિતાન-ભરત ॥
લાખ ચોગશી નજ તૂરી એ, નતે જનિ પદાણુ-ભરત
॥ ૩ ॥ લાખ ચોગશી ગથ બના એ, દમ ચોરી
સુકમાલ-ભરત ॥ ચ પો જામર મોના તણા એ,
કોટે મોનન ધુનમાન-ભરત ॥ ૪ ॥ ખનીચ નદસ
નાટક સહી એ, નણુ લાખ મની દલ-ભરત ॥
દીરીવગ પાન તાખ કલા એ, મોન સદગ મેવે
યદ-ભરત ॥ ૫ ॥ દલ ગાદી આનન-ભરત
એ, પાપક હનુ કોલ-ભરત ॥ ચોસક સહસ અતેડગી

એ, રૂપે સરખી જોડ-ભરત૦ ॥ ૬ ॥ એક લાખ સહસ
 અઘ્રવીશ એ, વારંગના રૂપની આતી-ભરત૦ ॥
 શેષ તુરંગમ સવિ મલી એ, કોડી અઢાર નિહાલી-
 ભરત૦ ॥ ૭ ॥ ત્રણ કોડી સાથે વ્યાપારીઆ એ,
 બત્રીસ કોડી સૂઆર-ભરત૦ ॥ શેઠ સાર્થવાહ સામટા
 એ, રાય રાણાનો નહી પાર-ભરત૦ ॥ ૮ ॥ નવ
 નિધિ ચૌદ રચણુશ્યું એ, લીધા લીધા સવિ પરિવાર-
 ભરત૦ ॥ સંઘપતિ તિલક સોહામણું એ, ભાલે
 ધરાવ્યું સાર-ભરત૦ ॥ ૯ ॥ પગે પગે કર્મ નિકંઠતા
 એ, આવ્યા આવ્યા આસન્ન જમ-ભરત૦ ॥ ગિરિ
 દેખી લોચન ઠર્યાં એ, ધન્ય ધન્ય શત્રુજય નામ-
 ભરત૦ ॥ ૧૦ ॥ સોવન ફૂલ મુક્તાફલે એ, વધાવ્યા
 ગિરિરાજ-ભરત૦ ॥ દીએ પ્રદક્ષિણા પાગથીએ એ,
 સિધ્યાં સઘળાં કાજ-ભરત૦ ॥ ૧૧ ॥

સાંજના પ્રતિઠમણુ આઠ સામાયિક પાઠ્યા પછી
ભાવવાની ભાવનાના ઘણે મ્યજે ખોલાતા
દુહામાના ફેરલાક દુહા

અહિત અહિત મમગતા, નારે મુક્તિનુ ગજ,
જે નર અગિહુત સમગ્ગે, તેહનાં મગ્ગે કાજ ૧
સના ખેસતા ઉકતા, જે સમરે અરિહુત,
દુખિયાનાં દુખ બાંજગે, વહેગે મુખ અનત ૨
આગ કરે અરિહુતની, ખીજ આલ નિગલ,
જેમ જગમા મુખિયા થયા, પામ્યા વીર વિનાસ ૩
ચેતન તે ઐસી કરી, જૈસી ન કરે કાવ,
વિષયારસને કારણે, સર્વમ્વ મેળે ખાય ૪
જે ચેતાય તો ચેનજે, જે ખજાય તો મજ,
ખાતા સૌ ખાઈ જગે, માથે પડે તૂજ ૫
મુનિય ચોદ હજારમા, એપિહુતમા મોજાગ,
વીર-નિખરે વખાણીગો, મન્ય રત્નો અપાનાર ૬

પરખો તો પરખ્યો નહિ, દૂદો કીધો દૂર;
લલસાશું લાગી રહ્યો, નન્નો ખડો હજૂર. ૭

સમકિત પામે જીવને, ભવ ગણતીયે ગણાય;
જો વળી મંસારે ભમે, તો પણ મુકતે જાય. ૮

સમકિત વિણ નવ પૂરવી, અજ્ઞાની કહેવાય;
સમકિત વિણ સંસારમાં, અરહો પરહો અથડાય. ૯

વીર-જિનેશ્વર સાહિબો, ભમિયો કાળ અનત;
પણ સમકિત પામ્યા પછી, અંતે થયા અરિહંત. ૧૦

જ્ઞાન સમું કોઈ ધન નહિ, સમતા સમું નહિ સુખ;
જીવિત સમ આશા નહિ, લોભ સમું નહિ દુઃખ. ૧૧

સ્વામીના સગપણ સમું, અવર ન સગપણ કાય;
ભક્તિ કરે સ્વામી તણી, સમકિત નિર્મળ હોય. ૧૨

પુણીયા આવકને નમું, વીરે વખાણ્યો જોડ;
દોકડા સાડા ખારમાં, સ્વામી ભક્તિ કરેડ. ૧૩

વિદ્ય ટળે તપ-ગુણ થકી, તપથી જાય વિકાર;
પ્રશંસ્યો તપ-ગુણ થકી, વીરે ધન્નો અણગાર. ૧૪

કર્મ ખર્ચે તપ જોગી, તપથી જાય વિહાર,
ભાવ મગળ તપ જિન જ્ઞો, સિવ-નુખનો દાતાર ૧૫
શીયે મદગતિ પામીયે, સીલે સુધરે ઝાજ,
સાલે મુગ નગ-મંપદા, શીને શિવપુગ-ગજ ૧૬
જિન-પ્રતિમા જિન-મદિગ, ડચનના ડરે જોહ,
પ્રહનતથી બાહુ કળ લહે, નમો નમો સીમળ મુદેહ ૧૭

આમેચ્છિદ્ધો મરીચિરમર પેદા પગિત્રાદ મુગ,
મસારો મપુ વિશ્વશ્રુતિગમરો નાગચણો નારકી,
સિદ્ધો નૈનયિકો બવેયુ બાહુચઘ્ની મુરો નન્દન
શ્રીપુષ્પોત્ત નિર્જીરોડવતુ બનાદ વીરન્ત્રીયોખીડર ૧

